Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 130

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1522]

Incipit feria II ad primas

urn:nbn:de:bsz:31-40520

Visual Library

¶Feria.ij.ad primas.ps.i.

Beatꝰ vir q̄non abiit ī cō ſilio īpio rum:⁊ in via pec= catorum nō ſtetit: ⁊ ī cathe
dra peſtilētie nō ſedit. Sed
in lege dn̄i voluntas eius:et
in lege eiꝰ meditabit̄ die ac
nocte. Et erit tanꝙ lignum
quod plantatum eſt ſecꝰ de=
curſus aquarū: quod fructū
ſuū dabit in tēpore ſuo. Et
foliū eius non defluet: ⁊ oīa
quecunq̄ faciet ꝓſperabun
tur. Nō ſic impii nō ſic: ſed
tanꝙ puluis quē proiicit vē
tus a facie terre. Ideo non
reſurgūt impii ī iudicio: ne=
q̄ peccatores in ꝯſilio iuſto
rum. Quoniā nouit dn̄s vi
am iuſtorū:⁊ iter īpiorū peri
bit. Gloria pr̄i. Sicut erat.
Quare fremue= (ps.ij.
runt gentes:⁊ populi
meditati ſunt inania. Aſti=
terūt reges terre ⁊ pricipes
cōuenerūt in vnū : aduerſus
dn̄m/⁊ aduerſus xp̄m eius.
Dirūpamus vincula eorū:
et proiiciamꝰ a nobis iuguꝫ
ipſorum. Qui habitat in ce
lis irridebit eos:⁊ dn̄s ſub=
ſannabit eos. Tunc loq̄tur
ad eos in ira ſua:⁊ in furore
ſuo conturbabit eos. Ego
autem conſtitutus ſum rex
ab eo ſuper ſion montē ſan=
ctū eiꝰ:predicans preceptū
eius. Dn̄s dixit ad me filiꝰ
meꝰ es tu:ego hodie genui
te. Poſtula a me et dabo ti=
bi gentes hereditatē tuā: et
poſſeſſionē tuā terminos ter
re. Reges eos in virga fer=
rea:⁊ tanꝙ vas figuli cōfrin
ges eos. Et nūc reges ītel=
ligite: erudimini q̇ iudicat̄
terrā. Seruite dn̄o ī timore:
et exultate ei cum tremore.
Apprehendite diſciplinaꝫ:
neq̄n iraſcat̄ dn̄s ⁊ pereatis
de via iuſta. Cum exarſerit
in breui ira eius:bti oēs qui
cōfidūt ī eo. Gl̄ia pr̄i. ps.iij.
Domine q̄d multipli=
cati ſūt q̇ tribulāt me
multi īſurgunt aduerſū me.
Multi dicūt aīe mee:nō ē ſa
lꝰ ipi ī deo eiꝰ. Tu aūt dn̄e
ſuſceptor meꝰ es: gl̄ia mea
⁊ exaltās caput meū. Voce
mea ad dn̄ꝫ clamaui:⁊ exau
diuit me de mōte ſancto ſuo
Ego dormiui et ſoporatus
ſum:⁊ exurrexi q2 dn̄s ſuſce
pit me. Non timebo milia

pplˀi circūdātis me: exurge
dn̄e saluū me fac deꝰ meus.
Qm̄ tu ꝑcuſſiſti oēs aduer-
ſātes mihi ſine cauſa: dētes
pctōꝝ ꝯtriuiſti. Dn̄i eſt ſa-
lꝰ: ⁊ ſuꝑ pplˀm tuū bn̄dictio
tua. Gl̄ia prī. ps.iiij.
Cum īuocarē exaudi-
uit me deus iuſtitie mee: in
tribulatione dilataſti mihi.
Miſerere mei: ⁊ exaudi orō
nem meā. Filii hoim vſq;-
quo graui corde: vt q̇d dili-
gitis vanitatē ⁊ queritis mē
daciū. Et ſcitote qm̄ mirifi-
cauit dn̄s ſanctum ſuū: dn̄s
exaudiet me cuʒ clamauero
ad euʒ. Iraſcimini ⁊ nolite
peccare: q̄ dicitis in cordibꝰ
veſtris in cubilibus veſtris
cōpūgimini. Sacrificate ſa
crificiū iuſtitie ⁊ ſperate ī do
mino: multi dicūt q̇s oſten-
dit nobis bona? Signatum
eſt ſuper nos lumen vultus
tui dn̄e: dediſti letitiā in cor
de meo. A fructu frumenti
vini et olei ſui: multiplicati
ſunt. In pace in idipm̄: dor
miā ⁊ requieſcā. Qm̄ tu dn̄e
ſingulariter in ſpe: conſtitui
ſti me. Gloria patri. ps.v.
Verba mea auribꝰ ꝑci
pe dn̄e: itellige clamo
rē meū. Intēde voci orōnis
mee: rex meus ⁊ deꝰ meus.
Qm̄ ad te orabo dn̄e: mane
exaudies vocē meā. Mane
aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̄ non
deus volens iniq̇tateʒ tu es
Neq; habitabit iuxta te ma
lignus: neq; permanebūt ī-
iuſti ante oculos tuos. Odi
ſti oēs qui operantur iniqui
tateʒ: perdes oēs qui loquū
tur mendaciū. Virū ſangui
nū ⁊ doloſum abominabitur
dominus: ego aūt in multi-
tudine miē tue. Introibo ī
domū tuā: adorabo ad tem-
plum ſanctuʒ tuū in timore
tuo. Dn̄e deduc me in iuſti
tia tua: ꝓpter inimicos me-
os dirige in cōſpectu tuo vi
am meā. Qm̄ non eſt in ore
eorum veritas: cor eorū va-
nū eſt. Sepulchrū patēs eſt
guttur eorū: linguis ſuis do
loſe agebāt: iudica illos deꝰ
Decidant a cogitationibꝰ
ſuis: ſcd̄m multitudineʒ im
pietatū eoꝝ expelle eos: qm̄
irritauerunt te dn̄e. Et letē
tur oēs q̇ ſperāt ī te: ī eťnum
exultabūt ⁊ habitabis in eis
Et gl̄iabunť in te oēs q̇ dili
gūt nomē tuū: qm̄ tu benedi
ces iuſto. Dn̄e: vt ſcuto bo-
ne voluntatis tue coronaſti
(nos. ps.vj.
Domine
ne in furore tuo argu
as me: neq; ī ira tua corripi-

as me. Miſerere mei domi-
ne quoniã infirm⁹ ſum: ſana
me dñe qm̃ cõturbata ſũt oſ-
ſa mea. Et aĩa mea turbata
ẽ valde: ſʒ tu dñe vſqꝫ q̃. Cõ
uertere dñe ⁊ eripe aĩam me
am: ſaluũ me fac ꝓpt̃ miam
tuã. Qm̃ nõ ẽ ĩ morte q̇ me
mor ſit tui: ĩ iferno aũt q̇s cõ
fitebit̃ tibi? Laboraui in ge
mitu meo: lauabo per ſingu
las noctes lectũ meũ: lachry
mis meis ſtratũ meum riga
bo. Turbat⁹ ẽ a furore ocu
l⁹ me⁹: ĩueteraui int̃ oẽs ini
micos meos. Diſcedite a
me oẽs q̇ opami ĩiniq̃tatem:
qm̃ exaudiuit dñs vocẽ flet⁹
mei. Exaudiuit dñs depc̃a
tionẽ meã: dñs orõnẽ meam
ſuſcepit. Erubeſcãt ⁊ cõtur
bẽtur vehemẽter oẽs ĩimici
mei: cõuertant̃ et erubeſcant
valde velocit̃. Gl̃ia. ã. Ser
uite dño ĩ tiore ⁊ exultate ei
cũ tremore. Cp̃. zacha. viij.
Pacẽ ⁊ veritatem diligite:
dicit dñs ops̃. ℣. Exurge do
mie adiuua nos. Et redime
nos ꝓpt̃ nomẽ tuũ. Oratio.

Domine de⁹ q̇ ad pri-
cipiũ hui⁹ diei nos ꝑ
uenire feciſti/ tua nos ſalua
virtute. vt ĩ hac die ad nullũ
declinem⁹ pctm̃: ſʒ ſẽp ad tu
am iuſtitiã faciẽdã nr̃a ꝓce-
dãt eloq̇a dirigãt̃ cogitatio
nes ⁊ opa. Et famulos tuos
ab oĩ aduerſitate cuſtodi. P.
Fer. iiij. ad primas. p̃s. vij.

Domie de⁹ me⁹ in
te ſperaui: ſaluum
me fac ex oĩb⁹ pſe
quẽtib⁹ me ⁊ libe-
ra me. Neq̄n rapiat vt leo
aĩaʒ meã: dũ nõ ẽ q̇ redimat
neqꝫ q̇ ſaluũ faciat. Dñe de
us me⁹ ſi feci iſtd̃: ſi ẽ iniq̇-
tas ĩ manib⁹ meis. Si reddi
di retribuentib⁹ mihi mala:
decidaʒ merito ab inimicis
meis ĩanis. Perſeq̄t̃ ĩimic⁹
aĩaʒ meã ⁊ cõp̃hẽdat: ⁊ cõcul
cet ĩ t̃ra vitã meã: ⁊ gl̃iaʒ me
aʒ ĩ puluerẽ deducat. Exur
ge dñe ĩ ira tua: ⁊ exaltare in
finib⁹ ĩimicoꝝ meorum. Et
exurge dñe de⁹ me⁹ ĩ prece
pto q̇d mãdaſti: ⁊ ſynagoga
pplꝫoꝝ circũdabit te. Et ꝓpt̃
hãc ĩ altũ regredere: dñs iu-
dicat pplꝫos. Iudica me dñe
ſcd̃m iuſtitiã meã: ⁊ ſcd̃ʒ ĩno
cẽtiã meã ſup me. Cõſumet̃
neq̇cia pctõruʒ: ⁊ diriges iu
ſtũ ſcrutãs corda ⁊ renes de
us. Iuſtum adiutorium me-
um a dño: qui ſaluos facit
rectos corde. De⁹ iudex iu
ſtus fortis et patiens: nun-
quid iraſcitur per ſingulos
dies? Niſi cõuerſi fueritis gla

diũ ſuũ vibrauit:arcũ ſuũ te
tẽdit ⁊ parauit illũ. Et i eo pa
rauit vaſa mortꝫ:ſagittas ſu
as ardentibus effecit. Ecce
parturit iniuſtitiã:ꝯcepit do=
lorẽ ⁊ peperit iniqtatẽ. Lacũ
aperuit ⁊ effodit eũ:⁊ icidit in
foueã quaꝫ fecit. Cõuertet
dolor eius i caput ei⁹:⁊ i ver
ticẽ ipſius iniqtas eius de=
ſcendet. Confitebor dño ſe
cundum iuſtitiã eius:⁊ pſal
laꝫ noĩ dñi altiſſimi. Gloria
patri. Sicut erat. ps.viii.

Domine dñs noſter:ꝙꝫ
admirabile eſt nomẽ
tuũ in vniuerſa terra. Quo
niam eleuata ẽ magnificẽtia
tua:ſuper celos. Ex ore in=
fantiũ ⁊ lactentiũ perfeciſti
laudẽ ꝓpter inimicos tuos:
vt deſtruas inimicũ ⁊ vltorẽ
Qm̃ videbo celos tuos ope
ra digitorũ tuorũ:lunã ⁊ ſtel
las q̃ tu fundaſti. Quid eſt
homo q̃ď memor es ei⁹:aut
filius hoĩs qm̃ viſitas eum.
Minuiſti euꝫ paulomin⁹ ab
angelis:gl'ia ⁊ honore coro=
naſti eũ:⁊ conſtituiſti eũ ſup
op̄a manuũ tuarũ. Oĩa ſub=
iecisti ſub pedib⁹ ei⁹:oues ⁊
boues vniuerſas inſup ⁊ pe
cora cãpi. Volucres celi et
piſces maris:q̃ perãbulant
ſemitas marꝫ. Domine dñs no
ſter:ꝙꝫ admirabile eſt nomẽ
tuũ in vniuerſa terra. Glo
ria patri ⁊ filio. ps.ix.

Confitebor tibi dñe i
toto corde meo:narrabo oĩa
mirabilia tua. Letabor et
exultabo in te:pſallã nomi=
ni tuo altiſſime. In cõuertẽ
do inimicuꝫ meũ retrorſum
infirmabũtur et peribunt a
facie tua. Qm̃ feciſti iudici
um meũ ⁊ cauſam meã: ſedi
ſti ſuper thronũ q̃ iudicas iu
ſtitiã. Increpaſti gẽtes ⁊ pe
riit impi⁹:nomẽ eorũ deleſti
in eternũ ⁊ i ſeculũ ſcl'i. Ini
mici defecerũt framee in fi=
nẽ:⁊ ciuitates eoruꝫ deſtru
xiſti. Periit memoria eoruꝫ
cũ ſonitu:⁊ dñs in eternum
ꝑmanet. Parauit i iudicio
thronũ ſuuꝫ:⁊ ipſe iudicabit
orbẽ terre in eq̃tate: iudica=
bit populos i iuſtitia. Et fa
ctus eſt dñs refugiũ paupe
ri:adiutor i opportunitatib⁹
in tribulatione. Et ſperent
in te qui nouerunt nomẽ tu
um:quoniam non dereliq̃ſti
querentes te dñe. Pſallite
dño qui habitat i ſion :annũ
ciate iter gẽtes ſtudia eius.
Qm̃ requirens ſanguinẽ eo
ruꝫ recordat⁹ eſt:nõ eſt obli
tus clamorẽ pauperũ. Miſe
rere mei dñe:vide humilita

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tẽ meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis
mortis: vt annũciẽ oẽs lau=
dationes tuas i portis filie ſi
on. Exultabo i ſalutari tuo
infixe ſunt gẽtes in interitu
quẽ fecerũt. In laqueo iſto
quẽ abſcõderũt: cõprehẽſus
eſt pes eorũ. Cognoſcetur
dñs iudicia faciẽs: in operi
bus manuũ ſuarũ cõprehen
ſus eſt peccator. Couertan
tur peccatores in infernuz:
oẽs gẽtes que obliuiſcũtur
deũ. Qm̃ nõ in finẽ obliuio
erit pauperis: patiẽtia pau=
perũ nõ peribit in finẽ. Glo
ria. an. Dñe deus meꝰ in te
ſperaui. Cp. ꝟ. ⁊ orõ hac die
⁊ ſequẽtibꝰ vtĩ in ſecũda fe
ria. ¶ Feria.iiij. ad primas.

Exurge Phares.
domine non cõfor
tetur hõ iudicẽtur
gẽtes in conſpectu
tuo. Cõſtitue dñe legiſlato
rem ſup eos: ſciãt gẽtes qm̃
hoies ſũt. Ut qd dñe receſſi
ſti lõge: deſpicis in opportu
nitatibꝰ in tribulatiõe. Dũ
ſupbit ipius incendit paup:
cõprehendunt in conſiliis q̇
bus cogitant. Qm̃ laudat
pctõr in deſideriis aie ſue:
⁊ iniquꝰ benedicit. Exacer
bauit dñm peccator: ſecũdũ
multitudinẽ ire ſue non q̄ret.
Non ẽ deus in ↄſpectu eiꝰ:
inquinate ſunt vie illius i oi
tẽpore. Auferunt iudicia
tua a facie eius: oĩz inimico=
rum ſuorꝝ dñabit. Dixit eñ
in corde ſuo: nõ mouebor a
generatione in generationẽ
ſine malo. Cuiꝰ maledictio
ne os plenuz ẽ ⁊ amaritudie
et dolo: ſub lingua eiꝰ labor
et dolor. Sedet in iſidiis cũ
diuitibus in occultis: vt int
ficiat innocẽtẽ. Oculi eius i
pauperem reſpiciũt: inſidia
tur in abſcondito quaſi leo i
ſpelunca ſua. Inſidiat vt ra
piat pauperẽ: rapere paupe
rem duz attrahit eũ. In la=
queo ſuo humiliabit eũ: icli
nabit ſe ⁊ cadet cũ domina=
tus fuerit pauperuz. Dixit
enim in corde ſuo oblitus ẽ
deus: auertit faciẽ ſuam ne
videat in finem. Exurge do
mine deus ⁊ exaltet manus
tua: ne obliuiſcaris pauperꝝ.
Propter quid irritauit im=
pius deũ: dixit enĩ in corde
ſuo nõ requiret. Uides qm̃
tu laborẽ et dolorẽ conſide=
ras: vt tradas eos in manꝰ
tuas. Tibi derelictꝰ ẽ pau=
p: orphano tu eris adiutor.
Cõtere brachiũ pctõris et
maligni; queretur pctm̃ illiꝰ

et nō inueniet. Dn̄s regna-
bit ī etnū ꝛ ī sclm scli: peribi
tis gentes de tra illiꝰ. Desi
deriū paupm exaudiuit do-
minꝰ: p̄parationē cordis eo
rū audiuit auris tua. Iudi-
care pupillo ꝛ hūili: vt nō ap
ponat vltra magnificare ſe
homo ſup terram. ps.x.

In dn̄o ꝯfido: quō dici
tis aīe mee trāſmigra ī mon
tē ſicut paſſer? Qm̄ ecce pec
catores ītēdert arcū: paraue
runt ſagittas ſuas in phare-
tra: vt ſagittēt in obſcuro re
ctos corde. Qm̄ q̄ pfeciſti
deſtruxert: iuſtꝰ aūt q̄d fecit
Dn̄s ī tēplo ſctō ſuo: dn̄s ī
celo ſedes eiꝰ. Ocli eiꝰ ī pau
perē reſpiciūt: palpebre eiꝰ
intrrogāt filios hoīm. Dn̄s
interrogat iuſtū ꝛ ipiū: q̄ au
tē diligit īiq̄tatē odit animā
ſuaʒ. Pluit ſup peccatores
laq̄os: ignis ſulphur ꝛ ſpūs
procellarū pars calicis eoꝝ
Qm̄ iuſtus dn̄s et iuſtitias
dilexit: eq̄tatē vidit vultꝰ eiꝰ

Saluū me fac dn̄e ps.xi.
qm̄ defecit ſctūs: qm̄
diminute ſūt ꝟitates a filiis
hoīm. Vana locuti ſūt vnuſ
quiſq; ad ꝓximuʒ ſuū: labia
doloſa in corde ꝛ corde locu
ti ſunt. Diſperdat dn̄s vni-
uerſa labia doloſa: ꝛ liguam
magniloquā. Qui dixerunt
linguam noſtram magnifica
bimus: labia noſtra a nobis
ſunt: quis noſter dominꝰ ē?
Propter miſeriā inopum ꝛ
gemitū pauperū: nunc exur
gā dicit dn̄s. Ponā in ſalu-
tari: fiducialiter agaʒ in eo.
Eloquia dn̄i eloquia caſta:
argentū igne examinatum:
pbatū tre purgatū ſeptuplū
Tu dn̄e ſeruabis nos ꝛ cu-
ſtodies nos: a generatione
hac ineternum. In circuitu
impii ambulant: ſcd̄m altitu
dinē tuā multiplicaſti filios
hoīʒ. Glia pri. An. Exurge
domīe nō preualeat homo.

¶ Feria.v.ad primas.p̄.xii.

VSq; quo dn̄e obli-
uiſceris me in finē:
vſq; quo auertis fa
ciē tuā a me? Quā
diu ponā conſilia in anima
mea: dolorem in corde meo
per diē. Vſq; quo exaltabit
inimicus meꝰ ſuper me: re-
ſpice ꝛ exaudi me dn̄e deus
meus. Illumina oculos me-
os ne vnq̄ obdormiā ī mor-
tē: nequādo dicat inimicus
meus preualui aduerſus eū
Qui tribulāt me exultabūt
ſi motus fuero: ego autem
in mīa tua ſperaui. Exulta-
bit cor meū ī ſalutari tuo: cā

tabo dño q̄ bona tribuit mi= hi:⁊ pſallā noī dñi altiſſimi.

Dixit inſipi= ps.xiii. ens in corde ſuo:non eſt deus. Corrupti ſunt et abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis: nō ē qui faciat bonum nō eſt vſqꝫ ad vnum. Dñs de celo proſpexit ſup filios hoim:vt videat ſi eſt ī= telligens aut requirens deū Omnes declinauerūt ſimul inutiles facti ſunt:non ē qui faciat bonum nō eſt vſqꝫ ad vnum. Sepulchrū patens ē guttur eorū:linguis ſuis do loſe agebant:venenū aſpidū ſub labiis eoꝝ. Quorū os maledictione et amaritudi= ne plenū eſt: veloces pedes eorū ad effundendū ſangui= nē. Contritio et infelicitas in viis eorum:⁊ viam pacis non cognouerūt:nō eſt timor dei ante oculos eorum. Nō ne cognoſcent oēs qui ope= rantur iniquitatē:q̄ deuorāt plebē meā ſicut eſcā panis? Dominū nō inuocauerūt:il lic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Quoniā dñs in generatione iuſta eſt: cōſi liū inopis cōfudiſti qm̄ do= minus ſpes eius eſt. Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael: cū auerterit dñs captiuita= tem plebis ſue exultabit ia= cob et letabitur iſrael. Glo ria patri.

Domine qs habitabit ps.xiiii. in tabernaculo tuo:aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? Qui igreditur ſine ma cula:et operatur iuſtitiam. Qui loquitur veritatem in corde ſuo:q̄ nō egit dolū ī li gua ſua. Nec fecit proximo ſuo malū:⁊ opprobriū nō ac cepit aduerſus proximos ſu= os. Ad nihilū deductus ē in cōſpectu eius malignus: timētes autē dñm glorificat Qui iurat proximo ſuo ⁊ non decipit:qui pecuniam ſuam non dedit ad vſuram:et mu nera ſup innocentes non ac cepit. Qui facit hec:nō mo uebit in eternū. Gloria. Cā tabo dño q̄ bona tribuit mi hi. ¶Fer.vi. Ad primas. ps.xv

Conſerua me domi ne quoniā ſperaui in te:dixi dño de⁹ me⁹ es tu:quoniā bonorū meorū nō eges. Sā ctis qui ſunt in terra ei⁹: mi rificauit oēs voluntates me as ī eis. Multiplicate ſunt ī firmitates eorū:poſtea acce lerauerunt. Non congrega bo conuēticula eorū de ſan= guib⁹:nec memor ero noīs

eorum per labia mea. Dñs
pars hereditatis mee ⁊ cali
cis mei: tu es q̇ reſtitues he
reditatē meam mihi. Fu-
nes ceciderūt mihi in p̄cla-
ris: eteni hereditas mea p̄-
clara eſt mihi. Bñdicā dñꝫ
qui tribuit mihi intellectū:
inſup et vſqꝫ ad noctē incre-
puerūt me renes mei. Pro-
uidebā dñm in ꝯſpectu meo
ſemper: qm̄ a dextris eſt mi-
hi ne ꝯmouear. Propt̄ hoc
letatū eſt cor meū et exulta-
uit lingua mea: inſuper ⁊ ca
ro mea reqeſcet ī ſpe. Qm̄
non derelinquas aīam meā
in inferno: nec dabis ſanctū
tuū videre corruptionē. No
tas mihi feciſti vias vite:
adimplebis me letitia cum
vultu tuo: delectationes in
dextera tua vſqꝫ in finē. Glo
ria p̄ri ⁊ filio. ps. xvi.
Exaudi dñe iuſtitiam
meā: ītēde dep̄catione meā.
Auribꝰ p̄cipe orōnē meaꝫ:
nō in labiis doloſis. De vul
tu tuo iudiciū meū prodeat:
oculi tui videant equitatem
Probaſti cor meū ⁊ viſitaſti
nocte: igne me examinaſti ⁊
nō eſt inuēta in me iniqtas.
Vt non loquat̄ os meū ope
ra hoim: p̄pter verba labio-
rūꝫ tuoꝝ ego cuſtodiui vias
duras. Perfice greſſus me
os in ſemitis tuis: vt nō mo
ueantur veſtigia mea. Ego
clamaui qm̄ exaudiſti me de
us: inclina aurē tuaꝫ mihi ⁊
exaudi verba mea. Mirifica
miſericordias tuas: qui ſal-
uos facis ſp̄ātes ī te. A re-
ſiſtentibꝰ dextere tue cuſto-
di me: vt pupillā oculi. Sub
vmbra alaꝝ tuaꝝ p̄tege me:
a facie ipioꝝ qui me afflixe-
runt. Inimici mei animam
meā circundederūt: adipē ſu
um cōcluſerūt: os eorū locu
tum eſt ſup̄bia. Proiiciētes
me nūc circūdedert̄ me: ocu
los ſuos ſtatuert̄ declinare
in terrā. Suſceperūt me ſi-
cut leo paratꝰ ad predā: ⁊ ſi-
cut catulus leonis habitās
in abditis. Exurge dñe pre
ueni eū ⁊ ſupplanta eū: eripe
animā meā ab impio: frame
am tuaꝫ ab inimicis manus
tue. Dñe a paucis de terra
diuide eos ī vita eoꝝ: de abſ
conditis tuis adimpletꝰ eſt
venter eoꝝ. Saturati ſunt fi
lii: ⁊ dimiſerunt reliquias ſu
as paruulis ſuis. Ego aūt ī
iuſtitia apparebo cōſpectui
tuo: ſatiabor cuꝫ apparuerit
glīa tua. Glīa p̄ri. ps. xvii.
Diligā te dñe fortitu-
do mea: dñs firmamē

tum meũ ꝛ refugiũ meũ ꝛ li
berator meus. Deus meus
adiutor meꝰ: ꝛ ſperabo in eũ
Protector meꝰ ꝛ cornu ſalu
tis mee: et ſuſceptor meus.
Laudans inuocabo dñm:
ꝛ ab iimicis meis ſaluꝰ ero.
Circũdederũt me dolores
mortis: ꝛ torrẽtes iniqtatis
cõturbauerũt me. Dolores
inferi circundederũt me: p̄=
occupauerũt me laquei mor=
tis. In tribulatiõe mea iuo
caui dñm: ꝛ ad deũ meũ cla=
maui. Et exaudiuit de tem
plo ſancto ſuo vocẽ meã: et
clamor meus in ꝯſpectu eiꝰ
introiuit in aures eius. Cõ
mota eſt et cõtremuit terra:
fundamẽta montiũ cõturba
ta ſunt ꝛ ꝯmota ſunt: qm̄ ira
tus eſt eis. Aſcendit fumꝰ
in ira eius ꝛ ignis a facie eiꝰ
exarſit: carbones ſuccẽſi ſũt
ab eo. Inclinauit celos ꝛ de
ſcendit: ꝛ caligo ſub pedibꝰ
eius. Et aſcẽdit ſup cheru=
bin ꝛ volauit: volauit ſup pẽ
nas vẽtorũ. Et poſuit tene=
bras latibulũ ſuũ: i circuitu
eius tabernaculũ eius: tene
broſa aqua in nubibꝰ aeris.
Pre fulgore in cõſpectu eiꝰ
nubes tranſierunt: grãdo et
carbones ignis. Et itonuit
de celo dñs: ꝛ altiſſimus de
dit vocẽ ſuã: grãdo ꝛ carbo
nes ignis. Et miſit ſagittas
ſuas ꝛ diſſipauit eos: fulgu
ra multiplicauit et cõturba
uit eos. Et apparuerũt fon
tes aquarũ: et reuelata ſunt
fundamẽta orbis terrarum
Ab increpatiõe tua dñe: ab
inſpiratiõe ſpũs ire tue. Mi
ſit de ſummo ꝛ accepit me: ꝛ
aſſumpſit me de aquis mul=
tis. Eripuit me de inimicis
meis fortiſſimis et ab his q̇
oderũt me: qm̄ ꝯfortati ſunt
ſuper me. Preuenerunt me
in die afflictiõis mee: ꝛ factꝰ
eſt dñs ꝓtector meꝰ. Et edu
xit me i latitudinẽ: ſaluũ me
fecit qm̄ voluit me. Et retri
buet mihi dñs ſcd̃m iuſtiti=
am meã: et ſcd̃m puritatem
manuũ meaꝝ retribuet mi=
hi. Qꝛ cuſtodiui vias dñi:
nec impie geſſi a deo meo.
Qm̄ omnia iudicia eius in
conſpectu meo: et iuſtitias
eius nõ repuli a me. Et ero
immaculatus cũ eo: ꝛ obſer
uabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dñs ſe=
cundũ iuſtitiã meam: ꝛ ſcd̃ꝫ
puritatẽ manuũ mearum in
cõſpectu oculorũ eius. Glo
ria. Aña. Cõſerua me dñe
qm̄ in te ſperaui. ¶ Sab=
bato ad primas. Phares

CUm ſctõ ſctũs erĩs:
⁊ cũ viro ĩnocẽte ĩ-
nocẽs eris. Et cuȝ
electo electꝰ eris: ⁊
cũ pũerſo pũerteris. Qm̃ tu
ppl'm humilẽ ſaluũ facies: ⁊
ocl'os ſupborũ humiliabis.
Qm̃ tu illuminas lucernaȝ
meã dñe: deꝰ meꝰ illumina
tenebras meas. Qm̃ ĩ te eri
piar a tẽptatiõe: ⁊ ĩ deo meo
tranſgrediar murum. Deꝰ
meus impolluta via eiꝰ: elo
quia domini igne examina-
ta: protector eſt omniũ ſpe-
rantiũ in ſe. Qm̃ quis deus
preter dñm: aut quis deꝰ ꝓ̃-
ter deũ noſtruȝ? Deꝰ qui ꝓ̃-
cinxit me virtute: ⁊ poſuit ĩ-
maculatam viam meã. Qui
perfecit pedes meos tanꝗ̃
ceruorũ: et ſup excelſa ſtatu
ens me. Qui docet manus
meas ad prelium: ⁊ poſuiſti
vt arcũ ereum brachia mea.
Et dediſti mihi ꝓtectionẽ
ſalutꝭ tue: ⁊ dextera tua ſuſ-
cepit me. Et diſciplina tua
correxit me in finẽ: ⁊ diſcipli
na tua ip̃a me docebit. Di-
lataſti greſſus meos ſubtus
me: ⁊ non ſunt infirmata ve-
ſtigia mea. Perſequar ini-
micos meos ⁊ comprehen-
dam illos: ⁊ nõ cõuertar do
nec deficiant. Confringam
illos nec poterũt ſtare: cadẽt
ſubtꝰ pedes meos. Et p̃cin
xiſti me virtute ad bellum: ⁊
ſupplãtaſti inſurgẽtes ĩ me
ſubtus me. Et inimicos me
os dediſti mihi dorſũ: et odi
entes me diſperdidiſti. Cla
mauerũt nec erat qui ſaluos
faceret ad dominũ: nec exau
diuit eos. Et comminuam
eos vt puluerem ante facieȝ
venti: vt lutũ platearũ dele-
bo eos. Eripies me de con
tradictionibus populi: con-
ſtitues me in caput gentiuȝ.
Populꝰ quẽ nõ cognoui ſer
uiuit mihi: in auditu auris
obediuit mihi. Filii alieni
mẽtiti ſũt mihi: filii alieni ĩ-
ueterati ſũt: et claudicauerũt
a ſemitis ſuis. Viuit dñs ⁊
benedictus deus meus: et
exaltetur deus ſalutis mee.
Deus qui das vĩdictas mi
hi ⁊ ſubdis ppl'os ſub me: li
berator meus de ĩimicis me
is iracundis. Et ab inſurgẽ
tibus in me exaltabis me: a
viro ĩiquo eripies me. Pro
pterea confitebor tibi in na-
tionibus domine: ⁊ nomini
tuo pſalmũ dicã. Magnifi-
cans ſalutes regis eius: ⁊ fa
ciens miam chriſto ſuo da-
uid: et ſemini eius vſqꝫ in ſe-
culum. Gloria. Ps. xviii.

Celi enarrāt gloriam
dei: ⁊ opa manuū ei⁹
annūciat firmamētū. Dies
diei eructat verbum: et nox
nocti indicat ſcientiā. Non
ſūt loquele neq̧ ſermones:
quorū nō audiant voces eo-
rū. In omnē terrā exiuit ſo
nus eoꝝ: ⁊ i fines orbis ter-
re verba eoꝝ. In ſole poſu-
it tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tā-
q̄ ſponſus ꝓcedens de tha-
lamo ſuo. Exultauit vt gi-
gas ad currendā viā: a ſum-
mo celo egreſſio ei⁹. Et oc-
curſus eius vſq̧ ad ſummū
eius: nec eſt qui ſe abſcōdat
a calore eius. Lex dn̄i ima
culata cōuertens aīas: teſti-
moniū dn̄i fidele ſapiētiam
preſtās paruulis. Juſtitie
dn̄i recte letificantes corda:
preceptū dn̄i lucidū illumi-
nās oculos. Timor dn̄i ſan
ctus permanēs in ſeculū ſe-
culi: iudicia dn̄i vera iuſtifi-
cata in ſemetipſa. Deſide-
rabilia ſuper aurū et lapidē
precioſuꝫ multū: et dulciora
ſuper mel ⁊ fauuꝫ. Etenim
ſeruus tuus cuſtodit ea: in
cuſtodiēdis illis retributio
multa. Delicta quis intelli
git? ab occultis meis mun-
da me: ⁊ ab alienis parce ſer
uo tuo. Si mei non fuerint
dominati tunc immaculat⁹
ero: et emundabor a delicto
maximo. Et erunt vt cōpla
ceant eloquia oris mei: ⁊ me
ditatio cordis mei in cōſpe-
ctu tuo ſemper. Domie ad-
iutor meus: et redēptor me⁹
Gloria pr̄i. Pſalm⁹ dauid. xix

Exaudiat te dominus
in die tribulationis:
protegat te nomē dei iacob.
Mittat tibi auxilium de ſan
cto: et de ſion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificii
tui: et olocauſtū tuū pingue
fiat. Tribuat tibi ſecunduꝫ
cor tuum: ⁊ omne conſilium
tuū confirmet. Letabimur
in ſalutari tuo: et in nomine
dei noſtri magnificabimur.
Impleat dominus omnes
petitiones tuas: nūc cogno-
ui quoniam ſaluum fecit do
minus chriſtū ſuū. Exaudi
et illū de celo ſctō ſuo: in po
tentatib⁹ ſalus dextere ei⁹.
Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis:
nos autem in nomine domi
ni dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ cecide
runt: nos auteꝫ ſurreximus
et erecti ſum⁹. Domine ſal
uū fac regem: et exaudi nos
in die qua inuocauerimus te.
Gloria patri. An. Celi enar
rant gloriam dei. ¶ Officiū

diebꝰ Inuitatoriū. Regem magnū Adoremus dñm. ps. Venite. Maj. Eterne rerū. con. In. j. noc. ps. dauid. xx.

Domine in virtute tua letabitur rex: ⁊ ſup ſalutare tuum exultabit vehemēter. Deſideriū cordis eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū eiꝰ non fraudaſti eū. Qm̄ preueniſti eū in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti i capite eius coronam de lapide precioſo. Vitam petijt a te ⁊ tribuiſti ei: longitudinē dierū in ſeculū ⁊ in ſeculum ſeculi. Magna eſt gloria eiꝰ in ſalutari tuo: gloriā et magnū decorē impones ſup eū. Qm̄ dabis eū i benedictionem in ſeculū ſeculi: letificabis eū in gaudio cum vultu tuo. Qm̄ rex ſperat in dño: et i miſericordia altiſſimi nō cōmouebitur. Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua īueniat oēs qui te oderunt. Pones eos vt clibanum ignis in tēpore vultus tui: dominus in ira ſua conturbabit eos: et deuorabit eos ignis. Fructum eoꝝ de terra perdes: ⁊ ſemē eorum a filijs hominū. Quoniā declinauerunt i te mala: cogitauerunt conſilia que non potuerunt ſtabilire. Quoniā pones eos dorſuꝫ: in reliquijs tuis preparabis vultum eorū. Exaltare domine in virtute tua: cantabimus ⁊ pſallemꝰ ꝟtutes tuas. Gloria patri. Pſalmus. xxj.

Deus deꝰ meꝰ reſpice in me quare me dereliqſti: lōge a ſalute mea ꝟba delictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ clamabo per diē ⁊ non exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſipiētiā mihi. Tu autē i ſancto habitas: laus iſrael. In te ſperauerunt patres nr̄i: ſperauerūt ⁊ liberaſti eos. Ad te clamauerunt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt ⁊ non ſunt confuſi. Ego autē ſum vermis ⁊ non homo: opprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis. Oēs vidētes me deriſerunt me: locuti ſūt labijs ⁊ mouerūt caput. Sperauit in dño eripiat eū: ſaluū faciat eum qm̄ vult eū. Quoniā tu es q extraxiſti me de ventre: ſpes mea ab vberibꝰ matris mee: in te proiectus ſuꝫ ex vtero. De vētre mr̄is mee deꝰ me us es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̄ tribulatio proxima eſt: qm̄ nō eſt qui adiuuet. Circundederūt me vituli multi:

tauri pingues obſederūt me.
A peruerūt ſuper me os ſu
um: ſicut leo rapiēs ⁊ rugiēs
S icut aqua effuſus ſū: ⁊ diſ
perſa ſūt oīa oſſa mea. F a=
ctū eſt cor meū tanq̄ȝ cera li=
queſcēs: ī medio vētris mei.
A ruit tanq̄ȝ teſta virtꝰ mea
et lingua mea adheſit fauci
bus meis: ⁊ ī puluerē mortȝ
deduxiſti me. Q m̄ circūde=
derunt me canes multi: con
ciliū malignātiū obſedit me
F oderūt manꝰ meas et pe
des meos: dinumerauerunt
oīa oſſa mea. I pſi vero con=
ſiderauerūt ⁊ īſpexerūt me:
diuiſerūt ſibi veſtimēta mea:
et ſuper veſtē meā miſerunt
ſortē. T u aūt dn̄e ne elōga=
ueris auxilium tuū a me: ad
defenſionem meā conſpice.
E rue a framea deus animā
meā: et de manu canis vnicā
meā. S alua me ex ore leo=
nis: et a cornibus vnicorniū
humilitatē meā. N arrabo
nomen tuū fratribꝰ meis: in
medio eccleſie laudabo te.
Q ui timetis dn̄m laudate
eum: vniuerſum ſemē iacob
glorificate eū. T imeat eum
omne ſemē iſrl̄: qm̄ nō ſpre=
uit neq̄ȝ deſpexit deprecatio
nem pauperis. N ec auertit
faciē ſuā a me: et cum clama
rem ad eum exaudiuit me.
A pud te laus mea in eccle=
ſia magna: vota mea reddaȝ
in conſpectu timentiū eum.
E dent pauperes et ſatura=
būtur: ⁊ laudabūt dn̄m q̇ re=
quirūt eū: viuent corda eorū
in ſeculū ſcl'i. R eminiſcent
et cōuertent ad dn̄m: vniuer
ſi fines terre. E t adorabunt
in conſpectu eiꝰ: vniuerſe fa
milie gentiū. Q m̄ dn̄i eſt re
gnū: ⁊ ipſe dn̄abitur gentiū.
M anducauerunt et adora=
uerunt oēs pingues terre: ī
conſpectu eius cadent oēs q̇
deſcendunt in terrā. E t aīa
mea illi viuet: ⁊ ſemē meum
ſeruiet ipſi. A nnūciabitur
dn̄o generatio ventura: ⁊ an
nūciabūt celi iuſtitiā eiꝰ: po
pulo qui naſcetur queȝ fecit
dn̄s. G loria. An. Dn̄e in vir
tute tua letabit rex. Ps. xxij.
D Ominꝰ regit me ⁊ ni
hil mihi deerit: in lo=
co paſcue ibi me collocauit.
S uper aquā refectiōis edu
cauit me: animā meā cōuer=
tit. D eduxit me ſuper ſemi
tas iuſtitie: ꝑpter nomē ſuū
N am et ſi ābulauero in me
dio vmbre mortis non time=
bo mala: qm̄ tu mecum es.
V irga tua ⁊ baculus tuus:
ipſa me ꝯſolata ſunt. P ara=

ſti in conſpectu meo mēſaꝫ:
aduerſus eos ꝗ tribulāt me
Impinguaſti in oleo caput
meū: et calix meus inebꝛiās
ꝙ̄ ꝑclarꝰ eſt. Et mia tua ſub
ſequet̄ me: oībus diebꝰ vite
mee. Et vt īhabitē in domo
dn̄i: in longitudinē dierum.
Glia patri. Pſalmus. xxiij.
DOmini eſt terra ⁊ ple
nitudo eiꝰ: oꝛbis ter=
rarū et vniuerſi qui habitāt
in eo. Qꝛ ipē ſup maria fun
dauit eū: ⁊ ſup flumina ꝑpa=
rauit eū. Quis aſcēdet ī mō
tē dn̄i: aut ꝗs ſtabit ī loco ſā
cto eius? Innocēs manibꝰ
et mūdo coꝛde: ꝗ nō accepit
in vano animā ſuā: nec iura=
uit ī dolo pꝛoximo ſuo. Hic
accipiet bn̄dictionē a domi=
no: ⁊ miaꝫ a deo ſalutari ſuo.
Hec eſt generatio querētiū
eū: querētiū faciē dei iacob.
Attollite poꝛtas pꝛīcipes
veſtras: et eleuamini poꝛte
eternales: et ītroibit rex glo
rie Quis eſt iſte rex gloꝛie?
Dn̄s foꝛtis et potēs: dn̄s po=
tēs ī ꝑlio. Attollite poꝛtas
pꝛincipes vr̄as: et eleuami=
ni poꝛte eternales: et introi=
bit rex gloꝛie. Quis eſt iſte
rex gloꝛie? dn̄s virtutū ipſe
eſt rex gloꝛie. Glia pr̄i. An.
Dn̄s regit me et nihil mihi
deerit in loco paſcue ibi me
collocauit. Pſalmus. xxiiij.
AD te dn̄e leuaui aīaꝫ
meā: deꝰ meꝰ in te cō
fido nō erubeſcā. Neqꝫ irri=
deāt me inimici mei: etenim
vniuerſi ꝗ ſuſtinēt te nō con=
fundent̄. Confundātur om
nes iniqua agentes: ſupua=
cue. Uias tuas dn̄e demon
ſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas do
ce me. Dirige me in verita=
te tua ⁊ doce me: qꝛ tu es de
us ſaluatoꝛ meus: et te ſuſti
nui tota die. Reminiſcere
miſerationū tuarū dn̄e: ⁊ mi
ſericoꝛdiarū tuarū que a ſe=
culo ſūt. Delicta iuuētutis
mee ⁊ ignoꝛantias meas: ne
memineris. Secundū miaꝫ
tuā memēto mei tu: pꝛopter
bonitatē tuā dn̄e. Dulcis ⁊
rectꝰ dn̄s: pꝛopter hoc legē
dabit delinquentibus in via
Diriget manſuetos in iudi
cio: docebit mites vias ſuas
Uniuerſe vie domini miſe=
ricoꝛdia et veritas: requirē=
tibus teſtamētum eius ⁊ te=
ſtimonia eius. Propter no=
men tuū domine ꝓpitiabe=
ris peccato meo: multuꝫ eſt
enim. Quis eſt homo qui ti
met dominuꝫ: legem ſtatuit
ei in via quā elegit. Anima
eius in bonis demoꝛabitur:

et ſemē eius hereditabit ter
ram. Firmamentum eſt do
minus timentibus eū:et te=
ſtamentum ipſius vt manife
ſtetur illis. Oculi mei ſemp
ad dominū:quoniā ipe euel=
let de laqueo pedes meos.
Reſpice in me et miſerere
mei: quia vnicus et pauper
ſum ego. Tribulatiões cor
dis mei multiplicate ſūt: de
neceſſitatibusmeis erue me
Vide humilitatem meam ꝛ
laborem meum: et dimitte
vniuerſa delicta mea. Re=
ſpice inimicos meos quoni
am multiplicati ſunt:ꝛ odio
iniquo oderunt me. Cuſto=
di animā meam et erue me:
non erubeſcam quoniā ſpe=
raui in te. Innocentes ꝛ re=
cti adheſerūt mihi:quia ſuſ=
tinui te. Libera de⁹ iſrael:
ex omnibus tribulationib⁹
ſuis. Gloria patri. ps. xxv.
Iudica me dñe quoniā
ego in inocentia mea
ingreſſus ſum:et in domino
ſperans non infirmabor.
Proba me dñe et tenta me:
vre renes meos et cor meū.
Quoniā miſericordia tua
ante oculos meos eſt:ꝛ com
placui in veritate tua. Non
ſedi cum conciliovanitatis:
et cū iniqua gerentibus non
introibo. Odiui eccleſiam
malignantiū: ꝛ cū ipijs non
ſedebo. Lauabo iter inocē=
tes man⁹ meas:ꝛ circūdabo
altare tuū dñe. Vt audiam
vocem laudis:ꝛ enarrem vni
uerſa mirabilia tua. Domi
ne dilexi decorē domustue:
et locum habitationis glo=
rie tue. Ne perdas cum im
pijs de⁹ aīaʒ meā: ꝛ cū viris
ſanguinū vitam meam. In
quorum manibus iniquita=
tes ſunt: dextera eorum re=
pleta eſt muneribus. Ego
autem in innocentia mea in
greſſus ſuʒ: redime me ꝛ mi
ſerere mei. Pes ei me⁹ ſtetit
in directo:in eccleſijs bene=
dicam te dñe. Gloria patri.
Sicut erat. An. Oculi mei
ſemper ad dñm quoniā ipſe
euellet de laqueo pedes me
os. ℣. Memor fui nocte no=
minis tui domine. Et cuſto
diui legē tuā. ¶ In ſecūdo
nocturno. Pſalmus. xxvj.
Dominus illumi=
natio mea ꝛ ſalus
mea: quē timebo.
Dominus prote=
ctor vite mee: a quo trepida
bo. Dum appropiant ſuper
me nocentes: vt edant car=
nes meas. Qui tribulant
me inimici mei: ipſi infir=

matꝭ ſũt ⁊ ceciderũt. Si cō=
ſiſtant aduerſum me caſtra:
nō timebit coꝛ meū. Si ex=
urgat aduerſum me pꝛeliuꝫ:
in hoc ego ſperabo. Unam
petij a dño hanc requirā: vt
inhabitē in domo dñi oībus
diebus vite mee. Ut videā
voluntatē dñi: ⁊ viſitē tēplū
eiꝰ. Qm̄ abſcondit me in ta
bernaculo ſuo ī die maloꝛū:
pꝛotexit me in abſcōdito ta=
bernaculi ſui. In petra ex=
altauit me: ⁊ nunc exaltauit
caput meū ſuꝑ īimicos me=
os. Circuiui ⁊ īmolaui ī ta
bernaculo eiꝰ hoſtiā vocife=
rationis: cantabo ⁊ pſalmuꝫ
dicā dño. Exaudi dñe vocē
meā qua clamaui ad te: miſe
rere mei ⁊ exaudi me. Tibi
dixit coꝛ meuꝫ exquiſiuit te
facies mea: faciē tuā dñe re
quirā. Ne auertas faciē tuā
a me: ne declines in ira a ſer
uo tuo. Adiutoꝛ meus eſto
ne derelinquas me: neqꝫ de=
ſpicias me deꝰ ſalutarꝫ meꝰ
Quoniā pater meus et ma
ter mea dereliquerūt me: do
minus autem aſſumpſit me
Legē pone mihi dñe in via
tua: ⁊ dirige me in ſemita re
cta pꝛopter inimicos meos.
Ne tradideris me in aīas
tribulantiū me: qm̄ inſurre=
xerunt in me teſtes iniqui: ⁊
mentita eſt iniquitas ſibi.
Credo videre bona dñi: in
terra viuentiū. Expecta do
minū viriliter age: et confoꝛ
tetur coꝛ tuū et ſuſtine dñm
Gloꝛia pri. Pſalmus. xxvij

Ad te dñe clamabo de
us meus ne ſileas a
me: neqñ taceas a me: ⁊ aſſi=
milaboꝛ deſcendentibꝰ in la
cū. Exaudi dñe vocē depꝛe
cationis mee duꝫ oꝛo ad te:
dū extollo manꝰ meas ad tē
plum ſanctū tuū. Ne ſimul
tradas me cū pctōꝛibꝰ: ⁊ cū
operantibꝰ iniqtatē ne ꝑdas
me. Qui loquūtur pacē cū
ꝓximo ſuo: mala autē in coꝛ
dibus eoꝛū. Da illis ſcđm
oꝑa eoꝝ: ⁊ ſcđꝫ nequitiā ad=
inuētionū ipoꝝ. Scđm oꝑa
manuū eoꝝ tribue illis: red=
de retributionem eoꝛū ipſis
Qm̄ nō intellexerūt opera
dñi ⁊ in oꝑa manuū eius de
ſtrues illos et nō edificabis
eos. Benedictus dñs: quo=
niā exaudiuit vocē depꝛeca=
tionis mee. Dominꝰ adiu=
toꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meꝰ: ⁊ in
ipo ſperauit coꝛ meū ⁊ adiu
tus ſum. Et refloꝛuit caro
mea: ⁊ ex voluntate mea cō=
fiteboꝛ ei. Dominus foꝛti=
tudo plebis ſue: ⁊ pꝛotectoꝛ

ſaluationū xp̄i ſui eſt. S al-
uum fac populū tuū dn̄e/ et
bn̄dic hereditati tue: et rege
eos ꝛ extolle illos vſq̃ i eter
nū. G loria pr̄i. An. Dn̄s de
fenſor vite mee. ps. xxviij.
A Fferte dn̄o filij dei:
afferte dn̄o filios arie
tū. A fferte dn̄o gloriā ꝛ ho
norē: afferte dn̄o gloriā no-
mini ei⁹: adorate dn̄z i atrio
ſctō eius V ox dn̄i ſup aq̄s:
de⁹ maieſtatis itonuit dn̄s
ſup aquas multas V ox dn̄i
in ꝟtute: vox dn̄i in magnifi-
cētia. V ox dn̄i cōfringētis
cedros: ꝛ confringet dn̄s ce
dros libani. E t comminuet
eos tāq̃ vitulū libani: ꝛ dile
ctus quēadmodū filius vni-
cornīū. V ox dn̄i interciden
tis flāmā ignis: vox dn̄i con
cutientis deſertū: ꝛ ꝯmoue-
bit dn̄s deſertū cades V ox
dn̄i p̄parātis ceruos ꝛ reue-
labit ꝯdenſa: ꝛ in tēplo eius
oēs dicēt gloriā. D n̄s dilu-
uiū ihabitare facit: ꝛ ſedebit
dn̄s rex in eternū. D n̄s ꝟtu
tē pplo ſuo dabit: dn̄s bn̄di-
cet pplo ſuo in pace. G loria
patri. S icut erat. ps. xxix.
E Xaltabo te dn̄e qm̄ ſuſ
cepiſti me: nec dele-
ctaſti inimicos meos ſup me.
D n̄e de⁹ meus clamaui ad
te: ꝛ ſanaſti me. D n̄e eduxi-
ſti ab inferno aiam meā: ſal-
uaſti me a deſcēdentibus in
lacū. P ſallite dn̄o ſcti eius:
et confitemini memorie ſcti
tatis ei⁹. Q m̄ ira i indigna
tione eius: et vita in volunta
te eius. A d veſperū demo-
rabit̄ fletus: et ad matutinū
letitia. E go aūt dixi in abū
dantia mea: nō mouebor in
eternum. D n̄e in voluntate
tua: p̄ſtitiſti decori meo ꝟtu
tem. A uertiſti faciem tuā a
me: ꝛ factus ſum cōturbat⁹.
A d te domie clamabo: ꝛ ad
deū meū deprecabor. Q ue
vtilitas i ſanguine meo: dū
deſcendo in corruptionem?
N unquid cōfitebit̄ tibi pul
uis: aut annūciabit veritatē
tuā? A udiuit dn̄s et miſer-
tus eſt mei: dn̄s fact⁹ eſt ad-
iutor meus. C ōuertiſti plā
ctum meū in gaudiuz mihi:
cōcidiſti ſaccū meū ꝛ circū-
dediſti me letitia. V t cātet
tibi gl'ia mea ꝛ nō cōpūgar:
dn̄e deus meus in eternum
cōfitebor tibi. An. Adorate
dn̄m i aula ſctā ei⁹. ps. xxx.
I N te dn̄e ſperaui non
cōfundar i eternū: i iu
ſtitia tua libera me. I nclia
ad me aurē tuaz: accelera vt
eruas me. E ſto mihi in deū

protectorē et in domū refu=
gij: vt saluū me facias. Qm̄
fortitudo mea ⁊ refugiū me
um es tu: et propter nomen
tuū deduces me et enutries
me. Educes me de laqueo
quē abſconderunt mihi: qm̄
tu es ꝓtector meus. In ma
nus tuas cōmendo ſpm̄ me=
um: redemiſti me dn̄e deꝰ ve
ritatis. Odiſti obſeruantes
vanitates: ſuperuacue. Ego
autē i dn̄o ſperaui: exultabo
et letabor i mīa tua. Qm̄ re
ſpexiſti humilitatem meam:
ſaluaſti de neceſſitatibꝰ ani=
maʒ meā. Nec cōcluſiſti me
in manibus inimici: ſtatuiſti
i loco ſpatioſo pedes meos.
Miſerere mei dn̄e qm̄ tribu
lor: cōturbatus eſt in ira ocu
lus meꝰ: aīa mea ⁊ vent̄ meꝰ
Qm̄ defecit in dolore vita
mea: ⁊ anni mei in gemitibꝰ
Infirmata eſt i paupertate
virtus mea: ⁊ oſſa mea ꝯtur=
bata ſunt. Sup oēs iīmicos
meos factꝰ ſuʒ opprobriū vi
cinis meis valde: ⁊ timor no
tis meis. Qui videbāt me fo
ras fugerūt a me: obliuioni
datꝰ ſum tanꝗ̄ mortuꝰ a cor
de. Factus ſum taꝗ̄ vas ꝑ=
ditū: qm̄ audiui vituperatio=
nē multoꝝ cōmorantiū i cir=
cuitu. In eo dū ꝯuenirēt ſi=
mul aduerſū me: accipe aīaʒ
meā ꝯſiliati ſunt. Ego autē
in te ſperaui dn̄e: dixi deus
meꝰ es tu: in manibꝰ tuis ſor
tes mee. Eripe me de manu
inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑſeq̄nti=
bus me. Illuſtra faciē tuaʒ
ſup ſeruū tuū: ſaluū me fac i
mīa tua: dn̄e non confundar
qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt
impij et deducantur in infer
nū; muta fiant labia doloſa.
Que loquunt̄ aduerſus iu=
ſtum iniqtatē: in ſupbia et in
abuſione. Quā magna mul
titudo dulcedinis tue domi
ne: quā abſcōdiſti timētibus
te. Perfeciſti eis q̄ ſperāt in
te: in conſpectu filioꝝ hoim.
Abſcōdes eos i abſcōdito
faciei tue: a cōturbatione ho
minū. Proteges eos in ta=
bernaculo tuo: a ꝯtradictio=
ne linguarum. Benedictus
dn̄s: qm̄ mirificauit miſeri=
cordiaʒ ſuā mihi in ciuitate
munita. Ego aūt dixi in ex=
ceſſu mētis mee: ꝓiectus ſū
a facie oculoꝝ tuorū. Ideo
exaudiſti vocē orōnis mee:
dum clamarē ad te. Diligi=
te dominuʒ oēs ſancti eius:
quoniā veritatē requiret do=
minus: et retribuet abundā
ter facientibus ſuperbiam.
Viriliter agite et conforte=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tur coꝛ veſtrum: omnes qui
ſperatis in dño. Ps. xxxi.
BEati quoꝝ remiſſe ſũt
iniquitates: ⁊ quoꝛum
tecta ſunt peccata. Beatus
vir cui non imputauit domi
nus peccatũ: nec eſt in ſpiri=
tu eius dolus. Qm̃ tacui in
ueterauerunt oſſa mea: dum
clamarẽ tota die. Quoniã
die ac nocte grauata eſt ſup
me manꝰ tua: conuerſus ſuz
in erũna mea dum configit
ſpina. Delictũ meũ cogni=
tum tibi feci: et iiuſtitiã meã
non abſcondi. Dixi confite
boꝛ aduerſum me iniuſtitiã
meã dño: et tu remiſiſti ipie=
tatem peccati mei Pꝛo hac
oꝛabit ad te omnis ſanctꝰ: in
tẽpoꝛe oppoꝛtuno. Verũta=
men in diluuio aquarũ mul=
taꝝ: ad eũ nõ appꝛoximabũt
Tu es refugiũ meũ a tribu
latione q̄ circundedit me: ex
ultatio mea erue me a circũ
dantibꝰ me. Intellectũ tibi
dabo ⁊ inſtruã te: i via hac q̄
gradieris firmabo ſup te ocu
los meos. Nolite fieri ſicut
equus ⁊ mulus: quibꝰ nõ eſt
intellectus. In chamo ⁊ fre
no maxillas eoꝛũ cõſtringe:
qui non appꝛoximant ad te.
Multa flagella peccatoꝛis:
ſperantẽ aũt in dño mia cir=
cundabit. Letamini in dño
et exultate iuſti: et gl'iamini
oẽs recti coꝛde. Gl'ia. An.
In tua iuſtitia libera me do
mine. V. Media nocte ſur=
gebam ad cõfitendum tibi.
R. Sup iudicia iuſtificatio=
nis tue. ¶ In. iij. nocturno.
Canticum eſaie. xxxiij.
DOmie miſerere no
ſtri te enim expe=
ctauimus: eſto bꝛa
chium noſtrum in
mane: ⁊ ſalus noſtra in tẽpo
re tribulationis. A voce an
geli fugerũt ppl'i: ⁊ ab exal=
tatiõe tua diſpſe ſunt gẽtes.
Et cõgregabunt ſpolia v'ra
ſicut colligit bꝛucus: velut
cũ foſſe plene fuerint de eo.
Magnificatꝰ eſt dñs qm̃ ha
bitauit in excelſo: iplevit ſiõ
iudicio ⁊ iuſtitia: ⁊ erit fides
in tẽpoꝛibꝰ ſuis. Diuitie ſa=
lutis ſapiẽtia ⁊ ſciẽtia: timoꝛ
dñi ipe theſaurus eiꝰ. Ecce
videntes clamabunt foꝛis:
angeli pacis amare flebunt.
Diſſipate ſunt vie: ceſſauit
tranſiens p ſemitã: irritũ fa=
ctũ eſt pactũ: pꝛoiecit ciuita
tes non reputauit homines
Luxit ⁊ elanguit terra: con
fuſus eſt libanus ⁊ obſoꝛdu=
it. Et factus eſt ſaron ſicut
deſertũ: ⁊ concuſſa eſt baſan

et carmelus. Nunc exurgã
dicit dñs: nunc exaltaboꝛ et
nũc ſublimaboꝛ. Gloꝛia pa=
tri. Canticum eſaie. xxxiij.
Audite q̇ longe eſtis q̃
feceri dicit dñs: ⁊ co=
gnoſcite vicini foꝛtitudinez
meã. Cõterriti ſunt in ſion
pctõꝛes: poſſedit tremoꝛ hy=
pocritas. Quis poterit ha=
bitare de vobis cuz igne de=
uoꝛante: aut q̇s habitabit ex
vobis cũ ardoꝛibꝰ ſempiter=
nis? Qui ambulat in iuſti=
tijs ⁊ loquit̃ veritatẽ: q̇ pꝛoij
cit auariciã ex calũnia: et ex
cutit manꝰ ſuas ab oĩ mune=
re. Qui obturat aures ſuas
ne audiat ſanguinẽ: et clau=
dit ocl̃os ſuos ne videat ma
lum. Iſte in excelſis habita
bit: munimenta ſaxoꝛũ ſubli
mitas eiꝰ: panis ei datꝰ eſt:
aque eiꝰ fideles ſunt. Regẽ
in decoꝛe ſuo videbunt oculi
eius: cernent terrã de longe
coꝛ tuũ meditabitur timoꝛẽ
Gloꝛia. Cãti. Eccle. xxxvi.
Miſerere dñe plebi tue
ſup quã ĩuocatũ ẽ no=
mẽ tuũ: et iſrl̃ quẽ coequaſti
pꝛimogenito tuo. Miſerere
ciuitati ſctificatiõis tue hie=
ruſalẽ ciuitati requiei tue. Re
ple ſiõ inenarrabilibꝰ ꝟtuti=
bꝰ tuis: ⁊ gl̃ia tua ppl̃z tuũ.
Da teſtimoniũ q꞉ ab initio
creature tue ſũt: et ſuſcita p̄=
cationes q̃s locuti ſũt ĩ noĩe
tuo ꝓphete pꝛ̇oꝛes. Da mer
cedẽ dñe ſuſtinẽtibꝰ te/ vt ꝓ=
phete tui fideles ĩueniant̃: ⁊
exaudi oꝛ̃onẽ ſeruoꝝ tuoꝛũ.
Scd̃m bñdictionẽ aarõ da
ppl̃o tuo: ⁊ dirige nos in viã
iuſtitie. Ut ſciãt oẽs q̇ habi
tant terrã: q꞉ tu es deꝰ cõſpe
ctoꝛ ſeculoꝝ. Gl̃ia pr̃i. An.
All̃a. iiij. ℣. Exaltare dñe in
ꝟtute tua? Cãtabimꝰ ⁊ pſal=
lemus virtutes tuas? ¶ Ad
lau. p̄. l. Miſere. p̄. cxvij. Cõ
fitemini. p̄. lxij. Deꝰ deꝰ meꝰ.
Cãticũ daniel̃. iij. Bñdicite
Ps. cxlviij. Laudate dñz. ã.
All̃a. vij. Cp̄m. Apoca. vij.
Benedictio et claritas
et ſapiẽtia et gratiarũ
actio? honoꝛ ⁊ ꝟtꝰ et foꝛtitu=
do deo nr̃o ĩ ſcl̃a ſcl̃oꝝ amẽ.
Deo g̃. R. breue. Hec ẽ dies
Quã fecit dñs ℣. Exultemꝰ
et letemur in ea. Quã. Hyꝰ.
Splẽdoꝛ patr̃ne gl̃ie. ℣. Dñs
regnauit decoꝛẽ idutꝰ ẽ. In=
dutꝰ ẽ dñs foꝛtitudinẽ ⁊ p̄ci=
xit ſe. An. ad bñꝰ et oꝛ̃o pa=
tẽt ſuis ĩ locis. ¶ Scd̃a fer.
ad nocturnum. Inuita. Ue=
nite Exultemꝰ dño. p̄. Iubi
lemꝰ deo ſa. Hyꝰ. Eterne re=
rum conditoꝛ. Ps. dñ. xxxij.

Exultate iuſti in do
mino: rectos decet
laudatio. Confi-
temini dño ī citha
ra: ī pſalterio decē choꝛdarū
pſallite illi. Cantate ei can-
ticum nouū: bene pſallite ei
in vociferatione. Q ꝛ rectuz
eſt verbū dñi: ⁊ oīa opa eius
in fide. Diligit miſericoꝛdi
am ⁊ iudicium: miſericoꝛdia
dñi plena eſt terra. Verbo
dñi celi firmati ſūt: ⁊ ſpiritu
oꝛis eius omnis virtus eoꝝ
Congregans ſicut in vtre
aquas maris: ponens in the
ſauris abyſſos Timeat do-
minū omnis terra: ab eo aūt
cōmoueātur oēs inhabitan
tes oꝛbem. Qm̄ ipſe dixit ⁊
facta ſunt: ipſe mandauit et
creata ſūt. Dñs diſſipat cō
ſilia gentiū: repꝛobat aūt co
gitationes populoꝛū: et re-
pꝛobat conſilia pꝛincipum.
Conſiliū aūt dñi in eternuz
manet: cogitationes coꝛdis
eius in gñationē ⁊ gñationē
Beata gēs cuiꝰ eſt dñs deꝰ
eiꝰ: ppl's quē elegit ī heredi
tatem ſibi. De celo reſpexit
dñs: vidit oēs filios hoim.
De pparato hitaculo ſuo:
reſpexit ſup oēs q̀ habitant
terrā. Qui finxit ſingillati
coꝛda eoꝝ: qui intelligit oīa
opa eoꝝ. Non ſaluaŧ rex p
multā ꝟtutē: et gigas nō ſal
uabiŧ in multitudine ꝟtutis
ſue. Fallax equus ad ſalu-
tē: in abūdantia aūt virtutis
ſue nō ſaluabiŧ. Ecce oculi
dñi ſup metuētes eū: et ī eis
qui ſperant ſuper mīa eius.
Ut eruat a moꝛte aīas eoꝝ:
et alat eos in fame. Anima
noſtra ſuſtinet dñm: qm̄ ad-
iutoꝛ et pꝛotectoꝛ noſter eſt.
Quia in eo letabitur coꝛ no
ſtrū: et in noīe ſancto eiꝰ ſpe-
rabimus. Fiat mīa tua do
mine ſup nos: quēadmoduz
ſperauimus in te. ps. xxxiii.

Benedicā dñm ī omni
tēpoꝛe: ſemp laus eiꝰ
in oꝛe meo. In dño laudabi
tur aīa mea: audiāt manſue
ti et letentur. Magnificate
dñm mecū: ⁊ exaltemus no
mē eiꝰ in idipm̄. Exquiſiui
dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oī
bus tribulationibꝰ meis eri
puit me. Accedite ad eū et
illūinamini: ⁊ facies vr̄e non
cōfundenŧ. Iſte pauper cla
mauit ⁊ dñs exaudiuit eū: ⁊
de oībus tribulationibꝰ eiꝰ
ſaluauit eū. Immittet ange
lus dñi in circuitu timentiū
eū: ⁊ eripiet eos. Guſtate et
videte qm̄ ſuauis ē dñs: bea
tus vir q̀ ſperat ī eo. Time-

te dñm oēs ſancti eiꝰ: qm̄ nō
eſt inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt et eſurie
runt: inq̄rentes aūt dñm nō
minuent oi bono. Uenite fi
lij audite me: timorē dñi do
cebo vos. Quis eſt hō qui
vult vitā: diligit dies videre
bonos? Prohibe linguā tu=
am a malo: et labia tua ne lo
quātur dolū. Diuerte a ma
lo ⁊ fac bonū: inquire pacē ⁊
ꝑſequere eā. Oculi dñi ſuꝑ
iuſtos: ⁊ aures eius in ꝑces
eorū. Uultus aūt dñi ſuper
facientes mala: vt perdat de
terra memoriā eorum. Cla
mauerunt iuſti ⁊ dñs exaudi
uit eos: et ex oībus tribula=
tionibus eoꝝ liberauit eos.
Iuxta eſt dñs his q̇ tribu=
lato ſunt corde: ⁊ hūiles ſpū
ſaluabit. Multe tribulatio=
nes iuſtorū: et de oībus his
liberabit eos dñs. Cuſtodit
dñs omnia oſſa eorū: vnū ex
his non conteret. Mors pec
catorū peſſima: ⁊ qui oderūt
iuſtū delinquent. Redimet
dñs animas ſeruorū ſuorū: ⁊
nō delinquēt oēs q̇ ſperāt in
eo. Gloria pr̄i. An. Rectos
decet collaudātio. p̄. xxxiiij.

Iudica dñe nocentes
me: expugna īpugnā=
tes me. Apprehende arma
et ſcutū: ⁊ exurge in adiuto=
rium mihi. Effunde frameā
et conclude aduerſus eos q̇
ꝑſequunt me: dic aīe mee ſa=
lus tua ego ſū. Cōfundant
et reuereant: querētes aīam
meā. Auertant retrorſuz et
cōfundant: cogitantes mihi
mala. Fiāt tāq̄ꝫ puluis āte
faciē vēti: ⁊ āgelus dñi coar=
tans eos. Fiat via illoꝝ te=
nebre ⁊ lubricū: ⁊ angelꝰ dñi
perſequēs eos. Qm̄ gratis
abſcōderūt mihi interitū la=
quei ſui: ſuꝑuacue exprobra
uerūt aīam meā. Ueniat illi
laqueꝰ quē ignorat: ⁊ captio
quā abſcōdit apꝑhendat eū:
et in laqueū cadat in idipſuz
Aīa autē mea exultabit in
dño: ⁊ delectabit ſuꝑ ſaluta=
ri ſuo. Oīa oſſa mea dicent:
dñe q̇s ſimilis tibi? Eripi=
ens inopē de manu fortiorū
eius: egenū ⁊ pauperē a diri
piētibꝰ eū. Surgētes teſtes
iniq̄: q̄ ignorabā īterrogabāt
me. Retribuebant mihi ma
la pro bonis: ſterilitatē anie
mee. Ego autē cū mihi mo
leſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio aīam
meā: et orō mea in ſinu meo
conuertet. Quaſi proximū
quaſi fratrē noſtrū ſic cōpla=
cebā: quaſi lugēs ⁊ cōtriſta=

tus ſic humiliabar. Et ad-
uerſum me letati ſunt ⁊ con-
uenerũt:congregata ſũt ſuꝑ
me flagella ⁊ ignoꝛaui. Diſ-
ſipati ſũt nec cõpũcti:tenta-
uerũt me ſubſannauerũt me
ſubſãnatione:frenduerũt ſu-
per me dentibus ſuis. Dñe
qñ reſpicies / reſtitue aĩam
meam a malignitate eoꝛũ:a
leonibꝰ vnicã meã. Confite-
boꝛ tibi ĩ eccl'ia magna:ĩ po-
pulo graui laudabo te. Nõ
ſupergaudeãt mihi q̇ aduer-
ſant mihi inique:qui oderũt
me gratis ⁊ annuũt oculis.
Qm̃ mihi quidẽ pacifice lo-
quebant:⁊ in iracũdia terre
loquentes dolos cogitabãt
Et dilatauerunt ſuꝑ me os
ſuũ:dixerũt euge euge vide-
rũt oculi noſtri. Vidiſti dñe
ne ſileas : dñe ne diſcedas a
me. Exurge ⁊ intende iudi-
cio meo deus meus : et dñs
meus in cauſam meam. Iu-
dica me ſcd̃m iuſtitiã tuã do-
mine deus meus: ⁊ nõ ſuꝑ-
gaudeãt mihi. Non dicant
in coꝛdibus ſuis euge euge
aĩe noſtre:nec dicãt deuoꝛa-
bimus eũ. Erubeſcant ⁊ re-
uereantur ſimul:qui gratu-
lantur malis meis. Induan-
tur cõfuſione ⁊ reuerentia:q̇
maligna loquũtur ſuper me
Exultent ⁊ letent q̇ volunt
iuſtitiaꝫ meã:⁊ dicant ſemꝑ
magnificet dñs q̇ volũt pa-
cẽ ſerui eius. Et ligua mea
meditabit iuſtitiã tuaꝫ: tota
die laudẽ tuam. An. Expu-
gna ĩpugnãtes me. ps. xxxv.
Dixit iniuſtus vt deli-
quat in ſemetipſo:nõ
eſt timoꝛ dei ãte oculos eiꝰ
Qm̃ doloſe egit ĩ cõſpectu
eiꝰ:vt ĩueniat iniq̇tas eiꝰ ad
odiũ. Verba oꝛis eiꝰ iniqui-
tas ⁊ dolꝰ: noluit ĩtelligere
vt bñ ageret. Iniq̇tatẽ me-
ditatꝰ eſt in cubiculi ſuo:aſti-
tit oĩ vie nõ bone:maliciã au-
tẽ nõ odiuit. Dñe ĩ celo mi-
ſericoꝛdia tua:⁊ v̾itas tua vſ-
qꝫ ad nubes. Iuſtitia tua ſi-
cut montes dei: iudicia tua
abyſſus multa. Hoĩes ⁊ iu-
menta ſaluabis dñe:quẽad-
modũ multiplicaſti miaꝫ tu-
am deꝰ. Filii aũt hoĩm:ĩ te-
gmine alarũ tuaꝝ ſperabũt.
Inebꝛiabuntur ab vbertate
domꝰ tue:⁊ toꝛrẽte volupta-
tis tue potabis eos. Quo-
niã apud te ẽ fons vite:⁊ ĩ lu-
mine tuo videbimus lumen
Pꝛetende miam tuã ſciẽti-
bus te:⁊ iuſtitiã tuã his qui
recto ſũt coꝛde. Nõ veniat
mihi pes ſuꝑbie: et manus
peccatoꝛis non moueat me.

I bi ceciderunt qui operant̃
iniquitatez:expulſi ſunt nec
potuerunt ſtare.ps. xxxvj.
N Oli emulari in mali=
gnantibus:neq̃z zela=
ueris faciẽtes iniquitatem.
Q uoniam tanq̃z fenũ velo=
citer areſcẽt:et quẽadmodũ
olera herbarũ cito decident
S pera in dn̄o ⁊ fac bonita=
tẽ:et inhabita terrã ⁊ paſce=
ris ĩ diuitiis eius.D electa
re in dn̄o:⁊ dabit tibi petitio
nes cordis tui.R euela dn̄o
viã tuã ⁊ ſpera in eo:⁊ ip̄e fa
ciet.E t educet quaſi lumen
iuſtitiã tuã:⁊ iudiciũ tuũ tã=
q̃z meridiem:ſubdit⁹ eſto do
mino ⁊ ora eũ.N oli emula=
ri in eo qui proſperat̃ in via
ſua:in homine faciente iniu
ſtitias.D eſine ab ira ⁊ dere
lique furorem:noli emulari
vt maligneris. Q m̄ qui ma
lignãtur exterminabunt̃:ſuſ
tinẽtes aũt dn̄m ipſi heredi
tabunt terrã.E t adhuc pu=
ſillũ et nõ erit peccator:et q̄=
res locum eius ⁊ non iueni=
es.M anſueti aũt heredita=
bunt terrã: ⁊ delectabuntur
in multitudine pacis.O b=
ſeruabit peccator iuſtũ:⁊ ſtri
debit ſuper eũ dentib⁹ ſuis
D n̄s aũt irridebit eũ:qm̄ ꝓ
ſpicit q̄ veniet dies ei⁹.G la
diũ euaginauerunt peccato
res:intenderunt arcũ ſuum.
V t decipiãt pauperẽ ⁊ ino=
pem:vt trucidẽt rectos cor=
de.G ladius eoꝝ intret ĩ cor
da ipſorũ:⁊ arcus eoꝝ cõfri
gatur.M elius eſt modicuz
iuſto:ſup diuitias peccatorũ
multas.Q m̄ brachia pecca
toꝝ conterent̃:confirmat au
tem iuſtos dn̄s.N ouit do=
minus dies ĩmaculatoꝝ: et
hereditas eoꝝ ineternũ erit
N on confundentur in tẽpo
re malo:et in diebus famis
ſaturabũtur: q꞉ peccatores
peribunt.I nimici vero dn̄i
mox vt honorificati fuerunt
et exaltati:deficientes quẽ=
admodum fumus deficient.
M utuabitur peccator et nõ
ſoluet: iuſtus aũt miſeretur
⁊ tribuet.Q uia bn̄dicentes
ei hereditabũt terrã:maledi
centes autez ei diſperibunt.
A pud dn̄m greſſus homi=
nis diriget̃:⁊ viam eius vo=
let.C um ceciderit non col=
lidetur:q꞉ dn̄s ſupponit ma
nũ ſuam.I unior fui etenim
ſenui:⁊ non vidi iuſtũ dereli
ctũ:nec ſemen eius querens
panem.T ota die miſeretur
⁊ cõmodat:⁊ ſemẽ illi⁹ ĩ bn̄=
dictiõe erit.Phares.
D Eclina a malo et fac

bonū:⁊ inhabita in ſeculū ſe
culi. Quia dn̄s amat iudici
um:et nō derelinquet ſctōs
ſuos:ineternū conſeruabun
tur. Iniuſti punienť:⁊ ſemē
impioꝝ peribit. Iuſti autez
hereditabūt terrā:⁊ īhabita
bunt in ſeculū ſeculi ſup eaz
Os iuſti meditabiť ſapien=
tiā:⁊ lingua eius loqueť iu=
diciū. Lex dei eius in coꝛde
ipſius:et nō ſupplantabunť
greſſus eiꝰ. Cōſiderat pec=
catoꝛ iuſtū:et querit moꝛtifi
care eū. Dn̄s aūt non dere=
linquet eū in manibus eius:
nec dānabit eū cū iudicabiť
illi. Expecta dn̄m ⁊ cuſtodi
viam eius:et exaltabit te vt
hereditate capias terraz:cū
perierit peccatoꝛes videbis
Vidi impiū ſuperexaltatū:
et eleuatū ſicut cedros liba
ni. Et trāſiui ⁊ ecce nō erat:
queſiui eū ⁊ non eſt inuētus
locus eius. Cuſtodi innocē
tiā ⁊ vide equitatez:qm̄ ſunt
reliqe homini pacifico. In=
iuſti aūt diſperibunt:ſimul
reliquie īpioꝛū īteribūt. Sa
lus aūt iuſtoꝛū a dn̄o:⁊ pꝛo=
tectoꝛ eoꝛū in tēpoꝛe tribula
tiōis. Et adiuuabit eos do
minꝰ et liberabit eos:⁊ eru=
et eos a peccatoꝛibꝰ:⁊ ſalua
bit eos quia ſperauerūt ī eo

Gloria. An. Reuela dn̄o viā
tuam. ps. xxxvii.
Domie ne ī furoꝛe tuo
arguas me:neqꝫ in ira tua
coꝛripias me. Qm̄ ſagitte
tue infixe ſunt mihi:⁊ confir
maſti ſuper me manū tuam.
Nō eſt ſanitas ī carne mea
a facie ire tue:nō eſt pax oſſi
bus meis a facie pctōꝝ meo
rum. Qm̄ iniquitates mee
ſupergreſſe ſunt caput meū:
⁊ ſicut onus graue grauate
ſunt ſuper me. Putruerūt ⁊
coꝛrupte ſūt cicatrices mee:
a facie īſipiētie mee. Miſer
factus ſum ⁊ curuatꝰ ſum vſ
qꝫ in finē:tota die contriſta=
tus ingrediebar. Qm̄ lum=
bi mei impleti ſunt illuſioni
bus:⁊ nō eſt ſanitas ī carne
mea. Afflictus ſum ⁊ humi
liatus ſum nimis:rugiebaz
a gemitu coꝛdis mei. Dn̄e
ante te oē deſideriū meū:et
gemitus meꝰ a te nō eſt abſ=
conditus. Coꝛ meū ꝯturba
tū eſt:dereliqt me ꝟtꝰ mea:
⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ip̄z
non eſt mecū. Amici mei et
pꝛoximi mei:aduerſum me
appꝛopinquauerūt ⁊ ſteterͭt
Et qui iuxta me erant de lō
ge ſteterūt:et vim faciebant
qui querebāt aīam meā. Et
qui inquirebāt mala mihi lo

cuti ſunt vanitates: ꝛ dolos
tota die meditabãtur. Ego
autem tanq̃ ſurdus non au
diebam: et ſicut mutus non
aperiens os ſuum. Et fact⁹
ſum ſicut homo non audiẽs:
et non habens in ore ſuo re=
dargutiones. Quoniam in
te dñe ſperaui: tu exaudies
me dñe de⁹ me⁹. Quia dixi
nequãdo ſupgaudeãt mihi
inimici mei: et dum commo
uent pedes mei ſup me ma=
gna locuti ſũt. Qm̃ ego ĩ fla
gella parat⁹ ſũ: ꝛ dolor me⁹
in ꝯſpectu meo ſemp. Qm̃
iniq̃tatẽ meã annũciabo: et
cogitabo ꝓ pctõ meo. Ini=
mici aũt mei viuũt ꝛ ꝯfirma
ti ſunt ſup me: ꝛ multiplica=
ti ſunt qui oderunt me iniq̃.
Qui retribuũt mala pro bo
nis detrahebant mihi: quo=
niam ſeq̃bar bonitatez. Ne
derelinquas me dñe de⁹ me⁹:
ne diſceſſeris a me. Intẽde
in adiutoriũ meũ: dñe deus
ſalutis mee. Gl'ia. An. Ne
in ira tua arguas me dñe. ℣.
Delectare in dño. Et dabit
tibi petitiones cordis tui.
Lctõ breuis. Treñ. ſecũdo
Conſurge lauda in nocte
in principio vigiliarũ: ꝛ effũ
de ſicut aquã cor tuũ añ con
ſpectũ dñi dei tui. Leua ad
eũ manus tuas. ꝛ miſerebit
tui. Tu aũt dñe miſerere no
ſtri. R. breue. Bñdicã dñm
In omni tpe. ℣. Semp laus
eius in ore meo. In. ¶ In ſe
cũdo nocturno. ps. xxxviii.

Dixi cuſtodiã vias
meas: vt nõ delin=
quã in ligua mea.
Poſui ori meo cu
ſtodiã: cũ cõſiſteret pctõr ad
uerſũ me. Obmutui ꝛ hũilia
t⁹ ſũ ꝛ ſilui a bonis: ꝛ dolor
me⁹ renouat⁹ eſt. Cõcaluit
cor meũ itra me: ꝛ in medita
tiõe mea exardeſcet ignis.
Locut⁹ ſũ in ligua mea: no
tũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et
numerũ dierũ meoꝝ q̇s eſt:
vt ſciã q̇d deſit mihi. Ecce
menſurabiles poſuiſti dies
meos: ꝛ ſubſtãtia mea tanq̃
nihilũ ãte te. Verũtamẽ vni
uerſa vanitas: oĩs hõ viuẽs.
Verũtamen in imagine p=
tranſit homo: ſed et fruſtra
conturbatur. Theſaurizat:
et ignorat cui congregabit
ea. Et nunc que eſt expecta
tio mea nonne dñs: ꝛ ſubſtã
tia mea apud te eſt. Ab om
nib⁹ iniquitatib⁹ meis erue
me: opprobriũ inſipienti de
diſti me. Obmutui ꝛ nõ ape
rui os meum: qm̃ tu feciſti
amoue a me plagas tuas.

A fortitudīe manꝰ tue ego deſeci in increpationibus: ꝓpter īiquitatē corripuiſti hominem. Et tabeſcere feciſti ſicut araneā animam eius: verūtamen vane conturbatur omnis homo. Exaudi orationem meam domine ⁊ deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas. Ne ſileas quoniam aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut omēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priuſq̄ʒ abeam: ⁊ āplius non ero. Gloria. ꝓ. xxxix.

Expectans expectaui dn̄m: et intēdit mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu miſerie et de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: et direxit greſſus meos. Et īmiſit ī os meū cāticū nouū: carmē deo noſtro. Videbūt multi ⁊ timebūt: et ſperabūt in domino. Beatus vir cuius eſt nomen domini ſpes eius: et non reſpexit ī vanitates ⁊ īſanias falſas. Multa feciſti tu dn̄e deꝰ meꝰ mirabilia tua: et cogitationibꝰ tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi. Annunciaui et locutus ſum: multiplicati ſunt ſuper numerum. Sacrificium et oblationē noluiſti: aures autē perfeciſti mihi. Olocauſtum ⁊ pro peccato nō poſtulaſti: tūc dixi ecce venio. In capite libri ſcriptū eſt de me vt facerem voluntatem tuā: deus meus volui ⁊ legē tuā in medio cordis mei. Annūciaui iuſtitiam tuam in eccleſia magna: ecce labia mea non ꝓhibebo domine tu ſciſti. Iuſtitiam tuam nō abſcondi in corde meo: veritatem tuam ⁊ ſalutare tuuʒ dixi. Non abſcondi miſericordiam tuam ⁊ veritatē tuam: a conſilio multo. Tu autem dn̄e ne longe facias miſerationes tuas a me: miſericordia tua ⁊ veritas tua ſemper ſuſceperunt me. Quoniam circundederunt me mala q̄rum non eſt numerus: comprehenderunt me iniquitates mee: et non potui vt viderē. Multiplicate ſunt ſuper capillos capitis mei: et cor meū dereliquit me. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: domine ad adiuuandū me reſpice. Confundantur et reuereantur ſimul: qui querūt animā meā vt auferant eaʒ. Auertantur retrorſum et reuereantur: qui volūt mihi mala. Ferant confeſtim cō

fuſioneꝫ ſuā: qui dicūt mihi
euge euge. Exultent ⁊ letē=
tur ſuper te oēs q̄rētes te:et
dicant ſemp magnificet do=
minꝰ qui diligūt ſalutare tu
um. Ego aūt mēdicus ſum
et pauper:dn̄s ſollicitus eſt
mei. Adiutoꝛ meꝰ ⁊ pꝛote=
ctoꝛ meus tu es: deꝰ meus
ne tardaueris. Glia. In.xl.
an. Ut non delinquam in lin
gua mea. Pſalmꝰ xl.
BEatus q̇ intelligit ſu
per egenuꝫ ⁊ pauperē:in die
mala liberabit eū dn̄s. Do
minꝰ conſeruet eum ⁊ viuiſi
cet eū:⁊ beatū faciat eū ī ter
ra:⁊ non tradat eū in animaꝫ
inimicoꝛū eius. Dn̄s opem
ferat illi ſuper lectū doloꝛis
eius:vniuerſum ſtratū eius
verſaſti in infirmitate eius.
Ego dixi dn̄e miſerere mei:
ſana animā meā quia pecca
ui tibi. Inimici mei dixerūt
mala mihi: quādo moꝛietur
et peribit nomen eius. Et ſi
ingrediebatur vt videretvana
loquebatur: coꝛ eius cōgrega
uit iniquitatē ſibi. Egredie
batur foras:⁊ loquebatur inidip
ſum. Aduerſum me ſuſur=
rabant omnes inimici mei:
aduerſum me cogitabāt ma
la mihi. Uerbū iniquū con=
ſtituerūt aduerſum me:nun
quid qui doꝛmit nō adiiciet
vt reſurgat? Etenim hō pa
cis mee ī quo ſperaui: q̇ ede
bat panes meos magnifica
uit ſup me ſupplantationeꝫ.
Tu aūt dn̄e miſerere mei:⁊
reſuſcita me ⁊ retribuaꝫ eis
In hoc cognoui qm̄ volui=
ſti me:qm̄ non gaudebit ini=
micus meꝰ ſup me. Me aūt
pꝛopter innocentiā ſuſcepi=
ſti:⁊ confirmaſti me in cōſpe
ctu tuo in eternū. Bn̄dictus
dn̄s deus iſrael a ſeculo et ī
ſeculū:fiat fiat. Glia. p.xli.
QUēadmodum deſide
rat ceruus ad fontes
aquaꝝ:ita deſiderat aīa mea
ad te deus. Sitiuit aīa mea
ad deū fontē viuum: quādo
veniam ⁊ apparebo ante fa
ciē dei. Fuerūt mihi lachꝛy
me mee panes die ac nocte:
dū dicitur mihi quotidie vbi
eſt deus tuus. Hec recoꝛda
tus ſum ⁊ effudi in me aīam
meā:quoniā trāſibo in locū
tabernaculi āmirabilis vſq
ad domū dei. In voce exul
tationis ⁊ cōfeſſionis:ſonus
epulātis. Quare triſtis es
aīa mea:⁊ quare conturbas
me? Spera ī deo qm̄ adhuc
confitebor illi: ſalutare vul=
tus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad me=
ipſum aīa mea cōturbata ē:

pꝛopterea memoꝛ ero tui de
terra ioꝛdanis ⁊ hermonii a
mõte modico. Abyſſus a=
byſſuꝫ inuocat: ĩ voce catha
ractarũ tuarũ. Oĩa excelſa
tua ⁊ fluctꝰ tui: ſup me trãſ=
ierũt. In die mãdauit dñs
miam ſuam: ⁊ nocte canticũ
eius. Apud me orõ deo vi=
te mee: dicam deo ſuſceptoꝛ
meus es. Quare oblitꝰ es
mei: ⁊ quare contriſtatus in
cedo dũ affligit me inimicꝰ?
Dũ confringunt oſſa mea
expꝛobꝛauerũt mihi: qui tri
bulant me inimici mei. Dũ
dicunt mihi per ſingulos di
es vbi eſt deꝰ tuꝰ: quare tri=
ſtis es aĩa mea ⁊ quare con=
turbas me? Spa ĩ deo quo=
niã adhuc cõfiteboꝛ illi: ſalu
tare vultus mei ⁊ deꝰ meus
Gl̃ia. An. Sana dñe animã
meã q̃a peccaui tibi. ps. xlii.

Iudica me deus et diſ
cerne cauſam meam
de gente nõ ſancta: ab homi
ne iniquo ⁊ doloſo erue me.
Quia tu es deus foꝛtitudo
mea: quare me repuliſti ⁊ q̃=
re triſtis incedo duꝫ affligit
me inimicus? Emitte luceꝫ
tuã ⁊ veritatẽ tuam: ipſa me
deduxerũt ⁊ adduxerunt in
mõtẽ ſanctũ tuũ ⁊ in taber=
nacula tua. Et introibo ad
altare dei: ad deũ qui letifi=
cat iuuentutẽ meã. Confite
boꝛ tibi in cithara deus deꝰ
meꝰ: quare triſtis es anima
mea ⁊ quare cõturbas me?
Spera in deo qm̃ adhuc cõ
fiteboꝛ illi: ſalutare vultus
mei ⁊ deus meus. ps. xliii.

Deus auribus noſtris
audiuimus: pr̃es no
ſtri annũciauer̃t nobis. Opꝰ
qđ operatꝰ es in diebꝰ eoꝝ:
⁊ in diebus antiquis. Manꝰ
tua gẽtes diſperdidit et plã
taſti eos: afflixiſti populos ⁊
expuliſti eos. Nec enim in
gladio ſuo poſſiderũt terrã:
⁊ bꝛachiũ eoꝝ non ſaluauit
eos. Sed dextera tua ⁊ bꝛa
chiũ tuũ ⁊ illuminatio vultꝰ
tui: qm̃ complacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus et de=
us meus: qui mandas ſalu=
tes iacob. In te ĩimicos no
ſtros vẽtilabimꝰ coꝛnu: ⁊ in
noĩe tuo ſpernemꝰ inſurgen
tes in nobis. Non em̃ in ar
cu meo ſperabo: ⁊ gladiꝰ me
us nõ ſaluabit me. Saluaſti
enim nos de affligentibus
nos: ⁊ odiẽtes nos confudi=
ſti. In đo laudabimur tota
die: ⁊ in nomine tuo confite
bimur in ſcl̃m. Nunc auteꝫ
repuliſti ⁊ confudiſti nos: et
nõ egredieris in virtutibus

nr̄is. Auertiſti nos retror-
ſũ poſt inimicos nr̄os: ⁊ qui
oderũt nos diripiebãt ſibi.
Dediſti nos tãq̃ oues eſca
rũ: ⁊ in gentibus diſperſiſti
nos. Uendidiſti populũ tu
um ſine p̄cio: ⁊ nõ fuit mul-
titudo in cõmutationibꝰ eo
rũ. Poſuiſti nos opprobriũ
vicinis noſtris: ſubſãnatio-
nẽ ⁊ deriſũ his q̇ ſũt ĩ circui
tu noſtro. Poſuiſti nos in ſi
militudinẽ gentibus: cõmo
tionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea
cõtra me eſt: et cõfuſio faci-
ei mee cooperuit me. A vo
ce exprobrãtis et obloquen
tis: a facie inimici ⁊ perſeq̃n
tis. Hec oĩa venerunt ſuper
nos: nec obliti ſumus te et ĩi
que nõ egimus in teſtamẽto
tuo. Et nõ receſſit retro cor
noſtrũ: ⁊ declinaſti ſemitas
noſtras a via tua. Qm̄ hu-
miliaſti nos in loco afflictio
nis: ⁊ cooperuit nos vmbra
mortis. Si obliti ſumus no
men dei noſtri: ⁊ ſi expandi-
mus manꝰ noſtras ad deuz
alienum. Nõne deus requi
ret iſta: ipſe enim nouit abſ-
condita cordis. Quoniam
propter te mortificamur to-
ta die: eſtimati ſumus ſicut
oues occiſiõis Exurge q̄re
obdormis dñe: exurge ⁊ ne
repellas in finẽ. Quare fa-
ciẽ tuã auertis: obliuiſceris
inopie noſtre ⁊ tribulatiõis
noſtre? Qm̄ hũiliata eſt in
puluere aĩa noſtra: congluti
natus eſt in terra venter no-
ſter. Exurge domĩe adiuua
nos: et redime nos propter
nomen tuũ. Gl̄ia. Ps. xliiii.

Eructauit cor meũ ver
buz bonum: dico ego
opa mea regi. Lĩgua mea
calamꝰ ſcribe: velociter ſcri
bẽtis Speciosus forma p̄ fi
liis hoĩm: diffuſa eſt gr̄a ĩ la
biis tuis: propterea bñdixit
te deus in eternum. Accin
gere gladio tuo: ſup femur
tuũ potẽtiſſime. Specie tua
⁊ pulchritudinẽ tua: intẽde
proſpere procede et regna.
Propter veritatẽ ⁊ manſue
tudinem ⁊ iuſtitiam: ⁊ dedu
cet te mirabilit̄ dextera tua
Sagitte tue acute: populi
ſub te cadent in corda ini-
micorum regis Sedes tua
deus in ſeculũ ſeculi: virga
directionis virga regni tui
Dilexiſti iuſtitiã et odiſti ĩi
quitatẽ: propterea vnxit te
deus deus tuus oleo letitie
pre conſortibus tuis. Myr
rha ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimẽ
tis tuis a domibus eburne-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

is:ex q̀bus delectauerũt te
filie regũ i honore tuo. Aſti
tit regina a dextris tuis i ve
ſtitu deaurato: circũdata va
rietate. Audi filia ⁊ vide et
inclina aurem tuam et obli=
uiſcere populũ tuũ ⁊ domũ
patris tui. Et concupiſcet
rex decorem tuũ: qm̃ ipſe eſt
dñs deus tuus ⁊ adorabunt
eum. Et filie tyri in muneri
bus: vultum tuũ dep̃cabunt
oẽs diuites plebis. Omis glo
ria eius filie regis ab intus:
in fimbriis aureis circũami
cta varietatibus. Adducẽ=
tur regi virgines poſt eã: p=
xime eius afferent tibi. Af
ferent in leticia ⁊ exultatiõe:
adducentur in tẽplũ regis.
Pro patribus tuis nati ſũt
tibi filii: conſtitues eos prin
cipes ſup omnẽ terrã. Me=
mor ero nois tui dñe: in om=
ni generatione ⁊ generatio=
ne. Propterea populi confi
tebũtur tibi in eternũ: ⁊ in ſe
culũ ſeculi. Gloria pr̃i. An.
Eructauit cor meum verbũ
bonum. An. Alleluia. iii.
Capm.i. Ad corithios.xvi.
Vigilate ⁊ ſtate i fide:
viriliter agite ⁊ cõfor
tamini: omnia veſtra in cha=
ritate fiant. Deo gratias. ℣.
Sedes tua de⁹ in ſeculum
ſeculi: Virga directiõis vir
ga regni tui: Kyrieleiſon.
Chriſte eleiſon. Kyrieleiſõ
Pater noſter. Et ne nos in=
ducas. Sz libera nos a ma=
lo. Dominus vobiſcum: Et
cum ſpiritu tuo: Oratio.
Salua nos o͞ps deus:
⁊ lucẽ nobis cõcede p
petuã. Et famulos tuos ab
oi aduerſitate cuſtodi: Per
dñm noſtrũ ieſum xp̃m filiũ
tuũ: qui te. vi. ⁊ reg. in vnita
te ſpiritusſancti deus. Per
oia ſecula ſeculorum: Amẽ
Dñs vobiſcũ: Benedicam⁹
dño: ¶ Ad laud. ps. l. Mi=
ſerere. ps. v. Uerba. p. xxxv.
Dixit iniuſtus. Canticum
eſaie. Cõfitebor. ps. cxlviii.
Laud. An. Miſerere mei.
Nox (Cp. Ad ro. xiii.
p̃ceſſit dies autem ap
propiq̃bit abiciamus ergo
opa tenebrarũ ⁊ induamur
arma lucis: ſic vt i die hone=
ſte ãbulem⁹. Deo g̃. R. bre=
ue. Dñe in celo Mia tua. ℣.
Et ṽitas tua vſq; ad nubes
Miſeri. Hymnus. Splen=
dor. ℣. In matutinis domi
ne meditabor in te: Qr fui=
ſti adiutor meus: Ad bñ.
An. Benedict⁹ deus iſrael
Oratio dñicalis. ¶ Feria
iii. ad noct. Inuitatoriũ. In

bilemus deo Salutari no=
ſtro. ps. Venite. Hyꝰ. Eter=
ne rerum. Pſalmus.xlv.
DEus noſter refugi
um ⁊ virtus: adiu=
toꝛ in tribulationi
bus q̄ inuenerunt
nos nimis. Pꝛopterea non
timebimꝰ dū turbabitur ter
ta: ⁊ trāſferent montes ī coꝛ
maris. Sonuerūt ⁊ turbate
ſunt aq̄ eoꝝ: conturbati ſunt
montes in foꝛtitudine eius.
Fluminis īpetus letificat
ciuitatē dei: ſanctificauit ta
bernaculū ſuum altiſſimus.
Deus ī medio eius nō com
mouebit: adiuuabit eā deus
mane diluculo. Conturba=
te ſunt gētes ⁊ inclinata ſūt
regna: dedit vocē ſuam mo
ta eſt terra. Dn̄s virtutum
nobiſcū: ſuſceptoꝛ noſter de
us iacob. Venite et videte
opera dn̄i q̄ poſuit pꝛodigia
ſuper terrā: auferēs bella vſ
q₃ ad finē terre. Arcū conte
ret ⁊ confringet arma: ⁊ ſcu
ta cōburet igni. Vacate ⁊ vi
dete qm̄ ego ſum deus: exal
taboꝛ in gētibꝰ ⁊ exaltaboꝛ ī
terra. Dn̄s virtutū nobiſcū:
ſuſceptoꝛ noſter deus iacob
Gloꝛia patri. ps. xlvi.
OMnes gentes plaudi
te manibus: iubilate
deo ī voce exultatiōis. Qm̄
dominus excelſꝰ terribilis:
rex magnus ſup omnem ter
raꝫ. Subiecit ppl'os nobis:
⁊ gentes ſub pedibus nr̄is.
Elegit nobis hereditatē ſu
am: ſpeciē iacob quē dilexit
Aſcēdit deus in iubilo: do
minus in voce tube. Pſalli
te deo noſtro pſallite: pſalli
te regi noſtro pſallite. Qm̄
rex oīs terre deus: pſallite
ſapienter. Regnabit deus
ſuper gentes: deus ſedet ſu
per ſedem ſanctā ſuā. Pꝛin
cipes populoꝛū congregati
ſunt cū deo abꝛahā: qm̄ dii
foꝛtes terre vehemēter ele=
uati ſunt. Gloꝛia. An. Adiu
toꝛ in tribulatiōibꝰ. p. xlvii.
MAgnus dn̄s ⁊ lauda
bilis nimis: in ciuita=
te dei noſtri in mōte ſancto
eius. Fundat exultatione
vniuerſe terre: mons ſion la
tera aqlonis ciuitas regis
magni. Deus in domibus
eius cognoſcet: cū ſuſcipiet
eam. Qm̄ ecce reges cōgre
gati ſunt: cōuenerunt in vnū
Ipſi videntes ſic ammirati
ſunt: cōturbati ſunt cōmoti
ſunt: tremoꝛ appꝛ̄hendit eos
Ibi doloꝛes vt parturiētis:
in ſpiritu vehemēti cōteres
naues tharſis. Sicut audi=

uimus ſic vidimus in ciuita
te domini virtutū ī ciuitate
dei noſtri: deus fundauit eā
in eternum. Suſcepim⁹ de-
us miām tuam: in medio tē-
pli tui. Scd̄m nomen tuum
deus ſic et laus tua in fines
terre: iuſtitia plena eſt dexte
ra tua. Letetur mons ſion
et exultent filie iude: ꝓpter
iudicia tua dn̄e. Circūdate
ſion et complectimini eam;
narrate ī turribus ei⁹. Po-
nite corda veſtra in virtute
eius: et diſtribuite domos
eius vt enarretis in proge-
nie altera. Qm̄ hic eſt deus
deus noſter in eternum ⁊ in
ſeculū ſeculi: ipſe reget nos
in ſecula. G ria pri. p. xlviij.

Audite hec oēs gen-
tes: auribus percipi
te oēs qui habitatis orbem.
Quiq; terrigene et filij ho-
minū: ſimul ī vnum diues ⁊
pauper. Os meū loquet ſa-
pientiā: et meditatio cordis
mei prudentiaʒ. Inclinabo
in parabolā aurē meā: ape-
riam in pſalterio propoſitio
nē meā. Cur timebo in die
mala: īiquitas calcanei mei
circundabit me. Qui confi
dunt in virtute ſua: ⁊ in mul
titudine diuitiaꝝ ſuarū glo
riantur. Frater non redi-
mit redimet homo: non da-
bit deo placationem ſuam.
Et precium redemptionis
anime ſue: ⁊ laborabit ī eter
num ⁊ viuet adhuc in finem
Non videbit interitum cuʒ
viderit ſapientes moriētes:
ſimul inſipiēs ⁊ ſtultus peri
bunt. Et relinquent alienis
diuitias ſuas: et ſepulchra
eorum domus illorū in eter
num. Tabernacula eorum
in progenie et progenie: vo-
cauerunt nomina ſua in ter-
ris ſuis. Et homo cū in ho
nore eſſet non intellexit: cō-
paratus eſt iumentis inſipi-
entibus: ⁊ ſimilis factus eſt
illis. Hec via illorum ſcan-
dalum ipſis: et poſtea in ore
ſuo ꝯplacebūt. Sicut oues
in inferno poſiti ſunt: mors
depaſcet eos. Et domina-
buntur eoꝝ iuſti ī matutino:
et auxilium eorū veteraſcet
in īferno a gloria eoꝝ. Ve-
runtamē deus redimet ani-
mam meaʒ de manu inferi:
cū acceperit me. Ne timue
ris cum diues factus fuerit
homo: et cum multiplicata
fuerit gloria domus eius.
Qm̄ cum interierit non ſu-
met omnia: neq; deſcendet
cum eo gloria eius. Q2 ani
ma eius in vita ipſius bene-

dicetur: confitebitur tibi cū bñfeceris ei. Introibit vſqꝫ in pꝛogenies patrum ſuoꝛū: vſqꝫ in eternū nō videbit lumen. Homo cum in honoꝛe eſſet nō intellexit: ꝯparatus eſt iumētis inſipientibus: et ſimilis factꝰ eſt illis. Gloria.

An. Magnus dñs et laudabilis nimis. Pſalmus. xlix.

DEus deoꝛū dñs locutus eſt: ⁊ vocauit terrā. A ſolis oꝛtu vſqꝫ ad occaſū: ex ſion ſpecies decoꝛis eius. Deꝰ manifeſte veniet: deus nr̄ ⁊ nō ſilebit. Ignis i ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet: ⁊ i circuitu eiꝰ tēpeſtas valida. Aduocauit celū deſurſuꝫ: ⁊ terrā diſcernere populum ſuū. Congregate illi ſctōs eiꝰ: q̇ oꝛdinant teſtamentū eiꝰ ſup̱ ſacrificia. Et annūciabunt celi iuſtitiā eius: qm̄ deꝰ iudex eſt. Audi populus meus ⁊ loquar: iſrael ⁊ teſtificaboꝛ tibi: deꝰ deus tuus ego ſum. Non i ſacrificijs tuis arguā te: olocauſta autē tua in ꝯſpectu meo ſunt ſemp̱. Non accipiaꝫ de domo tua vitulos: neqꝫ de gregibꝰ tuis hircos. Qm̄ mee ſūt oēs fere ſyluaꝝ: iumēta in mōtibus ⁊ boues. Cognoui oīa volatilia celi: ⁊ pulchꝛitudo agri mecuꝫ eſt. Si eſuriero nō dicā tibi: meus eſt em̄ oꝛbis terre et plenitudo eius. Nunq̇d māducabo carnes tauroꝝ: aut ſanguinē hircorum potabo? Immola deo ſacrificiū laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et inuoca me in die tribulatiōis: eruā te ⁊ honoꝛificabis me. Peccatoꝛi aūt dixit deus quare tu enarras iuſtitias meas: ⁊ aſſumis teſtamētū meū per os tuum? Tu vero odiſti diſciplinā: et pꝛoiecisti ſermones meos retroꝛſum. Si videbas furē currebas cū eo: et cū adulteris poꝛtionē tuā ponebas. Os tuū abundauit malicia: ⁊ lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduerſus fratrē tuum loquebaris: et aduerſus filiū matris tue ponebas ſcandaluꝫ: hec feciſti et tacui. Exiſtimaſti inique qꝰ ero tui ſimilis: arguā te et ſtatuā contra faciē tuā. Intelligite hec q̇ obliuiſcimini deū: neq̄n rapiat ⁊ nō ſit q̇ eripiat. Sacrificiuꝫ laudis honoꝛificabit me: et illic iter quo oſtēdam illi ſalutare dei. Gloria patri. Ps. l.

MIſerere mei deꝰ: ſcd̄ꝫ magnā miaꝫ tuā. Et ſcd̄m multitudinē miſeratio

nū tuarū: dele iniq̇tatē meā. Amplius laua me ab iniq̇-
tate mea: et a pctō meo mun
da me. Quoniā iniquitatē meā
ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meuz
contra me eſt ſemp. Tibi ſo
li peccaui ⁊ malū corā te fe-
ci: vt iuſtificeris in ſermoni-
bus tuis ⁊ vincas cū iudica
ris. Ecce eñ in iniq̇tatibus
cōceptꝰ ſum: ⁊ in pctis cōce
pit me mater mea. Ecce eñ
veritatē dilexiſti: incerta et
occulta ſapientie tue mani-
feſtaſti mihi. Aſperges me
hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis
me et ſuper niuē dealbabor.
Auditui meo dabis gaudi
um ⁊ letitiā: ⁊ exultabunt oſ
ſa humiliata. Auerte faciē
tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniqui
tates meas dele. Cor mun
dum crea in me deꝰ: ſpm̄ re-
ctū innoua ī viſceribꝰ meis.
Ne pijcias me a facie tua:
et ſpiritum ſanctuz tuum ne
auferas a me. Redde mihi
letitiam ſalutaris tui: ⁊ ſpū
pricipali cōfirma me. Doce-
cebo iniquos vias tuas: ⁊ im
pij ad te cōuertent. Libera
me de ſanguinibꝰ deus deꝰ
ſalutis mee: ⁊ exultabit lin-
gua mea iuſtitiaz tuā. Dñe
labia mea aperies: ⁊ os meū
annūciabit laudē tuā. Quoniā
ſi voluiſſes ſacrificiū dediſ-
ſem vtiq;: olocauſtis nō dele
ctaberis. Sacrificiū deo ſpi
ritus ꝯtribulatꝰ: cor cōtritū
et humiliatum deus non de
ſpicies. Benigne fac dñe in
bona voluntate tua ſion: vt
edificentur muri hieruſalē.
Tūc acceptabis ſacrificiuz
iuſtitie oblationes ⁊ olocau
ſta: tunc imponent ſup alta-
re tuū vitulos. Gloria. ps. li.

Quid gloriaris in ma-
licia: q̇ potēs es ī ini-
quitate? Tota die iniuſtitiā
cogitauit ligua tua: ſicut no
uacula acuta feciſti dolum
Dilexiſti maliciā ſuper be
nignitatē: iniq̇tatē magis q̃
loqui eq̇tatē. Dilexiſti om-
nia verba p̄cipitationis: lin
gua doloſa. Propterea deꝰ
deſtruet te in finem: euellet
te et emigrabit te de taber-
naculo tuo; ⁊ radicem tuam
de terra viuentiū. Videbūt
iuſti ⁊ timebunt: ⁊ ſuper euz
ridebunt et dicent: ecce ho-
mo qui non poſuit deum ad
iutorem ſuū. Sed ſperauit
in multitudine diuitiaꝝ ſua
rum: et preualuit in vanita-
te ſua. Ego aūt ſicut oliua
fructifera ī domo dei: ſpera
ui in mīa dei in etnū et ī ſclꝫ
ſcli. Confitebor tibi in ſecu-

lum quia feciſti: et expecta=
bo nomen tuum quoniã bo=
nũ in cõſpectu ſctõꝛũ tuoꝝ.
G ľia pri. An. Deus deoꝛũ
dñs locutus eſt. ℣. Immola
deo ſacrificium laudis. Et
redde altiſſimo vota tua. Le
ctio breuis Prouerbioꝛũ.3.
Dominꝰ ſapiẽtia fun=
dauit terram: ſtabili
uit celos pꝛudentia. Sapiẽ
tia illius eruperunt abiſſi: ⁊
nubes roꝛe cõcreſcunt. Tu
autem dñe miſerere noſtri.
℟. breue. Deus in nomine
tuo Saluum me fac dñe. ℣.
Et in virtute tua libera me.
Saluũ me fac dñe. ¶ In ſe
cũdo nocturno. Pſalmꝰ.lij.
Dixit inſipiens ĩ
corde ſuo: non
eſt deꝰ. Corru
pti ſunt et abo=
minabiles facti
ſunt in ĩiquitatibus: non eſt
qui faciat bonuꝫ. Deus de
celo pꝛoſpexit ſup filios ho
minũ: vt videat ſi eſt intelli=
gens aut requirens deum.
Omnes declinauerunt ſi=
mul inutiles facti ſunt: non
eſt qui faciat bonum non eſt
vſqꝫ ad vnuꝫ. Nonne ſcient
oẽs qui operantur iniquita=
tem: q̃ deuoꝛant plebẽ meaꝫ
vt cibũ panis. Deũ non in=
uocauerunt: illic trepidaue
rũt timoꝛe vbi nõ fuit timoꝛ
Q̃m deꝰ diſſipauit oſſa eo=
rum qui hominibus placẽt:
cõfuſi ſunt q̃m deus ſpꝛeuit
eos. Quis dabit ex ſion ſa=
lutare iſrael: cum conuerte
rit deus captiuitatẽ plebis
ſue: exultabit iacob ⁊ letabi
tur iſrael. Gloria. Ps.liij.
Deus in nomine tuo
ſaluũ me fac: ⁊ in vir=
tute tua iudica me. Deꝰ ex=
audi oꝛationem meam: auri
bus percipe verba oꝛis mei
Quoniam alieni inſurrexe
runt aduerſum me: ⁊ foꝛtes
queſierunt animã meam: et
non pꝛopoſuerunt deũ ante
conſpectum ſuuꝫ. Ecce eni
deus adiuuat me: et domi=
nus ſuſceptoꝛ eſt anime mee
Auerte mala inimicis me=
is: et ĩ veritate tua diſperde
illos. Voluntarie ſacrifica
bo tibi: ⁊ confiteboꝛ nomini
tuo dñe quoniam bonuꝫ eſt.
Quoniam ex omni tribula
tione eripuiſti me: ⁊ ſup ini=
micos meos deſpexit ocu=
lus meus. Gľia. In.xl.ãn.
Auertat dñs captiuitatem
plebis ſue. Pſalmus.liiij.
Exaudi deus oꝛationẽ
meã: ⁊ ne deſpexeris
depꝛecationẽ meaꝫ: intende

mihi ⁊ exaudi me. Contri-
ſtatus ſum in exercitatione
mea: et conturbatus ſum a
voce inimici ⁊ a tribulatiōe
peccatoris. Quoniā decli-
nauerūt in me iniquitates:
et in ira moleſti erant mihi.
Cor meum conturbatū eſt
in me: ⁊ formido mortis ce-
cidit ſup me. Timor et tre-
mor venerūt ſuper me: ⁊ cō-
texerūt me tenebre. Et di-
xi quis dabit mihi pennas
ſicut columbe: ⁊ volabo ⁊ re
quieſcā? Ecce elongaui fu-
giens: et manſi ī ſolitudine.
Expectabā euꝫ q̇ ſaluū me
fecit: a puſillanimitate ſpiri
tus ⁊ tempeſtate. Precipi-
ta dn̄e diuide linguas eorū:
qm̄ vidi iniquitatē ⁊ cōtradi
ctionem in ciuitate. Die ac
nocte circundabit eaꝫ ſuper
muros eius iniquitas: ⁊ la-
bor in medio eius et iniuſti-
tia. Et non defecit de plate
is eiꝰ: vſura ⁊ dolus. Quo-
niam ſi inimicus meus ma-
ledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem
vtiqꝫ Et ſi is qui oderat me
ſuper me magna locutus fu
iſſet: abſcondiſſem me forſi-
tan ab eo. Tu vero homo
vnanimis: dux meus et no-
tus meus. Qui ſimul mecū
dulces capiebas cibos: in
domo dei ambulauimus cū
conſenſu. Ueniat mors ſup
illos: et deſcendant in infer
num viuentes. Quoniā ne-
quitie in habitaculis eoruꝫ:
in medio eorum. Ego autē
ad deum clamaui: et domi-
nus ſaluauit me. Ueſpere ⁊
mane et meridie narrabo et
annunciabo: et exaudiet vo-
cem meam. Redimet in pa
ce animaꝫ meam ab his qui
appropinquant mihi: quo-
niam inter multos erant me
cum. Exaudiet deus ⁊ hu-
miliabit illos: qui eſt ante ſe
cula. Non eñ eſt illis com-
mutatio et non timuerunt
deum: extendit manum ſuā
in retribuendo. Contami-
nauerunt teſtamētum eius:
diuiſi ſunt ab ira vultus eiꝰ:
et appropinquauit cor illiꝰ.
Molliti ſunt ſermones eiꝰ
ſuper oleum: ⁊ ipſi ſunt iacu
la. Iacta ſuper dominū cu-
ram tuam ⁊ ipſe te enutriet:
et non dabit in eternum flu-
ctuationem iuſto. Tu vero
deus: deduces eos in puteū
interitus. Uiri ſanguinum
et doloſi non dimidiabunt
dies ſuos: ego aūt ſperabo
in te domine. Gl'ia. ps.lv.
Miſerere mei deꝰ quo-
niam conculcauit me

homo: tota die impugnans
tribulauit me. Conculcaue=
rūt me inimici mei tota die:
quoniā multi bellantes ad=
uerſum me. Ab altitudine
diei timebo: ego vero in te
ſperabo. In deo laudabo
ſermones meos: in deo ſpe=
raui non timebo quid faciat
mihi caro. Tota die verba
mea execrabantur: aduer=
ſum me oīes cogitationes
eoꝛum in malum. Inhabi=
tabunt et abſcōdent: ipſi cal
caneum meum obſeruabūt.
Sicut ſuſtinuerunt animaꝫ
meam pꝛo nihilo ſaluos fa=
cies illos: in ira populos cō
fringes. Deus vitam meā
annunciaui tibi: poſuiſti la=
chꝛymas meas in cōſpectu
tuo. Sicut ⁊ in pꝛomiſſione
tua: tunc conuertentur ini=
mici mei retroꝛſuꝫ. In qua
cunqꝫ die inuocauero te: ec=
ce cognoui quoniā deꝰ meꝰ
es. In deo laudabo verbū:
in domino laudabo ſermo=
nem: in deo ſperaui nō time
bo quid faciat mihi homo.
In me ſunt deus vota tua:
que reddam laudationes ti=
bi. Quoniam eripuiſti ani=
mam meā de moꝛte: et pe=
des meos de lapſu: vt pla=
ceam coꝛam deo in lumine
viuentium. Gloꝛia pa. An.
Intende in me ⁊ exaudi me
domine. Pſalmus. lvi.

Miſerere mei deus mi
ſerere mei: quoniam
in te confidit anima mea.
Et in vmbꝛa alarum tuarū
ſperabo: donec tranſeat ini=
quitas. Clamabo ad deum
altiſſimum: deum qui bene=
fecit mihi. Miſit de celo et
liberauit me: dedit in oppꝛo
bꝛium conculcantes me.
Miſit deus miſericoꝛdiam
ſuam ⁊ veritatē ſuam: et eri=
puit animā meam de medio
catuloꝛū leonū: doꝛmiui cō=
turbatus. Filij hominum
dentes eoꝛum arma ⁊ ſagit=
te: et lingua eoꝛum gladius
acutus. Exaltare ſup celos
deus: ⁊ in omni terra gloꝛia
tua. Laqueū parauerūt pe=
dibus meis: ⁊ incuruauerūt
aīam meā. Foderūt āte fa=
ciē meā foueā: et inciderunt
in eā. Paratū coꝛ meū deꝰ
paratū coꝛ meū: cantabo et
pſalmū dicam. Exurge glo
ria mea exurge pſalteriū et
cithara: exurgam diluculo.
Confiteboꝛ tibi in populis
dñe: et pſalmū dicam tibi in
gentibus. Qm̄ magnifica=
ta eſt vſqꝫ ad celos mia tua:
⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper celos deus:
et ſuper omnem terram glo
ria tua. Pſalmus. lvii.

SI vere vtiqꝫ iuſtitiā lo
quimini: recte iudicate filii
hoim. Eteni in coꝛde iniqui
tates operamini in terra: in
iuſtitias manus veſtre cōci=
nant. Alienati ſunt pecca=
toꝛes a vulua: errauerunt ab
vtero: locuti ſunt falſa. Fu=
roꝛ illis ſcd̄m ſimilitudinem
ſerpentis: ſicut aſpidis ſur=
de ⁊ obturantis aures ſuas.
Que nō exaudiet vocem in
cantātiū: ⁊ venefici incātan=
tis ſapiēter. Deus conteret
dētes eoꝛū in oꝛe ipſoꝛū: mo
las leonū confringet domi=
nus. Ad nihilū deuenièt tā
q̄ꝫ aqua decurrēs: intēdit ar
cum ſuū donec infirmentur.
Sicut cera q̄ fluit auferent:
ſupcecidit ignis ⁊ non vide
runt ſolē. Priuſq̄ꝫ intellige
rent ſpine vr̄e rhānum: ſicut
viuentes ſic in ira abſoꝛbet
eos. Letabitur iuſtus cum
viderit vindictā: manꝰ ſuas
lauabit in ſanguine peccato
ris. Et dicet hō ſi vtiqꝫ ē fru
ctus iuſto: vtiqꝫ eſt deus iu=
dicans eos in terra. ps. lviii.

ERipe me de inimicis
meis deꝰ meꝰ: ⁊ ab in
ſurgētibus in me libera me.
Eripe me de operātibꝰ ini=
quitatē: ⁊ de viris ſanguinū
ſalua me. Quia ecce cepert
aīam mrā: irruerūt in me foꝛ
tes. Neqꝫ iniquitas mea ne
qꝫ peccatū meū dn̄e: ſine ini
quitate cucurri ⁊ direxi. Ex
urge in occurſū meū ⁊ vide:
et tu dn̄e deꝰ virtutū deꝰ iſ=
rael. Intende ad viſitandas
oēs gētes: nō miſerearis oi=
bus qui operant iniqtatem.
Conuertētur ad veſperā et
famē patient vt canes: ⁊ cir=
cuibūt ciuitatē. Ecce loquē
tur in oꝛe ſuo: et gladiꝰ in la
biis eoꝛū: qm̄ quis audiuit?
Et tu dn̄e deridebꝭ eos: ad
nihiluꝫ deduces oēs gētes.
Foꝛtitudinē meā ad te cu=
ſtodiā: qꝛ deus ſuſceptoꝛ me
us: deus meus mia eius p̄=
ueniet me. Deus oſtēdit mi
hi ſuper inimicos meos ne
occidas eos: nequando obli
uiſcantur populi mei. Diſp
ge illos in virtute tua: ⁊ de=
pone eos protectoꝛ meꝰ dn̄e
Delictū oꝛis eoꝛū ſermonē
labioꝛū ipſoꝛū: ⁊ compꝛh dā
tur i ſuperbia ſua. Et de ex
ecratione et mendacio an=
nunciabuntur in conſumma
tione: in ira conſummatio=
nis et non erunt. Et ſcient:
quia deꝰ dn̄abitur iacob ⁊ fi

niſi terre. C onuertentur ad
veſperā et famē patiētur vt
canes:⁊ circuibūt ciuitateʒ
I pſi diſpergent ad mandu
candū:ſi vero non fuerint ſa
turati ⁊ murmurabūt. E go
aūt cātabo foꝛtitudinē tuā:
⁊ exultabo mane miam tuā.
Q uia factus es ſuſceptoꝛ
meus:⁊ refugiū meū in die
tribulationis mee. A diu=
toꝛ meus tibi pſallam: quia
deus ſuſceptoꝛ meus es:de
us meus mia mea. G loꝛia.
An. Juſte iudicate filii hoiʒ
An. Alleluia allā allā. Ca.
vtō ſc: Uigilate. ℣ Deus vi
taʒ meā annūciaui tibi: Po
ſuiſti lachꝛymas meas in cō
S ſpectu tuo: Oratio.
Alua nos oēs deus:
⁊ lucem nobis concede per=
petuā. Et fa: ¶ Ad laudes.
ps.l. Miſerere mei deꝰ. ps.
xlii. Judica. ps.lvi. Miſere
re mei deꝰ miſerere mei. Cā
ti. Ego dixi. p.cxlviii. Lau
date. An. Tibi ſoli peccaui
dn̄e miſerere mei. Capm.
Nox preceſſit. R.breue. Mi
ſerere mei deus. Miſerere
mei. ℣. Quoniam in te con
fidit anima mea. Miſerere.
Hymnus. Splendoꝛ pa. ℣.
Jn matutinis. Ad bn̄ꝰ an.
Uiſitauit ⁊ fecit redēptionē

dn̄s plebis ſue. Oro dn̄ica=
lis. ¶ Feria.iiii.ad noc. Jn=
uitatoꝛiū. Jn manu tua dn̄e
Omnes fines terre. ps. Ue=
nite. Hymnꝰ. Eterne. p.lix.
D Eus repuliſti nos
et deſtruxiſti nos:
iratus es ⁊ miſer=
tus es nobis. C ō
mouiſti terrā ⁊ conturbaſti
eā:ſana contritiones eiꝰ q̄a
commota eſt. O ſtendiſti po
pulo tuo dura: potaſti nos
vino cōpunctionis. D ediſti
metuētibus te ſignificatio=
nē:vt fugiant a facie arcus.
U t liberent dilecti tui: ſal=
uū fac dextera tua ⁊ exaudi
me. D eus locutus eſt in ſā
cto ſuo:letaboꝛ ⁊ partiboꝛ ſi
chimā:⁊ conuallē taberna=
culoꝛum metiboꝛ. M eus ē
galaad et meꝰ eſt manaſſes:
et effraim foꝛtitudo capitis
mei. I uda rex meus:moab
olla ſpei mee. I n idumeam
extendam calciamētū meū:
mihi alienigene ſubditi ſūt
Q uis deducet me in ciuita
tem munitaʒ:quis deducet
me vſqꝫ in idumeā: N onne
tu deus qui repuliſti nos et
non egredieris deꝰ i virtuti
bus noſtris. D a nobis au=
xiliū de tribulatione:⁊ vana
ſalus hois. I n deo faciemꝰ

virtutē:et ipſe ad nihilū de=
ducet tribulantes nos. Glo
ria patri. Pſalm⁹.lx.
Exaudi deus depreca=
tionē meā:intende orationi
mee. A finibus terre ad te
clamaui dum anxiarer cor
meum:in petra exaltaſti me
Deduxiſti me quia factus
es ſpes mea:turris fortitu=
dinis a facie inimici. Inha
bitabo in tabernaculo tuo i
ſecula:protegar in velamen
to alarum tuarū. Qm̄ tu de
us me⁹ exaudiſti orationē
meam:dediſti hereditatem
timentibus nomen tuū. Di
es ſuper dies regis adiici=
es:annos eius vſq; in diem
generationis ⁊ generatiōis
Permanet in eternū in con
ſpectu dei:miam et veritatē
eius q̄s requiret. Sic pſal=
mum dicā noī tuo in ſeculū
ſeculi:vt reddā vota mea de
die in diem. Gloria. an. Da
nobis dn̄e auxiliū de tribu=
latione. Pſalm⁹.lxi.
Nonne deo ſubiecta
erit anima mea: ab ipſo eni
ſalutare meum. Nam ⁊ ipſe
deus meus ⁊ ſalutaris me⁹:
ſuſceptor meus non moue=
bor amplius. Quouſq; ir=
ruitis in hoiem: interficitis
vniuerſi vos:tanq̄ parieti i
clinato ⁊ macerie depulſe?
Verūtamen precium meū
cogitauerunt repellere: cu=
curri in ſiti: ore ſuo bn̄dice=
bant ⁊ corde ſuo maledice=
bant. Verūtamen deo ſub=
iecta eſto aīa mea:qm̄ ab ip=
ſo patientia mea. Quia ipſe
deus me⁹ ⁊ ſaluator meus:
adiutor meus nō emigrabo
In deo ſalutare meū ⁊ glo=
ria mea:deus auxilii mei et
ſpes mea in deo eſt. Spera
te in eo oīs congregatio po
puli:effundite corā illo cor=
da veſtra:deus adiutor no=
ſter in eternum. Verunta=
men vani filii hominū: men
daces filii hominū i ſtateris:
vt decipiant ipſi de vanita=
te in idipſum. Nolite ſpera
re in iniq̄tate:⁊ rapinas no=
lite concupiſcere: diuitie ſi
affluant nolite cor apponere
Semel locutus eſt de⁹ duo
hec audiui:q̄r poteſtas dei ē
et tibi domine miſericordia
quia tu reddes vnicuiq; iux
ta opera ſua. Gloria patri.
Deus deus (Ps.lxii.
meus:ad te de luce vi
gilo. Sitiuit in te aīa mea:
q̄ multiplicit tibi caro mea
In terra deſerta inuia et in
aquoſa ſic i ſancto apparui
tibi:vt viderē virtutem tuā

et gl'iam tuã. Quõ melior eſt
mia tua ſup vitas: labia mea
laudabunt te. Sic benedicã
te in vita mea: et in nomine
tuo leuabo manꝰ meas. Si-
cut adipe ⁊ piguedine reple
atur anima mea: ⁊ labiis ex-
ultationis laudabit os meũ.
Sic memor fui tui ſup ſtra-
tum meũ in matutinis medi
tabor in te: quia fuiſti adiu-
tor meus. Et in velamento
alarũ tuarũ exultabo: adhe-
ſit aĩa mea poſt te: me ſuſce-
pit dextera tua. Ipſi vero i-
uanũ queſierũt animã meã:
introibunt in ĩferiora terre:
tradent in manus gladii par
tes vulpiũ erunt. Rex vero
letabitur in deo: laudabun-
tur omnes qui iurant in eo:
quia obſtructũ eſt os loquẽ
tium iniqua. Pſalmus.lxiii.

Exaudi deus orationẽ
meã cũ deprecor: a ti-
more inimici eripe aĩam me
am. Protexiſti me a cõuẽtu
malignãtiũ: a mltitudĩe ope
rantiũ iniquitatem. Qr exa
cuerunt vt gladium linguas
ſuas: intenderunt arcum rẽ
amaram: vt ſagittent in oc-
cultis immaculatum. Subi
to ſagittabunt eum et nõ ti-
mebunt: firmauerunt ſibi ſer
monem neq̃. Narrauerunt
vt abſconderẽt laqueos: di-
xerũt q̃s videbit eos? Scru
tati ſunt iniquitates: defece
runt ſcrutantes ſcrutinio.
Accedet homo ad cor altũ:
et exaltabitur deus. Sagit-
te paruulorum facte ſũt pla
ge eorũ: ⁊ infirmate ſunt cõ-
tra eos lingue eorum. Con
turbati ſunt omnes qui vide
bant eos: ⁊ timuit omnis ho
mo. Annunciauerunt ope-
ra dei: et facta eius intellexe
runt. Letabitur iuſtus ĩ do
mino et ſperabit in eo: ⁊ lau-
dabuntur omnes recti cor-
de. Pſalmus.lxiiii.

Te decet hymnꝰ deꝰ
in ſion: et tibi reddet votum
in hieruſalem. Exaudi ora-
tionem meã: ad te oĩs caro
veniet. Verba iniquorũ pre
ualuerunt ſuper nos: ⁊ ĩpie-
tatibus noſtris tu propitia-
beris. Beatus quem elegi-
ſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit
in atriis tuis. Replebimur
in bonis domus tue: ſanctũ
eſt tẽplũ tuũ mirabile in eq̃-
tate. Exaudi nos deus ſalu
taris noſter: ſpes omniũ fini
um terre ⁊ ĩ mari lõge. Pre
parans montes in virtute
tua accinctus potentia: qui
conturbas profundum ma-
ris ſonum fluctuũ eiꝰ. Tur-

babuntur gētes ⁊ timebunt
qui habitant terminos a ſi=
gnis tuis:exit⁹ matutini et
veſpere delectabis. Viſita=
ſti terraȝ ⁊ inebriaſti eā: mul
tiplicaſti locupletare eam.
Flumē dei repletū eſt aq̄s:
paraſti cibū illorū qm̄ ita eſt
preparatio eius. Riuos ei⁹
inebria:multiplica genimi=
na eius:in ſtillicidiis eius le
tabitur germinans. Benedi
ces corone āni benignitatis
tue:et campi tui replebunt
vbertate. Pingueſcent ſpe=
cioſa deſerti:et exultatione
colles accingentur. Induti
ſunt arietes ouium:⁊ valles
abundabunt frumento:cla=
mabunt etenim hymnum di
cent. Gloria. ps. lxv.
Iubilate deo oīs ter=
ra:pſalmū dicite nomini ei⁹:
date gloriam laudi ei⁹. Di=
cite deo q̄ȝ terribilia ſūt ope
ra tua dn̄e:in multitudīe vir
tutis tue mentientur tibi ii=
mici tui. Omnis terra ado=
ret te et pſallat tibi:pſalmuȝ
dicat nomini tuo. Venite ⁊
videte opera dei:terribilis
in cōſiliis ſuper filios hoīm
Qui cōuertit mare ī aridā:
in flumine pertranſibunt pe
de:ibi letabimur i ipſo Qui
dominatur in virtute ſua in
eternum:oculi eius ſup gen
tes reſpiciunt qui exaſperāt
non exaltentur in ſemetipīs
Benedicite gentes deum
noſtrum:⁊ auditaȝ facite vo
cem laudis eius. Qui poſu
it animā meam ad vitā:⁊ nō
dedit in commotionem pe=
des meos. Qm̄ pbaſti nos
deus:igne nos examinaſti
ſicut examinat argentū. In
duxiſti nos in laqueum:po=
ſuiſti tribulationes in dorſo
nr̄o:impoſuiſti hoīes ſup ca
pita noſtra. Tranſiuim⁹ p
ignē ⁊ aquā:⁊ eduxiſti nos ī
refrigeriū. Introibo in do
mū tuā in olocauſtis: reddā
tibi vota mea q̄ diſtinxerunt
labia mea. Et locutū eſt os
meum:in tribulatione mea.
Olocauſta medullata offe=
ram tibi cū incenſo arietum:
offeraȝ tibi boues cū hircis.
Venite audite et narrabo
oēs qui timetis deū:quanta
fecit anime mee. Ad ipſum
ore meo clamaui: et exulta=
ui ſub ligua mea. Iniq̇tateȝ
ſi aſpexi ī corde meo: nō ex=
audiet dn̄s. Propterea exau=
diuit de⁹:⁊ attendit voci de
precationis mee. Bn̄dictus
deus:q̇ non amouit oratio=
nem meam ⁊ miam ſuā a me
Gl'ia. An. Bn̄dicite gentes

deum noſtrum. Ps.lxvi.

Deus misereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſup nos: et misereaꝛ noſtri. Ut cognoſcamꝰ in terra viam tuaꝫ: in oībus gentibus ſalutare tuum. Confiteanꝛ tibi populi deus: confiteanꝛ tibi populi oēs. Letentur ⁊ exultēt gentes: qm̄ iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus: cōfiteātur tibi populi oēs: terra dedit fructū ſuū. Benedicat nos deus deus noſter benedicat nos deus: ⁊ metuant eum oēs fines terre. Gloria patri. Ps.lxvii.

Exurgat deus ⁊ diſſipētur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereant peccatores a facie dei. Et iuſti epulentur ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectētur in letitia. Cantate deo pſalmū dicite noī eius: iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum: dn̄s nomen illi. Exultate in conſpectu eius: turbabuntur a facie eiꝰ patris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduarū. Deus in loco ſācto ſuo: deus qui iħabitare facit vnius moris ī domo. Qui educit vinctos in fortitudine: ſimiliter eos qui exaſperant qui habitant in ſepulchris. Deus cum egredereris in cōſpectu populi tui: cū pertranſires in deſerto. Terra mota eſt: etenim celi diſtillauerunt a facie dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiam voluntariam ſegregabis deꝰ hereditati tue ⁊ īfirmata ē: tu vero perfeciſti eam. Animalia tua habitabunt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi deus. Dn̄s dabit verbum: euangelizantibus virtute multa. Rex virtutum dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei domꝰ diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros penne colūbe deargentate: et poſteriora dorſi eius ī pallore auri. Dū diſcernit celeſtis reges ſuper eam niue dealbabuntur ī ſelmō: mōs dei mōs pinguis. Mōs coagulatꝰ mōs pīguis: vt q̄d ſuſpicamini mōtes coagulatos? Mons ī quo beneplacitum eſt deo habitare ī eo: etenim dn̄s habitabit in finem. Currus dei decē milibus multiplex milia letā-

tium: dñs i eis in ſynai in ſã
cto. Aſcendiſti in altum ce
piſti captiuitatẽ: accepiſti
dona in hominibus. Etem̃
nõ credentes: ĩhabitare do
minũ deũ. Gloria. Phares.
B Enedictus dominus
die quotidie: proſpe=
rum iter faciet nobis deus
ſalutarium noſtrorũ. Deus
noſter deus ſaluos faciẽdi:
et dñi dñi exit⁹ mortis. Ve
rũtamen deus confriget ca
pita inimicorũ ſuorũ: verti=
cẽ capilli perambulãtium ĩ
delictis ſuis. Dixit dñs ex
baſã conuertã: conuertaz in
profundũ maris. Vt intin=
guatur pes tuus in ſangui=
ne: lingua canũ tuorũ ex ini
micis ab ipſo. Viderunt in
greſſus tuos deus: ingreſſ⁹
dei mei regis mei qui ẽ ĩ ſã=
cto. Preuenerũt principes
coniuncti pſallentib⁹: in me
dio iuuencularũ tĩpaniſtria
rũ. In eccleſiis benedicite
deo: dño de fontibus iſrael.
Ibi beniamĩ adoleſcẽtul⁹:
in mẽtis exceſſu. Pricipes
iuda duces eorũ: principes
zabulon et prĩcipes neptali
Manda deus virtuti tue cõ
firma deus hoc qd operat⁹
es in nobis. A templo tuo
in hieruſalem; tibi offerent
reges munera. Increpa fe
ras arundinis: congregatio
taurorũ in vaccis populorũ
vt excludant eos qui proba
ti ſunt argento. Diſſipa gẽ
tes que bella volunt: veniẽt
legati ex egypto: ethiopia
preueniet manus eius deo.
Regna terre cantate deo:
pſallite dño. Pſallite deo:
qui aſcendit ſuper celuz celi
ad orientẽ. Ecce dabit voci
ſue vocẽ virtutis: date glori
am deo ſuper iſrael: magni=
ficẽtia eius et virtus eius in
nubibus. Mirabilis deus ĩ
ſanctis ſuis: deus iſrael ip=
ſe dabit virtutem et fortitu
dinem plebi ſue benedictus
deus. Gloria. An. In eccle
ſiis benedicite dño. ℣. Omis
terra adoret te deus ⁊ pſal=
lat tibi. Pſalmũ dicat nomi
ni tuo domine. Lectio bre=
uis. Sapien. primo.
D Iligite iuſtitiaz qui iu
dicatis terrã. Sẽtite de dño
in bonitate: et in ſimplicita
te cordis querite illũ. Quo=
niam inuenitur ab his q nõ
tentant illum: apparet autẽ
eis qui fidem habent in illũ.
Tu autem. R. breue. In te
domine ſperaui. Nõ confun
dar in eternum. ℣. In iuſti=
tia tua libera me et eripe me

¶ In.ii.nocturno ps.lxviii.

SAluum me fac de
us: qm̄ intrauerūt
aq̄ vſq; ad aiaʒ me
am. Infixus ſum
in limo ꝓfūdi:⁊ nō ē ſubſtan
tia. Ueni i altitudinē marꝫ:
⁊ tēpeſtas demerſit me. La
boꝛaui clamans rauce facte
ſūt fauces mee:defecerͭ ocu
li mei dū ſpero in deū meuʒ.
Multiplicati ſunt ſup capil
los capitis mei:q̇ oderͭ me
gratis. Cōfoꝛtati ſūt q̇ pſe=
cuti ſūt me iimici mei iiuſte:
que nō rapui tūc exſoluebā
De⁹ tu ſcis iſipiētiā meā :⁊
delicta mea a te nō ſunt abſ=
cōdita Nō erubeſcāt i me q̇
expectāt te dn̄e :dn̄e ꝟtutū.
Nō cōfūdātur ſup me:q̇ q̄=
rūt te de⁹ iſrael. Qm̄ ꝓpt te
ſuſtinui oppꝛobꝛiū: operuit
cōfuſio faciē meā. Extrane
us fact⁹ ſum fratrib⁹ meis
et peregrin⁹ filiis mrͥs mee
Qm̄ ʒelus dom⁹ tue come=
dit me:et oppꝛobꝛia expꝛo=
bꝛātiū tibi ceciderūt ſup me
Et operui in ieiunio aiam
meā:⁊ factū eſt i oppꝛobꝛiuʒ
mihi. Et poſui veſtimentuʒ
meū ciliciū:⁊ fact⁹ ſum illis
in parabolā. Aduerſuʒ me
loq̄banͭ qui ſedebāt i poꝛta:
⁊ i me pſallebāt qui bibebāt
vinū . Ego vero oꝛonē meā
ad te dn̄e:tēpus beneplaciti
de⁹ In multitudie mie tue:
exaudi me i veritate ſalutis
tue. Eripe me de luto vt nō
infigar:libera me ab his qui
oderūt me ⁊ de ꝓfundis aq̄=
rū. Non me demergat tem=
peſtas aque:neq; abſoꝛbeat
me ꝓfundū:neq; vꝛgeat ſup
me puteus os ſuū. Phares.

EXaudi me dn̄e qm̄ be
nigna ē mia tua:ſcd̄m
multitudinē miſerationū tu
arū reſpice i me. Et ne auer
tas faciē tuam a puero tuo:
qm̄ tribuloꝛ velocitͬ exaudi
me. Intēde aie mee ⁊ libera
eā:ꝓpt inimicos meos eri=
pe me. Tu ſcis ipꝛoperium
meū ⁊ cōfuſionē meā:⁊ reue
rētiā meā. In cōſpectu tuo
ſūt oēs q̇ tribulāt me:impꝛo
periū expectauit coꝛ meū et
miſeriā. Et ſuſtinui q̇ ſimul
cōtriſtareͭ ⁊ nō fuit:⁊ q̇ cōſo
lareͭ ⁊ non inueni. Et dede
rūt i eſcā meā fel:⁊ i ſiti mea
potauerūt me aceto. Fiat
mēſa eoꝝ coꝛā ipis i laq̄ū:et
in retributiones ⁊ in ſcāda=
lum. Obſcurenͭ oculi eoꝛū
ne videāt:⁊ doꝛſum eoꝝ ſem
per incurua. Effunde ſuper
eos irā tuā:⁊ furoꝛ ire tue cō
pꝛehendat eos. Fiat habi=

tatio eorũ deſerta:ꝛ in taber
naculis eorũ non ſit q̄ inha=
bitet. Quoniã quē tu ꝑcuſſi
ſti pſecuti ſunt:ꝛ ſuper dolo
rē vulnerũ meorũ addideˀt.
Appone iniq̄tatē ſup iiq̄ta
tē eoꝝ:ꝛ nō intrēt i iuſtitiam
tuã. Deleant de libꝛo viuen
tiũ:ꝛ cũ iuſtis nō ſcribantur
Ego ſũ pauꝑ ꝛ dolēs:ſalus
tua deꝰ ſuſcepit me. Lauda
bo nomē dei cũ cãtico:ꝛ ma=
gnificabo eũ i laude. Et pla
cebit deo ſuper vitulum no=
uellum:coꝛnua pꝛoducentez
et vngulas. Uideant pau=
peres ꝛ letentur:querite de=
um ꝛ viuet aīa veſtra. Quo
niam exaudiuit paupes do
minus:et vinctos ſuos non
deſpexit. Laudent illum ce
li et terra:mare et omnia re
ptilia in eis. Quoniam deꝰ
ſaluam faciet ſion:et edifica
bũtur ciuitates iude. Et ī=
habitabunt ibi:et heredita=
te acquirent eam. Et ſemen
ſeruoꝛuz eius poſſidebit eã:
et qui diligunt nomen eius
habitabũt in ea. Gloꝛia. In
xl. An. Querite dominum ꝛ
viuet anima veſtra. Ps. lxix.
Deus in adiutoꝛium
meum intende:domi
ne ad adiuuandum me feſti=
na. Confundantur et reue=
reantur: qui querunt animã
meam. Auertant retroꝛſuz
et erubeſcant:qui volũt mi=
hi mala. Auertant ſtati eru
beſcētes:qui dicunt mihi eu
ge euge. Exultent et letent
in te oēs qui q̄rũt te: ꝛ dicãt
ſemꝑ magnificetur dominꝰ
qui diligunt ſalutare tuum.
Ego vero egenꝰ ꝛ pauꝑ ſũ:
deus adiuua me. Adiutoꝛ
meus ꝛ liberatoꝛ meꝰ es tu:
domine ne moꝛeris. Gloꝛia
patri. Pſalmus. lxx.
In te dñe ſperaui nō cō=
fundar ieternũ:i iuſtitia tua
libera me et eripe me. Incli
na ad me aurē tuam: ꝛ ſalua
me. Eſto mihi in deum pꝛo
tectoꝛē et in locum munitũ:
vt ſaluũ me facias. Qm̄ fir=
mamentum meum: et refu=
gium meum es tu. Deꝰ me
us eripe me de manu pecca
toꝛis:ꝛ de manu cōtra legez
agētis ꝛ iniq̄. Qm̄ tu es pa=
tiētia mea dñe: domie ſpes
mea a iuuentute mea. In te
confirmatus ſũ ex vtero:de
ventre matris mee tu es ꝓte
ctoꝛ meus. In te cantatio
mea ſemꝑ:tanq̄ꝫ pꝛodigium
factus ſum multis ꝛ tu adiu
toꝛ foꝛtis. Repleat os meũ
laude vt cantē gloꝛiã tuam:
tota die magnitudinem tuã

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

deficiet

Ne proiicias me in tēpore ſenectutis: cū defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei mihi: et qui cuſtodiebāt aīam meam conſilium fecerūt in vnum. Dicentes deus dereliquit eum: perſequimini ⁊ cōprehendite euꝫ: quia non eſt qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliū meū reſpice. Confundātur et deficiant detrahētes anime mee: operiantur cōfuſione ⁊ pudore qui querūt mala mihi. Ego autē ſemꝑ ſperabo: ⁊ adiiciā ſuper omnem laudem tuā. Os meū annunciabit iuſtitiā tuā: tota die ſalutare tuum. Quoniā nō cognoui litteraturā introibo ī potentiam dñi: dñe memorabor iuſtitie tue ſolius. Deus docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſq; nunc ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſq; in ſenectam ⁊ ſeniū: deꝰ ne derelinquas me. Donec annunciem brachium tuum: generationi omni que ventura eſt. Potentiam tuam ⁊ iuſtitiā tuam deus vſq; in altiſſima que feciſti magnalia: deꝰ q̇s ſimilis tibi? Quātas oſtendiſti mihi tribulatiōes multas ⁊ malas: ⁊ conuerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſſis terre iterum reduxiſti me. Multiplicaſti magnificētiā tuaꝫ: ⁊ conuerſus conſolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vaſis pſalmi veritatē tuā deus: pſallam tibi in cithara ſanctus iſrael. Exultabunt labia mea cū cantauero tibi: ⁊ anima mea quaꝫ redemiſti. Sed ⁊ ligua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuā: cum confuſi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala mihi. Gloria. An. Dñe deꝰ in adiutoriū meum intende.

Ps.lxxi.

Deus iudicium tuū regi da: ⁊ iuſtitiam tuā filio regis. Iudicare populū tuū in iuſtitia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suſcipiant montes pacem populo: ⁊ colles iuſtitiā. Iudicabit pauperes populi et ſaluos faciet filios pauperꝝ: ⁊ humiliabit calūniatorem. Et permanebit cū ſole ⁊ ante lunā: in generatione et generationem. Deſcendet ſicut pluuia in vellus: et ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram. Orietur in diebus eius iuſtitia ⁊ abundantia pacis: donec auferaẛ luna. Et dominabiẛ a mari vſq; ad mare: ⁊ a fluīe vſq; ad termios

orbis terrarꝝ. Corā illo ꝓ-
cidēt ethiopes:⁊ inimici ei⁹
terram lingēt. Reges thar
ſis et inſule munera offerēt:
reges arabū ⁊ ſaba dona ad
ducēt. Et adorabūt eū oēs
reges: oēs gētes ſeruient ei
Quia liberabit pauperē a
potēte:⁊ pauperem cui non
erat adiutor. Parcet pau-
peri ⁊ inopi:⁊ aīās pauperū
ſaluas faciet. Ex vſuris et
iniq̄tate redimet aīas eorū:
et honorabile nomē eoꝝ co-
rā illo. Et viuet et dabitur
ei de auro arabie: et adora-
bunt de ipſo ſemꝑ: tota die
benedicēt ei. Erit firmamē
tū in terra in ſūmis montiū
ſuperextolletur ſuꝑ libanū
fluct⁹ eius: ⁊ florebūt de ci-
uitatē ſicut fenū terre. Sit
nomē ei⁹ benedictū in ſcl'a:
ante ſolē ꝑmanet nomē eius
Et benedicētur in ipſo oēs
trib⁹ terre: oēs gētes mag-
nificabūt eū. Benedict⁹ do
min⁹ de⁹ iſrl':qui facit mira
bilia ſol⁹. Et benedictū no
mē maieſtatis ei⁹ in eternū:
et replebitur maieſtate eius
oīs t'ra: fiat fiat. Gl'a. P. lxxij

QUā bon⁹ iſrael deus:
his q̄ recto ſūt corde.
Mei aūt pene moti ſunt pe
des: pene effuſi ſūt greſſus
mei Quia zelaui ſuꝑ iniq̄s:
pacē pctōꝝ vidēs. Q ⁊ non
eſt reſpect⁹ morti eoꝝ:⁊ fir-
mamentū in plaga eoꝝ. In
labore hoīm nō ſūt:⁊ cū hoī
bus nō flagellabūtur Ideo
tenuit eos ſuꝑbia: opti ſunt
iniq̄tate ⁊ īpietate ſuā. Pro
dijt q̄ſi ex adipe iniq̄tās eo-
rū: trāſierūt ī affectū cordis
Cogitauerūt et locuti ſunt
nequitiā: iniq̄tatē in excelſo
locuti ſūt. Poſuerūt in celū
os ſuū: et lingua eoꝝ tranſi-
uit in terra. Ideo conuerte
tur ppl's me⁹ hic:⁊ dies ple
ni inuenientur in eis. Et di
xerūt quō ſcit de⁹:⁊ ſi eſt ſci
entia ī excelſo. Ecce ipi pec
catores ⁊ abundātes in ſcl'o
obtinuerūt diuitias. Et di
xi ergo ſine cauſa iuſtificaui
cor meū:⁊ laui inter innocē-
tes man⁹ meas. Et fui fla-
gellat⁹ tota die:⁊ caſtigatio
mea in matutinis. Si dice-
bā narrabo ſic: ecce nationē
filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Exi
ſtimabā vt cognoſcerē: hoc
labor eſt ante me. Donec in
trē in ſanctuariū dei: et intel
ligā in nouiſſimis eoꝝ. Ve-
runtamē ꝓpter dolos poſui
ſti eis: deieciſti eos dū alle-
uarētur. Quō facti ſunt in
deſolationem ſubito defece

runt: perierũt ꝓpter iniq̃ta=
tem ſuã. Velut ſomniũ ſur=
gentium: dñe in ciuitate tua
imaginẽ ipſoꝝ ad nihilũ re=
diges. Quia inflãmatũ eſt
cor meũ: ꝛ renes mei cõmu=
tati ſunt: ꝛ ego ad nihilũ re=
dactus ſum ꝛ neſciui. Vt iu
mentũ factus ſum apud te:
et ego ſemꝑ tecũ. Tenuiſti
manũ dexterã meã: ꝛ in vo=
luntate tua deduxiſti me: et
cũ gl'ia ſuſcepiſti me. Quid
enĩ mihi eſt in celo: ꝛ a te q̇d
volui ſuper terrã? Defecit
caro mea ꝛ cor meũ: deꝰ cor
dis mei ꝛ pars mea deus in
eternũ. Quia ecce qui elon
gant ſe a te peribũt: perdidi
ſti oẽs qui fornicãtur abs te
Mihi aũt adherere deo bo=
num eſt: ponere in dño deo
ſpem meã. Vt annunciẽ om
nes p̃dicationes tuas: ĩ por
tis filie ſion. Gl'ia. An. Te=
nuiſti domĩe manũ dexterã
meã. an. All'a all'a all'a. Cp.
Vigilate. ℣. Gaudebunt la=
bia mea cum cãtauero tibi.
Et aĩa mea quã redemiſti.
Orõ. Salua. ¶ Ad lau. p̃. l.
Miſere. p̃. lxiij. Exaudi de=
us orõnẽ meã cũ de. p̃. lxiiij
Te decet. Cã. Exultauit. p̃.
cxlviij. Lau. ã. Redde mihi
letitiã ſalutaris tui dñe. Cp

Nox p̃ceſſit. ℟. breue. Exau
di nos deꝰ Saluutaris nr̃. ℣.
Spes oĩm finiũ terre ꝛ ĩ ma
ri lõge. Salu. Hyꝰ. Splen=
dor paterne. ℣. In matutis
dñe. Ad bñꝰ ãn. Erexit dñs
nobis cornu ſalutis ĩ domo
dauid pueri ſui. Orõ dñica
lis. ¶ Quinta feria ad noc.
Inuit. Adoremꝰ dñm Qm̃
ipſe fecit nos. p̃s. Venite ex
ultemꝰ. Hyꝰ. Eťne. p̃. lxxiij.

Vt q̇d deus repuli
ſti ĩ finẽ: iratus eſt
furor tuꝰ ſuꝑ oues
paſcue tue? Mẽor
eſto cõgregationis tue: quã
poſſediſti ab ĩitio. Redemi
ſti virgam hereditatis tue:
mons ſiõ in quo habitaſti in
eo. Leua manꝰ tuas in ſuꝑ
bias eoꝝ in finẽ: q̃ta malig=
natus eſt inimicꝰ in ſancto?
Et gloriati ſunt q̇ oderunt
te: in medio ſolẽnitatis tue.
Poſuerũt ſigna ſua ſigna ꝛ
non cognouerũt: ſicut in exi
tu ſuꝑ ſummũ. Quaſi in ſyl
ua lignoꝝ ſecuribus excide
rũt ianuas eius in idipſũ: in
ſecuri ꝛ aſcia deiecerũt eam
Incẽderũt igni ſanctuariũ
tuũ in terra: polluerũt taber
naculũ nois tui. Dixerũt in
corde ſuo cognatio eorũ ſi=
mul: quieſcere faciamꝰ oẽs

dies feſtos dei a terra. Signa
nr̃a nõ vidimꝰ/iã nõ eſt pro=
pheta: ⁊ nos non cognoſcet
ampliꝰ. Uſqꝫquo deꝰ ĩpro=
perabit inimicus: irritat ad
uerſariꝰ nomẽ tuũ in finem?
Ut q̇d auertis manũ tuã et
dexterã tuã: de medio ſinu
tuo in finẽ? Deꝰ autẽ rex nr̃
ante ſecl̃a: op̃atus eſt ſalutẽ
in medio terre. Tu cõfirma
ſti in v̾tute tua mare: contri
bulaſti capita draconum in
aquis. Tu cõfregiſti capita
draconis: dediſti eũ eſcã po
pulis ethiopũ. Tu dirupi=
ſti fontes ⁊ torrẽtes: tu ſicca
ſti fluuios ethan. Tuus eſt
dies ⁊ tua eſt nox: tu fabrica
tus es aurorã ⁊ ſolẽ. Tu fe=
ciſti oẽs terminos terre: eſta
tẽ ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Me
mor eſto huiꝰ/inimicꝰ ĩpro=
perauit dño: ⁊ ppl̃s inſipiẽs
incitauit nomẽ tuũ. Ne tra
das beſtijs animã cõfitentẽ
tibi: ⁊ aĩas pauperũ tuoꝝ ne
obliuiſcaris in finẽ. Reſpi=
ce in teſtamẽtũ tuũ: q̃ꝛ reple
ti ſunt q̇ obſcurati ſũt terre
domibꝰ iniq̇tatũ. Ne auer=
tat̃ humilis factꝰ confuſus:
paup ⁊ inops laudabunt no
men tuũ. Exurge deꝰ iudi=
ca cauſã tuã: memor eſto im
properioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̃ ab in
ſipiẽte ſũt tota die. Ne obli
uiſcaris voces inimicorum
tuorum: ſupbia eoꝝ q̇ te ode
rũt aſcẽdit ſp. Gl̃a. p̃s. lxxiiij.

CONfitebimur tibi de
us ↄfitebimur: ⁊ ĩuo=
cabimꝰ nomẽ tuũ. Narrabi
mꝰ mirabilia tua: cũ accepo
tp̃s ego iuſtitias iudicabo.
Liq̃facta eſt terra ⁊ oẽs q̇ hi=
tãt in ea: ego ↄfirmaui colũ=
nas eiꝰ. Dixi iniq̇s nolite ĩi
que agẽ: ⁊ delinq̃ntibꝰ nolite
exaltare cornu. Nolite ex=
tollere ĩ altũ cornu v̾r̃m: noli
te loq̇ aduerſꝰ deũ iniq̇tatẽ.
Qꝛ neqꝫ ab oriente neqꝫ ab
occidẽte neqꝫ a deſ̾tis mõti
bus: q̃m deꝰ iudex eſt. Hũc
humiliat ⁊ hũc exaltat: qꝛ ca
lix ĩ mãu dñi vini meri plenꝰ
mixto. Et ĩclinauit ex hoc ĩ
hoc: verũtñ fex eiꝰ nõ eſt ex
inanita: bibent oẽs pctõres
terre. Ego aũt annũciabo ĩ
ſcl̃m: cãtabo deo iacob. Et
oĩa cornua pctoꝝ cõfringã:
et exaltabũtur cornua iuſti.
Gloria. An. Liberaſti vir=
gã hereditatis tue. ps. lxxv.

NOtus in iudea deus:
in iſrl̃ magnũ nomen
eius. Et factꝰ eſt in pace lo
cus eius: et habitatio eiꝰ in
ſion. Ibi confregit poten=
tias: arcũ/ſcutum/gladium

et belliſ. Illuminans tu mi
rabiliter a montibꝰ eternis:
turbati ſũt oẽs inſipiẽtes
coꝛde. Doꝛmierunt ſomnũ
ſuũ: ⁊ nihil inuenerũt oẽs vi
ri diuitiarũ in manibꝰ ſuis.
Ab increpatione tua deus
iacob: doꝛmitauerunt oẽs q̇
aſcẽderũt equos. Tu terri-
bilis es et q̇s reſiſtet tibi: ex
tũc ira tua. De celo auditũ
feciſti iudiciũ: terra tremuit
et q̇euit. Cum exurgeret in
iudiciũ deus: vt ſaluos face
ret omnes mãſuetos terre.
Q̃m cogitatio hoĩs cõfite-
bitur tibi: ⁊ reliq̇e cogitatio
nis diẽ feſtũ agent tibi. Uo
uete et reddite dño deo vr̃o:
oẽs q̇ in circuitu eius affer-
tis munera. Terribili et ei
qui aufert ſpm̃ pꝛincipũ: ter
ribili apud reges tre. Gl'ia.

Uoce mea (ps.lxxvi.
ad dñm clamaui: vo-
ce mea ad deũ ⁊ intendit mi
hi. In die tribulatiõis mee
deum exq̇ſiui manibꝰ meis
nocte cõtra eũ: ⁊ nõ ſum de-
ceptus. Rẽnuit cõſolari aĩa
mea: memoꝛ fui dei et dele-
ctatus ſũ: ⁊ exercitatꝰ ſum/
et defecit ſpiritꝰ meꝰ. An-
ticipauerunt vigilias oculi
mei: turbatus ſum et non ſũ
locutus. Cogitaui dies an
tiquos: et annos eternos in
mẽte habui. Et meditatus
ſũ nocte cũ coꝛde meo: ⁊ ex-
ercitabar ⁊ ſcopebã ſpm̃ me
um. Nunq̇d ineternũ ꝓijci
et deus: aut non apponet vt
cõplacitioꝛ ſit adhuc? Aut
in finẽ miam ſuã abſcidet: a
generatione in generationẽ
Aut obliuiſcetur miſereri
deus: aut cõtinebit ĩ ira ſua
miãs ſuas? Et dixi nunc ce
pi: hec mutatio dextere ex-
celſi. Memoꝛ fui opeꝝ dñi:
qꝛ memoꝛ ero ab ĩitio mira-
biliũ tuoꝝ. Et meditaboꝛ ĩ
oĩbus operibus tuis: ⁊ ĩ ad-
inuẽtionibꝰ tuis exerceboꝛ.
Deꝰ in ſctõ via tua: q̇s deꝰ
magnꝰ ſicut deꝰ nr̃/ tu es de
us q̇ facis mirabilia. Notã
feciſti in pplis virtutẽ tuã:
redemiſti in bꝛachio tuo po
pulũ tuum: filios iacob ⁊ io
ſeph. Uiderũt te aque deꝰ/
viderũt te aque ⁊ timuerũt:
et turbate ſunt abyſſi. Mul
titudo ſonitꝰ aquaꝝ: vocem
dederũt nubes. Etenim ſa-
gitte tue trãſierũt: vox toni
trui tui in rota. Illuxerunt
choꝛuſcationes tue oꝛbi ter
re: cõmota eſt ⁊ contremuit
terra. In mari via tua/ ⁊ ſe-
mite tue in aq̇s multis: ⁊ ve
ſtigia tua nõ cognoſcentur.

D eduxiſti ſicut oues pplm
tuū: in manu moyſi ꝛ aaron.
G loria. An. Tu es deꝰ qui
facis mirabilia. ps. lxxvij.
A Ttēdite pplē meꝰ le
gē meā: inclinate au=
rem veſtrā in ꝟba oris mei.
A periam in parabolis os
meū: loquar ꝑpoſitiones ab
initio. Q uāta audiuimꝰ et
cognouimus ea: et pr̄es nr̄i
narrauerūt nobis. N ō ſunt
occultata a filijs eoꝝ: ī gn̄a=
tione altera. N arrātes lau
des dn̄i ꝛ virtutes eiꝰ: ꝛ mi=
rabilia eiꝰ que fecit. E t ſuſ=
citauit teſtimoniū in iacob:
et legē poſuit ī iſrl̄. Q uāta
mādauit pr̄ibꝰ nr̄is nota fa
cere ea filijs ſuis: vt cogno=
ſcat gn̄atio altʼa. F ilij q̄ na=
ſcētur ꝛ exurgēt: ꝛ narrabūt
filijs ſuis. V t ponāt in deo
ſpē ſuā: ꝛ nō obliuiſcātur o=
perū dei: ꝛ mandata eiꝰ exq̇
rāt. N e fiāt ſicut pr̄es eoꝝ:
gn̄atio praua ꝛ exaſperans.
G n̄atio que nō direxit cor
ſuū: ꝛ non eſt creditꝰ cū deo
ſpūs eiꝰ. F ilij effrē intēden
tes ꝛ mittentes arcū: ꝯuerſi
ſūt ī die belli. N ō cuſtodie=
rūt teſtamētū dei: ꝛ ī lege eiꝰ
noluerūt ābulare. E t obliti
ſūt bn̄factoꝝ eiꝰ ꝛ mirabiliū
eiꝰ que oñdit eis. C orā pr̄i
bus eoꝝ fecit mirabilia ī ter
ra egypti: in cāpo thaneos.
I nterrupit mare et ꝑduxit
eos: ꝛ ſtatuit aq̄s q̄ſi in vtre
E t deduxit eos ī nube diei
et tota nocte ī illuminatione
ignis. I ntrupit petrā ī ere
mo: ꝛ adaquauit eos velut ī
abyſſo multa. E t eduxit a=
quā de petra: ꝛ deduxit tāq̄
flumīa aq̄s. E t appoſuerūt
adhuc peccare ei: in irā exci
tauerūt excelſū in inaquoſo
E t tētauerunt deū in cordi
bus ſuis: vt peterent eſcas
aīabꝰ ſuis. E t male locuti
ſūt de deo: dixerūt nūq̇d po
terit deꝰ parare mēſā ī deſ=
to? Q m̄ ꝑcuſſit petrā ꝛ flu=
xerūt aque: ꝛ torrētes inun=
dauerūt. N unq̇d ꝛ panē po
terit dare: aut parare menſā
pplō ſuo? I deo audiuit do
minꝰ ꝛ diſtulit: ꝛ ignis accē
ſus eſt ī iacob: ꝛ ira aſcēdit ī
iſrl̄. Q ꝛ nō crediderūt ī deo:
nec ſperauerūt ī ſalutari eiꝰ
E t mādauit nubibꝰ deſup:
et ianuas celi aꝑuit. E t plu
it illis māna ad māducādū:
ꝛ panē celi dedit eis. P anē
angeloꝝ manducauit hō: ci
baria miſit eis in abundātiā
T rāſtulit auſtrū de celo: et
induxit ī virtute ſua affricū.
E t pluit ſuꝑ eos ſicut pul=

uerē carnes: et ſicut arenam maris volatilia pēnata. Et ceciderūt in medio caſtroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ. Et māducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis/ ⁊ deſideriū eoꝝ attulit eis: nō ſūt fraudati a deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erant in ore ipſoꝝ: ⁊ ira dei aſcēdit ſup eos. Et occidit pīgues eoꝝ: ⁊ electos iſrael īpediuit. In oībus his peccauerūt adhuc: ⁊ nō crediderūt in mirabilibꝰ eius. Et defecerūt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cū feſtinatione. Cū occideret eos q̄rebāt eū: ⁊ reuertebant̄ ⁊ diluculo veniebant ad eū. Et rememorati ſūt q2 deꝰ adiutor eſt eoꝝ: ⁊ deꝰ excelſus redemptor eoꝝ eſt. Phares.

ET dilexerūt eū in ore ſuo: ⁊ lingua ſua mentiti ſūt ei. Cor aūt eoꝝ non erat rectū cū eo: nec fideles habiti ſūt in teſtamēto eius. Ipſe aūt eſt miſicors ⁊ ppitius fiet pctis eoꝝ: ⁊ nō diſperdet eos. Et abūdauit vt auerteret irā ſuā: ⁊ nō accendit oēm irā ſuā. Et recordatus eſt q2 caro ſūt: ſpūs vadēs ⁊ nō rediēs. Quotiens exacerbauerūt eū in deſto: i irā cōcitauerūt eū in inaq̄ſo

Et conuerſi ſūt ⁊ tētauerūt deū: ⁊ ſctm̄ iſrl̄ exacerbauerūt. Nō ſūt recordati manꝰ eiꝰ: die q̄ redemit eos de manu tribulātis. Sicut poſuit ī egypto ſigna ſua: ⁊ pdigia ſua in cāpo thaneos. Et cōuertit ī ſāguinē flumīa eoꝝ: et ībres eoꝝ ne biberēt. Miſit ī eos cinomiā et comedit eos: ⁊ ranā et diſpdidit eos. Et dedit erugini fructꝰ eorum: ⁊ labores eoꝝ locuſte. Et occidit ī grādine vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in pruina. Et tradidit grādini iumēta eoꝝ: ⁊ poſſeſſiones eoꝝ igni. Miſit ī eos irā īdignatiōis ſue: īdignationē ⁊ irā ⁊ tribulationē: īmiſſiōes p angelos malos. Viā fecit ſemite ire ſue: nō pepcit a morte aīarū eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ ī morte cōcluſit. Et pcuſſit oē primogenitū in t̄ra egypti: primitias oīs laboris eoꝝ ī tabernaculis chā. Et abſtulit ſicut oues ppl'z ſuū: et pduxit eos tāq̄ gregē in deſto. Et deduxit eos ī ſpe ⁊ nō timuerūt: ⁊ īimicos eoꝝ opuit mare. Et īduxit eos ī mōtē ſctificationis ſue: mōtē quē acq̄ſiuit dextera eiꝰ. Et eiecit a facie eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diuiſit eis terrā ī funiculo diſtri

butionis. Et hītare fecit in
tabernaculis eoꝝ: trib⁹ iſrl'.
Et tētauerūt et exacerbaue
rūt deū excelſū: ꝛ teſtimonia
ei⁹ nō cuſtodierūt. Et auer
terūt ſe ꝛ nō ſuauerūt pactū
quēadmodū pr̄es eoꝝ ꝯuer
ſi ſunt in arcū prauū. In irā
cōcitauerūt eū in collib⁹ ſu-
is: ꝛ ī ſculptilibus ſuis ad e-
mulationē eū ꝓuocauerunt
Audiuit de⁹ ꝛ ſpreuit: ꝛ ad
nihilū redegit valde iſrl' Et
reppulit tabernaculuꝫ ſylo:
tabernaculū ſuū vbi hītauit
in hoīb⁹. Et tradidit ī capti
uitatē v̄tutē eoꝝ: et pulchri-
tudinē eoꝝ in man⁹ inimici.
Et ꝯcluſit ī gladio ppl'ꝫ ſuū
ꝛ hereditatē ſuā ſpreuit. Iu
uenes eoꝝ comedit ignis: ꝛ
v̄gines eoꝝ nō ſūt lamētate
Sacerdotes eoꝝ ī gladio ce
ciderūt: ꝛ vidue eoꝝ nō plo-
rabant. Et excitat⁹ eſt tāq̄
dormiēs dn̄s: tāq̄ potēs cra
pulat⁹ a vino. Et ꝑcuſſit ini
micos ſuos ī poſteriora: op
probriū ſēpit'nū dedit illis.
Et reppulit tabernaculum
ioſeph: et tribū effrai nō ele-
git. Sꝫ elegit tribum iuda:
mōtē ſiō quē dilexit. Et edi
ficauit ſicut vnicorniū ſctifi-
ciū ſuū: in t'ra quā fūdauit in
ſcl'a. Et elegit dauid ſeruū
ſuū: ꝛ ſuſtulit eū de gregib⁹
ouiū: de poſtfetātes accepit
eū. Paſcē iacob ſuū ſuū: et
iſrl' hereditatē ſuā Et pauit
eos ī inocētia cordis ſui: ꝛ in
ītellectib⁹ manuū ſuaꝝ ꝺdu
xit eos. Gl'a. A. Incliate au-
rē v̄raꝫ ī v̄ba oris mei. ps. 78.
Deus venerūt gētes ī he
reditatē tuā polluerūt
tēplū ſcm̄ tuū: poſuerūt hirl'ꝫ
ī pomoꝝ cuſtodiā Poſuerūt
morticina ſuoꝝ tuoꝝ eſcas
volatilib⁹ celi: carnes ſcōꝝ
tuoꝝ beſtijs t're. Effuderūt
ſāguinē ipoꝝ tāq̄ aquā ī cir
cuitu hirl'ꝫ: ꝛ nō erat q̇ ſepe
liret Facti ſum⁹ opprobriū
vicinis nr̄is: ſubſānatio ꝛ il
luſio his q̇ ī circuitu nr̄o ſūt
Vſqꝫ q̇ dn̄e iraſcer̄ ī finē: ac
cēdet velut ignis zel⁹ tuus.
Effūde irā tuā ī gētes q̄ te
nō nouerūt: ꝛ ī regna q̄ nomē
tuū nō īuocauerūt Q2 come
derūt iacob: ꝛ locū ei⁹ deſola
uerūt. Ne memieris iniq̇tatū
nr̄aꝝ ātiq̄ꝝ cito āticipēt noſ
mīe tue q2 paupes f'cti ſum⁹
nimis Adiuua noſ de⁹ ſalu
tar̄ nr̄: ꝛ ꝓpt' gl'iaꝫ nois tui
dn̄e libera noſ Et ꝓpiti⁹ eſto
pctīs nr̄is ꝓpt' nomē tuū: ne
forte dicāt ī gētib⁹ vbi ē de⁹
eoꝝ. Et inoteſcāt ī natiōib⁹
corā ocl'is nr̄is: vltio ſāguīs

ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt
Introeat in conſpectu tuo:
gemit⁹ cõpeditorũ. Scdm
magnitudinem brachij tui:
poſſide filios mortificatoꝝ.
Et reddevicinis nr̃is ſeptu
plũ in ſinu eoꝝ: improperiũ
ipſoꝝ qd̃ exprobrauerunt ti
bi dñe. Nos aũt pplꝰs tu⁹
et oues paſcue tue: cõfitebi=
mur tibi in ſcl̃m. In gñatio
ne ⁊ gñationẽ: annũciabim⁹
laudẽ tuã. Glia. An. Propi
tius eſto pctis nr̃is dñe. ℣.
Deus in ſctõ via tua? Quis
deus magn⁹ ſicut deus no=
ſter? Lectio breuis. Sap. iij
Qui cõfidunt in dño intelli
gẽt veritatẽ: ⁊ fideles in di=
lectione acq̇eſcẽt illi; qm̃ do
nũ et pax eſt electis dei. Tu
aũt. ℟. breue. Exultáte deo
Adiutori nr̃o. ℣. Jubilate
deo iacob. Adiutori. ¶ In
ſecundo nocturno. pſ. lxxix.
Qui regis iſrl̃ inten
de: qui deducis ve
lut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſuper
cherubin manifeſtare coraꝫ
effraim/ beniamin/ ⁊ manaſ=
ſe. Excita potentiã tuã ⁊ ve
ni: vt ſaluos facias nos. De
us cõuerte nos: ⁊ oſtẽde fa=
ciẽ tuã ⁊ ſalui erimus. Dñe
deus virtutũ: quouſq; iraſce

ris ſuper orationẽ ſerui tui?
Cibabis nos pane lachry=
maꝝ: ⁊ potũ dabis nobis in
lachrymis i mẽſura. Poſui
ſti nos in cõtradictionẽ vici
nis nr̃is: et inimici nr̃i ſubſã
nauerũt nos. Deus virtutũ
cõuerte nos: ⁊ oſtende faciẽ
tuã ⁊ ſalui erim⁹. Vineã de
egypto trãſtuliſti: eieciſti gẽ
tes ⁊ plãtaſti eã. Dux itine
ris fuiſti in cõſpectu eius: ⁊
plãtaſti radices eius ⁊ iple=
uit terram. Operuit mõtes
vmbra ei⁹: ⁊ arbuſta eius ce
dros dei. Extẽdit palmites
ſuos vſq; ad mare: ⁊ vſq; ad
flumen ꝓpagines eius. Vt
q̇d deſtruxiſti maceriã eius:
et vindemiãt eã oẽs qui pre
tergrediũtur viã? Extermi
nauit eã aper de ſylua: et ſin
gularis ferus depaſt⁹ eſt eã
Deus virtutũ cõuertere: re
ſpice de celo ⁊ vide et viſita
vineã iſtã. Et pfice eã quaꝫ
plãtauit dextera tua: et ſup
filiũ quẽ cõfirmaſti tibi. In
cẽſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab incre=
patione vult⁹ tui peribunt.
Fiat man⁹ tua ſuper viruꝫ
dextere tue: ⁊ ſup filiũ hoïs
quẽ confirmaſti tibi. Et nõ
diſcedimus a te: viuificabis
nos ⁊ nomẽ tuum inuocabi
mus. Dñe deus virtutũ cõ

uerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā
et ſalui erimus. Ps. lxxx.
EXultate deo adiutori
noſtro: iubilate deo ia
cob. Sumite pſalmū ⁊ date
tympanū: pſalteriū iocundū
cū cithara. Buccinate in neo
menia tuba: in inſigni die ſo
lennitatis veſtre. Quia prece
ptum in iſrael eſt: ⁊ iudiciuꝫ
deo iacob. Teſtimonium in
ioſeph poſuit illud: cum exi
ret de terra egypti/ linguaꝫ
quā nō nouerat audiuit. Di
uertit ab oneribꝰ dorſū eiꝰ:
manus eiꝰ in cophino ſeruie
runt. In tribulatione inuo=
caſti me et liberaui te: exau=
diui te in abſcōdito tēpeſta=
tis: probaui te apud aquam
cōtradictionis. Audi ppl's
meus et cōteſtabor te: iſrael
ſi audieris me non erit in te
deus recens: neqꝫ adorabis
deū alienū. Ego enī ſū do=
minus deus tuus qui eduxi
te de terra egypti: dilata os
tuū et implebo illud. Et nō
audiuit ppl'us meus vocem
meā: ⁊ iſrael non intēdit mi=
hi. Et dimiſi eos ſcd'm de=
ſideria cordis eoꝝ: ibunt in
adinuētionibus ſuis. Si po
pulus meus audiſſet me: iſ=
rael ſi in viis meis ambulaſ
ſet. Pro nihilo forſitan ini=
micos eoꝝ humiliaſſē: ⁊ ſup
tribulātes eos miſiſſē manū
meā. Inimici dn̄i mētiti ſūt
ei: ⁊ erit tempus eoꝝ in ſecu
la. Et cibauit illos ex adi=
pe frumēti: ⁊ de petra melle
ſaturauit eos. Gl'ia. In. xl.
ā. Exl'tate deo adiutori nr̄o
DEus ſtetit Ps. lxxxi.
in ſynagoga deoꝝ: in
medio autē deos diiudicat.
Uſqꝫquo iudicatis iniq̄ta=
tem: et facies peccatoꝝ ſu=
mitis. Iudicate egeno ⁊ pu
pillo: humilē ⁊ pauperē iu=
ſtificate. Eripite pauperē: ⁊
egenū de manu peccatoris
liberate. Neſcierūt neqꝫ in=
tellexerunt in tenebris am=
bulāt: mouebūtur oīa funda
menta terre. Ego dixi dii
eſtis: et filii excelſi omnes.
Uos autē ſicut hoīes mo=
riemini: ⁊ ſicut vnus de prin
cipibus cadetis. Surge de
us iudica terrā: quoniam tu
hereditabis in omnibꝰ gen
tibus. Gloria pa. Ps. lxxxii.
DEus quis ſimilis e=
rit tibi: ne taceas ne=
qꝫ compeſcaris deus. Quo
niam ecce inimici tui ſonue
runt: ⁊ qui oderūt te extule=
runt caput. Super populū
tuum malignauerūt conſili
um: ⁊ cogitauerūt aduerſus

ſanctos tuos. Dixerunt ve-
nite ⁊ diſperdamus eos de
gente:et nō memoretur no-
men iſrael vltra. Quō cogi-
tauerūt vnanimiť ſimul ad-
uerſum te teſtamētū diſpo-
ſuerť: tabernacľa idumeo-
rū et hiſmaelite. Moab et
agareni gebal et amon et
amalech:alienigene cū ha-
bitantibꝰ tyrū. Etenī aſſur
venit cū illis:facti ſunt ī ad-
iutoriū filijs loth. Fac illiſ
ſicut madian:⁊ ſyſare:ſicut
iabī ī torrēte cyſon. Diſpe-
rierūt in endor:facti ſunt vt
ſtercꝰ terre. Pone pricipes
eorum ſicut oreb et zeb:⁊ ze-
bee ⁊ ſalmana. Oēs prici-
pes eorū: qui dixerūt here-
ditate poſſideamꝰ ſanctua-
riū dei. Deus meꝰ pone il-
los vt rotā:⁊ ſicut ſtipulam
āte faciē venti. Sicut ignis
qui comburit ſyluā:et ſicut
flāma comburens montes
Ita perſequeris illos ī tē-
peſtate tua:et ī ira tua tur-
babis eos. Imple facies
eorum ignominia:et q̄rent
nomē tuū dn̄e. Erubeſcāt
et conturbentur in ſeculum
ſeculi:et cōfundātur et pe-
reant. Et cognoſcāt quia
nomen tibi dn̄e:tu ſolus al-
tiſſimus in oī terra Gloria.

ān. Tu ſolus altiſſimus ſu-
per omnem terrā. p̄.lxxxiij.

Quam dilecta taber-
nacula tua dn̄e virtu-
tū:concupiſcit ⁊ deficit aīa
mea in atria dn̄i. Cor meū
et caro mea:exultauerūt in
deū viuū. Etenī paſſer iue-
nit ſibi domū:⁊ turtur nidū
vbi ponat pullos ſuos. Al-
taria tua dn̄e virtutum:rex
meus et deus meus. Bea-
ti qui habitāt in domo tua
dn̄e:in ſecula ſeculorū lau-
dabunt te. Beatꝰ vir cuius
eſt auxiliū abs te:aſcenſio-
nes in corde ſuo diſpoſuit ī
valle lachrymarū:in loco
quē poſuit. Etenī benedi-
ctionē dabit legiſlator:ibūt
de virtute in virtutem:vide-
bitur deus deorum in ſion.
Dn̄e deus virtutū exaudi
orōnē meā:auribꝰ percipe
deus iacob. Protector no-
ſter aſpice deus:et reſpice
in faciem chriſti tui. Quia
melior eſt dies vna in atrijs
tuis:ſuper milia. Elegi ab-
iectus eſſe ī domo dei mei:
magis q̄ habitare in taber-
naculis peccatorū. Quia
miāz ⁊ veritatē diligit deꝰ:
gratiā et gloriā dabit dn̄s.
Non priuabit bonis eos q̇
ābulāt ī inocētia:dn̄e v̄tutū

beatus homo q̇ ſperat in te
Gloria. Pſalmus.lxxxiiij.
Benedixiſti dñe terram
tuã: auertiſti captiui
tatẽ iacob. Remiſiſti iniq̃-
tatẽ plebis tue: operuiſti oĩa
pctã eoꝝ. Mitigaſti oẽm
irã tuã: auertiſti ab ira idi-
gnatiõis tue Cõuerte nos
de⁹ ſalutarꝭ nr̃: ꝛ auerte irã
tuã a nobis. Nunq̇d i etnũ
iraſcerꝭ nobis: aut extẽdes
irã tuã a gñatõe i gñatiõez
Deus tu ꝯuerſus viuifica-
bis nos: ꝛ plebs tua letabi
tur in te. Oſtẽde nobis dñe
miam tuã: et ſalutare tuuz
da nobꝭ. Audiã q̇d loquat
in me dñs deus: qm̃ loquet
pacẽ i plebẽ ſuã Et ſup ſan
ctos ſuos: et i eos q̇ conuer
tũtur ad cor. Verũtñ ꝓpe
timẽtes eũ ſalutare ipi⁹: vt
inhabitet glĩa in terra nr̃a.
Mia ꝛ vitas obuiauerũt ſi-
bi: iuſtitia et pax oſculate
ſũt. Veritas de tra orta ẽ:
ꝛ iuſtitia de celo proſpexit.
Eteni dñs dabit benigni-
tatẽ: et terra nr̃a dabit fru-
ctũ ſuũ. Iuſtitia añ eũ ãbu
labit: et ponet i via greſſus
ſuos. Gloria. an. Bñdixiſti
dñe terrã tuã. an. Allã allã
allã. Cp. Vigilate. V. Bea-
ti q̇ hitãt in domo tua dñe.

In ſecula ſeculoꝝ lauda-
bũt te. Oratio. Salua nos.
¶ Ad laud. ps. l. Miſerere
mei deus. ps. lxxxvij. Dñe
deus ſalutis. p̃. lxxix. Dñe
refugiuz. Canti. Cãtemus.
p̃. cxlviij. Laudate. ã. Spi-
ritu principali cõfirma cor
meũ de⁹. Cap. Nox ꝓceſſit.
R. bre. Dñe refugiũ fact⁹
es nobis. V. A generatione
et ꝓgenie. Fact⁹. hy⁹. Splẽ
dor. V. Repleti ſum⁹ mane
mia tua. Et exultauimus
ꝛ delectati ſumus i oib⁹ die
b⁹ nr̃is. Ad bñ⁹. ã. In ſcti-
tate ſeruiam⁹ dño: liberabit
nos ab inimicꝭ nr̃is. Orõ do.
¶ Fer. vj. ad noc. inuit. Dñz
q̇ fecit nos. Venite adorem⁹.
p̃. Venite. hy. Etne. p̃. lxxxv
Inclina dñe aurẽ
tuã et exaudi me:
qm̃ inops ꝛ paup
ſuz ego. Cuſtodi
aĩaz meã qm̃ ſctũs ſũ: ſaluũ
fac ſeruũ tuũ de⁹ me⁹ ſperãtẽ
i te. Miſerere mei dñe qm̃ ad
te clamaui tota die: letifica
aĩam ſerui tui qm̃ ad te dñe
aĩaz meam leuaui. Qm̃ tu
dñe ſuauis ꝛ mitis: ꝛ multe
mie oib⁹ iuocãtib⁹ te. Auri
bus percipe dñe orationez
meam: et intẽde voci depre
cationis mee. In die tri-

bulationis mee clamaui ad
te:qꝛ exaudiſti me. Non eſt
ſimilis tui in dijs dñe: et nō
eſt ſcđm opera tua. Omnes
gentes quaſcunqꝫ feciſti ve
nient ⁊ adoꝛabūt coꝛā te do
mine:⁊ gloꝛificabūt nomen
tuū. Quoniā magnꝰ es tu
et faciēs mirabilia:tu es de
us ſolus. Deduc me domi
ne in via tua:et ingrediar in
veritate tua:letetur coꝛ me=
um vt timeat nomen tuum.
Cōfitebor tibi dñe deꝰ me=
us in toto coꝛde meo:⁊ glo=
rificabo nomē tuū in eternū
Quia mīa tua magna eſt ſu
per me:et eruiſti aīam meaꝫ
ex īferno inferioꝛi. Deꝰ ini
qui inſurrexerunt ſup me: ⁊
ſynagoga potētiū queſierūt
aīam meā:⁊ nō pꝛopoſuerūt
te in ꝯſpectu ſuo. Et tu do=
mine deus miſeratoꝛ ⁊ miſe
ricoꝛs: patiens ⁊ multe mīe
et verax. Reſpice ī me ⁊ mi
ſerē mei:da īperiū tuū pue=
ro tuo:⁊ ſaluū fac filiū ancil
le tue. Fac mecū ſignuꝫ in
bonū vt videāt qui oderunt
me ⁊ cōfundātur:qm̄ tu dñe
adiuuiſti me ⁊ cōſolatus es
me. Gloꝛia patri. ꝓ.lxxxvi.

Fundamēta eiꝰ in mō=
tibus ſctīs:diligit do
minus poꝛtas ſion ſup oīa
tabernacula iacob. Glorio=
ſa dicta ſūt de te:ciuitas dei
Memoꝛ ero raab et babilo=
nis:ſcientiū me. Ecce alie=
nigene ⁊ tyꝛus ⁊ ppl's ethio
pū:hi fuerunt illic. Nunqđ
ſion dicet hō / et homo natꝰ
eſt in ea:⁊ ip̄e fundauit eam
altiſſimus? Dñs narrabit ī
ſcripturis popl'oꝝ ⁊ pꝛinci=
pū:hoꝝ qui fuerūt ī ea. Si=
cut letātiū oīm : habitatio ē
ī te. Gl'a. An. Inclīa dñe au
rē tuā ⁊ exaudi me. ꝓ.lxxxvij

Domine deus ſalutis
mee:in die clamaui ⁊
nocte coꝛā te. Intret in con
ſpectu tuo oꝛatio mea:incli=
na aurē tuā ad pꝛecē meam
Quia repleta eſt malis aīa
mea: ⁊ vita mea inferno ap=
pꝛopinquauit. Eſtimatus
ſum cū deſcēdentibus in la=
cum: factꝰ ſuꝫ ſicut homo ſi
ne adiutoꝛio inter moꝛtuos
liber. Sicut vulnerati doꝛ=
miētes in ſepulchꝛis quoꝛū
nō es memoꝛ amplíꝰ: et ip=
ſi de manu tua repulſi ſunt.
Poſuerūt me ī lacu inferio
ri:in tenebꝛoſis et in vmbꝛa
moꝛtis. Sup me cōfirmatꝰ
eſt furoꝛ tuus:⁊ oēs fluctus
tuos induxiſti ſup me. Lō=
ge feciſti notos meos a me:
poſuerūt me abominationē

ſibi. Traditꝰ ſum ⁊ nō egre
diebar: oculi mei lāguerunt
pre inopia. Clamaui ad te
dn̄e: tota die expandi ad te
manꝰ meas. Nunq̇d mortu
is facies mirabilia: aut me=
dici ſuſcitabūt ⁊ ꝯfitebūtur
tibi? Nunq̇d narrabit aliq̇s
in ſepulchro miam tuā: ⁊ ve
ritatē tuā in ꝑditionē? Nū=
q̇d cognoſcētur in tenebris
mirabilia tua: ⁊ iuſtitia tua ī
terra obliuiōis? Et ego ad
te dn̄e clamaui: et mane orō
mea ꝓueniet te. Ut q̇d dn̄e
repellis orōnē meā: auertis
faciē tuā a me? Pauper ſuz
ego ⁊ in laboribꝰ a iuuētute
mea: exaltatꝰ aūt humiliatꝰ
ſū et ꝯturbatꝰ. In me trāſie
rūt ire tue: ⁊ terrores tui cō=
turbauerūt me. Circūdede
runt me ſicut aqua tota die:
circūdederūt me ſimul. Elō
gaſti a me amicū et ꝓximū:
et notos meos a miſeria. ps

Miſericordi (lxxxviij.
as dn̄i: in eternū cāta
bo. In gn̄atione ⁊ gn̄ationē
annūciabo ꝟitatē tuā in ore
meo. Qm̄ dixiſti ineternuz
mia edificabit in celis: ꝑpa=
rabit ꝟitas tua in eis. Diſ=
poſuit teſtamētū electis me
is: iuraui dauid ſ̃uo meo vſ=
q; ineternū ꝑparabo ſemen
tuū. Et edificabo in gn̄atio
ne ⁊ gn̄ationē: ſedē tuā. Cō
fitebūtur celi mirabilia tua
dn̄e: etenī ꝟitatē tuā ī eccl'ia
ſctōꝝ. Qm̄ q̇s in nubibus
equabit dn̄o: ſiſis erit dn̄o ī
filijs dei? Deꝰ q̇ gl'ificat in
cōſilio ſctōꝝ: magnꝰ ⁊ terri=
bilis ſuper oēs q̇ in circuitu
eiꝰ ſunt. Dn̄e deꝰ ꝟtutū q̇s
ſiſis tibi / potēs es dn̄e: ⁊ ve
ritas tua ī circuitu tuo. Tu
dn̄aris poteſtati maris: mo
tum aūt fluctuū eiꝰ tu miti=
gas. Tu hūiliaſti ſicut vul=
neratū ſupbū: in brachio vir
tutis tue diſpſiſti inimicos
tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt
terra: orbē t̄re ⁊ plenitudinē
eius tu fūdaſti: aq̇lonē ⁊ ma
re tu creaſti. Thabor ⁊ her
mon in noīe tuo exultabūt:
tuū brachiū cū potētia. Fir
metur manꝰ tua ⁊ exaltetur
dextera tua: iuſtitia ⁊ iudici
um ꝑparatio ſedis tue. Mia
et ꝟitas precedēt faciē tuā:
btūs ppl's q̇ ſcit iubilationē
Dn̄e in lumīe vultꝰ tui am
bulabūt: ⁊ ī noīe tuo exulta=
būt tota die: ⁊ in iuſtitia tua
exaltabūtur. Qm̄ gl'ia ꝟtu
tis eoꝝ tu es: ⁊ in bn̄placito
tuo exaltabitur cornu nr̄m.
Quia dn̄i eſt aſſūptio nr̄a:
et ſancti iſrael regis noſtri.

Gloria patri. Phares.
TUnc locutus es in vi
ſiõe ſctis tuis:⁊ dixi
ſti poſui adiutorium in po=
tente:⁊ exaltaui electuꝫ de
plebe mea. Inueni dauid
ſuũ meũ:oleo ſctõ meo vnxi
euꝫ. Manꝰ enim mea auxilia
bitur ei:⁊ brachiũ meũ ↄfir
mabit eũ. Nihil ꝓficiet ĩi=
micus in eo:et filius iniq̃ta
tis non apponat nocere ei.
Et cõcidã a facie ipſius ini
micos eiꝰ: et odiẽtes eum ĩ
fugã ↄuertã. Et vitas mea
⁊ mia mea cũ ipo: et in noie
meo exaltabitur cornu eiꝰ.
Et ponã in mari manũ eiꝰ:
et ĩ fluminibꝰ dexterã eius.
Ipſe inuocabit me paṫ meꝰ
es tu:deꝰ meus ⁊ ſuſceptor
ſalutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illum:excelſuꝫ
pre regibꝰ terre. In eternũ
ſeruabo illi miam meã:⁊ te
ſtamẽtũ meũ fidele ipſi. Et
ponã in ſeculũ ſeculi ſemen
eius:et thronũ eius ſicut di
es celi. Si aũt dereliquerit
filij eiꝰ legẽ meam: et ĩ iudi
cijs meis nõ ambulauerint
Si iuſticias meas pphana
uerit: ⁊ mãdata mea nõ cu=
ſtodierint. Viſitabo in vga
iniquitates eorum:et in ver
beribus peccata eorũ. Mi
ſericordiam autẽ meaꝫ non
diſpergam ab eo:neq̃ꝫ noce
bo in veritate mea. Neq̃ꝫ pro
phanabo teſtamẽtũ meũ:⁊
q̃ procedũt de labijs meis
nõ faciã irrita. Semel iura
ui in ſctõ meo ſi dauid men=
tiar:ſemen eiꝰ in eťnũ mane
bit. Et thronꝰ eiꝰ ſicut ſol
in cõſpectu meo : et ſicut lu
na ꝑfecta ĩ eternuꝫ:et teſtis
in celo fidelis. Tu vero re=
puliſti et deſpexiſti : diſtuli
ſti xp̃ꝫ tuũ. Auertiſti teſta
mentũ ſerui tui: pphanaſti
ĩ ťra ſãctuariũ eiꝰ. Deſtru
xiſti oẽs ſepes eiꝰ : poſuiſti
firmamẽtũ eiꝰ formidinem.
Diripuerũt eũ oẽs trãſeun
tes viã:factꝰ eſt opprobriuꝫ
vicinis ſuis. Exaltaſti dex
terã deprimẽtiũ eũ: letifica
ſti oẽs inimicos eiꝰ. Auer=
tiſti adiutoriũ gladij eiꝰ : et
non es auxiliatꝰ ei in bello.
Deſtruxiſti eum ab emũda
tione:⁊ ſedẽ eiꝰ in terra colli
ſiſti. Minoraſti dies tpis eiꝰ:
perfudiſti eũ ↄfuſiõe. Uſq̃ꝫ
quo dñe auertis ĩ finẽ: exar
deſcet ſicut ignis ira tua?
Memorare q̃ mea ſubſtan=
tia:nunq̇d eniꝫ vane ↄſtitui
ſti oẽs filios hoim? Quis ẽ
hõ q vinet et nõ videbit mor
tẽ: eruet aiam ſuã de manu

iſeri. Ubi ſunt mīe tue an-
tiq̄ domine: ſicut iuraſti da
uid i veritate tua? Memor
eſto dn̄e opprobrij ſeruorū
tuorū: quod continui in ſinu
meo multarū gētiū. Quod
exprobrauerunt inimici tui
dn̄e q̄d exprobrauerūt cōmu-
tatiōez xp̄i tui. Bn̄dict⁹ dn̄s
i etn̄ū: fiat fiat. Gl̄ia. ā. Bn̄
dict⁹ dn̄s i eternū. p̄s. lxxxix.
Domine refugiū fact⁹
es nobis: a genera-
tione in gn̄ationē. Priuſq̄
mōtes fierēt aut formare-
tur terra ⁊ orbis: a ſeculo ⁊
in ſeculum tu es deus. Ne
auertas hoīez in hūilitatē:
⁊ dixiſti cōuertimi filij hoīz.
Qm̄ mille anni añ oculos
tuos: tanq̄ dies heſterna q̄
p̄terijt. Et cuſtodia in no-
cte: q̄ p nihilo habent eorū
āni erūt. Mane ſicut herba
trāſeat: mane floreat ⁊ trāſ
eat: veſpere decidat indu-
ret ⁊ areſcat. Quia defeci-
m⁹ in ira tua: ⁊ i furore tuo
turbati ſum⁹. Poſuiſti ini
quitates nr̄as in cōſpectu
tuo: ſeculū noſtrū in illumi-
natione vultus tui. Quoni
am om̄s dies noſtri defece-
rūt: et in ira tua defecimus
Anni nr̄i ſicut aranea me
ditabunt: dies ānorū noſtro
rū in ipſis ſeptuaginta an
ni. Si autē in potentatib⁹
octoginta āni: et ampli⁹ eo
rū labor et dolor. Qm̄ ſup-
uenit māſuetudo: et corripi
emur. Quis nouit poteſta
tē ire tue: et pre timore tuo
irā tuam dinumerare? De
xterā tuā ſic notā fac: ⁊ eru
ditos corde in ſapiētia. Cō
uertere dn̄e vſq̄q̄: ⁊ depca-
bilis eſto ſuper ſuos tuos.
Repleti ſum⁹ mane mīa
tua: ⁊ exultauim⁹ ⁊ delecta
ti ſum⁹ i oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Le
tati ſumus pro diebus qui
bus nos humiliaſti: ānis q̄
bus vidimus mala. Reſpi-
ce in ſeruos tuos et in ope-
ra tua: et dirige filios eorū
Et ſit ſplendor dn̄i dei no
ſtri ſuper nos: et opera ma-
nuū noſtrarū dirige ſuper
nos: et opus manuū noſtra
rū dirige. Gloria p̄ri. p̄s. xc.
Qui habitat i adiuto-
rio altiſſimi: in prote-
ctione dei celi cōmorabit.
Dicet dn̄o ſuſceptor meus
es tu ⁊ refugiū meū: de⁹ me
us ſperabo in eū. Quoniā
ipe liberabit me de laqueo
venantiū: et a verbo aſpero
Scapulis ſuis obūbrabit
tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſpera
bis. Scuto circūdabit te ve

ritas eius:non timebis a ti=
more nocturno. A ſagitta
volāte in die/a negocio per=
ambulāte in tenebris:ab in=
curſu ⁊ demonio meridiano
Cadēt a latere tuo mille:et
decem milia a dextris tuis:
ad te aūt non appropinqua=
bit. Veruntñ oculis tuis cō
ſiderabis: et retributionem
pctoꝝ videbis. Quoniā tu
es dñe ſpes mea : altiſſimuꝫ
poſuiſti refugiū tuū. Nō ac
cedet ad te malū: ⁊ flagellū
nō appropinq̄bit tabernacu
lo tuo. Quoniā angelis ſu=
is mādauit de te: vt cuſtodi
ant te ī oībus viꝭs tuis. In
manibꝰ portabūt te:ne forte
offendas ad lapidē pedē tu=
um. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū
ambulabis: ⁊ ꝯculcabis leo
nē ⁊ draconē. Q̄m ī me ſpe=
uit liberabo eū : ꝓtegā eum
q̄m cognouit nomen meum
Clamabit ad me ⁊ ego ex=
audiā eū : cū ipſo ſū in tribu
latione:eripiā eum ⁊ glĩfica
bo eū. Lōgitudine dieꝝ re=
plebo eū:⁊ oſtendā illi ſalu=
tare meum. Gloria. ps. xcj.

Bonū eſt cōfiteri dño:
et pſallere noī tuo al=
tiſſime. Ad annūciādū ma=
ne miām tuā:et vitatē tuam
per noctez. In decachordo
pſalterio : cū cātico ī cithara:
ra. Q̄ꝛ delectaſti me dñe in
factura tua:⁊ in operibꝰ ma
nuū tuaꝝ exultabo. Quam
magnificata ſunt opera tua
dñe: nimis ꝓfunde facte ſūt
cogitationes tue. Vir īſipi
ens nō cognoſcet:et ſtultus
nō intelliget hec. Cū exorti
fuerint pctōres ſicut fenū:
et apparuerint oēs q̇ operā=
tur iniq̇tatē. Vt intereāt in
ſeculū ſcl'i:tu aūt altiſſimus
ineternū dñe. Q̄m ecce ini
mici tui dñe/ q̄m ecce inimi=
ci tui peribūt: ⁊ diſpergētur
oēs qui operātur iniq̇tatem
Et exaltabitur ſicut vnicor
nis cornu meū:⁊ ſenectꝰ mea
ī miā vberi Et deſpexit ocu
lus meus inimicos meos:⁊
inſurgētibꝰ in me malignā=
tibꝰ audiet auris mea. Iu=
ſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani multiplicabit
Plātati in domo dñi:ī atri
[illegible] domus dei nr̃i florebunt.
Adhuc multiplicabunt in
ſenecta vberi:⁊ bene patien=
tes erūt vt annunciēt. Q̄m
rectus dñs deꝰ nr̄: ⁊ non eſt
iniq̇tas in eo. Gl'ia. ps. xcij.

Dominꝰ regnauit de=
corē indutꝰ eſt: indu=
tus eſt dñs fortitudinē ⁊ pre
cinxit ſe. Etenī firmauit or

bem terre: q̄ nō cōmouebit. Parata ſedes tua ex tunc: a ſeculo tu es. Eleuauerūt flumina dn̄e: eleuauerūt flumina vocē ſuam. Eleuauerūt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarū multaꝝ. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dn̄s. Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domū tuā decet ſanctitudo dn̄e in longitudinē dierum. Gloria pa. ps. xciii.

Deus vltionū dn̄s: deus vltionū libere egit Exaltare qui iudicas terrā redde retributionē ſuperbꝭ. Uſq̄quo peccatores domine: vſq̄quo peccatores gloriabunt: Effabuntur et loquent iniquitatē: loquentur oēs qui operātur iniuſtitiā. Populū tuum dn̄e humiliauerunt: et hereditatē tuā vexauerunt. Uiduā ⁊ aduenā interfecerūt: ⁊ pupillos occiderunt. Et dixerūt nō videbit dn̄s: nec intelliget deꝰ iacob. Intelligite inſipientes in populo: et ſtulti aliquādo ſapite. Qui plantauit aurē nō audiet: aut qui finxit oculum nō cōſiderat. Qui corripit gētes nō arguet: q̄ docet hominē ſcientiam. Dn̄s ſcit cogitationes hoīm: q̄m vane ſunt. Beatus hō quem tu erudieris dn̄e: et de lege tua docueris eū. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia nō repellet dn̄s plebē ſuām: et hereditatē ſuā nō derelinquet. Quoaduſq̄ iuſtitia cōuertat in iudicium: ⁊ q̄ iuxta illam: omnes qui recto ſunt corde. Quis cōſurget mihi aduerſus malignantes: aut quis ſtabit mecū aduerſus operantes iniquitatē: Niſi quia dn̄s adiuuit me: paulominus habitaſſet in inferno aīa mea. Si dicebā motꝰ eſt pes meus: mīa tua dn̄e adiuuabat me. Secūdū multitudinē dolorū meorū in corde meo: cōſolationes tue letificauerūt aīam meā. Nunq̄d adheret tibi ſedes iniq̄tatis qui fingis laborē in p̄cepto: Captabunt in aīam iuſti: et ſanguinē innocentē cōdemnabunt. Et factus eſt mihi dn̄s in refugiū: et deus meꝰ in adiutorium ſpei mee. Et reddet illis iniquitatē ipſorum: ⁊ in malitia eoꝝ diſperdet eos: diſperdet illos dn̄s deus noſter. Gloria pa. An. Exaltare qui iudicas terrā. ℣. Beatus hō quē tu erudieris dn̄e. Et de lege tua do-

cueris eū. Lec.bre. Sap.i.
Benignus eſt ſpūs ſapiētie
et nō liberabit maledictuz a
labijs ſuis. quoniam renum
illius teſtis eſt deꝰ/et cordis
eius ſcrutator eſt verus/⁊ lin
gue illius auditor. Quoniā
ſpiritus dn̄i repleuit orbem
terrarū. ⁊ hoc qđ ꝯtinet oīa
ſciētiā habet vocis. Tu aūt.
R. breue. Miſericordias tu=
as domine In eternum cāta
bo. V. In generatione ⁊ pro=
genie. In eternū. ps.xciiij.
Venite exultemus do
mino: iubilemus deo
ſalutari noſtro. Preoccupe
mus faciē eius in confeſſio=
ne: et in pſalmis iubilemus
ei. Qm̄ deus magnus dn̄s:
et rex magnus ſuper omnes
deos. Quia in manu eiꝰ ſūt
oēs fines terre: ⁊ altitudines
montiū ipſius ſūt. Quoniā
ipſius eſt mare ⁊ ipſe fecit il
lud: ⁊ ſiccā manus eius for=
mauerīt. Venite adoremus
et procidamus et ploremus
ante dn̄m qui fecit nos: quia
ipſe eſt deus noſter. Et nos
populus paſcue eiꝰ: et oues
manus eius. Hodie ſi vocē
eius audieritis: nolite obdu
rare corda veſtra. Sicut in
irritatione: ſecūdū diē tenta
tionis in deſerto. Vbi tēta=
uerunt me patres veſtri: pro
bauerūt me ⁊ viderunt ope=
ra mea. Quadraginta ānis
offenſus fui generationi illi:
et dixi ſemꝑ hi errant corde
Et iſti nō cognouerūt vias
meas: vt iuraui in ira mea ſi
introibunt in requiem meā.
Gloria. ¶ In.ij.noc.ꝓ.xcv.
Cantate dn̄o canti=
cum nouū: cantate
dn̄o omnis terra.
Cātate dn̄o ⁊ bn̄=
dicite nōi eiꝰ: annunciate de
die in diē ſalutare eius. An
nūciate inter gentes gloriā
eius: in oībus populis mira
bilia eius Quoniā magnus
dn̄s ⁊ laudabilis nimis: ter=
ribilis eſt ſuꝑ omnes deos.
Quoniā omnes dij gentiū
demonia: dominꝰ aūt celos
fecit. Confeſſio et pulchri=
tudo in cōſpectu eiꝰ: ſctimo
nia ⁊ magnificētia ī ſctifica=
tione eius. Afferte dn̄o pa=
trie gētiū afferte dn̄o gloriā
et honorē: afferte dn̄o gloriā
nomini eiꝰ. Tollite hoſtias
et introite in atria eiꝰ: adora
te dn̄m ī atrio ſctō eiꝰ. Con
moueat̄ a facie eiꝰ vniuerſa
terra: dicite in gētibꝰ q̄r dn̄s
regnauit. Etenim correxit
orbē terre q̄ non ꝯmouebit̄:
iudicabit pp̄los in equitate.

Letent̃ celi ⁊ exultet terra commoueat̃ mare ⁊ plenitudo eiꝰ: gaudebūt cāpi ⁊ oīa q̄ in eis ſūt. Tūc exultabūt oīa ligna ſyluaꝝ a facie dn̄i qꝛ venit: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terre in equitate: et pplos in veritate ſua. Gloria. ps. xcvj.

Dominꝰ regnauit exultet t̃ra: letent̃ iſule multe. Nubes et caligo in circuitu eius: iuſtitia ⁊ iudicium correctio ſedis eius. Ignis an̄ ip̄m p̄cedet ⁊ inflāmabit ī circuitu īimicos eiꝰ. Illuxer̄t fulgura eius orbi t̃re: vidit et cōmota eſt terra. Mōtes ſicut cera fluxer̄t a facie dn̄i: a facie dn̄i omnis terra. Annunciauerūt celi iuſtitiā eiꝰ: ⁊ viderūt oēs ppl̄i gloriā eius. Confundant̃ oēs q̇ adorant ſculptilia: ⁊ qui glorian̄t in ſimulachris ſuis. Adorate euꝫ omnes angeli eius: audiuit et letata ē ſiō. Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dn̄e. Quoniā tu dominus altiſſimꝰ ſup omneꝫ terram: nimis exaltatus es ſuper omnes deos. Qui diligitis dn̄m: odite maluꝫ: cuſtodit dn̄s animas ſeruoꝝ ſuoruꝫ: de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta eſt iuſto: et rectis corde letitia. Letamini iuſti in dn̄o: ⁊ cōfitemini memorie ſanctificationis eius. Gloria. In. xl. an̄. Cantate dn̄o et benedicite nomini eius. ps. xcvij.

Cantate dn̄o canticū nouum: quia mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera eiꝰ: et brachiū ſanctū eiꝰ. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū: in cōſpectu gentium reuelauit iuſtitiā ſuam. Recordatꝰ eſt mīe ſue: et veritatis ſue domui iſrael. Viderūt oēs termini terre ſalutare dei nr̄i: iubilate dn̄o oīs t̃ra: cātate ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſallite dn̄o ī cithara ī cithara ⁊ voce pſalmi: ī tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee. Iubilate ī ꝯſpectu regis dn̄i: moueat̃ mare et plenitudo eiꝰ: orbis terrarū et q̄ habitāt ī eo. Flumina plaudēt manu ſimul: mōtes exultabūt a ꝯſpectu dn̄i: qm̄ venit iudicare t̃rā. Iudicabit orbem terrarum in iuſtitia: et populos in equitate. Gloria pr̄i. Pſalmꝰ. xcviij.

Dominꝰ regnauit irascant̃ populi: q̇ ſedes ſuper cherubin moueat̃ terra. Dn̄s in ſion magnus: et

excelſus ſup omnes pplos. Cōfiteant̄ noī tuo magno/ qm̄ terribile et ſanctū eſt: et honor regis iudiciū diligit. Tu paraſti directiones: iudiciū ⁊ iuſtitiā in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m deū noſtrum: ⁊ adorate ſcabellū pedū eius/ qm̄ ſctm̄ eſt. Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibus ei9: ⁊ ſamuel inter eos q̇ inuocāt nomē eius. Inuocabāt dn̄m ⁊ ipſe exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat̄ ad eos. Cuſtodiebāt teſtimonia ei9: et preceptū qd̄ dedit illis. Dn̄e de9 noſter tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fuiſti eis: ⁊ vlciſcēs in oēs adinuētiones eorum. Exaltate dn̄m deū nr̄m: et adorate in monte ſctō eius: qm̄ ſctūs dn̄s deus noſter. Gloria pri. An. Quia mirabilia fecit dn̄s. Ps. xcix.

Jubilate deo oīs terra: ſeruite dn̄o in letitia. Introite in ꝯſpectu ei9: in exultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et nō ipſi nos. Popul9 eius et oues paſcue eius/ introite portas ei9 in cōfeſſione: atria ei9 in hymnis confitemī illi. Laudate nomen ei9 qm̄ ſuauis eſt dn̄s/ in eternum mīa eius: et vſq3 in generatione et gn̄atione veritas eius. Gloria. Ps. C.

Miſericordiā ⁊ iudicium cātabo tibi dn̄e: pſallā ⁊ intelligā in via imaculata quādo venies ad me. Perambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee. Nō proponebā ante oculos meos rem iniuſtam: faciētes preuaricationes odiui. Non adheſit mihi cor prauū declinantem a me malignū non cognoſcebam. Detrahētem ſecreto proximo ſuo: hunc pſequebar. Superbo oculo ⁊ inſatiabili corde: cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeāt mecum: ambulans in via imaculata hic mihi miniſtrabit. Non habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiā: q̇ loquit̄ iniqua nō direxit in cōſpectu oculoꝝ meoruȝ. In matutino interficiebaȝ oēs peccatores terre: vt diſperderē de ciuitate dn̄i omnes operantes iniquitatē. Gl'ia. An. Jubilate dn̄o oīs terra. An. All'a all'a all'a. Cap. Uigilate. ℣. Jubilate deo oīs terra. ℟. Seruite dn̄o ī leticia. ℟. Oro. Salua nos. Ad

lan. ps. l. Miſerere. ps. lxxv
Not⁹ in iud. ps. xci. Bonuz
eſt. Cāticū. Dñe audiui. ps.
cxlviij. Laudate dñm de ce
lis. An. Sacrificiū deo ſpi-
ritus cōtribulat⁹. Cp. Nox
preceſſit. R. bre. Ad annun
ciandū mane M̄iam tuam.
℣. Et veritatē tuā per noctē
Miſe. Hy⁹. Splēdor. ℣. Re
pleti. Ad bñ⁹ ān. Per viſce
ra mie dei nr̄i viſitauit nos
oriēs ex alto. Oro dñicalis
¶ Sabbato ad noc. Inuit.
Dñm deū nr̄m Venite ado
remus. ps. Venite. Hymn⁹
Eterne. Pſalmus. ci.

Domie exaudi ora
tionē meam: et cla
mor me⁹ ad te ve-
niat. Nō auertas
faciē tuā a me: in quacunq̄
die tribulor iclina ad me au
rem tuā. In quacūq̄ die in
uocauero te: velociter exau
di me. Quia defecerunt ſi-
cut fumus dies mei: et oſſa
mea ſicut cremiū aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenum ⁊
aruit cor meū: q2 oblit⁹ ſuz
comedere panē meū. A vo
ce gemitus mei: adheſit os
meū carni mee. Similis fa
ctus ſum pellicano ſolitudi
nis: factus ſū ſicut nictico-
rax i domicilio. Vigilaui: ⁊
factus ſū ſicut paſſer ſolita
rius in tecto. Tota die ex-
probrabāt mihi iīmici mei:
et q̄ laudabāt me aduerſuz
me iurabāt. Quia cinerem
tanq̄ panē manducabam: ⁊
poculū meū cū fletu miſce-
bam. A facie ire idignatio
nis tue: quia eleuās alliſiſti
me. Dies mei ſicut vmbra
declinauerūt: ⁊ ego ſicut fe
nū arui. Tu aūt dñe in eter
nū permanes: et memoriale
tuū in gñatione ⁊ gñationē
Tu exurgens miſereberis
ſion: q2 tp̄s miſerēdi eius q2
venit tp̄s. Q̄ m̄ placuerūt
ſeruis tuis lapides eius: et
terre eius miſerebūtur. Et
timebūt gētes nomē tuum
dñe: ⁊ oēs reges terre gl'iaz
tuā. Q2 edificauit dñs ſiō:
et videbit in gl'ia ſua. Re-
ſpexit in orōnē humiliū: et
nō ſpreuit precē eoꝝ. Scri
bant hec i gñatione altera:
et pp̄lus q̄ creabit laudabit
dñm. Quia pſpexit de ex-
celſo ſctō ſuo: dñs de celo i
terram aſpexit. Ut audiret
gemit⁹ cōpeditoꝝ: vt ſolue
ret filios interemptoꝝ. Ut
annunciēt in ſion nomē dñi:
et laudē eius in hierl'm. In
cōueniēdo populos in vnū:
et reges vt ſeruiāt domino.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatē dierum meorum nuncia mihi. Ne reuoces me ī dimidio dierꝫ meorum: in generationē ⁊ generationē anni tui. Initio tu dn̄e terrā fundaſti: et opera manuū tuarꝫ ſunt celi. Ipſi peribūt tu aūt permanes: et oēs ſicut veſtimentū veteraſcēt. Et ſicut opertorium mutabis eos ⁊ mutabūtur: tu aūt idē ipſe es/ ⁊ anni tui nō deficiēt. Filij ſeruorum tuorum habitabūt: ⁊ ſemen eorum ī ſeculum dirigetur. Gloria patri. Pſalmus. cij.

Benedic aīa mea dn̄o: et oīa q̄ intra me ſūt nomini ſctō eius. Benedic aīa mea dn̄o: ⁊ noli obliuiſci oēs retributiones ei⁹. Qui ꝓpitiatꝫ oībus iniqtatibus tuis: q̇ ſanat oēs infirmitates tuas. Qui redemit de īteritu vitā tuā: qui coronat te in mīa ⁊ miſerationibus. Qui replet ī bonis deſiderīū tuū: renouabitꝫ vt aquile iuuētus tua. Faciēs mīas dn̄s: ⁊ iudiciū oībus iniuriam patiētib⁹. Notas fecit vias ſuas moyſi: filijs iſrael volūtates ſuas. Miſerator ⁊ miſericors dn̄s: lōganimis et multū miſericors. Nō in ꝑpetuū iraſcetꝫ: neqꝫ in eternū cōminabitꝫ. Non ſcd̄m pctā nr̄a fecit nobis: neqꝫ ſm̄ iniqtates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ ſm̄ altitudinē celi a terra: corroborauit mīam ſuā ſup timētes ſe. Quātū diſtat ort⁹ ab occidēte: lōge fecit a nobis iniquitates nr̄as. Quō miſeretꝫ pr̄ filiorꝫ miſert⁹ eſt dn̄s timentib⁹ ſe: qm̄ ipſe cognouit figmētū nr̄m. Recordatus eſt qm̄ puluis ſum⁹: hō ſicut fenū dies ei⁹: tāq̄ flos agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs ꝑtrāſibit ī illo ⁊ nō ſubſiſtet et nō cognoſcet ampli⁹ locū ſuū. Mīa aūt dn̄i ab eternoꝫ vſqꝫ in eternū: ſup timentes eū. Et iuſtitia illi⁹ in filios filiorꝫ: his q̇ ſeruāt teſtamētū ei⁹. Et memores ſūt mādatorū ipſi⁹: ad faciēdū ea. Dn̄s in celo parauit ſedē ſuā: et regnū ipſi⁹ oīb⁹ dn̄abitꝫ. Bn̄dicite dn̄o oēs angeli ei⁹ potētes ꝟtute: faciētes verbū illi⁹ ad audiēdā vocē ſermonū ei⁹. Bn̄dicite dn̄o oēs ꝟtutes ei⁹: miniſtri ei⁹ q̇ facitis volūtatē ei⁹. Bn̄dicite dn̄o oīa opera ei⁹/ in oī loco dn̄ationis ei⁹: benedic aīa mea dn̄o. Gloria patri. An. Clamor meus ad te

veniat deus. Psalmus. ciii.
BEnedic aīa mea dño:
dñe deꝰ meꝰ magnifi
catꝰ es vehemēter. Cōfeſ-
ſionē ⁊ decoꝛē induiſti: ami-
ctus lumine ſicut veſtimēto
Extendēs celū ſicut pellē:
qui tegis aq̄s ſupioꝛa eius.
Qui ponis nubē aſcēſū tu-
um: q̇ ambulas ſup pennas
vētoꝝ. Qui facis angelos
tuos ſpūs: ⁊ miniſtros tuos
ignem vꝛentē. Qui fūdaſti
terrā ſuper ſtabilitatē ſuā:
nō inclinabit in ſeculū ſecu-
li. Abyſſus ſicut veſtimen-
tum amictus eius: ſup mon
tes ſtabunt aque. Ab incre
patione tua fugient: a voce
tonitrui tui foꝛmidabunt.
Aſcendūt mōtes ⁊ deſcen
dunt campi: in locū quē fun
daſti eis. Terminū poſuiſti
quē non tranſgredient: neq̧
cōuertentur operire terrā.
Qui emittis fontes in con
uallibus: inter mediū mon-
tiū pertranſibunt aq̄. Pota
bunt oēs beſtie agri: expe-
ctabūt onagri ī ſiti ſua. Su
per ea volucres celi habita
bunt: de medio petrarū da
bunt voces. Rigans mōtes
de ſuperioꝛibus ſuis: de fru
ctu operū tuoꝝ ſatiabit ter
ra. Pꝛoducēs fenū iumen-
tis: et herbā ſeruituti hoīm.
Ut educas panē de terra:
et vinū letificet coꝛ homis.
Ut exhilaret faciē in oleo:
et panis coꝛ hoīs cōfirmet.
Saturabunt ligna campi/
et cedri libani quas plāta-
uit: illic paſſeres nidifica-
bunt. Herodij domus dux
eſt eoꝝ: montes excelſi cer-
uis: petra refugium herina
cijs. Fecit lunā in tempo-
ra: ſol cognouit occaſum ſu-
um. Poſuiſti tenebꝛas ⁊ fa
cta eſt nox: in ipſa pertrāſi-
bunt oēs beſtie ſylue. Ca-
tuli leonum rugiētes vt ra-
piant: ⁊ querāt a deo eſcam
ſibi. Oꝛtus eſt ſol ⁊ congre-
gati ſunt: ⁊ in cubilibus ſu-
is collocabunt. Exibit ho-
mo ad opus ſuū: et ad ope-
rationē ſuam vſq̧ ad veſpe
rū. Quā magnificata ſunt
opera tua dñe: oīa in ſapiē-
tia feciſti: impleta eſt terra
poſſeſſione tua. Gloꝛia pr̄i.
HOc mare (Phares.
magnū et ſpatioſum
manibꝰ: illic reptilia quoꝝ
nō eſt numerꝰ. Aīalia pu-
ſilla cū magnis: illic naues
pertranſibunt. Dꝛaco iſte
quē foꝛmaſti ad illudendū
ei: oīa a te expectant vt des
illis eſcā in tempoꝛe. Dan

te te illis colligē̄t: apiē̄te te
manū̄ tuā̄ oīa implebuntur
bonitate. Auertente autē̄
te faciē̄ turbabunt: auferes
ſpiritū̄ eoꝛū̄ ⁊ deficient: ⁊ in
puluerē̄ ſuū̄ reuertēt. Emit
te ſpm̄ tuū̄ et creabunt: ⁊ re
nouabis faciē̄ t̄re. Sit glo=
ria dn̄i in ſeculū̄: letabit do=
minus ī operibꝰ ſuis. Qui
reſpicit terrā̄ et facit eā̄ tre=
mere: qui tā̄git montes ⁊ fu
migant. Cantabo domino
in vita mea: pſallā̄ deo meo
quamdiu ſum. Iocundum
ſit ei eloquiū̄ meū̄: ego vero
delectaboꝛ ī dn̄o. Deficiā̄t
peccatoꝛes a terra ⁊ iniqui
itavt nō̄ ſint: benedic anima
mea domino. Gloꝛia. ā̄. Be
nedic aīa mea dn̄o. p̄s. ciiij.
Confitemini domino
⁊ inuocate nomē̄ eiꝰ:
annū̄ciate inter gentes ope
ra eius. Cantate ei et pſal=
lite ei: narrate om̄ia mirabi
lia eius: laudamini in nomi
ne ſancto eius. Letetur coꝛ
querē̄tiū̄ dn̄m: querite dn̄ȝ
et confirmamini: querite fa
ciem eius ſemper. Memen=
tote mirabiliuȝ eius que fe=
cit: pꝛodigia eius et iudicia
oꝛis eius. Semen abꝛaham
ſerui eius: filij iacob electi
eius. Ipſe dominus deus
noſter: in vniuerſa terra iu=
dicia eius. Memoꝛ fuit in
ſeculum teſtamenti ſui: ver=
bi quod mandauit in mille
generatiō̄es. Quod diſpo=
ſuit ad abꝛaham: et iuramē̄=
ti ſui ad yſaac. Et ſtatuit il=
lud iacob in pꝛeceptum: et
iſrael in teſtamentum eter=
num. Dicens tibi dabo ter
ram chanaan: funiculuȝ he
reditatis veſtre. Cum eſ=
ſent numero bꝛeui: pauciſſi=
mi et incole eius. Et per=
tranſierunt de gente in gen
tem: et de regno ad popu=
lum alteruȝ. Non reliquit
hominem nocere eis: et coꝛ
ripuit pꝛo eis reges. Noli=
te tangere chꝛiſtos meos: ⁊
ī pꝛophetis meis nolite ma
lignari. Et vocauit famem
ſuper terram: ⁊ omne firma
mentum panis contriuit.
Miſit ante eos virum: ī ſer=
uum venundatus eſt ioſeph
Humiliauerunt in compe=
dibus pedes eius: ferrum
pertranſijt animam eius do
nec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflam=
mauit eum: miſit rex et ſol=
uit eum: pꝛinceps populo=
rum et dimiſit eum. Conſti
tuit eum dominum domus
ſue: et pꝛincipem omnis poſ

ſeſſionis ſue. Ut erudiret
principes eius ſicut ſemet-
ipſum: et ſenes eius pruden
tiaꝫ doceret. Gl'ia. Phares
ET itrauit iſrael ī egy
ptum: ⁊ iacob accola
fuit ī terra cham. Et auxit
ppl'ꝫ ſuū vehement: et firma
uit eū ſuper inimicos eius.
Conuertit cor eorū vt odi-
rent populum eius: et dolū
facerent in ſuos ei⁹. Miſit
moyſen ſeruum ſuuꝫ: aaron
quē elegit ipꝫ. Poſuit ī eis
verba ſignorum ſuorū ⁊ pro
digiorū: in terra cham. Mi-
ſit tenebras et obſcurauit:
et non exacerbauit ſmones
ſuos. Conuertit aquas eo-
ruꝫ in ſanguinē: ⁊ occidit pi
ſces eoꝝ. Et dedit tra eorū
ranas: ī penetrabilib⁹ regū
ipoꝝ. Dixit ⁊ venit cinomia
⁊ cinifes in oīb⁹ finib⁹ eorū.
Poſuit pluuias eoꝝ grādi
nē: ignē cōburenteꝫ in terra
ipſorū. Et percuſſit vineas
eorū et ficulneas eorū: et cō
triuit lignū finiū eorū. Di-
xit et venit locuſta: et bruc⁹
cuius non erat numer⁹. Et
comedit omne fenū in terra
eorum: et comedit omnē fru
ctū terre eorū. Et percuſſit
omnē primogenitū in terra
eorum: primitias omnis la
boris eoruꝫ. Et eduxit eos
cum argento et auro: et non
erat in tribub⁹ eorū infirm⁹
Letata eſt egyptus in pro-
fectione eoꝝ: quia incubuit
timor eorū ſup eos. Expan
dit nubē in protectionē eoꝝ
et ignē vt luceret eis per no-
ctem. Petierunt et venit co
turnix: ⁊ pane celi ſaturauit
eos. Dirupit petrā ⁊ fluxe-
rūt aque: abierūt ī ſicco flu
mina. Q̄m memor fuit ver-
bi ſācti ſui: quod habuit ad
abrahā puerū ſuū. Et edu-
xit populū ſuū in exultatio-
ne: ⁊ electos ſuos in letitia.
Et dedit illis regiones gē-
tiū: ⁊ labores populorū poſ
ſederūt. Ut cuſtodiāt iuſti
ficationes eius: ⁊ legē eius
requirāt. Gloria. An. Lete
tur cor querētiū dominū. V.
Querite dn̄m et confirma-
mini. Querite faciē ei⁹ ſem
per. Lectio bre. Eccl'ia. xij.
Benefac iuſto: et inuenies
retributionē magnā: ⁊ ſi nō
ab ipſo: certe a dn̄o. Non eſt
enī ei bene qui aſſiduus eſt ī
malis: ⁊ elemoſynā nō dāti
q̄m ⁊ altiſſimus odio habet
pctōres: ⁊ miſert⁹ eſt penitē
tib⁹. R. breue. Dn̄e exaudi
Orōnē meā. V. Et clamor
meus ad te veniat. Oratio.

¶ In .ij. noct. Psalmus .cv.

Confitemi dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in secu
lū mīa eiꝰ. Quis
loq̄tur potentias
dn̄i: auditas faciet oēs lau
des eiꝰ. Bti q̄ custodiūt iu
diciū: et faciūt iustitiā in oī
tpe. Memēto nr̄i dn̄e ī be=
neplacito populi tui: visi=
ta nos ī salutari tuo. Ad
vidēdū ī bonitate electorū
tuoꝝ: ad letādū ī letitia gē
tis tue: vt lauderis cū here
ditate tua. Peccauimꝰ cū
pr̄ibus nr̄is: iniuste egimꝰ
iniquitatē fecimꝰ. Patres
nostri ī egypto nō ītellexe=
rūt mirabilia tua: nō fuer̄t
memores ml̄titudinis mīe
tue. Et irritauerūt ascēdē
tes ī mari mari rubro: ⁊ sal
uauit eos ꝓpter nomē suū:
vt notā faceret potētiā suā
Et increpuit mare rubruz
et exsiccatuz est: et deduxit
eos in abissis sicut in deser
to. Et saluauit eos de ma
nu odientiū: et redemit eos
de manu inimici. Et operu
it aqua tribulātes eos: vnꝰ
ex eis nō remāsit. Et credi
derūt verbis eius: ⁊ lauda=
uerūt laudē eiꝰ. Cito fece
rūt obliti sūt operū eiꝰ: non
sustinuerunt consiliū eius.
Et concupierūt cōcupiscē
tiā in deserto: et tētauerūt
deuz in inaquoso. Et dedit
eis petitionē ipsoꝝ: ⁊ misit
saturitatē ī aīas eorū. Et
irritauer̄t moysen ī castris
aaron sanctū dn̄i. Aperta
ē terra ⁊ deglutiuit dathā
et operuit super congrega
tionē abiron. Et exarsit ig=
nis ī synagoga eoꝝ: flāma
cōbussit peccatores. Et fe
cerūt vitulū in oreb: et ado
rauer̄t sculptile. Et muta
uerūt gloriā suā: in simili=
tudinē vituli comedētis fe=
nū. Obliti sūt deū q̄ salua=
uit eos: q̄ fecit magnalia in
egypto mirabilia ī tra chā:
terribilia ī mari rubro. Et
dixit vt disꝑderet eos: si nō
moyses electus eiꝰ stetisset
in cōfractione in cōspectu
eiꝰ. Et auerteret irā eiꝰ ne
disperderet eos: ⁊ pro nihi
lo habuerūt terrā desidera
bilē. Non crediderunt ver=
bo eius: et murmurauerūt
in tabernaculis suis: nō ex
audierunt vocē dn̄i. Et ele
uauit manū suā super eos:
vt ꝓsterneret eos ī deser=
to. Et vt deijceret semē eo
rū in nationibus: et disper=
geret eos in regionibus.
Et iiciati sūt beelphegor

⁊ comederūt ſacrificia mor
tuorū. Et irritauerunt euz
in adinuentionibus ſuis: ⁊
multiplicata eſt ī eis ruina
Et ſtetit phinees et placa
uit:⁊ ceſſauit quaſſatio. Et
reputatū eſt ei in iuſtitiā:in
generatione ⁊ generationē
vſqꝫ ad ſempiternū. Gloria
Et patri ⁊ filio. Phares.
Et irritauerūt euz ad
aquam contradictionis: et
vexatus eſt moyſes propter
eos: quia exacerbauerūt ſpi
ritū eius. Et diſtinxit in la
bijs ſuis: non diſperdiderūt
gentes quas dixit dominꝰ
illis. Et cōmixti ſunt inter
gentes:⁊ didicerunt opera
eorū et ſeruierunt ſculptili
bus eorū: et factum eſt illis
in ſcandalū. Et immolaue
runt filios ſuos et filias ſu
as: demonijs. Et effuderūt
ſanguinem innocentem ſan
guinem filiorū ſuorum ⁊ fi
liarum ſuarum: quas ſacrifi
cauerunt ſculptilibꝰ chana
an. Et infecta eſt terra in
ſanguinibus: et contamina
ta eſt in operibus eorum: et
fornicati ſunt in adinuentio
nibus ſuis. Et iratꝰ eſt fu
rore dn̄s in populum ſuū: ⁊
abominatus eſt hereditatē
ſuā. Et tradidit eos in ma
nus gentiū: et dominati ſūt
eorum qui oderunt eos. Et
tribulauerūt eos inimici eo
rū: et humiliati ſunt ſub ma
nibus eoruz: ſepe liberauit
eos. Ipſi autē exacerbaue
runt eū in conſilio ſuo: ⁊ hu
miliati ſunt ī iniquitatibus
ſuis. Et vidit cū tribularen
tur:⁊ audiuit orationem eo
rū. Et memor fuit teſtamē
ti ſui: et penituit eū ſecundū
multitudinem miſericordie
ſue. Et dedit eos in mias:
in conſpectu omniū qui ce
perāt eos. Saluos fac nos
domine deus noſter: et con
grega nos de nationibus.
Ut cōfiteamur nomini ſan
cto tuo: et gloriemur in lau
de tua. Benedictꝰ dominꝰ
deus iſrael a ſeculo et vſqꝫ
in ſeculū: et dicet omnis po
pulus fiat fiat. Gloria. In
xl. ān. Uiſita nos domine in
ſalutari tuo. Pſalmus. cvj.
Confitemini dn̄o quo
niā bonus: quoniā in
ſeculum miſericordia eius.
Dicant qui redēpti ſunt a
domino: quos redemit de ma
nu inimici: de regionibꝰ con
gregauit eos. A ſolis ortu
et occaſu: ab aquilone ⁊ ma
ri. Errauerūt in ſolitudine
in inaquoſo: viam ciuitatis

habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: ani-
ma eorum in ipſis defecit.
Et clamauerũt ad dominũ
cũ tribularentur:⁊ de neceſ
ſitatibus eorũ eripuit eos.
Et deduxit eos inviam re-
ctã:vt irent in ciuitatẽ habi
tationis. Confiteantur do
mino mĩe eius: et mirabilia
eius filijs hominũ Quia ſa
tiauit animã inanem:et ani-
mã eſurientẽ ſatiauit bonis
Sedentes in tenebris ⁊ vm
bra mortis : vinctos in men
dicitate et ferro. Quia exa
cerbauerunt eloquia dei:et
cõſiliũ altiſſimi irritauerũt
Et humiliatũ eſt in labori
bus cor eorũ:infirmati ſunt
nec fuit qui adiuuaret. Et
clamauerunt ad dominum
cũ tribularentur: ⁊ de neceſ
ſitatibus eorũ liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris
et vmbra mortis: et vincula
eoꝝ diſrupit. Cõfiteantur
domino mĩe eius:et mirabi
lia eiꝰ filijs hominũ. Quia
cõtriuit portas ereas:et ve-
ctes ferreos ↄfregit. Suſ-
cepit eos de via iniquitatis
eorũ:propter iniuſtitias enĩ
ſuas humiliati ſunt. Om-
nẽ eſcam abominata eſt ani-
ma eorũ:et appropinquaue
runt vſqꝫ ad portas mortis
Et clamauerunt ad domi-
nũ cũ tribularentur:⁊ de ne
ceſſitatibus eorũ liberauit
eos. Miſit verbũ ſuuꝫ et ſa
nauit eos: et eripuit eos de
interitionibus eorũ. Confi
teãtur dño miſericordie eiꝰ:
⁊ mirabilia eius filijs homi
nũ. Et ſacrificent ſacrifici-
um laudis:⁊ ãnuncient ope
ra eius in exultatiõe. Qui
deſcendunt mare in nauibꝰ
facientes operationeꝫ ĩ aq̃s
multis. Ipſi viderunt opa
dñi:et mirabilia eius ĩ pro-
fundo. Gloria. Phares.
Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus
pcelle:⁊ exaltati ſũt
fluctus eius. Aſcendũt vſ-
qꝫ ad celos et deſcendũt vſ-
qꝫ ad abyſſos:anima eorum
in malis tabeſcebat. Tur-
bati ſunt et moti ſunt ſicut
ebrius : et omnis ſapientia
eorũ deuorata eſt. Et cla
mauerunt ad dñm cum tri-
bularentur:et de neceſſitati
bus eoꝝ eduxit eos. Et ſta
tuit procellaꝫ eius in aurã:
et ſiluerũt fluctus eius. Et
letati ſunt q͛ ſiluerunt:et de
duxit eos ĩ portũ volũtatis
eorũ. Cõfiteantur dño mĩe
eiꝰ:et mirabilia eiꝰ filijs ho
minũ. Et exaltẽt eũ in eccle

ſta plebis:et in cathedra ſe=
nioꝛũ laudẽt eum. Poſuit
flumia ĩ deſtũ:et exitꝰ aqua
rũ in ſiti. Terrã fructiferaꝫ
ĩ ſalſuginẽ:a malitia inhabi
tãtiũ ĩ ea. Poſuit deſtuꝫ in
ſtagna aq̄rũ:et terrã ſine aq̄
in exitꝰ aquarum. Et collo
cauit illic eſuriẽtes:et cõſti=
tuerũt ciuitatẽ hitatiõis Et
ſeminauerũt agros ⁊ planta
uerũt vineas:et fecerũt fru
ctũ natiuitatis. Et bñdixit
eis ⁊ mltiplicati ſũt nimis:
et iumẽta eoꝝ nõ minoꝛauit
Et pauci facti ſunt:et vexa
ti ſunt a tribulatiõe maloꝛũ
⁊ doloꝛe. Effuſa eſt ꝯtentio
ſuꝑ pꝛĩcipes:et errare fecit
eos ĩ inuio ⁊ nõ ĩ via. Et ad
iuuit paupem de ĩopia:⁊ po
ſuit ſicut oues familias Vi
debũt recti ⁊ letabũtur: et oĩs
ĩniq̄tas eoꝝ oppilabit os ſuũ
Quis ſapiens et cuſtodiet
hec:et intelliget mias dñi?
Glĩa. An. De neceſſitatibꝰ
nr̃is libera nos dñe. p̃s. cvij.

Paratũ coꝛ meũ deus/
paratum coꝛ meũ : cã=
tabo ⁊ pſallã in gloꝛia mea
Exurge pſalteriũ et citha=
ra:exurgam diluculo. Cõ=
fitebor tibi in populis dñe:
et pſallã tibi in nationibus.
Qꝛ magna ẽ ſuꝑ celos mia
tua ⁊ vſqꝫ ad nubes veritas
tua. Exaltare ſuꝑ celos de
us:⁊ ſuper oẽꝫ terrã gloꝛia
tua:vt liberẽtur dilecti tui.
Saluũ fac dextera tua ⁊ ex
audi me:deꝰ locutꝰ eſt in ſan
cto ſuo Exultabo ⁊ diuidã
ſichimã:et ꝯuallẽ taberna=
culoꝛũ dimetiar. Meus eſt
galaad ⁊ meꝰ eſt manaſſes:
et effraim ſuſceptio capitis
mei. Iuda reꝰ meꝰ:moab le
bes ſpei mee In idumeam
extendã calciamẽtũ meuꝫ:
mihi alienigene amici fa=
cti ſũt. Quis deducet me
ĩ ciuitatẽ munitã: q̀s dedu=
cet me vſqꝫ in idumeã: Nõ
ne tu deus q̀ repuliſti nos:
⁊ non exibis deꝰ ĩ virtutibꝰ
noſtris: Da nobis auxiliũ
de tribulatione:qꝛ vana ſa=
lus hominis. In deo facie
mus virtutẽ:⁊ ipſe ad nihilũ
deducet inimicos noſtros.

Deus laudẽ p̃s. cviij.
meã ne tacueris:q̄a
os peccatoꝛis ⁊ os doloſi ſu
per me apertũ eſt. Locuti
ſunt aduerſuꝫ me lĩgua do
loſa:et ſermonibus odij cir
cundederũt me:⁊ expugna
uerũt me gratis Pꝛo eo vt
me diligerent detrahebãt
mihi:ego aũt oꝛabã. Et po
ſuerũt aduerſuꝫ me mala ꝓ

bonis: ꝛ odium pro dilectio
ne mea. Cõſtitue ſuper eũ
peccatorẽ: et diabolus ſtet
a dextris eius. Cũ iudica
tur exeat condẽnatꝰ: et oro
eiꝰ fiat in pctm̃. Fiãt dies
eiꝰ pauci: ꝛ epatũ eius acci
piat alter. Fiãt filij eiꝰ or-
phani: et vxor eius vidua.
Nutãtes trãſferantur filij
eius et mẽdicẽt: eijciant de
hitationibus ſuis. Scrutet
fenerator oẽm ſubſtantiam
eius: ꝛ diripiãt alieni labo-
res eiꝰ. Nõ ſit illi adiutor:
nec ſit q̃ miſereat pupillis
eiꝰ. Fiãt nati eiꝰ in interi-
tũ: in gñatione vna deleat
nomẽ eius. In memoriã re
deat iniq̃tas patrũ eius in
ꝯſpectu dñi: ꝛ pctm̃ matris
eius nõ deleat. Fiãt cõtra
dñm ſemp: et diſpereat de
terra memoria eoꝝ / pro eo
ꝙ nõ eſt recordatus facere
miam. Et perſecutꝰ eſt ho
minẽ inopẽ ꝛ mendicũ: ꝛ cõ-
punctũ corde mortificare.
Et dilexit maledictionẽ et
veniet ei: ꝛ noluit bñdictio-
nẽ ꝛ elongabit ab eo. Et in-
duit maledictionẽ ſicut ve-
ſtimentũ: ꝛ intrauit ſicut aq̃
in interiora eiꝰ / ꝛ ſicut oleũ
in oſſibꝰ eius. Fiat ei ſicut
veſtimentũ quo operit; et ſi-
cut zona qua ſemper precin
gitur. Hoc opus eoꝝ q̃ de-
trahũt mihi apud dñm: et q̃
loquunt mala aduerſꝰ ani-
mã meã. Et tu dñe dñe fac
mecum ꝑpter nomẽ tuũ: qꝛ
ſuauis eſt mia tua. Libera
me qꝛ egenꝰ et pauper ego
ſũ: ꝛ cor meũ conturbatũ eſt
intra me. Sicut vmbra cuꝫ
declinat ablatus ſum: ꝛ ex-
cuſſus ſũ ſicut locuſte. Ge-
nua mea infirmata ſũt a ie-
iunio: et caro mea imutata
eſt ꝑpter oleũ. Et ego fa-
ctus ſum opprobriũ illis: vi
derũt me ꝛ mouerũt capita
ſua. Adiuua me dñe deus
meꝰ: ſaluũ me fac ſcd̃m mi-
ſericordiã tuã. Et ſciant qꝛ
manus tua hec: ꝛ tu dñe fe-
ciſti eã. Maledicẽt illi et tu
bñdices: q̃ inſurgunt in me
cõfundant: ſeruus aũt tuus
letabit. Induantur qui de
trahũt mihi pudore: et ope-
riant ſicut dyploide confu-
ſione ſua. Confitebor dño
nimis in ore meo: ꝛ ĩ medio
multoꝝ laudabo euꝫ. Qui
aſtitit a dextris pauperis:
vt ſaluã faceret a pſequẽti-
bus animã meã. Glia. An.
Confitebor dño nimis ĩ ore
meo. ã. Alla alla alla. Cp.
Uigilate. ℣. Cõfitebor dño

nimis in ore meo: Et in me dio mltoꝝ laudabo eũ. Oro. Salua nos. ¶ Ad lau. p̄. l. Miſere. p̄. cxlij. Dñe exau- di ora. me. au. Cãticũ. Audi te celi. p̄s. cxlviij. Laudate dñm de cel. ã. Benigne fac i bona voluntate tua dñe. Cp̄z. Nox p̄ceſſit. ℞. breue. Auditã fac mihi mane Mi ſericordiã tuã. ℣. Qr i te ſpe raui dñe. Miſeri. hyꝰ. Splẽ dor. ℣ſꝰ. Repleti ſumꝰ. Ad bñꝰ. ãn. Inviã pacis dirige nos dñe. Oro dñi. ¶ Dñicꝫ diebus ad veſpas. ps. cix.

Dixit dominus do mino meo: ſede a dextris meis. Do necponam inimi- cos tuos: ſcabellum peduꝫ tuorum. Virgam virtutis tue emittet dñs ex ſion do- minare in medio inimicorũ tuorũ. Tecum principium in die virtutis tue in ſplẽdo ribus ſctõruꝫ: ex vtero ante luciferũ genui te. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos i eternũ ſcd̃m ordi nem melchiſedech. Dñs a dextris tuis: confregit i die ire ſue reges. Iudicabit in nationibꝰ implebit ruinas: cõquaſſabit capita in terra multoꝝ. De torrẽte in via bibet: ꝓpterea exaltabit ca put. Gloria patri. p̄s. cx.

Confitebor tibi dñe i toto corde meo: in ꝯſi lio iuſtoꝝ et congregatione Magna opa dñi: exquiſita i oẽs volũtates eius. Con- feſſio ⁊ magnificentia opus eius: iuſtitia eius manet in ſeculũ ſeculi. Memoriã fe- cit mirabilium ſuoruꝫ miſe ricors ⁊ miſerator dominꝰ: eſcam dedit timentibus ſe. Memor erit in ſeculum te- ſtamenti ſui: virtutem ope- rum ſuorum annũciabit po pulo ſuo. Vt det illis here- ditatẽ gẽtiũ: opera manuũ eius veritas et iudiciũ. Fi delia omnia mandata eius confirmata in ſeculũ ſeculi: facta in veritate et equitate Redẽptionẽ miſit dñs po- pulo ſuo: mãdauit in eternũ teſtamentũ ſuũ. Sanctũ et terribile nomen eius: initiũ ſapientie timor domini. In tellectus bonus omnibꝰ fa cientibꝰ eũ: laudatio eiꝰ ma net in ſclm ſcli. Glia. p̄. cxj.

Beatꝰ vir qui timet do minũ: in mãdatis eiꝰ volet nimis. Potens in ter ra erit ſemẽ eius: generatio rectorũ benedicetur. Glo- ria et diuitie in domo eius:

et iuſtitia eius manet in ſecu
lũ ſeculi. Exortũ eſt in tene-
bris lumẽ rectis: miſericors
et miſerator ⁊ iuſtus. Iocũ-
dus homo qui miſeretur et
comodat: diſponit sermões
ſuos in iudicio: quia in eter-
num non cõmouebitur. In
memoria eterna erit iuſtus:
ab auditione mala nõ time-
bit. Paratum cor eius ſpe-
rare in domino: confirmatũ
eſt cor eius: non cõmouebit̃
donec deſpiciat iĩmicos ſu-
os. Diſperſit dedit pauperi
bus: iuſtitia eiꝰ manet in ſe-
culũ ſeculi: cornu eiꝰ exalta-
bit̃ i gl̃ia. Peccator videbit
et iraſcetur: dentibꝰ ſuis fre-
met et tabeſcet: deſiderium
peccatorum peribit. Ps. cxij

Laudate pueri domi-
nũ: laudate nomẽ do
mini. Sit nomẽ dñi benedi-
ctum ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſe-
culum. A ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſũ: laudabile nomẽ dñi.
Excelſus ſup oẽs gẽtes do
minus: ⁊ ſup celos gl̃ia eiꝰ.
Quis ſicut dñs deꝰ noſter:
qui in altis habitat et humi-
lia reſpicit in celo ⁊ in terra:
Suſcitans a terra inopem:
et de ſtercore erigẽs paupe-
rem. Ut collocet eũ cũ prin
cipibus: cũ principibus po-
puli ſui. Qui habitare facit
ſterilẽ in domo: matrẽ filioꝝ
letantẽ. Gloria. An. Sede a
dextris meis dixit dñs dño
meo. Capitulũ. ij. ad corin. j.
Benedictus deꝰ ⁊ pater dñi
noſtri ieſu xp̃i: pater miaruꝫ
et deus totiꝰ cõſolationis: q̃
cõſolat̃ nos in oĩ tribulatiõe
nr̃a. Deo gr̃as. R. bře. Quã
magnificata ſũt Opera tua
dñe. V. Omnia in ſapiẽtia fe
ciſti repleta eſt terra. Opera
hy. Deus creator oium. V.
Dirigatur dñe or̃o mea: Si
cut incẽſum in ꝯſpectu tuo.
Ad magt̃ a. et or̃o patent ſu
is in locis. ¶ Feria ſecunda
ad veſperas. Pſalmus cxiij.

In exitu iſrael de
egypto: domꝰ ia
cob de pp̃lo bar
baro. Facta eſt
iudea ſanctifica-
tio eiꝰ: iſrael poteſtas eius.
Mare vidit et fugit: iorda-
nis conuerſus ẽ retrorſum.
Mõtes exultauerũt vt arie-
tes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ
Quid eſt tibi mare qd̃ fugi
ſti: ⁊ tu iordanis q꞉ ꝯuerſus
es retrorſum: Mõtes exul-
taſtis ſicut arietes: ⁊ colles
ſicut agni ouiũ. A facie do
mini mota ẽ terra: a facie dei
iacob. Qui cõuertit petraꝫ

in ſtagna aquarꝫ: ꝛ rupē ī fon tes aquarꝫ. Non nobis dn̄e nō nobis: ſꝫ noī tuo da glīaꝫ Sup mīa tua ꝛ veritate tua: nequādo dicant gentes vbi eſt deus eorꝫ. Deus aūt noſter in celo: oīa quecūqꝫ voluit fecit. Simulachra gentiū argentū ꝛ aurū: opa manuū hoīm. Os habent ꝛ nō loquenť: oculos habent ꝛ nō videbunt. Aures habent et nō audiēt: nares habēt et nō odorabunt. Manus habent et nō palpabūt: pedes habēt et nō ambulabūt: nō clamabunt in gutture ſuo. Similes illis fiant q̄ faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis. Dom⁹ iſrael ſperauit ī dn̄o: adiutor eorum et protector eorꝫ eſt. Domus aaron ſperauit in domino: adiutor eorum et protector eorum eſt. Qui timent dominū ſperauerunt in domino: adiutor eorum et protector eorū eſt. Dominus memor fuit noſtri: et benedixit nobis. Benedixit domui iſrael: benedixit domui aaron. Benedixit omnibus qui timent dominū: puſillis cū maioribus Adiciat dominus ſup vos ſuper vos et ſuper filios veſtros. Benedicti vos domino: qui fecit celum ꝛ terram Celum celi domino: terrā autem dedit filiis hominuꝫ. Non mortui laudabunt te domine: neqꝫ omnes qui deſcendunt in infernum. Sed nos qui viuimus benedicimus dn̄o: ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ ī ſeculū. Gľia. An. Facta eſt iudea ſctificatio ei⁹. P̄s. cxiiij.

Dilexi quoniam exaudiet dn̄s: vocem orationis mee. Quia inclinauit aurē ſuam mihi: ꝛ in diebus meis inuocabo. Circūdederunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me. Tribulationē et dolorē inueni: ꝛ nomē dn̄i inuocaui. O dn̄e libera animā meam: miſericors dn̄s ꝛ iuſtus: ꝛ de⁹ noſter miſeretur. Cuſtodiēs paruulos dn̄s: humiliat⁹ ſuꝫ ꝛ liberauit me Conuertere aīa mea ī requiē tuā: quia dn̄s benefecit tibi. Quia eripuit aīam meā de morte: ocľos meos a lachrymis: pedes meos a lapſu. Placebo dn̄o: in regiōe viuorū. Gľia. An. Inclinauit dn̄s aurē ſuā mihi. P̄s. cxv.

Credidi propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis. Ego dixi ī exceſſu meo: om

nis homo mēdax. Quid re-
tribuam dño: pro oibus que
retribuit mihi. Calicem ſa
lutaris accipiā: ⁊ nomen do
mini inuocabo. Uota mea
dño reddā corā omni popu-
lo eius: precioſa in cōſpectu
domini mors ſanctorū eius.
O dñe quia ego ſeruus tuꝰ:
ego ſeruus tuus ⁊ filius an-
cille tue. Dirupiſti vincula
mea: tibi ſacrificabo hoſtiaꝫ
laudis: et nomē dñi inuoca-
bo. Uota mea dño reddam
in conſpectu ois populi eiꝰ:
in atriis domus dñi in me-
dio tui hieruſalem. ps. cxvi.
Laudate dñm oēs gē
tes: laudate eum oēs
populi. Qm̄ confirmata eſt
ſup nos mia eius: et veritas
dñi manet i eternū. Gloria
patri. An. Credidi propter
quod locutus ſum. ps. cxvii
Confitemini dño qm̄
bonus qm̄ in ſeculum
mia eius. Dicat nunc iſrael
quoniā bonus: qm̄ in ſeculū
mia eius. Dicat nūc domꝰ
aaron: quoniā in ſeculū mi-
ſericordia eius. Dicāt nūc
qui timent dñm: qm̄ in ſecu-
lum mia eiꝰ. De tribulatio-
ne inuocaui dñm: et exaudi-
uit me in latitudine dominꝰ
Dñs mihi adiutor: nō time
bo quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: et
ego deſpiciā inimicos meos.
Bonū eſt confidere in dño:
q̄ꝫ confidere in hoie. Bonū
eſt ſperare in dño: q̄ꝫ ſperare
in principibus. Omnes gen
tes circuierunt me: et in no-
mine dñi q̄r vltus ſum i eos.
Circundantes circundede
rūt me: ⁊ in nomine dñi quia
vltus ſum i eos. Circunde-
derunt me ſicut apes: ⁊ exar
ſerūt ſicut ignis in ſpinis: et
in noie dñi quia vltus ſuꝫ in
eos. Impulſus euerſus ſuꝫ
vt caderē: ⁊ dñs ſuſcepit me
Fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: ⁊ factus eſt mihi i ſalu-
tem. Uox exultationis ⁊ ſa
lutis: in tabernaculis iuſto-
rū. Dextera dñi fecit virtu-
tē: dextera dñi exaltauit me
dextera dñi fecit virtutem.
Non moriar ſed viuā: ⁊ nar
rabo opera domini. Caſti-
gans caſtigauit me dominꝰ
et morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iuſti-
tie: ingreſſus in eas confite-
bor dño: hec porta domini
iuſti intrabūt in eā. Cōfite-
bor tibi qm̄ exaudiſti me: et
factus es mihi in ſalutem.
Lapidē quē reprobauerūt
edificantes: hic factus eſt in

caput anguli. A dño factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile ī oculis nr̄is. Hec eſt dies quaz fecit dñs: exultemus et letemur in ea. O dñe saluū me fac: o dñe bene proſperare: benedictus qui venit in nomine dñi. Benediximꝰ vobis de domo dñi: deus dñs et illuxit nobis. Conſtitui te diem ſolennē in condenſis: vſqꝫ ad cornu altaris. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Confitebor tibi quoniā exaudiſti me: et factus es mihi in ſalutem. Confitemini dño quoniaz bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia eiꝰ. Glia. ¶ Dñicis diebus ad Primā. hyꝰ. Jaz lucis or ⁊c. Aleph. p̄. cxviij

Beati īmaculati in via: q̄ ambulant in lege dñi. Beati q̄ ſcrutātur teſtimonia eius: in toto corde exq̄runt eum. Non enī qui operant iniquitatē: in vijs eius ambulauerūt. Tu mandaſti: mādata tua cuſtodiri nimis. Utinā dirigantur vie mee: ad cuſtodiēdas iuſtificationes tuas. Tunc nō cōfūdar: cū pſpexero in oībꝰ mādatis tuis. Confitebor tibi in directione cordis: in eo qd̄ didici iudicia iuſtitie tue. Iuſtificatiōes tuas cuſtodiā: non me derelinquas vſqꝫquaqꝫ. Gloria. Beth.

In quo corrigit adoleſcentior viaz ſuam: in cuſtodiēdo ſermones tuos. In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abſcōdi eloquia tua: vt non peccez tibi. Benedictus es dñe: doce me iuſtificationeſ tuas. In labijs meis: pnūciaui oīa iudicia oris tui. In via teſtimoniorū tuorū delectatꝰ ſum: ſicut in omnibꝰ diuitijs. In mādatis tuis exercebor: et cōſiderabo vias tuas. In iuſtificationibꝰ tuis meditabor: nō obliuiſcar ſermones tuos. Gimel.

Retribue ſeruo tuo: viuifica me ⁊ cuſtodiam ſermones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſū in terra nō abſcōdas a me mādata tua. Concupiuit aīa mea deſiderare iuſtificationes tuas ī oī tpe. Increpaſti ſupbos: maledicti q̄ declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobrium et cōtēptum:

quia teſtimonia tua exq̃ſiui
Etenim ſederũt pꝛincipes
et aduerſũ me loquebantur
ſeruus aũt tuus exercebat
in iuſtificationib⁹ tuis. Nã
⁊ teſtimonia tua meditatio
mea eſt: ⁊ cõſiliũ meũ iuſtifi
cationes tue. Deleth.
Adheſit pauimento
anima mea: viuifica
me ſcdm verbũ tuũ. Uias
meas enunciaui ⁊ exaudiſti
me: doce me iuſtificationes
tuas. Uiã iuſtificationum
tuarum inſtrue me: ⁊ exerce
boꝛ ĩ mirabilib⁹ tuis. Doꝛ
mitauit aĩa mea pꝛe tedio:
cõfirma me in verbis tuis.
Uiã iniq̃tatis amoue a me
et de lege tua miſerere mei
Uiã veritatis elegi: iudicia
tua nõ ſum oblit⁹. Adheſi
teſtimonijs tuis domĩe: no-
li me cõfundere. Uiã mãda
toꝛum tuoꝝ cucurri: cũ di-
lataſti coꝛ meũ. Glia. Aña.
Alleluia allꝰa allꝰa allꝰa allꝰa
allꝰa Ep. j. ad Tymotheũ. j.
Regi seculoꝝ immoꝛ-
tali inuiſibili ſoli deo
honoꝛ ⁊ glĩa: in ſecula ſecu-
loꝝ amen. Deo grãs. ¶ In
aduẽtu dñi ⁊. lxx. Ep. eſaie
Domine miſe (xxxiij.
rere nr̃i: te eni expe-
ctauim⁹: eſto bꝛachiũ nr̃m

in mane: ⁊ ſalus noſtra in tẽ
poꝛe tribulatiõis. Deo gra
tias. ℣. Exurge domine ad
iuua nos: Et redẽ nos. ⁊c.
In hac hoꝛa hu Oro.
ius diei tua nos q̃ſu-
mus dñe reple mĩa: vt ꝑ to-
tum diẽ exultantes/in tuis
laudib⁹ delectemur. Et fa
mulos tuos ab omni aduer
ſitate cuſtodi: Per do. ¶ Fi
des catholica athanaſij epi
Quicunqꝫ vult ſaluus
eſſe: ante oĩa opus eſt
vt teneat catholicam fidem
Quam niſi quiſqꝫ integraꝫ
inuiolatãqꝫ ſeruauerit: abſ-
qꝫ dubio in eternũ peribit.
Fides autẽ catholica hec
eſt: vt vnum deũ in trinitate
et trinitatẽ in vnitate vene-
remur. Neqꝫ cõfundentes
perſonas: neqꝫ ſubſtantiam
ſeparãtes. Alia eſt eni per
ſona pr̃is: alia filij/alia ſpi-
rituſſancti. Sed patris et
filij et ſpirituſſancti vna eſt
diuinitas: equalis glĩa/co-
eterna maieſtas. Qualis
pater/talis filius: talis ſpi
rituſſanctus. Increat⁹ pa-
ter/increatus filius: increa
tus ſpirituſſanctus. Immẽ
ſus pater/immẽſus filius:
immenſus ſpirituſſanctus.
Eternus pater/eternus fi-

lius: eternus ſpirituſſanct⁹ Et tamen non tres eterni: ſed vnus eternus. Sicut nõ tres increati nec tres immẽſi: ſed vnus increatus et vn⁹ immẽſus. Similiter omnipotẽs pater/ oĩpotens fili⁹: omnipotẽs ſpirituſſanctus Et tñ nõ tres oĩpotentes: ſed vnus oĩpotens. Ita deus pater/ de⁹ filius: de⁹ ſpirituſſanctus. Et tñ nõ tres dij: ſed vnus eſt deus. Ita dñs pater/ dñs filius: dñs ſpirituſſanctus. Et tñ non tres dñi: ſed vnus eſt dñs. Quia ſicut ſigillatĩ vnamquãq; perſonã deũ aut dñm confiteri: chriſtiana veritate cõpellimur. Ita tres deos aut dños dicere: catholica religione ꝓhibemur. Pater a nullo eſt fact⁹: nec creatus/ nec genitus. Filius a patre ſolo eſt: nõ factus nec creatus ſed genit⁹. Spirituſſanctus a pr̃e et filio: non factus/ nec creat⁹/ nec genitus/ ſed ꝓcedẽs. Unus ergo pater/ nõ tres pr̃es: vn⁹ filius/ nõ tres filij: vn⁹ ſpirituſſctũs/ nõ tres ſpirituſſancti. Et ĩ hac trinitate nihil prius aut poſteri⁹: nihil maius aut min⁹. Sed tote tres perſone coeterne ſibi ſunt: ⁊ coequales. Ita vt per omnia ſicut iam ſupradictum eſt: ⁊ vnitas in trinitate ⁊ trinitas in vnitate venerãda ſit Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat. Sed neceſſariũ eſt ad eternã ſalutem: vt incarnationẽ quoq; dñi noſtri ieſu xp̃i fideliter credat Eſt ergo fides recta vt credamus ⁊ confiteamur quia dñs noſter ieſus chriſtus dei fili⁹ deus et homo eſt. Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſecula genitus: et homo eſt ex ſubſtãtia matris in ſeculo natus. Perfectus deus: perfectus homo ex anima rationali et humana carne ſubſiſtẽs. Equalis patri ſcd̃m diuinitatem: minor patre ſcd̃m humanitatem. Qui licet deus ſit ⁊ homo: non duo tñ ſed vnus eſt chriſtus. Unus autẽ nõ cõuerſione diuinitatis ĩ carnem: ſed aſſumptione hũanitatis in deum. Unus omnino non cõfuſione ſubſtantie: ſed vnitate perſone. Nã ſicut anima rationalis ⁊ caro vnus eſt homo: ita de⁹ et homo vnus eſt xp̃us. Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra deſcendit ad iferos: t̃tia die reſurrexit a mortuis. Aſcẽ

dit ad celos ſedet ad dex=
teram dei patris oipoten=
tis: inde venturus iudica=
re viuos et mortuos. Ad
cuius aduentũ omnes ho
mines reſurgere habẽt cũ
corporibus ſuis: ⁊ redditu
ri ſunt de factis pprijs ra=
tionem. Et qui bona ege=
runt ibũt in vitam eternã:
qui vero mala in ignẽ eter=
num. Hec eſt fides catho=
lica: quam niſi quiſq̧ fideli
ter firmiq̧ crediderit/ ſal=
uus eſſe non poterit. Glo
ria patri. ℣. Bñdicat nos
deus deus noſter benedi=
cat nos deus. Et metuãt
eum oẽs fines terre. Dñs
vobiſcum. Oremus. Oro.
Omnipotẽs ſempiter
ne deus: q̇ dediſti fa=
mulis tuis in cõfeſſione ve
re fidei etne trinitatis glo
riam agnoſcere: ⁊ in poten
tia maieſtatis adorare vni=
tatẽ: queſum⁹. vt eiuſdẽ fi=
dei firmitate/ ab oibus ſem
per muniamur aduerſis. p
dñm. Dñs vobiſcũ. Et cũ
ſpũ tuo. Benedicam⁹ dño
Deo grãs. ¶ Agẽda capli
Precioſa in cõſpectu
dñi. Mors ſanctorũ
eius. Sãcta maria mr dñi
nri ieſu xpi/ ⁊ oẽs ſcti inter
cedãt pro nobis/ vt merea
mur adiuuari ab eo qui vi=
uit ⁊ regnat per oia ſecula
ſeculoꝝ. Amen. Deus in
adiutoriũ meũ intende. ⁊c.
vſq̧ tertio cum Gloria pri
⁊c. Kyriel. Xpel. Kyrieleiſõ
Pater nr. Et ne nos. Sed
libe. ℣. Reſpice dñe in ſer=
uos tuos ⁊ in opera tua: et
dirige filios eorum. Et ſit
ſplẽdor dñi dei nri ſup nos
et opera manuũ nraꝝ diri
ge ſup nos: ⁊ opus manuũ
noſtrarũ dirige. Oremus.
Dirigere ⁊ ſctificare
dignare dñe ſctẽ pa
ter oipotens eterne deus
hodie corda ⁊ corpora nra
in lege tua ⁊ in operib⁹ mã
datoꝝ tuoꝝ: vt hic ⁊ i eter=
num te auxiliãte ſemp ſal=
ui eſſe mereamur. Per do=
minũ noſtrũ. ⁊c. Per oia ſe
cula ſeculoꝝ. Amẽ. Deide
Anime fratrũ familiariũ
et bñfactoꝝ ordinis noſtri
Requieſcãt in pace. Amẽ.
ps. cxxix. De profũdis. ⁊c.
Requiẽ eternã. Et lux. Pr
nr. Et ne. A porta inferi.
Erue dñe aĩas eorũ. Dñs
vobiſcũ. Orẽ⁹. Or
Abſolue dñe aĩas fi=
delium tuoꝝ ab oi vinculo
delictoꝝ: vt in reſurrectio

nis gloria/inter ſctõs tuos
reſuſcitati reſpirent. Per
dñm. ꝛc. Per oĩa ſcl'a ſcl'o=
rũ. Amẽ. Dñs vobiſcum.
Reqeſcãt in pace. Adiuto
riũ nr̃m in noĩe dñi. Qui fe
cit celũ ꝛ terrã. ¶ Ad ter=
tiam hy⁹. Nũc ſctẽ no. Re.
LEgẽ pone mihi
dñe viã iuſtifica
tionũ tuaꝝ: ꝛ ex
quirã eam ſemꝑ
Da mihi intel=
lectũ ꝛ ſcrutabor legẽ tuã:
et cuſtodiã illã in toto cor=
de meo. Deduc me ĩ ſemi=
ta mãdatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſam
volui. Inclina cor meũ in
teſtimonia tua: ꝛ nõ in aua
riciã. Auerte oculos me=
os ne videãt vanitatẽ: ĩ via
tua viuifica me. Statue ſer
uo tuo eloquiũ tuũ: ĩ timo=
re tuo. Amputa opprobri
um meũ qđ ſuſpicat⁹ ſũ: qꝛ
iudicia tua iocunda. Ecce
cõcupiui mãdata tua: in eq
tate tua viuifica me. Gl'ia.
ET veniat ſup Uou.
me mĩa tua dñe: ſalu
tare tuũ ſcđm eloquiũ tuũ
Et rñdebo exprobrantib⁹
mihi vbũ: qꝛ ſpaui in ſmo=
nibus tuis. Et ne auferas
de ore meo vbũ vitatꝭ vſqꝫ
quaqꝫ: qꝛ ĩ iudicijs tuis ſuꝑ
ſpaui. Et cuſtodiã legẽ tuã
ſẽꝑ: in ſcl'm ꝛ ĩ ſcl'm ſcl'i. Et
ãbulabã ĩ latitudĩe: qꝛ mã=
data tua exquiſiui. Et loq̃
bar ĩ teſtimonijs tuis in cõ
ſpectu regũ: ꝛ nõ ꝯfũdebar
Et meditabar in mãdatis
tuis: q̃ dilexi. Et leuaui
man⁹ meas ad mãdata tua
q̃ dilexi: ꝛ exercebor ĩ iuſti=
ficationib⁹ tuis. Gl'ia. zay.
MEmor eſto verbi tui
ſuo tuo: ĩ q̊ mihi ſpẽ
dediſti. Hec me ꝯſolata eſt
in hũilitate mea: qꝛ eloq̀uꝫ
tuũ viuificauit me. Supbi
iniq̃ agebãt vſqꝫq̃qꝫ: a lege
aũt tua nõ decliaui. Mẽor
fui iudicioꝝ tuorũ a ſeculo
dñe: ꝛ ꝯſolat⁹ ſũ. Defectio
tenuit me: ꝑ pctõrib⁹ dere
linq̃ntib⁹ legẽ tuã. Cãtabi
les mihi erãt iuſtificatiões
tue: ĩ loco ꝑegrinatõis mee
Memor fui nocte noĩs tui
dñe: ꝛ cuſtodiui legẽ tuam
Hec facta ẽ mihi: qꝛ iuſtifi
catiões tuas exq̇ſiui. Gl'a
ã. All'a. v. Ch. j. Johis. iiij.
DEus charitas ẽ: et q̇
manet ĩ charitate in
deo mãet: ꝛ de⁹ ĩ eo. Deo g̃.
℟. Ego dixi dñe miſẽ mei.
Sana aĩaꝫ meã qꝛ peccaui
tibi. Oro do. ¶ Ad. vj. hr⁹
Rector potẽs verax. Reth.

Portio mea dñe: dixi cuſtodire legem
tuã. Depcat⁹ ſuz
faciem tuã in toto
corde meo: miſere mei ſecũ
dum eloquium tuuz. Cogi
taui vias meas: ⁊ ꝯuerti pe
des meos in teſtimonia tua
Parat⁹ ſuz ⁊ nõ ſum turba
t⁹: vt cuſtodiã mandata tua
Funes pctõꝝ circũplexi
ſũt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſũ obli-
tus. Media nocte ſurgebã
ad ꝯfitẽdũ tibi: ſup iudicia
iuſtificationis tue. Parti-
ceps ego ſum omnium timẽ
tium te: ⁊ cuſtodientiũ man
data tua. Mia tua dñe ple
na eſt t̃ra: iuſtificatiões tu-
as doce me. Glia. Theth.
Bonitatẽ feciſti cũ ſer
uo tuo dñe: ſcd̃z ꝟbuz
tuũ. Bonitatẽ et diſciplinã
⁊ ſcientiã doce me: q2 mãda
tis tuis credidi. Priuſq̃ hu
miliarer ego deliq̃: ꝓpter-
ea eloquiũ tuum cuſtodiui.
Bonus es tu: ⁊ in bonitate
tua doce me iuſtificationes
tuas. Multiplicata eſt ſup
me iniq̃tas ſupboꝝ: ego au
tem in toto corde ſcrutabor
mãdata tua. Coagulatũ ẽ
ſicut lac cor eoꝝ: ego ꝟo le
gẽ tuã meditat⁹ ſum. Bonũ
michi q2 humiliaſti me vt di
ſcã iuſtificatiões tuas. Bo
nũ mihi lex oris tui: ſup mi-
lia auri ⁊ argẽti. Glia. Ioth
Manus tue fecerũt me
⁊ plaſmauer̃t me: da
mihi ĩtellectũ vt diſcã man-
data tua. Qui timẽt te vide
bũt me ⁊ letabunt: q2 ĩ ꝟba
tua ſupſperaui. Cognoui
dñe q2 eq̃tas iudicia tua: et
ĩ veritate tua hũiliaſti me.
Fiat mia tua vt conſoletur
me: ſecundum eloquium tu
um ſeruo tuo. Veniant mi
chi miſerationes tue et vi-
uam: quia lex tua meditatio
mea eſt. Confundantur ſu
perbi quia iniuſte iniquita-
tem fecerunt in me: ego au-
tem exercebor in mandatis
tuis. Conuertant michi ti-
mentes te: et qui nouerunt
teſtimõia tua. Fiat cor me
um immaculatum in iuſtifi-
cationibus tuis: vt non con
fundar. Glia. An. Alla alla
alleluia alleluia alleluia.

Capitulũ ad galathas. vi.

Alter alteri⁹ onera por
tate: ⁊ ſic adimplebi
tis legem xp̃i. Deo gra. ℣.
Dñs regit me et nihil mihi
deerit. Jn loco paſcue ibi
me collocauit.

Oratio.

Deus qui cõſpicis om
ni nos ꝟtute deſtitui

interius exteriuſq3 cuſtodi?
vt ab omnibus aduerſitati=
bus muniamur in corpore:
et a prauis cogitationibus
mundemur in mente. Et fa
mulos? Per dñm noſtrum.
¶ Ad nonã hymnus. Rerũ
deus tenax vigor. Caph.
DEfecit in ſalutare
tuum anima mea:
et in verbum tuũ
ſupſperaui. De=
fecerũt oculi mei in eloqui=
um tuum: dicentes quando
conſolaberis me? Quia fa
ctus ſum ſicut vter in prui=
na: iuſtificationes tuas non
ſum oblitus. Quot ſunt di
es ſerui tui: quando facies
de perſequentibus me iudi
cium? Narrauerunt mihi
iniqui fabulationes: ſed nõ
vt lex tua. Omnia mãdata
tua veritas: iniqui pſecuti ſũt
me adiuua me. Paulomi=
nus cõſummauerunt me in
terra: ego autem nõ dereli=
qui mãdata tua. Secũdum
miſericordiã tuam viuifica
me: ⁊ cuſtodiam teſtimonia
oris tui. Gloria. Lamech.
IN eternũ domĩe: ver
bum tuuz permanet ĩ
celo. In generationez ⁊ ge
nerationez veritas tua: fun
daſti terram et permanet.
Ordiatione tua perſeuerat
dies: quoniam omnia ſerui
unt tibi. Niſi q lex tua me
ditatio mea eſt: tunc forte
periſſem ĩ humilitate mea
In eternuz non obliuiſcar
iuſtificationes tuas: quia ĩ
ipſis viuificaſti me. Tuus
ſum ego ſaluuz me fac: quo
niam iuſtificatiões tuas ex
quiſiui. Me expectauerunt
peccatores vt perderẽt me:
teſtimõia tua ĩtellexi. Om
nis conſummationis vidi fi
nem: latum mandatum tuũ
nimis. Gloria. Mem.
QUomodo dilexi legẽ
tuã domine: tota die
meditatio mea eſt. Super
inimicos meos prudentem
me feciſti mãdato tuo: q2 in
eternũ mihi eſt. Super om=
nes docentes me intellexi:
quia teſtimõia tua medita
tio mea eſt. Super ſenes ĩ
tellexi: quia mãdata tua ex
quiſiui. Ab omni via mala
phibui pedes meos: vt cu
ſtodiam verba tua. A iudi
ciis tuis nõ declinaui: quia
tu legẽ poſuiſti mihi. Quã
dulcia faucibus meis elo=
quia tua: ſuper mel ori meo
A mandatis tuis ĩtellexi:
propterea odiui omnẽ viaz
iniqtatis. Gloria. An. Al=

leluia. Ca. Ep̄z.j. Corin.vj.
EMpti eſtis p̄cio magno: glorificate et portate deum in corpore veſtro
Deo gratias. Vꝰ. Ab occultis meis munda me domīe.
Et ab alienis pce ſeruo tuo
GRatie tue que Oro. ſumꝰ dn̄e ſupplicibꝰ tuis tribue largitatē: vt mandata tua te operante ſectātes conſolationem preſentꝫ vite percipiant ⁊ future. Et fa: Per do. ❡ Scd̄a feria.
Ad terciā. Aun.
LUcerna pedibus meis vbū tuuꝫ: et lumē ſemit meis.
Iuraui: et ſtatui cuſtodire iudicia iuſtitie tue. Humiliatus ſum vſqꝫquaqꝫ: dn̄e viuifica me ſecundū verbuꝫ tuū
Voluntaria oris mei bene placita fac dn̄e: et iudicia tua doce me. Anīa mea in manibus meis ſemp: et legē tuā nō ſum oblitus. Poſuerūt peccatores laqueuꝫ michi: ⁊ de mādatis tuis nō erraui. Hereditate acquiſiui teſtimonia tua ī eternū qꝛ exultatio cordis mei ſūt
Inclinaui cor meū ad faciendas iuſtificationes tuas in eternū: pp̄ter retributionē. Gloria patri. Samech.

INiquos odio habui: ⁊ legē tuā dilexi. Adiutor ⁊ ſuſceptor meꝰ es tu: et ī verbū tuū ſuperſperaui
Declinate a me maligni: et ſcrutabor mādata dei mei.
Suſcipe me ſecundū eloquium tuū ⁊ viuā: ⁊ nō ꝯfūdas me ab expectatiōe mea. Adiuua me et ſaluus ero: ⁊ meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper. Spreuiſti oēs diſcedētes a iuſtitijs tuis: quia iniuſta cogitatio eorū
Preuaricantes reputaui oēs peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. Gloria. Aun.
FEci iudiciū ⁊ iuſtitiā: non tradas me calūniātibꝰ me. Suſcipe ſuū tuū ī bonū: nō calūnient me ſupbi.
Oculi mei defecerūt ī ſalutare tuū: et in eloquiū iuſtitie tue. Fac cum ſeruo tuo ſecundū miam tuā: ⁊ iuſtificatiōes tuas doce me. Seruus tuus ſuꝫ ego: da mihi ītellectū vt ſciam teſtimonia tua. Tempꝰ faciendi dn̄e: diſſipauert̄ legē tuā. Ideo dilexi mādata tua: ſup aurū et topazion. Propterea ad oīa mandata tua dirige

bar:oēm viā iniquā odio ha
bui. Gloria prī. An. Adiu-
ua me et ſaluus ero domine
Capitulū Hieremie. xvij.
SAna me dñe ⁊ ſana-
bor: ſaluū me fac ⁊ ſal
uus ero: qm̄ laus mea tu es
Deo gratias. R. Adiutor
me eſto dñe ne derelinquas
me. Neq̄ deſpicias me de
ſalutaris meus. Oratio.
PRopitiare dñe ſup-
plicationibus nr̄is ⁊
aīarū noſtrarū medere lan-
guoribus: vt remiſſiōe per-
cepta in tua ſemp bñdictio
ne letemur. Et fa. Per do-
minum. ¶ Ad ſextam. Fe.
MIrabilia teſtionia
tua: ideo ſcrutata
eſt ea anima mea.
Declaratio ſmo
nū tuoꝝ illuminat: ⁊ itelle-
ctū dat puulis. Os meum
apui ⁊ attraxi ſpm̄: q2 māda
ta tua deſiderabā. Aſpice
ī me ⁊ miſere mei: ſecūdū iu
diciū diligētiū nomē tuuz:
Greſſus meos dirige ſcd̄z
eloqum tuū: ⁊ nō dñet mei
oīs iniuſtitia. Redime me
a calūnijs hoīz: vt cuſtodiā
mādata tua. Faciē tuā il-
lumina ſup ſeruū tuū: ⁊ do-
ce me iuſtificationes tuas.
Exit aquarū deduxerunt
oculi mei: q2 non cuſtodierūt
legē tuā. Gloria. Sade.
IUſtus es dñe ⁊ rectū
iudiciū tuū. Manda
ſti iuſtitiā teſtionia tua: ⁊ ve
ritatē tuā nimis. Tabeſce
re me fecit zel meus: quia
obliti ſunt verba tua īimici
mei. Ignitū eloquiū tuuz
vehement: et ſeru tuus di-
lexit illud. Adoleſcentul
ſum ego et ꝯtēpt: iuſtifica
tiones tuas nō ſuz oblitus.
Iuſtitia tua iuſtitia in eter
nū: et lex tua veritas. Tri-
bulatio ⁊ āguſtia īuenerūt
me: mādata tua meditatio
mea eſt. Equitas teſtimōia
tua in eternū: intellectū da
mihi ⁊ viuā. Gloria. Coph.
CLamaui ī toto corde
exaudi me dñe: iuſtifi
catiōes tuas requirā. Cla-
maui ad te ſaluum me fac:
vt cuſtodiam mandata tua.
Preueni ī maturitate ⁊ cla
maui: q2 in verba tua ſupſpe
raui. Preuenerūt oculi mei
ad te diluculo: vt meditarer
eloquia tua. Vocē meā au-
di ſecūdū miām tuā dñe: et
ſecūdū iudiciū tuū viuifica
me. Appropinquauerūt p
ſequētes me iniquitati: a le-
ge autē tua longe facti ſunt
Prope es tu dñe: et oēs vie

tue veritas. Initio cogno=
ui de teſtimonijs tuis: quia
in eternū fundaſti ea. Gl'ia.
An. Aſpice in me et miſere
mei dñe. Cap. Alter alteri⁹
℣. Dñs regit me. ꝛc. Oratio

Deus inocẽtie reſtitu=
tor et amator dirige
ad te tuoꝝ corda ſuorū: vt
ſpiritus tui feruore ꝯcepto
et in fide inueniant ſtabiles
et in opere efficaces. Et fa.
Per dñm. ¶ Ad .ix. Res.

Vide humilitatem
meā ꝛ eripe me: qꝛ
legem tuā nō ſum
oblit⁹. Iudica iu
diciū meū et redime me: ꝓ=
pter eloquium tuum viuifi=
ca me. Longe a peccatori=
bus ſalus: quia iuſtificatio=
nes tuas nō exq̄ſierūt. Mi=
ſericordie tue multe dñe: ſe
cundū iudiciū tuū viuifica
me. Multi qui pſequūt me
ꝛ tribulāt me: a teſtimonijs
tuis nō declinaui. Vidi pre
uaricantes et tabeſcebā: qꝛ
eloquia tua nō cuſtodierūt.
Vide qm̄ mādata tua dile=
xi: dñe ī mīa tua viuifica me
Principiū ℣borū tuorū veri
tas: in eternū oīa iudicia iu
ſtitie tue. Gloria. Syn.

Principes pſecuti ſunt
me gratis: et a verbis
tuis formidauit cor meum.
Letabor ego ſup eloquia
tua: ſicut qui inuenit ſpolia
mlta. Iniqtatē odio habui
ꝛ abominat⁹ ſū: legē aūt tuā
dilexi. Septies ī die laudē
dixi tibi: ſup iudicia iuſtitie
tue. Pax mlta diligētib⁹ le
gē tuā: et nō eſt illis ſcādalū
Expectabam ſalutare tuū
dñe: et mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit aīa mea teſti=
monia tua: ꝛ dilexit ea vehe
ment. Seruaui mādata tua
et teſtimonia tua: qꝛ oēs vie
mee ī ꝯſpectu tuo. Gloria.

Appropinqt Thau.
depcatio mea ī ꝯſpe
ctu tuo dñe: iuxta eloquiū tu
um da mihi intellectū. In=
tret poſtulatio mea in ꝯſpe
ctu tuo: ſcd̄m eloquiū tuum
eripe me. Eructabūt labia
mea hymnū: cū docuerꝭ me
iuſtificatiōes tuas. Pronū
ciabit ligua mea eloquiū
tuū: qꝛ oīa mandata tua eq=
tas. Fiat manus tua vt ſal
uet me: qm̄ mādata tua ele=
gi. Cōcupiui ſalutare tuū
domīe: ꝛ lex tua meditatio
mea ē. Viuet aīa mea ꝛ lau
dabit te: ꝛ iudicia tua adiu=
uabunt me. Erraui ſicut
ouis q̄ periit q̄re ſeruū tuū
qꝛ mādata tua nō ſū oblit⁹.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Gloria. An. Uide hūilitatē meā dn̄e ⁊ eripe me. Capl̄m.

Empti eſtis ꝑcio magno⁊ ⁊c. ℣. Ab occultis meis mūda me. ⁊c. Oro.

Da nob̄ dn̄e q̄s pſeuerātē in tua voluntate famulatū: vt in dieb⁹ nr̄is ⁊ merito ⁊ numero ppl̄s tibi ſeruiēs augeat. Et fa. Per dn̄z. ¶ Feria.iij.et ſeqn̄tib⁹ ad.iij. Cāti.graduū.ꝑ.cxix.

Ad dn̄z cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dn̄e libera aīaz meā a labijs inīqs: ⁊ a ligua doloſa. Quid det tibi aut q̄d apponat tibi: ad linguā doloſā. Sagitte potētis acute: cuz carbonibus deſolatorijs. Heu mihi q2 icolat⁹ me⁹ p̄lōgat⁹ ē hitaui cū hitātibus cedar mltū incola fuit aīa mea. Cū his q̄ oderūt pacē erā pacific⁹: cū loq̄bar illis īpugnabāt me gratis. Gloria. Cāticū graduū. ꝑs. cxx.

Leuaui oculos meos i mōtes: vnde veniet auxiliuz mihi. Auxiliū meum a dn̄o: q̄ fecit celū ⁊ ťrā. Nō det ī ɔmotionē pedē tuum: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet q̄ cuſtodit iſrl̄. Dn̄s cuſtodit te: dn̄s ꝓtectio tua ſup manū dexterā tuā. Per diē ſol nō vret te: neqꝫ luna ꝑ noctē. Dn̄s cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aīaz tuā dn̄s. Dn̄s cuſtodiat ītroitū tuū: ⁊ exitū tuū ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. Gl̄a. Cāti. graduū. ꝑ. cxxi.

Letat⁹ ſū ī his q̄ dicta ſūt mihi: ī domū dn̄i ibim⁹. Stātes erant pedes nr̄i: in atrijs tuis hieruſalez. Hieruſalē q̄ edificat vt ciuitas: cuius ꝑticipatio eius iidipm̄. Illuc eni aſcēderūt tribus trib⁹ dn̄i: teſtimoniū iſrael ad cōfitendū nomini dn̄i. Quia illic ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domū dauid. Rogate q̄ ad pacē ſunt hieruſalē: et abundantia diligentib⁹ te. Fiat pax in virtute tua: et abūdantia in turrib⁹ tuis. Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacez de te. Propter domuz dn̄i dei noſtri: queſiui bona tibi. Gloria. An. Clamaui ⁊ exaudiuit me. Cap. Sana me dn̄e. ⁊c. vtē. ℣. Adiutor meus. ⁊c. vtē. Oratio. Propitiare domine ſupplicationibus. ⁊c. ¶ Ad ſextam. Canticum graduum. ꝑs. cxxij.

AD te leuaui ocu=
los meos: q̇ habi=
tas in celis. Ecce
ſicut oculi ſeruo=
rũ: in manibꝰ dñoꝛum ſuo=
rum. Sicut oculi ancille in
manibꝰ dñe ſue: ita ocli nr̃i
ad dñꝫ deũ nr̃ꝫ donec miſe=
reaꝛ nr̃i. Miſerẽ nr̃i dñe mi
ſerere nr̃i qꝛ mlt̃ũ repleti ſu
mꝰ deſpectione. Qꝛ multũ
repleta eſt aĩa nr̃a: oppꝛo=
bꝛiũ abundantibꝰ ꝛ deſpe=
ctio ſuperbis. Gloꝛia pr̃i.

Canticũ graduũ. ps. cxxiij

NIſi qꝛ dñs erat in no
bis dicat nũc iſrael:
niſi qꝛ dñs erat ĩ nobꝭ. Cũ
exurgerẽt hoies in nos: foꝛ=
te viuos deglutiſſent nos.
Cũ iraſcereꝛ furoꝛ eoꝛũ in
nos: foꝛſitã aq̃ abſoꝛbuiſſẽt
nos. Toꝛrentem ꝑtranſiuit
aĩa nr̃a: foꝛſitan ꝑtrãſiſſet
aĩa nr̃a aquã intolerabilem
Bñdictus dñs: q̇ nõ dedit
nos in captionẽ dẽtibꝰ eoꝛũ
Aĩa noſtra ſicut paſſer ere
pta ẽ: de laq̃o venãtiũ. Laq̃
us cõtritꝰ eſt: ꝛ nos liberati
ſumꝰ. Adiutoꝛiũ nr̃m ĩ no=
mine dñi: q̇ fecit celũ ꝛ t̃rã.
Gloꝛia. Cañ. g̃. ps. cxxiiij.

QUi ꝯfidũt ĩ dño ſicut
mõs ſiõ: nõ cõmoue=
biꝛ ĩ eternũ q̇ hitat ĩ hierl̃m
Mõtes ĩ circuitu eiꝰ: ꝛ dñs
in circuitu ppl̃i ſui ex hoc
nũc ꝛ vſq; ĩ ſcl̃ꝫ. Qꝛ nõ reli=
q̃t dñs v̄gã pctoꝝ ſup ſoꝛtẽ
iuſtoꝛũ: vt nõ extẽdant iuſti
ad iniquitatẽ manus ſuas.
Bñfac dñe: bonis ꝛ rectis
coꝛde. Declinãtes aũt ĩ ob
ligationes adducet dñs cũ
opantibus iniq̇tatẽ: pax ſup
iſrael. Gl̃a. An. Qui hitas
ĩ celis miſere nobꝭ. Cp̃. Al
ter alt̃iꝰ. ꝛc. vt̃s. ℣. Dñs re=
git me. ꝛc. vt̃s. Or̃o. Deus
innocẽtie. ꝛc. vt̃s. ¶ Ad. ix.

Canticũ graduũ. ps. cxxv.

IN ꝯuertẽdo do=
minꝰ captiuita=
tẽ ſion: facti ſu=
mꝰ ſicut ꝯſolati.
Tũc repletũ ẽ
gaudio os nr̃m: ꝛ lingua no
ſtra exultatiõe. Tũc dicẽt
inter gentes: magnificauit
dñs facere cũ eis. Magnifi
cauit dñs facere nobiſcuꝫ:
facti ſumꝰ letãtes. Cõuerte
dñe captiuitatẽ nr̃am: ſicut
toꝛrẽs in auſtro. Qui ſemi=
nãt ĩ lachꝛymis: ĩ exl̃tatiõe
metẽt. Eũtes ibãt ꝛ flebãt
mittentes ſemina ſua. Ue=
niẽtes aũt venient cum ex=
ultatione: poꝛtantes mani=
pulos ſuos. Gloꝛia patri.

Canticum graduũ. ps. cxxvj

NIſi dñs edificauerit domũ: ĩuanũ labora uerũt q̄ edificãt eã. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ: fruſtra vigilat q̄ cuſtodit eã. Vanũ ẽ vobis añ lucẽ ſurgere: ſurgite poſtq̃ ſederitꝭ q̄ mãducatꝭ panẽ doloris. Cũ dederit dilectꝭ ſuis ſomnũ: ecce hẽditas dñi filij merces fructꝰ vẽtris. Sicut ſagitte in manu potẽtꝭ ita filij excuſſorũ. Btũs vir q̄ ĩpleuit deſideriũ ſuũ ex ĩpis: nõ ꝯfũdet cũ loq̃tur ĩimicꝭ ſuis ĩ porta. Gloria. Can. gra. p̄. cxxvij.

BEati oẽs q̄ timẽt dñz q̄ ambulãt in vijs eiꝰ. Labores manuũ tuarũ qꝛ mãducabis: btũs es ꝛ bñ tibi erit. Vxor tua ſicut vitis abũdãs ĩ lateribꝰ domꝰ tue. Filij tui ſicut nouelle oliuarꝫ: ĩ circuitu mẽſe tue. Ecce ſic bñdicetur hõ: q̄ timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſion: et videas bona hierl'm oĩbus diebꝰ vite tue. Et videas filios filiorũ tuorꝫ: pacẽ ſup iſrl'. Gl'ia. An. Facti ſumꝰ ſicut ꝯſolati. Cpz. Empti eſtis. ꝛc. vtã. ℣. Ab occultis. ꝛc. vtã. Oratio. Da nobis dñe perſeuerantem.

S ꝛc. Cañ. g. p̄. cxxviij.

Epe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nũc iſrael. Sepe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: eteñi nõ potuerũt mihi. Supra dorſum meũ fabricauerũt peccatores: prolõgauerũt iniq̃tatẽ ſuã. Dñs iuſtꝰ concidet ceruices peccatorũ: cõfundant et conuertantur retrorſum oẽs qui oderunt ſion. Fiant ſicut fenũ tectorum: quod priuſq̃ euellat exaruit. De quo nõ impleuit manũ ſuã q̄ metet: et ſinũ ſuũ q̄ manipulos colliget. Et nõ dixerũt q̄ p̄teribãt bñdictio dñi ſuper vos: bñdiximꝰ vobis ĩ nomie dñi. Gloria. An. Benediximꝰ vobis ĩ noie dñi. Cpm. Benedictus deꝰ. R. breue. Adiutoriũ noſtrũ Jn noie dñi. ℣. Qui fecit celum et terrã. Jn. Hyꝰ. Deus creator. ℣ꝰ. Dirigatur dñe. Ad mag. ã. Magnificat aĩa mea dñm. Oro dñica. ¶ Tertia feria ad veſpas. Cã. gra. p̄. cxxix.

DE ꝓfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocẽ meã. Fiant aures tue intendentes: in vocẽ deprecationis mee. Si iniquitates obſeruaueris domine: domine

quis ſuſtinebit? Quia apꝺ
te ꝓpitiatio eſt:⁊ propter le
gē tuā ſuſtinui te dñe. Suſ=
tinuit aīa mea in v̄bo eius:
ſperauit aīa mea in domīo.
A cuſtodia matutina vſq̄
ad noctē: ſperet iſrl̄ in dño.
Quia apud dñm mīa:⁊ co=
pioſa apud eum redēptio.
Et ipſe redimet iſrl̄: ex oī=
bus iniq̄tatibꝰ eius. G l'ia.
An. De profundis clamaui
ad te dñe. Canticū graduū
Domine nō ps.cxxx.
eſt exaltatū cor meū:
neq̄ elati ſūt oculi mei. Ne
q̄ ambulaui in magnis:ne=
q̄ in mirabilibus ſuper me
Si non humiliter ſentiebā:
ſed exaltaui aīam meā. Si
cut ablactatus eſt ſup ma=
trem ſuam:ita retributio in
animā meam. Speret iſrael
in dño:ex hoc nunc ⁊ vſq̄ in
ſeculū. Gloria. An. Speret
iſrael in dño. Cāticū grad̄.
Memēto dñe p̄.cxxxi.
dauid:⁊ oēs manſue=
tudines eiꝰ. Sicut iurauit
dño: votū vouit deo iacob.
Si introiero in tabernacu=
lum domꝰ mee:ſi aſcendero
in lectū ſtrati mei. Si dede
ro ſomnū oculis meis:⁊ pal
pebris meis dormitationē.
Et reqez tpibꝰ meis donec
inueniā locū dño: taberna=
culū deo iacob. Ecce audi
uimꝰ eā in effrata:inuenimꝰ
eā in cāpis ſylue. Introibi
mus ī tabernaculū eiꝰ:ado=
rabimꝰ in loco vbi ſteterūt
pedes eiꝰ. Surge dñe in re
quiē tuā: tu ⁊ archa ſctifica
tionis tue. Sacerdotes tui
induant iuſtitiā:⁊ ſcti tui ex
ultēt. Propter dauid ſeruū
tuū: nō auertas faciem xp̄i
tui. Iurauit dñs dauid ve=
ritatē et nō fruſtrabit eū: de
fructu ventris tui ponā ſup
ſedē tuā. Si cuſtodierint fi=
lij tui teſtamentū meū: ⁊ te=
ſtimonia mea hec q̄ docebo
eos. Et filij eoꝝ vſq̄ in ſecu
lū:ſedebūt ſuper ſedē tuam
Qm̄ elegit dñs ſion:elegit
eā in habitationē ſibi. Hec
reqes mea in ſeculū ſcl'i:hic
habitabo qm̄ elegi eam. Ui
duā eius bn̄dicens bn̄dicā:
pauperes eius ſaturabo pa
nibus. Sacerdotes eius in
duā ſalutari: ⁊ ſcti eius ex=
ultatione exultabūt. Illuc
producā cornu dauid:para=
ui lucernā xp̄o meo. Inimi
cos eiꝰ induā confuſione:ſu
per ipſū aūt efflorebit ſctifi=
catio mea. G l'ia. An. Me=
mēto dñe dauid:⁊ oīs man=
ſuetudis eiꝰ. Cā.g̃.p̄.cxxxij

Ecce ꝙ bonũ ⁊ ꝙ iocũ
dum: habitare frẽs ĩ
vnũ. Sicut vnguentũ in ca
pite: qđ deſcẽdit in barbam
barbã aaron. Qđ deſcẽdit
in orã veſtimẽti eius: ſicut
ros hermon qui deſcẽdit in
montẽ ſiõ. Qm̃ illic mãda=
uit dñs bñdictionẽ: ⁊ vitam
vſqꝫ in ſcl'm. Gl'ia. An. Ec=
ce ꝙ bonũ et ꝙ iocundũ ha=
bitare frẽs in vnũ. Cp̃. hyꝰ.
℟. ℣. ⁊ oꝛo hoc die ⁊ ſequẽ=
tibꝰ vt in ſcđa fer. Ad mgt
an. In deo ſalutari meo ex
ultauit ſpũs meꝰ. Cã. građ
Ecce nũc (ps. cxxxiij.
bñdicite dñz: oẽs ſer
ui dñi. Qui ſtatis in domo
dñi: in atrijs domꝰ dei nr̃i.
In noctibꝰ extollite manꝰ
vr̃as in ſctã: ⁊ bñdicite dñz
Bñdicat te dñs ex ſiõ: q̇ fe
cit celum ⁊ terrã. Gl'ia pr̃i
¶ Fer. iiij. ad veſ. p̃. cxxxiiij
Laudate nomẽ do
mini: laudate ſui
dñm. Qui ſtatis
in domo dñi: ĩ atri
is domus dei nr̃i. Lauda=
te dñm qꝛ bonꝰ dñs: pſalli=
te noĩ eius qm̃ ſuaue. Qm̃
iacob elegit ſibi dñs: iſrael
in poſſeſſionẽ ſibi. Q ꝛ ego
cognoui qđ magnꝰ eſt dñs:
et deus nr̃ pꝛe oĩbus dijs.
Omnia quecũqꝫ voluit do=
minus fecit in celo ⁊ in ter=
ra: in mari ⁊ in oĩbus abyſ=
ſis. Educens nubes ab ex
tremo terre: fulgura in plu
uiam fecit. Qui ꝓducit vẽ=
tos de theſauris ſuis: q̇ per
cuſſit pꝛimogenita egypti/
ab hoĩe vſqꝫ ad pecꝰ. Emi=
ſit ſigna et ꝓdigia in medio
tui egypte: in pharaonẽ et
in oẽs ſeruos eiꝰ. Qui per=
cuſſit gẽtes multas: ⁊ occi
dit reges foꝛtes. Seon re=
gem amoꝛreoꝝ ⁊ og regẽ ba
ſan: ⁊ om̃ia regna chanaan.
Et dedit terrã eoꝝ heredi=
tatẽ: hereditatẽ iſrael popu
lo ſuo. Dñe nomẽ tuum in
eternũ: dñe memoꝛiale tuũ
in generatione ⁊ generatio
nẽ. Quia iudicabit dñs po
pulũ ſuũ: ⁊ in ſeruis ſuis de
pꝛecabit'. Simulachꝛa gen
tium argentũ ⁊ aurũ: opera
manuũ hoĩm. Os habẽt et
nõ loquent': oculos habent
et non videbũt. Aures ha
bent ⁊ nõ audiẽt: neqꝫ enim
eſt ſpũs in oꝛe ipſoꝝ. Simi
les illis fiãt qui faciũt ea:
et oẽs qui confidunt in eis.
Domus iſrael benedicite
dño: domus aaron bñdici=
te dño. Domus leui bene=
dicite dño: qui timetis do=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

minū benedicite dn̄o. Benedictus dn̄s ex ſion:q̀ habitat in hieruſalē. Gloria.
An. Omnia quecunqꝫ voluit dn̄s fecit. ps.cxxxv.

Confitemini dn̄o quoniā bonꝰ :qm̄ in eternum mia eius. Cōfitemini deo deoꝝ: qm̄ in eternū miſericordia eius. Confitemini dn̄o dn̄oꝝ:qm̄ in. Qui facit mirabilia magna ſolus: qm̄. Qui fecit celos in itellectu:qm̄. Qui firmauit terram ſuper aquas:qm̄. Qui fecit luminaria magna:qm̄ Solē in poteſtatē diei: qm̄ Lunā ⁊ ſtellas in poteſtatem noctis:qm̄. Qui ꝑcuſſit egyptū cū primogenitis eoꝝ:qm̄. Qui eduxit iſrael de medio eoꝝ:qm̄. In manu potēti ⁊ brachio excelſo qm̄. Qui diuiſit mare rubrum in diuiſiones : qm̄ in. Et eduxit iſrael per mediū eius:qm̄. Et excuſſit pharaonē ⁊ virtutē eius in mari rubro:qm̄. Qui traduxit populū ſuū per deſertū:qm̄ Qui percuſſit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes:qm̄. Seō regē amorreorū:qm̄. Et og regem baſan:qm̄. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē:qm̄. Hereditatē iſrael ſeruo ſuo: qm̄. Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri:qm̄. Et redemit nos ab inimicis noſtris:qm̄ Qui dat eſcam omni carni qm̄. Confitemini deo celi: qm̄. Confitemini dn̄o dn̄orū: qm̄ in eternum mia eius Gl̄ia. An. Quoniā in eternum mia eius. ps.cxxxvi.

Super flumina babylonis illic ſedimus et fleuimꝰ : dū recordaremur tui ſion. In ſalicibꝰ in medio eiꝰ:ſuſpendimꝰ organa nr̄a. Q2 illic iterrogauerūt nos qui captiuos duxerūt nos:verba cātionū. Et qui abduxerūt nos:hymnū cantate nobis de cāticis ſion. Quō cātabimꝰ canticū dn̄i in terra aliena:˙ Si oblitus fuero tui hierl̄m : obliuioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis:ſi non meminero tui. Si nō ꝓpoſuero hierl̄m: in principio letitie mee. Memor eſto dn̄e filioꝝ edom:in die hierl̄m. Qui dicūt exinanite exinanite: vſqꝫ ad fundamentū in ea. Filia babylonis miſera: btūs q̀ retribuet tibi retributionē tuā quā retribuiſti nobis Btūs q̀ tenebit:⁊ allidet ꝑuulos ſuos

ad petrā. Glia. A. Hymnū
cātate nobis decāticis ſiō.
Confitebor p̄.cxxxviij
tibi dn̄e ī toto coꝛde
meo: qm̄ audiſti verba oꝛis
mei. In cōſpectu angeloꝝ
pſallā tibi: adoꝛabo ad tem
plū ſctm̄ tuū ⁊ ꝯfitebor noī
tuo. Sup mia tua ⁊ v̄itate
tua: qm̄ magnificaſti ſup oē
nomē ſctm̄ tuū. In q̄cunqꝫ
die īuocauero te exaudi me
multiplicabis ī aīa mea v̄=
tutē. Cōfiteāt tibi dn̄e oēs
reges terre: qꝛ audierūt oīa
v̄ba oꝛis tui. Et cātēt in vi=
is dn̄i: qm̄ magna eſt gl'ia
dn̄i. Qm̄ excelſ⁹ dn̄s ⁊ hu=
milia reſpicit: ⁊ alta a lōge
cognoſcit. Si ābulauero in
medio tribulationis viuifi=
cabis me: ⁊ ſup irā inimico=
rū meoꝝ extēdiſti manū tu
am: ⁊ ſaluū me fecit dextera
tua. Dn̄s retribuet ꝓ me:
dn̄e mia tua in ſeculū: opa
manuū tuarū ne deſpicias.
Glia. ā. In ꝯſpectu angelo
rū pſallā tibi de⁹ me⁹. Ad
mgt ā. Fecit mihi dn̄s mag̃
q̇ potēs ē ⁊ ſctm̄ nomen ei⁹.
¶ Fer. v. Ad vſ̄. p̄. cxxxviij
Domine pbaſti me
et cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſi=
onem meā: ⁊ reſur
rectionē meā. Intellexiſti
cogitationes meas de lon
ge: ſemitā meā ⁊ funiculum
meū inueſtigaſti. Et oēs vi
as meas preuidiſti: qꝛ nō eſt
ſermo ī lingua mea. Ecce
tu dn̄e cognouiſti oīa nouiſ
ſima ⁊ antiq̄: tu foꝛmaſti me
⁊ poſuiſti ſup me manū tuā
Mirabilis facta eſt ſciētia
tua ex me: ꝯfoꝛtata eſt ⁊ nō
poto ad eā. Quo ibo a ſpū
tuo: ⁊ q̊ a facie tua fugiam?
Si aſcēdero in celū tu illic
es: ſi deſcēdero ī infernum
ades. Si ſūpſero pēnas me
as diluculo: ⁊ hītauero ī ex
tremis maris. Etenī illuc
man⁹ tua deducet me: ⁊ te=
nebit me dextera tua. Glia
Et dixi foꝛ= Phares.
ſitā tn̄bꝛe ꝯculcabūt
me: et nox illumīatio mea ī
delicijs meis. Qꝛ tn̄bꝛe nō
obſcurabūt a te: ⁊ nox ſicut
dies illuminabit: ſicut tene
bꝛe eius ita ⁊ lumen eius.
Qm̄ tu poſſediſti renes me
os: ſuſcepiſti me de vtero
mr̄is mee. Confitebor tibi
qꝛ terribilit magnificat⁹ es
mirabilia opera tua: et aīa
mea cognoſcet nimis. Nō
eſt occultatū os meum a te
qđ feciſti in occulto: et ſub=
ſtātia mea ī inferioꝛib⁹ ter=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

re. Imperfectū meū vide-
runt oculi tui: ⁊ in libro tuo
oēs ſcribent: dies formabū
tur ⁊ nemo in eis. Mihi aūt
nimis honorificati ſūt ami-
ci tui deꝰ: nimis confortatꝰ
eſt principatus eoꝝ. Dinu
merabo eos et ſup arenam
multiplicabunt: exurrexi et
adhuc ſum tecū. Si occide
ris deus pctōres: viri ſan-
guinū declinate a me. Qꝛ
dicitis in cogitatione acci-
piant in vanitate ciuitates
ſuas. Nonne qui oderūt te
dn̄e oderā: et ſup inimicos
tuos tabeſcebā? Perfecto
odio oderā illos: inimici fa
cti ſunt mihi. Proba me de
us ⁊ ſcito cor meū: interro-
ga me et cognoſce ſemitas
meas. Et vide ſi via iniq̄ta
tis in me eſt: et deduc me in
via eterna. Glia. An. Dn̄e
ꝓbaſti me et cognouiſti me

Eripe me ps. cxxxix.
dn̄e ab hoīe malo: a
viro iniquo eripe me. Qui
cogitauerūt iniquitates in
corde: tota die cōſtituebāt
prelia. Acuerūt linguā ſu
am ſicut ſerpētes: venenum
aſpidū ſub labijs eoꝝ. Cu
ſtodi me dn̄e de manu pec-
catoris: et ab hoībus iniq̄s
eripe me. Qui cogitauert

ſupplantare greſſus meos:
abſcōderūt ſuperbi laqueū
mihi. Et funes extēderunt
in laqueū: iuxta iter ſcanda-
lum poſuerunt mihi. Dixi
dn̄o deus meꝰ es tu: exaudi
dn̄e vocē depcationis mee.
Dn̄e dn̄e ꝟtus ſalutis mee
obumbraſti ſup caput meū
in die belli. Nō tradas me
dn̄e a deſiderio meo pecca-
tori: cogitauerunt cōtra me
ne derelinquas me ne forte
exaltent. Caput circuitus
eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ ope
riet eos. Cadent ſuper eos
carbones: in ignem deijcies
eos: in miſerijs nō ſubſiſtēt
Vir linguoſus nō diriget
in terra: viꝝ iniuſtū mala ca
pient in interitu. Cognoui
quia faciet dn̄s iudiciū ino
pis: ⁊ vindictam pauperum
Veruntā iuſti confitebunt
nomini tuo: ⁊ habitabūt re-
cti cū vultu tuo. Glia. An.
A viro iniq̄ libera me dn̄e.

Domine clama Ꝑ.cxl.
ui ad te exaudi me:
intēde voci mee cum clama
uero ad te. Dirigatur ora
tio mea ſicut incenſū in con
ſpectu tuo: eleuatio manuū
mearum ſacrificiū veſperti
num. Pone dn̄e cuſtodiaꝫ
ori meo: ⁊ oſtiū circunſtātie

labijs meis. Nō declines
coꝛ meū in verba malicie: ad
excuſādas excuſationes in
pctis. Cū hoībus operāti
bus iniq̄tatē: ꝛ non cōmuni
cabo cū electis eoꝝ. Coꝛri
piet me iuſtꝰ in mīa ꝛ incre=
pabit me: oleū aūt pctōꝛis
non impinguet caput meū
Qm̄ adhuc ꝛ oꝛatio mea in
beneplacitis eoꝝ: abſoꝛpti
ſunt iūcti petre iudices eo=
rū. Audiet[illegible] ꝟba mea qm̄
potuerunt: ſicut craſſitudo
terre erupta eſt ſuper terrā
Diſſipata ſunt oſſa nr̄a ſe=
cus īfernū: qꝛ ad te dn̄e dn̄e
oculi mei: in te ſperaui non
auferas aīam meā. Cuſto
di me a laqueo quem ſtatue
rūt mihi: ꝛ a ſcādalis operā
tiū iniq̄tatē. Cadēt in rhe=
tiaculo eiꝰ pctōꝛes: ſingula
riter ſum ego donec trāſeā.
Glia. An. Dn̄e clamaui ad
te exaudi me. Ad mag. an̄.
Depoſuit potētes de ſede:
et exaltauit hūiles. ¶ Se=
xta feria ad veſpas p̄s. cxli.

Voce mea ad do=
minū clamaui: vo
ce mea ad dn̄z de
precatꝰ ſum. Ef=
fundo in cōſpectu eius oro
nē meā: et tribulationē meā
ante ipſū ꝓnuncio. In defi
ciendo ex me ſpm̄ meū: ꝛ tu
cognouiſti ſemitas meas.
In via hac qua ambulabā:
abſcōderūt ſupbi laqueum
mihi. Cōſiderabā ad dexte
rā et videbā: ꝛ nō erat q̇ co=
gnoſceret me. Perijt fuga
a me: ꝛ nō eſt q̇ req̇rat aīam
meā. Clamaui ad te domie
dixi tu es ſpes mea: poꝛtio
mea in terra viuētiū. Intē=
de ad depꝛecationē meā: qꝛ
humiliatꝰ ſū nimis. Libe=
ra me a pſeq̄ntibꝰ me: qꝛ cō
foꝛtati ſūt ſup me. Educ de
cuſtodia aīam meā ad cōfi=
tendū noī tuo: me expectāt
iuſti donec retribuas mihi.
Glia. An. Poꝛtio mea dn̄e
ſit in terra viuētiū. p̄s. cxlii.

Domine exaudi orō=
nē meā: auribꝰ ꝑcipe
obſecrationē meā: in verita
te tua exaudi me ī tua iuſti=
tia. Et nō intres in iudiciū
cū ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtifica=
bit in ꝯſpectu tuo oīs viuēs
Q ꝛ pſecutꝰ eſt inimicꝰ ani
mā meā: humiliauit ī terra
vitā meā. Collocauit me ī
obſcuris ſicut moꝛtuos ſe=
culi: ꝛ anxiatꝰ eſt ſup me ſpi
ritꝰ meꝰ: in me turbatuȝ eſt
coꝛ meū. Memoꝛ fui dierū
antiquoꝝ: meditatꝰ ſū in oī
bus operibꝰ tuis: in factis

manuū tuaruꝫ meditabar.
Expādi manꝰ meas ad te:
aīa mea ſicut terra ſine aq̄
tibi. Velocit exaudi me do
mine: defecit ſpūs meꝰ. Nō
auertas faciē tuā a me: et ſi
milis ero deſcēdētibus ī la
cū. Audità fac mihi mane
mīam tuam: qꝛ in te ſperaui
Notā fac mihi viā in q̄ am=
bulē: qꝛ ad te leuaui aīam
meā. Eripe me de inimicis
meis dn̄e ad te ꝯfugi: doce
me facere volūtatē tuā q̄a
deꝰ meꝰ es tu. Spiritꝰ tuus
bonꝰ deducet me ī terrā re=
ctā: ꝓpter nomē tuū dn̄e vi=
uificabis me ī equitate tua.
Educes de tribulatōe ani
mā meā ꝛ ī mīa tua diſꝑdes
inimicos meos. Et perdes
oēs q̄ tribulāt aīaꝫ meam:
qm̄ ego ſuꝰ tuꝰ ſum. ps. cxliij

Benedictus dn̄s deꝰ
meus q̄ docet manꝰ
meas ad preliū: et digitos
meos ad bellū. Miſicordia
mea ꝛ refugiū meum: ſuſce
ptor meus ꝛ liberator me=
us. Protector meus ꝛ ī ipō
ſperaui: qui ſubdit populū
meū ſub me. Dn̄e q̄d ē ho=
mo quia innotuiſti ei: aut fi=
lius hominis qꝛ reputas eū
Homo vanitati ſimilis fa=
ctus eſt: dies eius ſicut vm=
bra pretereunt. Dn̄e incli
na celos tuos ꝛ deſcēde: tā
ge montes et fumigabunt.
Fulgura choruſcationem
et diſſipabis eos: emitte ſa
gittas tuas et conturbabis
eos. Emitte manū tuaꝫ de
alto: eripe me et libera me
de aq̄s multis: et de manu
filiorū alienorū. Quoꝝ os
locutū eſt vanitatē: ꝛ dexte
ra eorū dextera iniquitatis
Gloria patri. Pbares.

Deus cāticū nouū cā
tabo tibi: ī pſalterio
decacordo pſallā tibi. Qui
das ſalutē regibus: q̄ rede=
miſti dauid ſuū tuū de gla=
dio maligno eripe me. Et
erue me de manu filioꝝ alie
noꝝ: quoꝝ os locutū ē vani
tatē: et dextera eoꝝ dextera
īiquitatis. Quoꝝ filij ſicut
nouelle plātatiōes ī iuuētu
te ſua. Filie eoꝝ cōpoſite:
circūornate vt ſilitudo tem
pli. Promptuaria eoꝝ plena
eructantia ex hoc in illud.
Oues eoꝝ fetoſe abūdātes
ī egreſſibꝰ ſuis: boues eorū
craſſe. Nō ē ruina macerie:
neq; trāſitꝰ neq; clamor in
plateis eoꝝ. Btm̄ dixerūt
ppl'ꝫ cui hec ſūt: btūs ppl's
cuiꝰ dn̄s deꝰ eiꝰ. Gl'a. ā. Bn̄
dictꝰ dn̄s deꝰ meꝰ. ps. cxliiij.

Exaltabo te deꝰ meus
rex ⁊ bñdicā noī tuo
ī ſclꝫ ⁊ ī ſclꝫ ſclī. Per ſingu
los dies bñdicā tibi: ⁊ lau-
dabo nomē tuū ī ſclꝫ ⁊ ī ſclꝫ
ſclī. Magnꝰ dñs ⁊ laudabi-
lis nimis: ⁊ magnitudīs eiꝰ
nō ē finis. Generatio ⁊ gñatio
laudabūt opa tua: ⁊ poten
tiā tuā pnūciabūt. Magni-
ficētiā glīe ſctītatꝭ tue loquē
tur: et mirabilia tua narra-
būt. Et v'tutē t'ribiliū tuoꝝ
dicēt: ⁊ magnitudinē tuam
narrabūt. Memoriā abūdā
tie ſuauitatꝭ tue eructabūt:
et iuſtitia tua exultabunt.
Miſeratoꝛ et miſericoꝛs dñs:
patiēs ⁊ mltū miſericoꝛs. Su
auis dñs vniuerſis: ⁊ miſera-
tiones eiꝰ ſup oia opa eius.
Glia. An. Per ſingulos di
es bñdicā te dñe. Ad mag.
ā. Suſcepit iſrl' pueꝝ ſuuꝫ
recoꝛdatꝰ dominꝰ mīe ſue.
¶ Sabbō. ad veſ. Phares.
Confiteant tibi do-
mine omnia ope-
ra tua: et ſancti tui
benedicant tibi.
Gloꝛiam regni tui dicent:
et potentiam tuam loquen-
tur. Ut notaꝫ faciant filijs
hominū potentiam tuaꝫ: et
gloꝛiā magnificentie regni
tui. Regnū tuū regnuꝫ oiꝫ
ſeculoꝛū: ⁊ dñatio tua ī om-
ni generatiōe et generatio-
nē. Fidelis dñs in omnibꝰ
verbis ſuis: ⁊ ſanctꝰ in om-
nibꝰ operibꝰ ſuis. Alleuat
dñs oēs qui coꝛruunt: ⁊ eri
git oēs eliſos. Oculi oīm ī
te ſperāt dñe: ⁊ tu das eſcā
illoꝝ ī tpe oppoꝛtūo. Ape
ris tu manū tuaꝫ: ⁊ imples
omne animal benedictione
Iuſtus dñs in omnibꝰ vijs
ſuis: et ſanctꝰ in oībus ope-
ribus ſuis. Prope ē dñs oī
bus īuocantibꝰ euꝫ: omnibꝰ
inuocantibꝰ eum ī veritate.
Volūtatem timentiū ſe fa
ciet: et depcationē eoꝛū ex-
audiet: et ſaluos faciet eos
Cuſtodit dñs oēs diligen
tes ſe: et oēs pctōꝛes diſp-
det. Laudationē dñi loque
tur os meū: ⁊ benedicat om
nis caro nomini ſancto eiꝰ ī
ſeculū ⁊ in ſeculū ſclī. Glia
An. Regnū tuū dñe regnū
omniū ſeculoꝛum. ps. cxlv.
Lauda anima mea do
minū: laudabo dñꝫ ī
vita mea: pſallam deo meo
quādiu fuero. Nolite cōfi-
dere ī pꝛincipibus: in filijs
hoīm in quibus nō eſt ſalꝰ
Exibit ſpiritꝰ eiꝰ et reuerte
tur in terrā ſuā: ī illa die pi
bunt oēs cogitatiōes eoꝛū.

Beatus cuius deus iacob
adiutoꝛ eius: ſpes eiꝰ ī dño
deo ipſius: q̇ fecit celū et ter
rā mare et om̄ia q̄ ī eis ſunt
Qui cuſtodit veritatē in ſe-
culū: facit iudiciū īiuriā pa
tientibus: dat eſcā eſurienti
bus Dñs ſoluit cōpeditos
dñs illuminat cecos Dñs
erigit eliſos: dñs diligit iu-
ſtos. Dominus cuſtodit ad
uenas: pupillū ⁊ viduā ſuſci
piet: ⁊ vias pctōꝛum diſper
det. Regnabit dñs in ſecu
la: deus tuus ſion ī genera-
tionē et generationē. Glia.
An. Laudabo deum meuz
in vita mea. Pſalmꝰ. cxlvi.

Laudate dñz qm̄ bonꝰ
eſt pſalmꝰ: deo noſtro
ſit iocunda decoꝛaq; lauda-
tio. Edificans hierl'm dñs:
diſperſiões iſraelis congre
gabit. Qui ſanat contritos
coꝛde: et alligat cōtritiões
eoꝝ Qui numerat multitu
dinē ſtellaꝝ: ⁊ oībus eis no-
mina vocat. Magnus dñs
noſter ⁊ magna virtꝰ eius: ⁊
ſapientie eiꝰ non eſt numerꝰ
Suſcipiēs māſuetos dñs:
humilians aūt pctōꝛes vſq;
ad terrā. Precinite dño in
ꝯfeſſione: pſallite deo nr̄o in
cithara Qui opit celū nubi
bus: et parat terre pluuiam
Qui ꝓducit ī mōtibꝰ fenū:
⁊ herbā ſuituti hoīm. Qui
dat iumentis eſcā ipoꝛꝫ: et
pullis coꝛuoꝛꝫ īuocantibꝰ
eū. Non in foꝛtitudine equi
voluntatē habebit: nec in ti
biis viri bn̄placitum erit ei
Bn̄placitū eſt dño ſuper ti
mentes eū: et ī eis q̇ ſperāt
ſup mia eiꝰ. Glia. An. Deo
noſtro iocunda ſit laudatio.

Lauda hie- p. cxlvii.
ruſalem dn̄m: lauda
deū tuū ſion. Qm̄ ꝯfoꝛtauit
ſeras poꝛtaꝝ tuaꝝ: bn̄dixit
filiis tuis ī te. Qui poſuit fi
nes tuos pacē: ⁊ adipe fru-
menti ſatiat te. Qui emittit
eloquiū ſuū t're: velocit' cur
rit ſmo eiꝰ. Qui dat niuem
ſicut lanā: nebulā ſicut cine
rē ſpargit. Mittit criſtallū
ſuam ſicut buccellas: an̄ fa
ciē frigoꝛis eiꝰ q̇s ſuſtinebit
Emittet verbū ſuū et lique
faciet ea: flabit ſpūs eiꝰ ⁊ flu
ent aque Qui annūciat ver
bū ſuū iacob: iuſtitias ⁊ iu-
dicia ſua iſrael. Non fecit
taliter omni nationi: et iu-
dicia ſua non manifeſtauit
eis. Glia. An. Bn̄dixit filiis
tuis in te. Cpl'm. Bn̄dictus
R. breue. Magnus dñs nr̄
⁊ Magna virtꝰ eiꝰ. V. Et ſa
pientie eius non eſt numerꝰ

Magna. Hyꝰ. Deꝰ creatoꝛ
℣. Veſpertina oꝛatio aſcen=
dat ad te dñe.℟ Et deſcēdat
ſup nos mīa tua.℟ ps.cxlviij
Laudate dñz de celis
laudate eũ ī excelſis
Laudate eũ oēs angeli eiꝰ
laudate eũ oēs virtutes eiꝰ
Laudate eũ ſol ⁊ luna:lau
date eũ oīs ſtelle ⁊ lumen
Laudate eũ celi celoꝛũ: et
aque q̄ ſup celos ſũt laudēt
nomen dñi. Qꝛ ipſe dixit ⁊
facta ſunt:ipſe mandauit et
creata ſunt. Statuit ea ī ſe=
culũ ⁊ ī ſeculũ ſeculi : pꝛece
ptũ poſuit ⁊ non pꝛeteribit.
Laudate dñz de terra:tra
cones et oīs abiſſi. Ignis
grando nix glacies ſpũs ꝑ
cellarũ: q̄ faciũt verbũ eiꝰ.
Montes ⁊ oēs colles:ligna
fructifera et oēs cedri. Be=
ſtie ⁊ vniuerſa pecoꝛa: ſerpē
tes ⁊ volucres pennate. Re
ges terre ⁊ oēs ppl'i:pꝛinci=
pes ⁊ oēs iudices terre. Iu
uenes ⁊ virgines ſenes cum
iunioꝛibꝰ laudēt nomē dñi:
qꝛ exaltatũ eſt nomē eiꝰ ſoli
us. Confeſſio eius ſup ce=
lũ ⁊ terrā:⁊ exaltauit coꝛnu
ppl'i ſui. Hymnꝰ oībꝰ ſctis
eiꝰ:filijs iſrl' ppl'o appꝛopi=
quanti ſibi. p.cxlix.
Cantate dño cāticuz
nouũ:laus eius ī eccl'ia ſan
ctoꝛum. Letetur iſrael ī eo
qui fecit eũ:et filie ſiō exul=
tent in rege ſuo. Laudēt no
men eius in choꝛo:ī tympa=
no et pſalterio pſallant ei.
Quia beneplacitũ ē dño ī
populo ſuo:⁊ exaltauit mā
ſuetos in ſalutem. Exulta=
bunt ſancti in gl'ia:letabun
tur in cubilibus ſuis. Exul
tationes dei ī gutture eoꝝ:
et gladij ancipites in mani=
bus eoꝛum. Ad faciendam
vindictā in natiōibus:incre
pationes in populis. Ad al
ligandos reges eoꝛũ ī com
pedibus:et nobiles eoꝛũ in
manicis ferreis. Ut faciāt
in eis iudiciũ cōſcriptũ:glo
ria hec eſt omnibꝰ ſctis eius
Laudate dñm in p.cl.
ſanctis eius: laudate
eũ ī firmamēto ꝟtutis eius.
Laudate eũ in virtutibus
eius: laudate eum ſecundũ
mltitudinez magnitudinis
eius. Laudate euz in ſono
tube : laudate eũ ī pſalterio
et cithara. Laudate euz in
tympano et choꝛo:laudate
eum in choꝛdis et oꝛgano.
Laudate euz in cymbalis
beneſonātibus: laudate eũ
ī cymbalis iubilatiōis:om=
nis ſpiritꝰ laudet dominũ.

¶ Canticū eſaie. xij. capl'o.
Confitebor tibi do
mine quoniā iratꝰ
es mihi:ꝯuerſus ē
furor tuus ⁊ cōſo
latus es me. Ecce deꝰ ſalua
tor meꝰ:fiducialiť agā et nō
timebo. Q2 fortitudo mea
⁊ laus mea dñs:⁊ factus eſt
mihi ī ſalutē. Haurietꝭ aq̄s
in gaudio de fontibꝰ ſalua=
toris:et dicetis ī illa die cō
fitemini dño et inuocate no
men eiꝰ. Notas facite ī po
pulis adīuētiōes eiꝰ:memē
tote qm̄ excelſuꝫ ē nomē eiꝰ
Cātate dño qm̄ magnifice
fecit:ānūciate hoc ī vniuer=
ſa terra. Exulta ⁊ lauda ha
bitatio ſiō:q2 magnꝰ in me=
dio tui ſctūs iſrl'. Gl'ia pri.
¶ Cāticū ezechie regꝭ. eſa.
Ego dixi:ī xxxviij. ca.
dimidio dierꝝ meorꝝ
vadā ad portas īferi. Que
ſiui reſiduū ānorꝝ meorꝝ: di
xi nō videbo dñz deū in ťra
viuētiū. Nō aſpiciā hoīem
vltra:⁊ hītatorē q̄etis. Gña
tio mea ablata ē et ꝯuoluta
ē a me:q̄ſi tabernaculū pa=
ſtorū. Precisa ē velut a te=
xēte vita mea:dū adhuc or=
direr ſuccidit me: de mane
vſq3 ad veſperā finies me.
Sperabā vſq3 ad mane:q̄ſi
leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea
De mane vſq3 ad veſperaꝫ
finies me:ſicut pullꝰ hirun
dinis ſic clamabo: medita=
bor vt columba. Attenua=
ti ſunt oculi mei: ſuſpicien=
tes ī excelſo. Dñe vim pa=
tior rñde pro me:q̇d dicam
aut q̇d rñdebit mihi cū ipſe
fecerī. Recogitabo oēs an
nos meos:ī amaritudīe aīe
mee. Dñe ſi ſic viuiť ⁊ ī tali
bꝰ vita ſpūs mei corripies
me ⁊ viuificabis me:ecce in
pace amaritudo mea ama
riſſima. Tu aūt eruiſti aīaꝫ
meā vt nō periret,piecisti poſt
tergū tuū oīa pctā mea. Q2
nō infernꝰ ꝯfitebiť tibi neq3
mors laudabit te: nō expe=
ctabūt q̇ deſcēdūt ī lacū ve
ritatē tuā. Viuēs viuēs ipe
ꝯfitebiť tibi ſicut ⁊ ego ho=
die: pr̄ filijs notā faciet vita
tē tuā. Dñe ſaluū me fac:et
pſalmos nr̄os cātabimꝰ cū=
ctis diebꝰ vite nr̄e in domo
dñi. Gl'ia. ¶ Cāti. āne. j. Re
Exultauit cor (gū. ij.
meū ī dño ⁊ exaltatū
ē cornu meū ī deo meo. Di
latatū ē os meū ſup īimicoſ
meos:q2 letata ſū ī ſalutari
tuo. Nō ē ſctūs vt ē dñs:ne
q3 enī ē aliꝰ extra te:et nō ē
fortis ſicut deꝰ noſter. No=

lite multiplicare loq̄ ſubli-
mia:gl'iãtes. Recedãt veꝉa
de ore vr̄o:q2 deꝰ ſciaꝝ dñs
ē:⁊ ipi ꝑparant cogitatiões
Arcꝰ fortiū ſupatꝰ ē:⁊ infir
mi accincti ſūt robore. Re
pleti priꝰ ꝓ panibꝰ ſe loca-
uerūt:⁊ famelici ſaturati ſūt
Donec ſteril' pepit plīmos
et q̄ multos habebat filios
īfirmata ē. Dñs mortificat
⁊ viuificat: deducit ad infe-
ros ⁊ reducit. Dñs paupez
facit ⁊ ditat: hūiliat ⁊ ſuble
uat. Suſcitat de puluere
egenū:et de ſtercore eleuat
paupez. Ut ſedeat cū prin
cipibꝰ: et ſoliū gl'ie teneat.
Dñi eni ſūt cardines ꝉre:⁊
poſuit ſup eos orbē. Pedes
ſctōꝝ ſuoꝝ ſuabit:⁊ īpij in
tenebris ꝯticeſcent q2 nō in
fortitudīe ſua roborabitur
vir. Dñz formidabūt aduer
ſarij eiꝰ:⁊ ſup ipos i celis to
nabit. Dñs iudicabit fines
ꝉre:⁊ dabit īperiū regi ſuo:
⁊ ſublimabit cornu xp̄i ſui.
Gl'a. Cãti. filioꝝ iſrl'. Exo.
Cantemꝰ dño (xv.ca.
gl'ioſe ei magnificatꝰ
ē:equū ⁊ aſcēſorē deiecit in
mare. Fortitudo mea et
laus mea dñs:⁊ factꝰ ē mihi
i ſalutē. Iſte deꝰ meꝰ ⁊ gl'ifi
cabo eū deꝰ p̄ris mei ⁊ exal
tabo eū. Dñs q̄ſi vir pugna
tor oīps nomē eiꝰ:currꝰ pha
raonis ⁊ exercitū eiꝰ ꝓiecit
i mare. Electi pricipes eiꝰ
ſubmerſi ſunt i mari rubro:
abyſſi operuerūt eos deſcēderūt
i ꝓfūdū q̄ſi lapis. Dextera
tua dñe magnificata ē i for
titudīe: dexꝉa tua dñe ꝑcuſ
ſit īimicū:⁊ ī mꝉtitudīe glo
rie tue ꝺpoſuiſti aduerſari
os meos. Miſiſti irā tuam
q̄ deuorauit eos ſicut ſtipu
lã:⁊ i ſpū furoris tui cōgre
gate ſunt aq̄. Stetit vnda
fluēs:ꝯgregate ſunt abyſſi
i medio mari. Dixit īimicꝰ
ꝑſequar ⁊ cōprehendā:diui
dā ſpolia implebiꝉ aīa mea
Euaginabo gladiū meū:i
terficiet eos manus mea.
Flauit ſpūs tuus ⁊ operu
it eos mare:ſubmerſi ſūt q̄ſi
plūbū in aquis vehementi-
bus. Quis ſimilis tui i for
tibus dñe quis ſimilis tui:
magnificꝰ i ſanctitate: terri
bilis atq3 laudabilis et fa-
ciens mirabilia. Extēdiſti
manū tuā:et deuorauit eos
terra. Dux fuiſti i mīa tua:
populo quez redemiſti. Et
portaſti eū i fortitudīe tua:
ad habitaculū ſanctū tuū.
Aſcenderūt populi ⁊ irati
ſunt:dolores obtinuerūt ha-

bita tores philiſtiſm. Tunc
ꝯturbati ſūt ꝑcipes edō:
robuſtos moab obtinuit tre
mor: obriguerunt oēs habi=
tatores chanaā. Irruat ſu
per eos formido et pauor: ī
magnitudine brachij tui.
Fiant immobiles quaſi la
pis donec pertrāſeat popu=
lus tuus dñe: donec ꝑtrāſ=
eat populꝰ tuꝰ iſte quē poſ=
ſediſti. Introduces eos et
plantabis ī mōte heredita
tis tue: firmiſſimo habitacu
lo tuo quod operatꝰ es dñe
Sanctuariū tuū dñe qđ fir
mauer̄t manus tue: dñs re=
gnabit ineťnū et vltra. In=
greſſꝰ ē ei eques pharao cū
curru ⁊ eqtibꝰ eiꝰ ī mare: et
reduxit ſup eos dñs aquas
maris. Filij aūt iſrľ ābula
uer̄t ꝑ ſiccū: in medio eius.
Gľia. Cañ. abbacuc. iij. cp̄.

DOmine audiui audi=
tionē tuam: et timui
Dñe opus tuum: in medio
annoꝝ viuifica illud. In
medio annorū notum faci=
es: cū iratus fueris mīe re
cordaberis. Deꝰ ab auſtro
veniet et ſanctus de monte
pharā. Operuit celos glo
ria eius: et laudis eius ple=
na eſt terra Splendor eius
vt lux erit: cornua in mani=
bus eius. Ibi abſcōdita eſt
fortitudo eius: ante faciem
eiꝰ ibit mors. Egredietur
diabolus ante pedes eius:
ſtetit et menſus eſt terram.
Aſpexit et diſſoluit gētes:
et cōtriti ſunt mōtes ſeculi
Incuruati ſūt colles mūdi
ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ.
Pro iniquitate vidi tētoria
ethiopie: turbabunť pelles
terre madian. Nunqđ ī flu=
minibus iratus es dñe: aut
in fluminibus furor tuꝰ: aut
in mari īdignatio tua? Qui
aſcendes ſup equos tuos: ⁊
quadrige tue ſaluatio. Su
ſcitans ſuſcitabis arcū tuū:
iuramenta tribubꝰ q̄ locutꝰ
es. Fluuios ſcīdes terre:
viderūt te et doluerūt mon
tes: gurges aquarū tranſijt
Dedit abyſſus vocē ſuā: al=
titudo manus ſuas leuauit.
Sol et luna ſteterūt in habi
taculo ſuo: in luce ſagittaꝝ
tuarū ibūt: in ſplendore ful
gurātis haſte tue. In fremi
tu cōculcabis terrā: et in fu
rore obſtupefacies gentes.
Egreſſus es in ſalutē popu
li tui: ī ſalutē cū chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo
impij: denudaſti fundamen
tū vſqꝫ ad collū. Maledixi=
ſti ſceptris eius: capiti bel=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

latorum eius:venientibꝰ vt
turbo ad diſpergendũ me.
Exultatio eorum : ſicut eiꝰ
qui deuorat pauperẽ in abſ
condito. Uiam feciſti ĩ ma-
ri equis tuis:in luto aquaꝝ
multarum. Audiui et con-
turbatus eſt venter meus: a
voce contremuerunt labia
mea Ingrediatur putredo
ĩ oſſibus meis:et ſubter me
ſcateat. Ut requieſcam in
die tribulatiõis:vt aſcendã
ad populum accinctum no
ſtrum. Ficus enĩ non flore-
bit: et nõ erit germẽ in vine
is. Mentietur opus oliue:
et arua non afferent cibum.
Abſcidetur de ouili pecus
et non erit armentum ĩ pre-
ſepibus. Ego autẽ in domi
no gaudebo: et exultabo in
deo ieſu meo. Deꝰ dominꝰ
fortitudo mea:et ponet pe-
des meos quaſi ceruorum.
Et ſuꝑ excelſa mea dedu-
cet me victor:in pſalmis ca
nentem. Gloria. Canticum
moyſi deuteronomij. xxxij.

AUdite celi q̃ loquor:
audiat terra verba
oris mei. Cõcreſcat in plu
uiam doctrina mea:fluat vt
ros eloquiũ meũ Quaſi im
ber ſuper herbã:et quaſi ſtil
le ſuper gramia:quia nomẽ
dñi ĩuocabo. Date magni-
ficentiã deo noſtro:dei per-
fecta ſunt opa:et omnes vie
eius iudicia. Deus fidelis
et abſqꝫ vlla ĩiquitate iuſtꝰ
et rectus : peccauerũt ei nõ
filij eius in ſordibus. Gene
ratio praua atqꝫ ꝑuerſa:hec
cine reddis dño popule ſtul
te et inſipiens? Nunq̃d nõ
ipſe eſt pater tuus qui poſſe
dit te:et fecit et creauit te?
Memento dierũ antiquoꝝ:
cogita generationes ſingu-
las. Interroga patrẽ tuum
et annũciabit tibi :maiores
tuos et dicẽt tibi. Quando
diuidebat altiſſimꝰ gentes:
quando ſeꝑabat filios adã.
Conſtituit termios popu
lorũ:iuxta numerũ filiorum
iſrael. Pars aũt dñi pplꝰs
eiꝰ:iacob funiculꝰ heredita
tis eius. Inuenit eũ in t̃ra
deſerta:ĩ loco horroris ⁊ va
ſte ſolitudinis. Circundu-
xit eũ ⁊ docuit:⁊ cuſtodiuit
q̃ſi pupillã oculi ſui. Sicut
aquila prouocãs ad volan-
dũ pullos ſuos:⁊ ſuper eos
volitãs. Expandit alas ſu
as et aſſũpſit eũ:atqꝫ porta
uit ĩ humeris ſuis. Dñs ſo
lus dux eius fuit:et nõ erat
cũ eo deꝰ alienus. Cõſtitu-
it eũ ſuꝑ excelſam t̃rã : vt co

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

mederet fructꝰ agroꝝ. Ut
ſugeret mel de petra: oleū
qꝫ de ſaxo duriſſimo. Bu-
tirū de armēto ⁊ lac de oui
bus: cū adipe agnoꝝ ⁊ arie
tū filioꝝ baſan. Et hircos
cū medulla tritici: ⁊ ſangui
nē vue biberēt meraciſſimū
Incraſſatꝰ eſt dilectꝰ ⁊ re
calcitrauit: icraſſatꝰ impin
guatꝰ dilatatus. Dereliq̇t
deū factorē ſuū: ⁊ receſſit a
deo ſalutari ſuo. Prouoca
uerūt eū in diis alienis: et i
abominationibꝰ ad iracun-
diā cōcitauerūt. Immola-
uerunt demoniis ⁊ nō deo:
deos q̊s ignorabāt. Noui
recēteſqꝫ venerūt: q̊s nō co
luerūt p̄res eoꝝ. Deū q̇ te
genuit dereliq̇ſti: ⁊ oblitus
es dn̄i creatoris tui. Uidit
dn̄s ⁊ ad iracūdiā ꝯcitatꝰ eſt
qꝛ ꝓuocauerūt eū filii ſui et
filie. Et ait abſcondā faciē
meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo no-
uiſſima eoꝝ. Gn̄atio eni ꝑ-
uerſa eſt: ⁊ ifideles filii. Ip
ſi me ꝓuocauerūt i eo q̄ nō
erat deꝰ: ⁊ irritauerūt i va-
nitatibꝰ ſuis. Et ego ꝓuo-
cabo eos i eo q̄ nō eſt ppl's:
et in gēte ſtulta irritabo il-
los. Gloria patri. Phares.
Ignis ſuccēſus eſt in
furore meo: ⁊ ardebit
vſqꝫ ad iferni nouiſſia. De-
uorabitqꝫ t̄rā cū germie ſuo
et mōtiū fūdamēta ꝯburet
Cōgregabo ſup eos mala
et ſagittas meas ꝯplebo i
eis. Cōſumēt fame: ⁊ deuo
rabūt eos aues morſu ama
riſſio. Dētes beſtiaꝝ imit-
tā i eos: cū furore trahētiū
ſup t̄rā atqꝫ ſpētiū. Foris
vaſtabit eos gladiꝰ ⁊ itꝰ pa
uor: iuuenē ſil' ac vgīnē la-
ctentē cū hoīe ſenē. Et dixi
vbinā ſt: ceſſare faciā ex hoi
bꝰ memoriā eoꝝ. Sꝫ ppt irā
iimicoꝝ diſtuli: ne forte ſup
birent hoſtes eoꝝ. Et dice
rēt manꝰ nr̄a excelſa: ⁊ non
dn̄s fecit hec oīa. Gēs abſ-
qꝫ ꝯſilio ē ⁊ ſine prudētia: vti
nā ſaperēt ⁊ intelligerēt/ ac
nouiſſīa ꝓuiderēt. Quō pſe
q̄baꝛ vnꝰ mille ⁊ duo fugarēt
decē milia: Nōne iō qꝛ deꝰ
ſuꝰ vēdidit eos: ⁊ dn̄s ꝯclu-
ſit illos: Nō eni ē deꝰ nr̄ vt
deꝰ eoꝝ: ⁊ iimici nr̄i ſūt iu-
dices. De vinea ſodomoꝝ
vinea eoꝝ: ⁊ de ſuburbanis
gomorre. Uua eoꝝ vua fel
lis: ⁊ botri amariſſimi. Fel
draconū vinū eorū: ⁊ vene-
nū aſpidū iſanabile. Nōne
hec condita ſūt apud me: ⁊
ſignata in theſauris meis?
Mea ēvltio ⁊ ego retribuā

els i tēpore: vt labat pes eo=
rū. Iuxta eſt dies pditiōis:
et adeſſe feſtinant tpa. Iu=
dicabit dñs populū ſuū: ⁊ in
ſeruis ſuis miſerebit. Uide
bit q̄d īfirmata ſit manus: et
clauſi quoq; defecerunt: reſi
dui q; ɔſumpti ſūt. Et dicēt
vbi ſunt dij eoꝝ: in quib⁹ ha=
bebant fiduciā? De quoruz
victimis comedebāt adipes
et bibebant vinū libaminuz.
Surgāt ⁊ opitulent vobis:
et in neceſſitate vos ꝓtegāt.
Uidete q̄ ego ſim ſolus: et
nō eſt ali⁹ de⁹ p̄ter me. Ego
occidam ⁊ ego viuere faciā:
percutiā ⁊ ego ſanabo: et nō
eſt q̇ de manu mea poſſit eru
ere. Leuabo ad celū manū
meā: ⁊ dicā viuo ego in eter=
nū. Si acuero vt fulgur gla
dium meū: ⁊ arripuerit iudi
ciū manus mea. Reddā vl=
tionē hoſtibus meis: et his
qui oderūt me retribuā. In
ebriabo ſagittas meas ſan=
guine: et gladius me⁹ deuo=
rabit carnes. De cruore oc=
ciſorū: et de captiuitate nu=
dati īimicoꝝ capitis. Lau=
date gētes populū ei⁹: quia
ſanguinē ſeruorū ſuoꝝ vlci=
ſcetur. Et vindictā retribuet
in hoſtes eorum: et propiti⁹
erit terre populi ſui. Gloria.

Hy⁹ triū puerorꝫ Dan. iii. c.

Benedicite omnia ope
ra dñi dño: laudate et
ſuperexaltate eum in ſecula
Benedicite angeli dñi do=
mino: bñdicite celi domino.
Benedicite aque omnes q̄
ſuper celos ſunt dño: benedi
cite omnes v̄tutes dñi dño.
Benedicite ſol ⁊ luna domi
no: benedicite ſtelle celi dño
Bñdicite imber ⁊ ros dño:
bñdicite omnis ſpiritus dei
dño. Bñdicite ignis ⁊ eſtus
dño: bñdicite frigus ⁊ eſtas
domio. Benedicite rores et
pruina dño: bñdicite gelu et
frigus dño. Benedicite gla
cies ⁊ niues dño: benedicite
noctes et dies dño. Benedi
cite lux et tenebre dño: bene
dicite fulgura et nubes do=
mino. Benedicat terra do=
minū: laudet et ſuperexaltet
eū in ſecula. Bñdicite mon=
tes ⁊ colles dño: benedicite
vniuerſa germinantia in ter
ra dño. Bñdicite fontes do
mino: bñdicite maria et flu=
mina dño. Bñdicite cete et
oīa q̄ mouent ī aq̄s dño: bñ=
dicite oēs volucres celi dño.
Bñdicite oēs beſtie ⁊ peco=
ra dño: bñdicite filij hominū
dño. Bñdicat iſrl̄ dñm: lau=
det ⁊ ſuperexaltet eū in ſecula

Benedicite ſacerdotes dñi
dño: bñdicite ſerui dñi dño.
Benedicite ſpūs ⁊ aīe iuſto
rū dño: bñdicite ſcti ⁊ humi-
les corde dño. Bñdicite ana
nia azaria miſael dño: lau-
date ⁊ ſuperexaltate eū ī ſecu-
la. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filium
cum ſancto ſpū: laudemus ⁊
ſuperexaltemus eū ī ſecula.
Bñdictus es dñe ī firmamē
to celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorio
ſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula.

¶ Cāti. zacharie. Lu. i. ca.

Benedict⁹ dñs de⁹ iſrl':
q2 viſitauit ⁊ fecit redē
ptionē plebis ſue. Et erexit
cornu ſalutis nobis: ī domo
dauid pueri ſui. Sicut locu
tus eſt ꝑ os ſctōꝝ: q̄ a ſeculo
ſunt ꝓphetarū eius. Salutē
ex inimicis nr̄is: et de manu
oīm q̄ oderunt nos. Ad fa-
ciēdā miam cū patribus no-
ſtris: ⁊ memorari teſtamenti
ſui ſancti. Iuſiurandum qd
iurauit ad abrahā patrē no-
ſtrū: daturū ſe nobis. Ut ſi-
ne timore de manu inimico-
rū nr̄oꝝ liberati: ſeruiamus
illi. In ſctitate ⁊ iuſtitia co-
ram ipo: oīb⁹ dieb⁹ noſtris.
Et tu puer propheta altiſſi-
mi vocaberis: preibis eī āte
faciem dñi parare vias eius.
Ad dandā ſcientiā ſalutis
plebi eius: in remiſſionē pec
catorū eoꝝ. Per viſcera mi-
ſericordie dei noſtri: ī quib⁹
viſitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tene-
bris ⁊ ī vmbra mortis ſedēt:
ad dirigēdos pedes noſtros
in viā pacis. Gloria.

¶ Canticum beate marie. Luce. i.

Magnificat anima mea
dñm. Et exultauit ſpi
ritus meus: in deo ſalutari
meo. Quia reſpexit humili
tatē ancille ſue: ecce enim ex
hoc beatā me dicent omnes
generationes. Quia fecit mi-
hi magna q̄ potēs eſt: ⁊ ſctm̄
nomē eius. Et mia eius a ꝓ
genie in progenies: timenti
bus. Fecit potentiā in bra-
chio ſuo: diſpſit ſupbos mē-
te cordis ſui. Depoſuit po-
tētes de ſede: ⁊ exaltauit hu
miles. Eſurientes impleuit
bonis: ⁊ diuites dimiſit ina-
nes. Suſcepit iſrael pueruꝫ
ſuū: recordat⁹ miſericordie
ſue. Sicut locutus eſt ad pa
tres noſtros: abrahā ⁊ ſemi-
ni eius in ſecula. Gloria.

¶ Canticū ſymeonis. Lu. ii.

Nunc dimittis ſeruum
tuū dñe: ſcd̄m verbuꝫ
tuū in pace. Quia viderunt
oculi mei ſalutare tuū. Qd
paraſti ante faciē oīm popu-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

lorū. Lumē ad reuelationē gentiū: et gl̄iam plebis tue iſrael. Glia. Ambroſianus.

Te deū laudamus: te dn̄m cōfitemur. Te eternū patrē: oīs terra veneratur. Tibi oēs angeli: tibi celi / ꝛ vniuerſe poteſtates Tibi cherubin ꝛ ſeraphin: inceſſabili voce proclamāt Sanct⁹. Sanct⁹. Sanct⁹. Dn̄s deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ꝛ terra: maieſtatis gl̄ie tue. Te glorioſus apoſtoloꝝ chorus. Te pphetarū: laudabilis numer⁹. Te martyꝝ cādidat⁹: laudat exercitus. Te per orbē terrarū: ſctā confitet eccl'ia. Patrē: immēſe maieſtatis. Uenerādū tuū verū: et vnicum filiū. Sctm̄ quoqꝫ: paraclitū ſpm̄. Tu rex: glorie xp̄e. Tu patris: ſempitern⁹ es filius. Tu ad liberādū ſuſcepturus hoiem: nō horruiſti virginis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credētib⁹ regna celoꝝ. Tu ad dexterā dei ſedes: ī gl̄ia p̄ris. Iudex crederꝭ: eſſe vēturus. Tu ergo q̄s tuis famulis ſubueni: quos precioſo ſanguie redemiſti. Eterna fac: cū ſctīs tuis in gl̄ia numerari. Saluū fac populum tuū dn̄e: ꝛ benedic hereditati tue. Et rege eos: ꝛ extolle illos vſqꝫ ī et'nū. Per ſingulos dies: bn̄dicim⁹ te. Et laudam⁹ nomē tuū in ſeculū: et in ſeculū ſeculi. Dignare dn̄e die iſto: ſine pctō nos cuſtodire. Miſerere noſtri dn̄e: miſerere nr̄i. Fiat mīa tua dn̄e ſup nos: quēadmoduz ſperauim⁹ in te. In te domine ſperaui: non confundar in eternum.

¶ Oro dominicalis. Matthei. vi.

Pater noſter q̄ es ī celis. Sanctificet nomē tuū. Adueniat regnū tuuz: Fiat volūtas tua / ſicut in celo et in terra. Panē noſtruz quotidianū da nobis hodie Et dimitte nobis debita noſtra / ſicut ꝛ nos dimittimus debitorib⁹ nr̄is. Et ne nos inducas in tēptationē. Sed libera nos a malo. Amen.

¶ Symbolum apoſtoloꝝ.

Credo in deū p̄rem oīpotentē creatorē celi et terre. Et in ieſum xp̄m filium ei⁹ vnicū dn̄m noſtruz. Qui cōcept⁹ eſt de ſpū ſctō nat⁹ ex maria virgine. Paſſus ſub pōtio pylato crucifixus mortuus et ſepultus. Deſcendit ad inferna tertia die reſurrexit a mortuis.

Aſcendit ad celos ſedet ad
dexteram dei patris om̄ipo
tentis. Jnde venturus iudi
care viuos et mortuos.

CRedo i ſpm̄ ſctm̄: ſan
ctā eccłiaꝫ catholicā
ſctōꝝ ꝯmunionē remiſſionē
pctōꝝ. Carnis reſurrectio
nem vitā eternam Amen.

¶ Jn reſurrectiõe domini.
Canticū eſaie. lxiij. Cp̄.

QUis eſt iſte q̇ venit
de edō: tinctis ve-
ſtibus de boſra?
Iſte formoſus in
ſtola ſuo gradiēs i multitu
dine fortitudis ſue. Ego q̇
loquor iuſtitiam: et ꝓpugna
tor ſū ad ſaluandū. Quare
ergo rubꝝ eſt idumētū tuū
et veſtimēta tua ſicut calcā
tiū in torculari? Torcular
calcaui ſolꝰ: ⁊ de gentibꝰ nō
eſt vir mecū. Calcaui eos
in furore meo: ⁊ conculcaui
eos i ira mea. Et aſperſꝰ eſt
ſanguis eoꝝ ſuꝑ veſtimēta
mea: ⁊ om̄ia indumēta mea
inq̇naui. Dies eivltionis in
corde meo: annꝰ retributio-
nis mee venit. Circūſpexi
⁊ nō erat auxiliator: q̄ſiui et
nō fuit q̇ adiuuaret. Et ſal
uauit mihi brachiū meū: et
indignatio mea ipſa auxilia
ta eſt mihi. Cañ. olcc. vj. cp̄.

VEnite et reuertamur
ad dn̄m: q2 ipſe cepit
et ſanabit nos: percutiet et
curabit nos. Viuificabit
nos poſt duos dies: i die ter
tia ſuſcitabit nos: ⁊ viuemꝰ
in conſpectu eiꝰ. Sciemus
ſequemurq̄: vt cognoſcamꝰ
dn̄m. Quaſi diluculū pre-
paratus eſt egreſſus eiꝰ: et
veniet q̄ſi imber nobis tēpo
raneus et ſerotinus terre.
Quid faciā tibi effraim q̇d
faciā tibi iuda: mīa vr̄a qua
ſi nubes matutina: et quaſi
ros mane ꝑtranſiens. Pro
pt̄ hoc dolaui in ꝓphetꝭ: oc
cidi eos in vbis oris mei: et
iudicia tua q̄ſi lux egrediē-
tur. Quia miam volui ⁊ nō
ſacrificium: et ſcientiam dei
plus ꝙ olocauſta. Gloria.

¶ Canticū ſophonie vltio. c.

EXpecta me dicit dn̄s
in die reſurrectionis
mee in futurū: quia iudiciū
meū vt congregē gentes et
colligaꝫ regna. Et effundā
ſuper eos indignationē me
am: ⁊ omnē irā furoris mei.
In igne eni zeli mei deuo-
rabitur ois terra: quia tunc
reddā populis labium ele-
ctū: vt inuocent oēs nomen
dn̄i et ſeruiant ei hūero vno
Vltra flumina ethiopie in-

de ſupplices mei: filij diſ-
perſorum meoꝝ defecerent
munus mihi. In die illa nõ
confunderis ſuꝑ cũctis ad-
inuentionib⁹ tuis: qbus pre
uaricata es in me. Q ⁊ tũc
auferã de medio tui magni
loquos ſuperbie tue: et non
adijcies exaltari ampli⁹ in
mõte ſancto meo. Et dere-
linquã in medio tui populũ
pauperẽ et egenũ: et ſpera-
bunt in noie dñi. Reliquie
iſrael non facient iniquitatẽ
nec loquentur mendacium: et
non inuenietur in ore eoruz
lingua doloſa. Qm ipi paſ-
centur ⁊ accubabunt: ⁊ non
erit qui exterreat. Gloria.

De apoſtolis ⁊ martyri-
bus. Canticũ eſaie. lxj. Cp.

Vos ſancti dñi vo
cabimini: miniſtri
dei nři dicetur vo
bis. Fortitudinẽ
gentiũ comedetis: ⁊ in glia
eorũ ſuperbietis. Pro cõfu
ſione vřa duplici et rubore:
laudabũt partẽ eorũ. Pro-
pter hoc in terra ſua dupli-
cia poſſidebunt: letitia ſem
pitna erit eis. Q ⁊ ego dñs
diligens iudiciũ: ⁊ odio ha-
bens rapinã in olocauſtum.
Et dabo opus eorum in ve
ritate: et fedus perpetuum
feriam eis. Et ſcietur in gẽ
tibus ſemen eorum: et ger-
men eorum in medio popu-
lorum. Omnes enim qui vi-
derint eos cognoſcent illos
quia iſti ſunt ſemen cui be-
nedixit dominus. Gloria.

Cãticũ libri ſapiẽ. iij. ca.

Fulgebũt iuſti: ⁊ tanq̃
ſcintille in arũdineto
diſcurrent. Iudicabũt na-
tiones et dñabuntur popu-
lis: ⁊ regnabit dñs illorum
imperpetuũ. Qui confidũt
in dño intelligent veritatẽ:
et fideles in dilectiõe acqe-
ſcent illi. Qm donuz ⁊ pax
eſt electis dei. Gloria při.

Cãticũ libri ſapiẽ. x. Cp.

Reddidit deus merce
dẽ laborũ ſctõrũ ſuo
ruz: ⁊ deduxit illos ĩ via mi
rabili. Et fuit illis in vela-
mẽto diei: ⁊ in luce ſtellarũ
nocte. Tranſtulit illos per
mare rubrum: ⁊ trãſuexit il
los ꝑ aquã nimiam. Inimi
cos aũt illoꝝ demerſit ĩ ma
re: ⁊ ab altitudine inferoruz
eduxit illos. Ideo iuſti tu-
lerũt ſpolia ipſorũ: ⁊ decan
tauerũt dñe nomẽ ſctm̃ tuũ
Et victricẽ manũ tuã lau-
dauerũt pariter dñe de⁹ nř.

De marty. ⁊ confeſ. Cãti
cũ Eccleſiaſti. xiiij. ⁊. xv. cp.

B Eat⁹ vir q̇ in ſapiētia
morabitur: ⁊ q̇ in iuſti
tia meditabitur ⁊ in ſenſu co
gitabit circūſpectionē dei.
C ibabit illū pane vite ⁊ in-
tellect⁹: ⁊ aq̄ ſapiētie ſaluta
ris potabit illū. E t firmabi
tur in illo ⁊ nō flectet: ⁊ cōti-
nebit illū ⁊ nō ꝯfundet: ⁊ ex-
altabit illū apud ꝓximos ſu
os. E t noīe eťno heredita-
bit illū: dn̄s de⁹ nr̄. G loria.
¶ Cāticū hieremie. xvij. c.
B Enedictus vir q̇ con̄fi
dit in dn̄o: ⁊ erit dn̄s fi
ducia ei⁹. E t erit tāq̄ lignū
qd̄ trāſplātatur ſup aquas:
qd̄ ad humorem mittit radi
ces ſuas: ⁊ nō timebit cū ve
nerit eſtus. E t erit foliū ei⁹
viride: ⁊ in tp̄e ſiccitatis nō
erit ſollicitū: nec aliqn̄ deſi
net facere fructum. G l'ia.
¶ Cāticū eccl'iaſtici. xj. ca.
B Eat⁹ vir q̇ inuēt⁹ eſt ſi
ne macula: ⁊ q̇ poſt au
rū non abijt: nec ſperauit in
pecunie theſauris. Q uis ē
hic ⁊ laudabim⁹ eū: fecit eni
mirabilia ī vita ſua: Q ui p
batus eſt in illo ⁊ perfectus
inuentus eſt: ⁊ erit illi in glo
ria eťna. Q ui potuit tranſ-
gredi et non eſt tranſgreſſ⁹:
et facere mala et non fecit.
I deo ſtabilita ſunt bona il
lius in domino: et elemoſy-
nas illius enarrabit omnis
eccleſia ſanctorum. G loria.
¶ De virginibus. Canticū
Eccleſiaſtici. xxxix. Cp̄.
A Udite me diuini fru
ctus: ⁊ quaſi roſa plā
tata ſuper riuos aquaꝝ fru
ctificate. Q uaſi libanus
odorem ſuauitatis habete.
F lorete flores quaſi liliū
et date odorem: et frondete
in grattā et collaudate can
ticum: et benedicite dn̄m in
operib⁹ ſuis. D ate noī eius
magnificētiā: ⁊ ꝯfitemini illi
in voce labioꝝ vr̄oꝝ. I n cā
ticis labioꝝ ⁊ cytharꝫ: et ſic
dicetis in cōfeſſiōe opa dn̄i
vniuerſa bona valde. G l'ia.
¶ Canticum eſaie. lxj. Cp̄.
G Audēs gaudebo ī do
mino: et exultabit aīa
mea in deo meo. Q ꝛ induit
me veſtimētis ſalutis: ⁊ idu-
mēto iuſtitie circūdedit me
Q uaſi ſponſū decoratū co
rona: ⁊ q̄ſi ſpōſaꝫ ornatā mo
nilib⁹ ſuis. S icut eni ťra p-
fert germē ſuū ⁊ ſicut ort⁹ ſe
mē ſuū germiat: ſic dn̄s de⁹
germiabit iuſtitiā ⁊ laudē co
rā vniuerſis gētib⁹. G loria.
¶ Canticū eſaie. lxij. Cap̄.
N On vocaberꝭ vltra de
relicta: ⁊ terra tua nō

vocabit amplius deſolata. Sed vocaberis voluntas mea in ea: et terra tua inhabitabitur. Quia complacuit domino in te et terra tua inhabitabitur. Habitabit enim iuuenis cum virgine: et habitabunt in te filij tui. Et gaudebit ſponſus ſuper ſponſam: et gaudebit ſuper te deus tuus. Gloria patri. ¶ Septem pſalmi penitentiales. ps. vj. Domine ne in furore. j. fol. j. ps. xxxj. Beati quorum. fo. x. ps. xxxvij. Domine ne in furore. ij. f. xiij. p. l. Miſerere mei deus: ſecundum magnam. fo. xvij. ps. cj. Domine exaudi orationem meam: et cla. fo. xxxv. p. cxxix. De profundis cla. fo. xlviij. p. cxlij. Domine exaudi orationem meam auribus. fo. lj. An. Ne reminiſcaris domine delicta mea vel parentum meorum: neque vindictam ſumas de peccatis meis.

Letanie.

Kyrie eleiſon. Kyrie eleiſon. Xpe eleiſon. Xpe eleiſon. Chriſte audi nos. Xpe audi nos. Pater de celis deus Miſerere no. Fili redemptor mundi deus. Miſe. Spiritus ſancte deus. Miſerere nobis.
Sancta trinitas vnus deus. Mi.
Sancta maria Ora pro nobis.
Sancta dei genitrix Ora pro no.
Sancta virgo virginum or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines. Orate pro nobis.
Sancte iohannes baptiſta or.
Omnes ſancti patriarche et prophete Orate pro nobis.
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Sancte iacobe or.
Sancte iohannes or.
Sancte thoma or.
Sancte iacobe or.
Sancte philippe or.
Sancte bartholomee or.
Sancte mathee or.
Sancte ſymon or.
Sancte thadee or.
Sancte mathia or.
Sancte luca or.
Sancte marce or.
Omnes ſancti apoſtoli et euangeliſte. Orate pro nobis.
Omnes ſancti diſcipuli domini Orate pro nobis.
Omnes ſancti innocentes Orate.
Sancte ſtephane or.
Sancte clemens or.
Sancte ſixte or.
Sancte corneli or.
Sancte cypriane or.
Sancte laurenti or.
Sancte vincenti or.
Sancte ignaci or.

Sancte fabiane oꝛ
Sancte ſebaſtiane oꝛ
Scē dionyſi cū ſociſs tu. oꝛ
Sctē maurici cū ſoci. tu. oꝛ
Oēs ſcti mar. Oꝛate ꝑ no.
Sctē ſilueſter oꝛ
Sctē martine oꝛ
Sancte nicolae oꝛ
Sancte gregoꝛi oꝛ
Sancte ambꝛoſi oꝛ
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte hieronyme oꝛ
Sancte benedicte oꝛ
Sancte bernarde oꝛ
Sancte paule oꝛ
Sancte anthoni oꝛ
Sancte hilarion oꝛ
Omnes ſancti confeſſoꝛes.
Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta agatha oꝛ
Sancta lucia oꝛ
Sancta agnes oꝛ
Sancta cecilia. ſſ. oꝛ
Sancta anaſtaſia oꝛ
Sancta ſcolaſtica oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta vꝛſula cum ſodali=
bus tuis oꝛ
Scā maria magdalena. oꝛ
Sctā elizabeth oꝛ
Oēs ſancte vꝛgines et conti
nentes Oꝛate pꝛo nobis.
Oēs ſancti Oꝛate ꝑ nobis.
Pꝛopitius eſto. Parce no=
bis domine.
Pꝛopitiꝰ eſto Libera nos
dn̄e. Ab inſidiſs diaboli. l.
Ab oī immūdicia mentis ⁊
coꝛporis Libera nos dn̄e.
Aventura ira Libera.
Ab omni malo Libera.
Per natiuitatē tuā Libe.
Per paſſionē et crucez tuā
Libera. Per glioſaz reſur=
rectionē tuā. Libera. Per
admirabilē aſcēſionē tuā. l.
Per aduētū ſpūs ſcti para
cliti. l. Per merita oīm ſctō
rū tuoꝛ. l. Peccatoꝛes. Te
rogamꝰ audi nos. Ut pacē
⁊ ꝯcoꝛdiā nobis dones. Te
rogamꝰ. Ut mīa et pietas
tua nos cuſtodiat. Te roga.
Ut ſpatiū penitētie ⁊ emē=
dationem vite nobis dones
Te roga. Ut gratiam ſpiri
tuſ ſcti coꝛdibus noſtris cle
menter infundere digneris
Te rogamꝰ. Ut eccleſiā tu
am regere et defenſare di=
gneris. Te roga. Ut dn̄m
apoſtolicum et omnem gra
dum eccleſiaſticū in ſctā re=
ligione conſeruare digneris.
Te rogamus audi nos. Ut
antiſtitē ⁊ abbates noſtros
et cunctas congregationes
illis cōmiſſas in tuo ſctō ſer
uitio conſeruare digneris.
Te rogamus. Ut cunctum

populū chriſtianū precioſo ſanguine tuo redemptū conſeruare digneris. Te rogamus. Ut omnibus benefactoribus noſtris eterna bona retribuere digneris. Te rogam⁹. Ut omnibus fidelibus defunctis requiē eternā donare digneris. Te rogam⁹. Ut nos exaudire digneris. Te rogam⁹ audi nos Filii dei. Te rogamus au. Agnus dei qui tollis peccata mundi. Parce nobis dñe. Agnus dei qui tollis peccata mūdi. Exaudi nos dñe. Agnus dei qui tollis peccata mūdi. Miſerere nobis. Kyrie eleiſō. bis. Xp̄e eleiſon. bis. Kyrie eleiſon. bis. Pater nr̄. Et ne nos inducas in temptationē. Sed libera nos a malo. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana animaꝫ meam quia peccaui tibi. Confiteantur tibi dñe omnia opera tua. Et ſancti tui benedicant tibi. Sacerdotes tui domīe induant iuſtitiam. Et ſcti tui exultent. Peccauim⁹ dñe cum prib⁹ nr̄is. Iniuſte egimus iniquitatem fecimus. Dñe non ſecundū peccata noſtra facias nobis. Neq̧ ſcd̄m iniquitates noſtras retribuas nobis. Dñe ne memineris iniquitatum noſtrarū antiquarū. Cito anticipent nos miſericordie tue quia paupes facti ſum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter. Et propter gloriam nomis tui dñe libera nos ⁊ ppiti⁹ eſto peccatiꝫ noſtris propter nomentuū. Eſto nobiꝫ domīe turris fortitudinis. A facie inimici. Dñe deus virtutū cōuerte nos. Et oſtende facieꝫ tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dñe exaudi orōnem meā. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Or.

Omniū ſctōꝝ tuoꝝ q̄s dñe ſupplicatiōe placat⁹ et veniā nobis tribue ⁊ remedia ſempiterna ꝯcede. Deus a quo ſctā deſideria recta ꝯſilia ⁊ iuſta ſunt opera da ſeruis tuis illam quā mundus dare nō poteſt pacem vt et corda noſtra mandatis tuis dedita ⁊ hoſtiuꝫ ſublata formidine: tempora ſint tua ꝓtectione tranqlla. Oīps ſempitne de⁹ q̇viuorū dñaris ſimul ⁊ mortuorum oīmq̧ miſeris quos tuos fide et opere futuros eſſe precnoſcis te ſuppliciter exoramus vt pro quib⁹ effundere p̄ces decreuimus quoſq̧ vel

preſens ſcı̄m adhuc in car-
ne retinet vel futurũ iã exu-
tos corpore ſuſcepit: pieta-
tis tue clementia omniũ de
lictorum ſuorum veniam et
gaudia cõſequi mereantur
eterna. Per dñm nr̄m. &c.
Dñs vobiſcum. &c. Benedi-
camus dño. &c. Fideliũ aı̄e
per miſericordiã dei requie-
ſcant in pace. Amen.

¶ Bñdictiones. In .j. noct.

Deus miſereatur noſtri: et
benedicat nobis.
Illuminet dñs vultũ ſuũ ſu
per nos: ꝛ miſereat noſtri:
Benedicat nos deꝰ deꝰ nr̄:
benedicat nos deus:
Ille nos benedicat: q̇ ſine fi
ne viuit et regnat.

¶ In ſcďo nocturno.

Benedictione ꝑpetua: be-
nedicat nos pater eternus:
Unigenitus dei filius: nos
bñdicere ꝛ adiuuare dignet
Spũſſcti gr̄a: illuminare di
gnet corda noſtra:
Inunitate ſcti ſpũs: benedi
cat nos pater et filius:

¶ In tertio noct.

Euãgelica lectio: ſit nobis
ſalus et protectio:
Doctrinas euãgelicas: do
ceat nos paterna charitas:
Sapiẽtia dei patris: euãge
licꝫ nos iſtruat diſciplinis:
Intellectum ſancti euange
lij: aperiat nobis gratia ſpi
ritusſancti:

¶ Et nota ꝙ in officio regu
lari cũ vnica lectio ſeruatur
ſemper prima benedictio di
citur. In tribus autẽ lectio-
nibus due ſequentes ſuper
adduntur. Cum vero die pri
uata homelia legitur tres vl
time bñdictiones tertij no-
ctur. recitantur. ¶ Feriatis
diebus extra aduentum dñi
et ſeptuageſimam: et etiam
extra tẽpꝰ paſchale. ¶ Ad
noctur. de tempore. Hymnꝰ

Eterne rex condi-
tor / noctẽ diẽqꝫ q̇
regis: et tẽporum
das tpa: vt alleues
faſtidium. Preco dieı̄ iã ſo-
nat / noctis ꝓfunde peruigil:
nocturna lux viãtibus / a no
cte noctem ſegregãs. Hoc
excitatus lucifer / ſoluit po-
lum caligine: hoc omnis er-
rorum chorus / viam nocen-
di deſerit. Hoc nauta vires
colligit / põtiqꝫ miteſcũt fre
ta: hoc ipa petra eccl'e: canẽ
te culpã diluit. Surgamꝰ ĝ
ſtrẽnue / gallus iacẽtes exci
tat / ꝛ ſõnolẽtos icrepat / gal
lus negantes arguit. Gallo
canẽte ſpes redit / egrı̄s ſalus
refũdit: mucro latrõis ↄdit /

lapſis fides revertit. Ieſu
labentes reſpice/⁊ nos videndo
corrige: ſi reſpicis lapſi
ſtabunt/fletuqꝫ culpa ſoluit
Tu lux refulge ſenſibꝰ/ mē
tiſqꝫ ſōnū diſcute:te nr̄a vox
primū ſonet/⁊vota ſoluamꝰ
tibi. Deo pr̄i. ⁊c. ❡ Ad lau. hyꝰ.
Splēdor pater-
ne glorie/de luce lucē
proferens:lux lucis et fons
luminis/dies diē illuminās
Veruſqꝫ ſol illabere/micās
nitore perpeti: iubarqꝫ ſcti
ſpiritus/infunde nr̄is ſenſi-
bus. Votis vocemꝰ te pa-
trē/patrē perēnis glorie:pa
ter potentis gratie/ culpam
releget lubricā. Informet
actꝰ ſtrēnuos/ dētē retūdat
inuidi:caſus ſecūdet aſpos/
donet gerēdi gratiā. Mētē
gubernet ⁊ regat/caſto fide
li corpore:fides calore fer-
ueat/ fraudis venena neſci-
at. Chriſtuſqꝫ nobʒ ſit cibꝰ/
potuſqꝫ noſter ſit fides : leti
bibamus ſobriā/ebrietatē
ſpiritus. Letꝰ dies hic trāſ-
eat/pudor ſit vt diluculum:
fides velut meridies:crepu-
ſculū mens neſciat. Auro-
ra curſus prouehat/ aurora
totus prodeat:in patre to-
tus filius/ ⁊ totus in verbo
pater. Deo patri ſit gloria/
eiuſqꝫ ſoli filio:cū ſpiritu pa
raclito/ et nunc et in perpe-
tuū Amē. ❡ Ad primā. hyꝰ
Iam lucʒ orto ſidere/
deuʒ p̄cemur ſuppli-
ces:vt ī diurnis actibꝰ/ nos
ſuet a nocētibus. Linguaʒ
refrenās temperet / ne litis
horror inſonet: viſū fouēdo
contegat/ne vanitates hau
riat. Sint pura cordis inti-
ma/abſiſtat et vecordia:car
nis terat ſupbiā/potus cibi-
qꝫ parcitas. Vt cū dies abſ
ceſſerit / noctēqꝫ ſors redu-
xerit:mūdi per abſtinentiā/
ipſi canamus gloriaʒ. Deo
pr̄i. viā. ❡ Ad.iij. hymnꝰ.
Nunc ſancte nobʒ ſpi-
ritus/ vnū patri cū fi
lio:dignare promptꝰ ingeri/
noſtro refuſus pectori. Os
ligua mens ſenſus vigor/ cō
feſſionē perſonet: flāmeſcat
igne charitas/accendat ar-
dor primos. Preſta pr̄ pi-
iſſime/ patriqꝫ cōpar vnice
cū ſpiritu paraclito/regnās
per oē ſeculū Am̄. ❡ [illegible]
Rector potēs [illegible]
verax deꝰ/ q̄ tēpera[illegible]
rerū vices :ſplendore ma[illegible]
inſtruis/et ignibus mer[illegible]
Extingue flāmas litiū/ [illegible]
fer calorē noxiū: cōfer ſalu[illegible]
tē corporū/veramqꝫ pacē co[illegible]

diſi. Preſta pater piiſſime.
¶ Ad nonam. Hymnus.
RErũ deꝰ tenax vigor/
immotꝰ i te pmanẽs: lu-
cis diurne tpa ſucceſſibꝰ de
terminãs. Largire clarꝝ ve-
ſpere/ q̃ vita nuſq̃ꝫ decidat:
ſꝫ pmiũ mortꝭ ſacre/ pennis
inſtet gl'ia. Preſta pater pi
iſſime. ¶ Ad vſ. Hymnus.
DEus creator oĩm/ po
liq̃ꝫ rector veſtiẽs: diẽ
decoro lumine/ noctẽ ſopo-
ris grã. Artꝰ ſolutos vt q̃-
es/ reddat laborꝭ vſui: mẽteſ
q̃ꝫ feſſas alleuet/ luctuſq̃ꝫ ſol
uat anxios. Grates pacto
iã die/ ⁊ noctis exortu p̃ces:
voti reos vt adiuues/ hym-
nũ canẽtes ſoluimꝰ. Te cor
dis yma ꝯcinãt/ te vox cano
ra cõcrepet: te diligat caſtꝰ
amor/ te mens adoret ſobria
Ut cũ pfunda clauſerit/ diẽ
caligo noctium: fides tene-
bras neſciat/ ⁊ nox fide relu
ceat. Dormire mentẽ ne ſi-
nas/ dormire culpa nouerit:
caſtos fides refrigeret/ ſom
ni vaporẽ temperet. Exuta
ſenſu lubrico te cordis/ alta
ſomnient ne hoſtis iuidi dolo
pauor q̃etos ſuſcitet. Chri
ſtũ rogemus ⁊ patrẽ/ chriſti
patriſq̃ꝫ ſpiritũ: vnũ potẽs
per oĩa foue precantes tri-
nitas. Amẽ. ¶ Ad ꝯple. hyꝰ.
TE lucis añ tminũ/ re-
rũ creator poſcimꝰ:
vt ſolita clementia/ ſis pſul
ad cuſtodiam. Procul rece
dãt ſõnia/ et noctiũ fãtaſma
ta: hoſtẽq̃ꝫ nr̃ꝫ comprime/ ne
polluant corpa. Pr̃a pater
op̃s/ per ieſuꝫ xp̃m dñm: q̃ te
cũ imp petuũ/ regnat cũ ſan
cto ſpũ. Amẽ. ¶ In paſche
ad veſperas. Hymnus.
AD cenã agni puı-
di/ ⁊ ſtolis albis cã
didi: poſt trãſitum
marꝭ rubri/ xp̃o ca-
namꝰ pricipi. Cuiꝰ corpus
ſctiſſimũ/ i ara crucꝭ torridũ:
cruore eiꝰ roſeo/ guſtãdo vi-
uimꝰ deo. Protecti paſche
veſpe/ a deuaſtãte angelo/
erepti de duriſſimo/ pharao
nis impio. Iã paſcha nr̃m
xp̃s ẽ/ q̃ imolatꝰ agnꝰ eſt/ ſin-
ceritatꝭ azima/ caro eiꝰ obla
ta eſt. O vere digna hoſtia/
p quã fracta ſũt tartara: re
dẽpta plebs captiuata/ red
dita vite pmia. Conſurgit
xp̃us tumulo/ victor redit
de baratro: tirãnũ trudẽs vi
culo/ ⁊ reſerãs paradiſum.
Queſumꝰ auctor oĩm/ i hoc
paſchali gaudio: ab oĩ mortꝭ
impetu tuũ defende pplm.
Gl'ia tibi dñe/ q̃ ſurrexiſti a

ouãs cõſcẽdit ardua:celige nax epulis/fruitur⁹ ꝑennib⁹ Hui⁹ o xp̃e meritꝫ nr̃is ade ſto ꝑcib⁹:ꝙ tibi laudũ debita/deferamus obſeqa. Tibi pr̃iqꝫ gl̃ia/cũ ſcõ ſit ſpirami ne:i ſũma celi curia/nũc ꝛ ꝑ cũcta ſcl'a. Am̃. ¶ De ỽgi. ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ laud. hy⁹.

IEſu corona ỽginum/ quẽ mat illa ꝯcepit:ꝙ ſola ỽgo ꝑturit/hec vota clemẽs accipe. Qui paſcis int lilia/ſept⁹ choreis ỽginum: ſpõſas decorãs gl̃ia/ſpõſiſqꝫ reddẽs p̃mia. Quocũqꝫ ꝑgis ỽgines / ſequunt atqꝫ laudib⁹: poſt te canẽtes curſitãt/hymnoſqꝫ dulces ꝑſonant. Te dep̃camur largi⁹/ nr̃is adauge mẽtib⁹/neſcire ꝑr̃⁹ oĩa/ corruptiõis vulnera. Pr̃a pr̃ pi. ꝛc̃. ¶ Ad no. De ỽgie mar. ex ĩtegro. hy⁹

VIrgis ꝓles opifexqꝫ mr̃is/ỽgo quẽ geſſit pepitqꝫ ỽgo:ỽginis feſtum canim⁹ tropheũ/accipe votũ. Hec tua virgo duplici btã/ſorte dũ geſſit fragilem domare:corpis ſexũ domuit cruẽtũ/corpe ſeclũ. Unde nec mortẽ nec amica mortꝭ/ ſeua penarũ gñā paueſcẽs: ſanguine fuſo meruit ſecreta/ſcãdere celi. Hui⁹ obten tu de⁹ alme nr̃is/ parce iã culpis vitia remittẽs:ꝙ tibi puri reſonem⁹ aluũ/pectorꝭ hymnũ. Gl̃ia pr̃i geniteqꝫ ꝓli/ꝛ tibi ꝯpar vtriuſqꝫ ſẽꝑ ſp̃us alme deus vn⁹/ oĩ tp̃e ſecli. Am̃. Ad noc. de ỽgie non mart. hy⁹. Hui⁹ obten. Gl̃ia pr̃i geni. ꝛc̃. ¶ De ſancta nõ ỽgine ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ lau. Hui⁹ o xp̃e meri. Tibi pr̃iqꝫ gloria. Ad noc. Hui⁹ obten. Gloria patri genite. ¶ In dedicatiõe eccl'ie ad primas veſ. ex ĩtegro. hy⁹.

VRbs btã hierl'm dicta pacis viſio/ꝙ conſtruitur in celis viuis ex lapidib⁹: ꝛ angelis coornata/ vt ſpõſata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo:p̃parata vt ſponſata copulata dñō/platee et muri ei⁹ ex auro puriſſimo. Porte nitẽt margaritis/aditis patẽtib⁹/ꝛ virtute meritorũ illuc introducit: om̃is ꝙ ob xp̃i nomẽ/hic in mũdo p̃mit Tonſionib⁹ p̃ſſuris expoliti lapides: ſuis coaptantur locis ꝑ manũ artificꝭ:diſponunt ꝑmanſuri/ſacris edifiſciis. ¶ Ad noct. Hymnus

ANgulare fũdamẽtũ lapis xp̃s miſſus eſt: qui cõpage parietũ ĩ vtroqꝫ

nectiť: quē ſion ſctā ſuſcepit
in ꝗ credēs ꝑmanet. Ois il
la deo ſacra/ et dilecta ciui=
tas: plena modulis ī laude/
⁊ canore iubilo: trinū deum
vnicumqꝫ/ cū fauore p̄dicat
Gl'ia ⁊ honor deo. vt infra.
¶ Ad laud. et .ij. veſ. hyꝰ.
Hoc ī tēplo ſūme deꝰ/
exoratꝰ aduenī/ ⁊ cle=
mēti bonitate p̄cū vota ſuſ=
cipe: largā bn̄dictionē/ hic ī
funde iugiť. Hic ꝓmereanť
oēs petita accipe: ⁊ adepta
poſſidere cū ſctis ꝑeniť: pa=
diſū ītroire trāſlati ī requiē
Gl'ia ⁊ honor deo/ vſqꝫ ꝗ al
tiſſio vna p̄ri filioqꝫ inclyto
ꝑaclito: cui laus eſt ⁊ ptās/ ꝑ
eterna ſcl'a Am̄. ¶ In inuē
tiōe ⁊ exaltatiōe ſctē crucis
ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ laud. hyꝰ.
Salue crux ſctā ſal
ue mundi gl'ia/ x̄a
ſpes nr̄a vera fe=
rēs gaudia: ſignū
ſalutis ſalꝰ in ꝑiculis vitale
lignū vitā portās oim̄. Te
adorandā te crucē viuificā/
in te redēpti dulce decus ſe
culi: ſemꝑ laudamꝰ ſemꝑ ti=
bi canimꝰ/ ꝑ lignū ſerui ꝑ te
ſumus liberi. Originale cri
men necans in cruce nos a
ꝑuatis xp̄e munda macu=
lis: humanitatē miſeratus
fragilē per crucē ſctām/ la=
pſis dona veniaꝫ. Protege
ſalua bn̄dic ſanctifica/ ppl'ꝫ
cunctū crucis per ſignacu=
lum: morbos auerte corpis
⁊ aīe: hoc ꝯtra ſignū/ nullꝫ
ſtet ꝑiculum. Sit deo patri
laus ī cruce filij/ ſit coeq̄lis
laus ſctō ſpūi: ciuibꝰ ſūmis
gaudiū ſit angelis: honor in
mūdo/ ſit crucis īuētio. vel
ſit crucis exaltatio. Amen.
Ad no. hyꝰ. Eterna xp̄i. ⁊c.
¶ De ſctō iohāne baptiſta
ad .i. veſ. ex integro. hymnꝰ
Ut q̄ant laxis reſona
re fibris/ mira geſto=
rum famuli tuoꝝ: ſolue pol
luti labij reatū/ ſācte iohēs
Nunciꝰ celſo veniēs olipo/
te p̄ri magnū fore naſcitu=
rū: nomē ⁊ vite ſeriē gerēde/
ordine ꝓmit. Ille ꝓmiſſi du
biꝰ ſuꝑni/ ꝑdidit ꝓmpte mo=
dulos loq̄le: ſꝫ reformaſti ge
nitꝰ ꝑēpte/ organa vocis.
Uētris obſtruſo poſitꝰ cubi
li/ ſēſeras regē thalamo ma
nētē: hic parēs nati meritis
vterqꝫ/ abdita pādit. ¶ Ad
Antra deſerti (noc. hyꝰ
tener ſub ānis/ ciuiū
turmas fugiēs petiſti: ne le=
ui ſaltē maculare vitā/ famie
poſſes. Prebuit hirtū tegi=
men camelꝰ/ artubus ſacris

ſtrophiū bidentes:cui latex
hauſtū ſociata paſtū/ mella
locuſtis. Ceteri tm̄ cecine=
re vatuꝫ/ corde p̄ſago iubar
affuturꝫ:tu q̇dē mūdi ſcelus
auferētē/indice ꝓdis. Gl'ia
pr̄i. ¶ Ad l. et .ii. veſ. Hyꝰ.

NOn fuit vaſti ſpatiū
ꝑ orbis / ſāctior q̇ſq̄
gēitꝰ iohē:q̇ nephas ſecli me
ruit lauātē/tigē liphis. Omi
mis felix mēitiqꝫ celſi/neſci
ēs labē niuei pudorꝫ p̄potēs
martyr eremiqꝫ/ cultor ma=
xime vatū. Serta terdenis
alios coronāt/ aucta cremē
tis duplicata q̊ſdā:trina cē=
teno cumulata fructu/ te ſa
cer ornāt. Nūc potens nr̄i
meritꝫ opimis/ pectoris du=
ros lapides repelle:aſperū
planans iter ꝛ reflexos/ diri
ge calles. Ut piꝰ mūdi ſator
ꝛ redēptor/mentibꝰ pulſa lu
uiōe purꝫ:rite dignet veniēs
ſacratos / ponere greſſus.
Gl'iam pr̄i reſonemꝰ oēs/et
tibi xp̄e genite ſupne/cum q̇
bꝰ ſctus ſiml' ꝛ creator/ ſpūs
regnat Am̄. ¶ Petri ꝛ pau
li ad vtraſqꝫ veſ. ex ite. Hyꝰ.

AUrea luce et decore
roſco / lux lucis om̄e
perfudiſti ſcl'm: decorās ce=
los inclyto martyrio hac ſa
cra die que dat reis veniaꝫ.
Ianitor celi doctor orbꝫ pa
riter/iudices ſecli v̄a mūdi
lumina:ꝑ cruceꝫ alter alter
enſe triūphās/vite ſenatum
laureati poſſidēt. Diuiſio.
Iam bone paſtor petre cle
mēs accipe vota precātū et
pctī vincula:reſolue tibi po
teſtate tradita:q̄ cūctꝫ celū
v̄bo claudis apis. Diuiſio.
Doctor egregie paule mo
res īſtrue / ꝛ mēte polū nos
trāſferre ſatage:donec ꝑfe=
ctū largiat plenꝰ euacuato/
qđ ex ꝑte gemimꝰ. Oliue bi
ne pietatꝫ vnice/fide d̄uotos
ſpe robuſtos maxime:fonte
repletos charitatis gemīe/
poſt mortē carnis īpetrate
viuere. Sit trinitati ſēpiter
na gl'ia/ honor ptās atqꝫ iu=
bilatio:in vnitate cui manet
īperiū extūc ꝛ modo/ꝑ eter
na ſcl'a Amē. Ad noc. Hyꝰ.
Exultet celū. ꝛc. Ad l. hyꝰ.
Oliue bine. Sit trini. ¶ In
cōmēoratione ſcti pauli ad
vtraſqꝫ v̄ſ ꝛ lau. hyꝰ. Doctor
egregie. Sit trinitati ſem.
vts. Ad noctur. Hyꝰ. Exul
tet celū laudibus. fol. lxiii.
¶ Uiſitationis btē marie ad
vtraſqꝫ veſperas. Hymnꝰ.

AUe maris ſtella/dei
mr̄ alma: atqꝫ ſp virᷓ=
go/felix celi porta. Sumēs

Alud aue/gabrielis ore:fun=
da nos ī pace/ mutās nomē
eue. Solue vincla reis/pro
fer lumen cecis : mala nr̄a
pelle/bōa cūcta poſce. Mō=
ſtra te eſſe mr̄em/ſumat per
te precē:q̄ ꝓ nobis natꝰ/ tu
lit eſſe tuꝰ. Uirgo ſingula=
ris/inter oēs mitis:nos cul
pis ſolutos/mites fac ⁊ ca=
ſtos. Uitā pr̄ſta puram/iter
para tutū: vt vidētes ieſuʒ/
ſemꝑ colletemur. Sit laus
deo pr̄i/ſūmo xp̄o decꝰ:ſpūi
ſctō/honor tribꝰ vnꝰ. Amen
¶ Ad nocturnos. Hymnꝰ.
Hit porta xp̄i ꝑuia/re=
ferta plena gr̄a:trāſ=
itq꜡ rex et ꝑmanet/clauſa vt
fuit per ſcl'a. Genꝰ ſupni lu=
minis / ꝓceſſit aula v̄ginis:
ſponſꝰ redēptor cōditor/ſue
gigas eccl'ie. Honor mr̄is ⁊
gaudiū/imēſa ſpes creden=
tiū:ꝑ atra mortʒ pocula/re=
ſoluit nr̄a crimia. Deo pr̄i.
⁊c. Ad lau. hyꝰ. Quē terra
ponthꝰ. Cui luna. Btā mr̄.
Benedicta celi. Gloria tibi
dn̄e. ⁊c. vt infra in aſſumpt.
¶ In ꝯmēoratiōe ſcti bn̄di
cti. Ad vtraſq꜡ vš ⁊ lau. hyꝰ
Jeſu corona celſior / ⁊
v̄itas ſublimior : qui
confitēti ſeruulo/ reddis ꝑ=
enne premiū. Da ſupplicā=
ti cetui /obtētu huiꝰ optimi:
remiſſionē crimīnū/rūpēdo
nexū vinculi. Anni recurſo
tꝑe/dies reluxit lumie:quo
ſanctus hic de corꝑe/ polū
migrauit prepotēs. Hic va
na fra gaudia/ ⁊ luculenta
predia:polluta cūcta depu=
tans/ouans tenet celeſtia.
Te nūc redēptor q̄s/vt ipi=
us ꝯſortio:iungas precātes
ſeruulos / in ſēpiterna ſcl'a.
Amen. Ad noctur. Hymnꝰ
Te xp̄e rex piiſſie / hic
ꝯfitendo iugit: calca
uit hoſtē fortit/ ſuꝑbū ac ſa=
tellitē. Uirtutū actu ⁊ fide/
ꝯfeſſionis ordine:ieiuna mē
bra deferēs/dapes ſuꝑnas
obtinet. Plꝰ currit i certami
ne/confeſſor iſte ſuſtinēs:q̄
martyr ictū ſufferēs/mucro
ne fūdēs ſāguinē. Proinde
te piiſſime/ꝑcamur oēs ſuꝑ
plices : vt huius almi gr̄a/
nobis remittas debita. Te
nunc redemptor. ⁊c. ¶ De
ſācta maria magdalena ad
vtraſq꜡ veſ. et laud. Hymnꝰ.
Jeſu xp̄e auctor vite
q̄ i tuo ſanguine:pec=
catū lauiſti ade marie mag=
da lene:tribuiſti ſalutarem/
fructū pn̄ie. Precioſā mar
garitā ſtellāq꜡ clariſſimam/
eā locaſti i arce ꝑranice cu=

rie: vt eſſet euidēs tue: exē-
plū clemētie. Interuētu er
go ei⁹ſis nobꝫ ꝓpiti⁹: ac nr̄a
dele pctā ꝛ da vite gaudia:
q̇ regnas cuꝫ deo pr̄e / ꝛ ſpū
ſancto compare. Amen.

Ad nocturnos. Hymnus.

Votiua cūctis orbita:
lucis triūphat gr̄a:
qua ſcādit aſtra vernula / ma
ria xp̄i fulgida. Calcans
btā luridam / ſecli ruētis ma
chinā: ardore ſcti ſp̄s / ignes
ſubegit lubricos. Hec ſa-
cras ieſu lachrymis / plātas
rigauit intimis: terſit capil-
lis oſculās / mētis tenebras
expians. Te q̄s gratiſſimā /
depoſce nobis veniam: cele
ſtis vite gaudijs: q̊ perfrua
mur intimis. Salue btā tri-
nitas / perenni manēs gaudio
iuua creatrix ſcl'm / que re-
gnas imppetuum. Amen.

Ad vincula ſcti petri ad
vtraſqꝫ vſ̄ ꝛ lau. hy⁹. Iam
bone paſtor. Sit trinitati.
Ad noc. hy⁹. Exultet celū
laudibus reſultet terra. ꝛc.

In īuentiōe ſcti ſtephāi
ad vtraſqꝫ vſ̄ ꝛ laud. Hy⁹.

Sancte dei ꝓcioſe pro
tomartyr ſtephane: q̄
virtute charitatis circūful-
tus vndiqꝫ: dn̄m ꝓ inimico /
exoraſti pplo. Unde p̄ces
pro deuoto tibi nunc colle-
gio: vt tuo ꝓpitiat⁹ interuentu
dn̄s: nos purgatos a pctō /
iūgat celi ciuib⁹. Gl'ia ꝛ ho
nor deo vſqꝫquo altiſſimo:
vna pr̄i filioqꝫ inclyto pacli
to: cui laus eſt ꝛ ptās / ꝑ eter
na ſcl'a. Amē. Ad noc. hy⁹.
Martyr dei q̇ vnicum. ꝛc.

Laurentij martyris ad
vtraſqꝫ veſ. et lau. Hymn⁹.

Conſcendat vſqꝫ ſide-
ra / celiqꝫ pulſet itima
vox atqꝫ cant⁹ oīm / te deum
collaudātiū. Adeſt nāqꝫ fe
ſtiuitas / ꝛ dies venerabilis:
in q̊ celū ꝑ meritꝫ laurēti⁹ in
greſſ⁹ eſt. Qui ſupatis igni
bus / ꝛ ipſis tortorib⁹: deui-
ctis ſeuis hoſtib⁹ / nūc gau-
det i celeſtib⁹. Ipſe dignet
dn̄m / rogare clemētiſſimū:
vt ab et'nis ignibus / nos ſal
uet ꝛ demōib⁹. Pr̄a pr̄ piiſ.
ꝛc. Ad noc. Martyr dei. ꝛc.

In aſſūptione btē marie
ad vtraſqꝫ veſ. et ite. Hy⁹.

Quē t'ra pōth⁹ ethera /
colūt adorāt p̄dicāt:
trinā regētē machinā / clau-
ſtrū marie baiulat. Cui lu-
na ſol ꝛ oīa / deſeruiūt ꝑ tpa
ꝑfuſa celi gr̄a / geſtāt puelle
viſcera. Btā mr̄ munere / cu
ius ſupn⁹ artifex: mūdū pu-
gillo ꝯtinēs / vētrꝫ ſub archa

clauſꝰē. Bn̄dicta celi nūcio
fecūda ſctō ſpū: deſideratꝰ
gētibꝰ/cuiꝰ ꝑ aluū fuſꝰē. Vi
ſio. O glꝛioſa dn̄a/excelſa
ſup ſidera: q̇ te creauit ꝓui=
de/ lactaſti ſacro vbē. Q̄d
eua triſtꝫ abſtulit/tu reddis
almo germīe: intrēt vt aſtra
flebiles celi feneſtra fctā es
Tu regis alti ianua/ ꝛ poꝛ=
ta lucꝫ fulgida: vitā datā ꝑ
ꝟginē/gētes redēpte plau=
dite. Glꝛia tibi. ꝛc. Ad noct.
Fit porta. ꝛc ❡ Ad l. Hyꝰ.
O Quā glꝛifica luce cho
ruſcas/ſtirpꝫ dauitice
regia proles: ſublimis reſi=
dens ꝟgo maria ſupra celi=
genas/etheris oēs. Tu cuꝫ
ꝟgineo matꝫ honore/āgeloꝝ
dn̄o pectoris aulā: ſacris vi
ſceribꝰ caſta paſti natꝰ hinc
deꝰ ē/corpe xp̄s. Quē cūctꝰ
venerans orbis adorat/ cui
nūc rite genu flectit oē: a q̇
nos petimꝰ te veniēte abie=
ctis tenebris/ gaudia lucis.
Hoc largire patꝫ lumis oīs
natū ꝑ ꝓpriū flamine ſctō: q̇
tecū nitida viuit ī ethera re
gnās ac moderās/ ſclꝛa cun
cta. Am̄. ❡ In natiuita. bte
ma. ad vtraſqꝫ vā. hyꝰ.
G Aude viſceribꝰ mr̄ ī iti
timis felix ecclꝛia q̄ ſacra re
plicas: ſctē feſta marie plau
dant aſtra ſolū mare. Cuiꝰ
magnificata ē gn̄atio cuiꝰ vi
ta ſacrꝫ claruit actibꝰ: cuiꝰ ſi
nꝫ honorē ſūmū ſn̄ tenꝫ fine
Que ꝟgo pepit ꝟgoqꝫ ꝑma
net lactauit ꝓpiis vberibꝰ dn̄
portātēqꝫ gēbat vlnꝫ ꝑna tre
mētibꝰ Felix mltiplici lau
de puerꝑa regꝫ ꝑtra ſui clau
ſa ꝑēnit mūdi: ſtella fluētꝫ flo
rꝫ ꝟglꝛa r̄gia Te nūc ſupplꝛr
ſctā theotocos regꝫ ꝑpetui
ſpōſaqꝫ poſcimꝰ: vt nos ſēꝑ
vbiqꝫ miti mūē ꝓtegas Sā
ctꝫ obtieas ꝟgo p̄cātibꝰ pacꝫ
p̄ſidiū dulce diutine: nobꝫ at
qꝫ bti regni dōa ꝑēnia Pr̄a
ſūme pr̄ pr̄is ac vnice āboꝝ
qꝫ ſilꝛ ſp̄s ānue: q̇ regnas deꝰ
vnꝰ oī tꝑe ſclꝛi. ā. Ad n̄. Fit
O porta. ꝛc. Ad l. Hyꝰ.
O Scā mūdi dn̄a regia
celi iclyta/o ſtella marꝫ ma
ria ꝟgo mr̄ deifica Emerge
dulcꝫ filia niteſce iā ꝟgūclꝛa:
florē natura nobilē xp̄ꝫ deūꝛ
hoīeꝫ Natalꝛ tui ānua en co
limꝰ ſolēnia: q̇ ſtirpe alectiſ=
ſia mūdo fulſiſti gēita Per
te ſumꝰ ꝛrigene ſilꝛqꝫ iā celi=
gene: pacati pace nobili mo
re iſtiabili Sit trinitati glꝛa
ſit ſēꝑ ac victoria: in vnitate
ſolida/ꝑ ſclꝛoꝝ ſecula. Am̄.
❡ In exal. cru. vt i ciꝰ inuē.
Michael. ar. ad. j. vā. hyꝰ.

M Iſterioꝝ ſignifer cele
ſtiū archāgele/ te ſup
plicātes q̄s/ vt nos placat⁹
viſites I p̄e cū ſcis āgel'/ cū
iuſtis cū aplis: illuſtra locū
iugit' q̄ nūc orātes degim⁹.
C aſtiſſimoꝝ oim/ doctoꝝ
ac pōtificū: p nob; p̄ces ꝓ=
fluas/ deuot⁹ offer dn̄o. N o
ſtē repellat vt ſeuū opēq; pa
c; dirigat: ꝛ nr̄a ſil' pectora
fides pfecta mūiat D eo pa.
A Scēdāt (Ad no. hy⁹
nr̄e ptin⁹ ad thronū
voces gl'ie: mētesq; nr̄a seri
gat/ q̇ ſede ſplēdet fulgida
H ic vt⁹ ei⁹ mācat hic firma
flagret charitas: hic ad ſalu
t; cōmoda/ ſuis occurrat fa
mul'. E rrores oēs auferat
vagoſq; ſenſ⁹ corrigat: ꝛ di
rigat veſtigia nr̄a pac; p ſe=
mitā. L ucis i arce fulgida
hec ſacra ſcribat carmia: nr̄a
q; ſil' noia i libro vite ꝯſerat
D eo pr̄i. ¶ Ad l. ꝛ. ij. vs. h⁹
C hriſte ſctoꝝ dec⁹ āge
loꝝ rctor hūani gn̄is
ꝛ auctor: nob; etnū tribue be
nign⁹ ſcādē regnū. A ngelū
pac; michael ad iſtā celit⁹
mitte rogitam⁹ aulā: nob; vt
crebro veniēte creſcāt pſpa
cūcta. A ngel⁹ fort; gabriel
vt hoſtē pellat ātiquū volitet
ab alto: ſepi⁹ tēplū veniat ad
iſtud viſere nr̄z A ngelū no=
bis medicū ſalut;/ mitte de
cel' raphael vt oēs: ſāet egro
tos pitq; nr̄os/ dirigat act⁹
H ic dei nr̄i genitrix maria
tot⁹ ꝛ nob; chor⁹ āgeloꝝ: ꝓ
aſſiſtat ſiml' ꝛ btā cōcio tota
P reſtet hoc nobis deitas
btā/ pr̄is ac nati pariterq; ſcti
ſp̄s cui⁹ reboat i oi/ gl'ia mū
do Am̄. ¶ De oib⁹ ſctis ad
O vtraſq; veſ. ꝛ lau. hy⁹.
C hriſte redēptor oiz/
cōſua tuos famlos: btē ſp
vgis/ placat⁹ ſctis p̄cibus.
B tā q̊q; agmīa/ celeſtiū ſpū
um: p̄terita p̄ntia futa mala
pellite V ates etni iudicis/
a plīq; dn̄i: ſupplicit' ex poſci
m⁹ ſaluari vr̄is p̄cib⁹ M arty
res dei iclyti/ ꝯfeſſoreſq; lu
cidi: vr̄is oronib⁹/ nos ferte
i celeſtib⁹. C hor⁹ ſacraꝝ v=
ginū/ mōachorūq; oiz: ſil' cū
ſctis oib⁹ ꝯſortes xp̄i facite
G ētē auferte pfidā/ creden
tiū de finib⁹: vt xp̄i laudes
debitas pſoluam⁹ alacriter
G l'a pr̄i igenito eiuſq; vni
genito: vna cū ſcō ſpū/ i ſēpi
terna ſcl'a. ā. ¶ Ad noc. hy⁹.
I Eſu ſauator ſcl'i/ redē
ptis ope ſubueni: ꝛ pia
dei genitrix/ ſalutē poſce mi
ſeris. C et⁹ oēs āgelici/ pr̄=
archarū cunei: et pphetaꝝ

merito/ nobis p̄cētur veniā
Baptiſta xp̄i p̄ui⁹/et claui-
ger ethere⁹: cū ceterꝫ apl'is/
nos ſoluāt nexu crimis Co
rꝰ ſacrat⁹ martyꝝ/ꝯfeſſio ſa
cerdotū: ꝛ ꝟginalis caſtitas
nos a pctis abluāt. Mona-
choꝝ ſuffragia/ oēſqꝫ ciues
celici/ānuātvotis ſupplicū/
et vite poſcāt p̄miū. Laus
honoꝛ ꝟtus gl'ia/deo p̄ri ꝛ fi
lio: ſctō ſil' paclito / i ſēpiťna
ſcl'a. Am̄. ¶ De ſctō martio
ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ laud. Hẏ⁹.

Martine ꝯfeſſoꝛ dei/ va
lens vigoꝛe ſpūs/car
nis fatiſcēs artub⁹ moꝛtꝫ fu
ture p̄ſci⁹. Qui pace xp̄i af-
fluēs in vnitate ſpūs diuiſa
mēbꝛa eccl'ie paci refoꝛmāſ
vnice. Quē vita fert pbabi-
lē/ quē moꝛs cruēta nō ledit
qui callidi ꝟſutijs/ i moꝛtis
hoꝛa derogas. Hec plebs fi
de p̄rōptiſſima/ tui diei gau
dia: votis colit fidelib⁹/ade-
ſto mitꝫ oīb⁹. Per te q̄es ſit
tēpoꝛū vite dek ſolatiū: pa-
cis redūdet cōmoduꝫ/ſcdet
oē ſcādaluꝫ. Ut charitatis
ſpū ſic affluam⁹ inuicē: quo
coꝛde cū ſuſpirijs xp̄ꝫ ſequa
mur intimis. Deo pa. Ad
noc. Cōfeſſoꝛ dei vnicū. ꝛ c.
A paſcha vſqꝫ ad exaltatio
nē ſctē crucꝫ bn̄dictio ad le-
ctionē collatiōis. Angeloꝝ
cuſtodia muniat nos chriſti
mia⁹ Am̄. Reliq̄ tpe añ. No
ctē q̄etā⁹ tribuat nobꝫ op̄oꝛ
miſericoꝛs dn̄s⁹ Amē. Pro
priuatim legentibus cōple-
toriū. Lectio bre. i. petri. ii.
Fres ſobrij eſtote ꝛ vigila
te/ qꝛ aduerſari⁹ vr̄ diabol⁹
tāq̄ leo rugiēs circuit q̄rēs
quē duoꝛet/ cui reſiſtite foꝛ
tes in fide. Tu. ¶ Pre oroni
dn̄ice ꝑ ſitiādo ꝯplet. p̄mit
tit ꝟſicu Adiutoriū nr̄m in
noīe dn̄i: q̄ fecit celū ꝛ terrā⁹
Ad ꝯpleto. regulare. p. iiij.

Cum iuocarē. f. i. p̄.
cc. Qui hi. f. xxxij.
p̄. xxxiiij. Ecce nūc
benedicite. fo. xiiij.
hẏ⁹. Te lucis. fo. lxi. Cap.

Tu i nobꝫ es dn̄e⁹ ꝛ no
mē tuū iuocatū ē ſup
nos: ne dereliq̄s nos dn̄e de
us nr̄. D. g̃. ℣. Cuſtodi nos
dn̄e vt pupillā ocl'i⁹ Sub vm
bꝛa alarū tuaꝝ ꝓtege nos.
Kẏꝛiel'. Xp̄el'. Kẏꝛiel'. Pr̄ nr̄.
Et ne. Dn̄s vo⁹ Oꝛē⁹. Or.

Viſita q̄s dn̄e hītatio
nē iſtā et oēs iſidias
iimici ab ea lōge repelle⁹ et
āgeli tui ſci hītātes i ea nos
in pace cuſtodiāt ꝛ bn̄dictio
tua ſit ſr̄ nos ſp. Et fa⁹ ꝑ do.
ꝛ. Dn̄s vo⁹ Bn̄dicam⁹ dn̄o⁹

Bn̄dictio dei oīpotētis pa=
✠ tris et fi ✠ lij ꝛ ſpūſ ✠ ſcti
deſcēdat ſup nos ꝛ maneat
ſp. Am̄. ¶ Sequūt vſuales
añe cū v̄ſiclo ꝛ colla ad btāȝ
v̄gi. pꝰ ꝯpl. reglarit dicēde
ſp̄ales āt huiuſmōi āe cuȝ
ſuis ℣. ꝛ col. habēt i locꝫ ſuis
exp̄ſſe. Dn̄icꝫ die. ꝛ. iij. fe. ā.
O florēs roſa mr̄ dn̄i ſp̄oſa
o v̄go mitꝫ/o fecūdiſſia vitꝫ:
clarioꝛ auroꝛa/ ꝓ nobꝫ iugit
oꝛa. ℣. Aue maria gr̄a ple=
na: Dn̄s tecū: Oꝛemꝰ. Oꝛ.
PRotege q̄s dn̄e famu
los tuos ſubſidijs pa
cis ꝛ btē marie ſp v̄gis pro
cinijs ꝯfidētes a cūctis ho=
ſtibꝰ redde ſecuros. Per xp̄ȝ
do. no. Amē. Scdis ꝛ. v. ter.
ān. Aue regina celoꝛū / aue
dn̄a āgeloꝛū ſalue radix ſcā
ex q̄ mūdo lux eſt oꝛta: gau
de gl'ioſa ſup oēs ſp̄oſa va=
le valde decoꝛa ꝛ ꝓ nobꝫ ſp
xp̄ȝ exoꝛa. ℣. ꝛ oꝛ. vtā. Fe. iiij
ꝛ ſabbō ā. Salue regia mie
vita dulcedo ꝛ ſpes nr̄a ſal
ue. Ad te clamamꝰ exules fi
lij eue/ ad te ſuſpiramus ge
mētes ꝛ flētes i hac lachꝛy=
maꝝ valle. Eia ḡ aduocata
nr̄a illos tuos miſicoꝛdes
ocl'os ad nos ꝯuerte: et ieſū
bn̄dictū fructū vētrꝫ tui/ no=
bis poſt hoc exiliū oñde. O
clemēs. O pia. O dulcꝫ ma
ria. ℣. ꝛ oro vtā. Sextꝫ fe. ā.
Alma redēptoꝛꝫ mr̄ q̄ puia
celi poꝛta manes ꝛ ſtella ma
ris ſuccurre cadēti ſurgē q̄
curat ppl'o. Tu q̄ genuiſti
natura mirāte tuū ſctm̄ gēi
toꝛē v̄go priꝰ ac poſteriꝰ ga
briel' ab oꝛe ſumēs illd̄ aue
pctōꝝ miſē. ℣. ꝛ oro vtā do.
diebꝰ ¶ Incipit curſꝰ hoꝛa=
rū btē ma. v̄gis. Et nota ꝙ
ſingulis hoꝛ' eiuſdē p̄mittit
ſp flexꝫ gēibꝰ āgelica ſaluta
tio. ſcȝ Aue ma. ꝛc. deinde.
Deꝰ in adiu. ꝛc. Glia pr̄i. ꝛc.
¶ Ad mat. Inuit. Aue ma
ria gr̄a plēa. Dn̄s tecū. ps.
VEnite exultemus
dn̄o/ iubilemꝰ deo
ſalutari nr̄o: p̄oc=
cupemꝰ faciē eiꝰ in
ꝯfeſſiōe/ ꝛ in pſalmis iubile
mꝰ ei. Aue ma. Qm̄ deꝰ ma
gnꝰ dn̄s/ ꝛ rex magnꝰ ſr̄ oēs
deos: qm̄ non repellit dn̄s
plebē ſuā qꝛ i māu eiꝰ ſt oēs
fines t're/ ꝛ altitudines mon
tiū ip̄e ꝯſpicit Dn̄s te. Qm̄
ipſiꝰ ē mare ꝛ ip̄e fecit illd̄/ ꝛ
aridā fūdauerīt manꝰ eiꝰ ve=
nite adoꝛemꝰ ꝛ ꝓcidamꝰ āte
deū ploꝛemꝰ coꝛā dn̄o q̄ fe=
cit nos qꝛ ip̄e eſt dn̄s deꝰ nr̄:
nos aūt ppl's eiꝰ ꝛ oues pa=
ſcue eiꝰ. Aue. Hodie ſi vocē

elꝰ audieritꝫ nolite obdura-
re corda vr̄a ſicut in exacer-
batiōe ſcōm diē tēptatiōis
ī deſerto vbi tēptauerūt me
pr̄es vr̄i ꝓbauerūt ⁊ viderūt
opa mea. Dn̄s tecū. Quadragita ānis prīmꝰ fui ge-
neratiōi huic ⁊ dixi ſemꝑ hi
errāt corde ipi vō nō cogno
uerūt vias meas qbꝰ iuraui
ī ira mea ſi itroibūt ī requiē
meā. Aue maria. ⁊c. Glo̅ia
pr̄i et filio et ſpūiſctō: ſicut
erat ī pricipio ⁊ nūc ⁊ ſp ⁊ in
ſcl̄a ſcl̄orū am̄. Dn̄s tecum
Aue maria gr̄a plena dn̄s
Quem ťra pō- (tecū. hyꝰ.
thꝰ. Cui luna. Btā mr̄. Bn̄-
dicta celi. Maria mr̄ gr̄e mr̄
mie tu nos ab hoſte ꝓtege ī
hora mortꝫ ſuſcipe. Glo̅ia tibi
dn̄e q̇ natꝰ es de vgie cū pa
tre ⁊ ſctō ſpū ī ſempitna ſcl̄a
Am̄. ꝑ. viij. Dn̄e dn̄s nr̄. f. ij
ꝑ. xviij Celi eñ. f. vj. ꝑ. xxiij.
Dn̄i ē ťra. fo. vij. ā. Bn̄dicta
tu in mulieribꝰ ⁊ bn̄dictꝰ fru
ctꝰ vētris tui. ℣. Gaude ma-
ria vgo Cūctas hereſes ſo-
la interemiſti. Bn̄di. Dn̄e iu-
be bn̄dicē. Uirgis filiꝰ ſit no
bis piꝰ ⁊ ꝓpitiꝰ. Am̄. lc. j. ec.

In oibꝰ reqez (xxiiij.
q̄ſiui et in hereditate
dn̄i morabor Tūc ꝑcepit et
dixit mihi creator oīm et q̇
creauit me reqeuit ī taber-
nacl̄o meo. Et dixit mihi In
iacob inhita ⁊ ī iſrl̄ heredita
re ⁊ ī electꝭ meis mitte radi-
ces. Tu. ℟. Sctā ⁊ imacula
ta vgitas qbꝰ te laudibꝰ ef-
ferā neſcio Qr quē celi cape
nō poterāt tuo gremio ↄtu-
liſti. ℣. Bn̄dicta tu ī mulie-
ribꝰ ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ ventris

Et ſic ī (tui. Qr. l. ij.
ſiō firmata ſū ⁊ ī cita-
te ſctificata ſil̄r reqeui: ⁊ in
hierl̄z ptās mea. Et radica
ui in ppl̄o honorificato ⁊ in
ptes dei mei hēditas illꝰ: ⁊
in plenitudie ſctōꝝ detētio
mea. Tu. ℟. Btā es maria
q̄ dn̄m portaſti creatorē ſcl̄o
rū. Genuiſti q̇ te fecit ⁊ ī eter
nū ꝑmanes vgo. ℣. Aue ma
ria gr̄a plēa dn̄s tecū. Ge.

Quaſi cedrꝰ exalta l. iij
ta ſuz ī libano ⁊ q̄ſi ci-
preſſꝰ ī mōte ſiō. Quaſi pal-
ma exaltata ſū ī cades ⁊ q̄ſi
plātatio roſe ī hierico. Qua
ſi oliua ſpecioſa ī cāpis ⁊ q̄ſi
platanꝰ exaltata ſum iuxta
aquā ī plateis. Sicut cina-
momū ⁊ balſamū aromati-
zans odorē dedi q̄ſi myrrha
electa dedi ſuauitatē odoꝝ.
Tu. ℟. Felix nāqꝫ es ſacra
vgo maria ⁊ oī laude digniſ
ſima. Qr ex te ortꝰ ē ſol iuſti

tie xp̄s de⁹ nr̄. ℣. Ora p̄ p̄plo intueni p̄ clero intercede p̄ de uoto femineo ſexu ſentiāt oēs tuū leuamē q̇cūq₃ celebrāt tuā ꝯmēorationē. Or. Gl'ia. Or. Ad l. ℣. De⁹ i ad. Dn̄e ad adiu. Gl'a pri. ꝑ. xcii. Dn̄s reḡ. de. f. xxxij. ꝑ. xcix. Jubilate dn̄o. f. xxxiiij. ꝑ. lxij. De⁹ de⁹ me⁹. f. xxi. cū ꝑ. lxvi. De⁹ miſereat̄ nr̄i. f. xxiiij. ſub vno Gl'a. Cā. Bn̄dicite. f. lvi. ꝑ. cxlviij. Laudate do. cū duobus ſeq̄. f. liii. ā. Aſſumpta eſt maria i celū gaudēt āgeli laudantes bn̄dicūt dn̄m.

Q Ue ē iſta (Cp̄. cāti. viij q̄ aſcēdit de deſerto deliciis affluēs innixa ſup dilectū ſuū: Deo ḡ. ℟. bre. Aue maria Gr̄a ple. ℣. Dn̄s tecū Gr̄a. hy⁹ O gl'ioſa. Qd̄ eua Tu regis. Maria mr̄. Gl'ia tibi dn̄e. ℣. Bn̄dicta tu i mulierib⁹ Et bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Ad bn̄⁹. ā. Ort⁹ concluſ⁹ es dei genitrix ort⁹ cōcluſ⁹ fons ſignat⁹ ſurge ꝓpera amica mea. Dn̄s vobiſcū (Orem⁹.

F Amuloꝝ tuoꝝ dn̄e delictꝫ ignoſce vt q̄ tibi placere de actibus nr̄is nō valem⁹ genitricis filij tui dn̄i dei nr̄i interceſſione ſaluemur. p̄. e. xp̄m do. nr̄m. Am̄. Cōme. d omib⁹ ſctis ān. Bti q̄ hitāt i domo tua dn̄e i ſcl'a ſcl'oꝝ laudabunt te. ℣. Letami i dn̄o ꝛ exultate iuſti. Et gl'iami oēs recti corde. Oremus. Or.

O Mniū ſctōꝝ tuoꝝ q̄s dn̄e ſupplicatiōe placat⁹: et veniā nobꝫ tribue ꝛ remedia ſempit̄na concede. p̄ dn̄m. Dn̄s vobiſ. Bn̄dicam⁹ dn̄o. ꝛc. Fideliū aie p̄ miam dei reqeſcāt in pace. Am̄. ¶ Ad

M ꝯ. iij. vi. et ix. Hymn⁹. Emēto ſalutꝫ auctor q̄ nr̄i quōdā corp̄is ex illibata ꝟgie: naſcēdo formā ſumpſeris. Maria mr̄ gr̄e mat̄ mie tu nos ab hoſte ꝓtege i hora mortis ſuſcipe. Gl'ia tibi dn̄e q̇ natus es de ꝟgie cū patre ꝛ ſctō ſpū in ſempiterna ſcl'a. Amē. ¶ Dn̄icis diebus ad. j. ꝑ. cxix. Ad dn̄z cū tri. fo. xlviij. ꝑ. cxx. Leuaui. ꝑ. cxxi. Letatus. Reliqs dieb⁹ ad. j. ꝑ. cxviij. Bti immā. f. xliij. Jn quo cor. Retribue. Adheſit. ā. Maria ꝟgo aſſumpta ē ad ethereū thalamū in q̊ rex regū ſtellato ſedet ſolio. Cp̄. Cā. j.

T Rahe me p⁹ te: curremꝰ i odore vnguētoꝝ tuorū. D. ḡ. ℣⁹. P⁹ ptū ꝟgo inuiolata ꝑmāſiſti Dei gēitrix intercede p̄ nobꝫ. Dn̄s vo. Ora.

Porrige nob̄ꝫ de⁹ dexte
rā tuā: ⁊ ꝑ intceſſionē
btē ⁊ gl'ioſe ſempq̄ꝫ ꝟginis
dei genitricꝫ marie auxiliuꝫ
nob̄ꝫ ſupne ꝟtutꝫ īpēde. ꝑ. e.
ꝛc. Dn̄s vobiſ. Bn̄dicamus
do. Fideliū. ꝛc. Hoc mō con
cludāt. iij. vj. ix. cōpletoriū
qꝫ: veſpe ꝟo vt ī matutinalī
offi. ꝯcludūt. ❡ Dn̄icꝫ dieb⁹
ad. iij. p̄s. cxxij. Ad te le. fol.
xlvij. p̄s. cxxiij. Niſi q̄a. p̄s.
cxxiiij. Qui ꝯfidunt. Scd̄is
q̄rtis ⁊ ſextis ferijs. p̄s. Le
gē po. f. xliiij. Exveniat. Me
mor. Tertijs et. v. ferijs et
ſab. p̄. Lucerna. f. xlv. Iniq̄s
Feci iu. ā. In odore vnguen
torꝫ tuorū currim⁹ adoleſcē-
tule dilexerīt te nimis. Cap.
Dilect⁹ me⁹ lo (Cāt. ij
quit mihi ſurge ꝓpe-
ra amica mea columba mea
formoſa mea ⁊ veni. D. ḡ. ℣.
Gaude maria ꝟgo Cūctas
hereſes ſola īteremiſti. Or.
Protege dn̄e famulos
tuos ſubſidijs pacꝫ: ⁊
btē marie ſp ꝟgis p̄rocinijs
ꝯfidētes/a cūctꝫ hoſtib⁹ red
de ſecuros. ꝑ d̄. ❡ Dn̄icꝫ die.
ad. vj. p̄s. cxxv. In ꝯuer. fo.
xlviij. p̄s. cxxvi. Niſi dn̄s. p̄s.
cxxvij. Bti oēs q̇ ti. Scd̄is
iiij. ⁊. vj. fe. p̄l. Portio mea.
f. xliiij Bonitatē. Man⁹ tue.
Tertijs ⁊. v. fe. ⁊ ſab. p̄ Mira
bilia. f. xlvj. Iuſt⁹ es. Clama
ui. ā. Bn̄dicta filia tu a dn̄o
q̄ꝛ ꝑ te fructū vite ꝯmunica
uim⁹. Cp̄. puer. xxxi.
Multe filie ꝯgregauerīt
diuitias: tu ſupgreſſa es vni
uerſas. Deo gra. ℣. Specio
ſa facta es ⁊ ſuauis in deli
tijs tuis. Sctā dei genitrix.
Concede nos Oro.
famlos tuos q̄s dn̄e
de⁹ ꝑpetua mētis et corpo-
ris ꝓſperitate gaudere: et
gl'ioſa btē marie ſp ꝟgis in-
terceſſiōe a p̄n̄ti liberari tri
ſtitia: ⁊ eterna ꝑfrui letitia.
ꝑ do. ꝛc. ❡ Dn̄icis dieb⁹ ad
ix. p̄. cxxviij. Sepe expugna
uerūt. fo. xlviij. p. cxxix. De
ꝓfundis. p̄s. cxxx. Dn̄e non
ē exaltatū. Scd̄is. iiij. ⁊. vj.
ferijs. p̄l. Defecit in ſaluta-
re. f. xlv. Ineknū. Quō dile-
xi. Tertijs et. v. fe. ⁊ ſabba-
to. p̄l. Uide hūi. f. xlvj. Prin-
cipes. Appropiquet. ā. Pul
chra es ⁊ decora filia hierl'ꝫ
terribilis vt caſtrorꝫ acies
ordiata. Cp. Cāt. viij
Go q̄ſivitis fructifica
ui ſuauitatē odoris et flores
mei fruct⁹ honoris et hone-
ſtatis. Deo gra. ℣. Dignare
me laudare te ꝟgo ſacrata
Da mihi ꝟtutē. ꝛc. Oratio.

Concede misericors
deꝰ fragilitati nr̄e p̄si
diū vt q̄ scte̅ dei genitricis
marie memoriā agimꝰ intces
sionis eiꝰ auxilio a nr̄is iniq
tatibꝰ resurgamꝰ. Per eund.
Ad vs̄. p̄. cix. Dixit dn̄s. fo.
xl. p̄. cxcij. Laudate pueri.
ps. cxxj. Letatꝰ sū. fo. xlvij.
ps. cxxvj. Nisi dn̄s edifi. fo.
xlviij. ps. cxlvij. Lauda hie
rusalē. f. liij. ā. Btā mr̄ ⁊ inu
pta v̄go gl̄iosa regia mūdi
intercede pro nobis ad dn̄z
Cap. Ecclesia. xxiiij.
Ego mr̄ pulchre dile
ctiōis ⁊ timorꝫ ⁊ agnitiōis ⁊
scte̅ spei in me grā oīs vie ⁊
v̄itatꝫ i me oīs spes vite ⁊ vir
tutis. Deo g̅. R̄. bre. Adiu
ua nos tuis p̄cibꝰ. Mat xp̄i
maria. V̄. Oraculū eterne vi
te claritatꝫ celorū. Mr̄. hyꝰ
Aue marꝫ. f. lxvj. V̄. Elegit
eā deꝰ et p̄elegit eā. Et hītā
re facit eā i tabernaculo suo
Ad mḡt ā. Sctā maria suc
curre miserꝫ iuua pusillani
mes refoue flebiles ora pro
pplo iteruení p clero intce
de p deuoto femineo sexu.
Deus q̄ (Dn̄s vo. or.
salutꝫ et̄ne btē marie
v̄ginitate fecūda hūano ge
neri p̄mia p̄stitisti tribue q̄s
vt ipsā p nobꝫ intcedere sen
tiamꝰ p quā meruimꝰ aucto
rē vite suscipe dn̄z no. i. x. fi
tu. Am̄. Cōme. d oībꝰ sctis
cum ā. Gaudete ⁊ exultate
oēs scti qm̄ merces vr̄a co
piosa ē i cel. V̄. ⁊ orꝫ. vrā. ad
lau ¶ Ad cpl. d btā v̄g. ps.
iiij. Cū iuo. fo. j. p̄. xxx. In te
dn̄e. fol. ix. ps. cxxxiij. Ecce
nūc benedicite. f. xlix. hyꝰ.
Alt porta. ⁊c. Genꝰ supni.
Honor mr̄is. Maria mater
Gr̄a tibi. Cp. esa. vij
Ecce v̄go cōcipiet et
p̄iet filiū ⁊ vocabit nomē eiꝰ
ēmanuel: butyruz ⁊ mel cō
edet vt sciat reprobare ma
lū ⁊ eligē bonū. D. g. V̄. Egre
diet v̄ga de radice iesse. Et
flos de radice eiꝰ ascendet.
Ad nūc dimit. ā. Ecce com
pleta sūt oīa q̄ dicta sunt p
āgelū de v̄gīe maria. Orō.
Adiuuet nos q̄s dn̄e
btē marie sp v̄ginis
intercessio venerāda: atq; a
pctōrꝫ nr̄orꝫ viculis absolu
tos i tua faciat pace gaudē.
p d. Dn̄s vo. Bn̄dicamꝰ dn̄o
Fideliū. ⁊c. Pr̄ nr̄. Aue. Cre
do in. ⁊c. Ter. Aue maria.
¶ Sequūt hore d scta cruce
⁊t nota q̄ singulis horꝫ eiusdē p̄mittit V̄. Adoramꝰ te ie
su xp̄e ⁊ bn̄dicimꝰ tibi. Qr p
crucē tuā redemisti mūdūz

Miſere nr̄i. Qui paſſ⁹ es ꝑ nob̄. Ve⁹ in adiu. ⁊c. G̃ lia. Sicut erat. ⁊c. ¶ Ad matu.

Patris ſapiētia vitas diuina. De⁹ hō captꝰ ē hora matutina. A ſuis diſcipuļ ⁊ notꝭ derelict⁹. Judeis ē vēdit⁹ tradit⁹ ⁊ afflict⁹. ℣. ⁊ oro. vt intra. ¶ Ad. ſ.

Hora pma duct⁹ ē ieſ⁹ ad pilatū. Falſis teſtimōijs mltū accuſatū. In collū pcuſſiūt manib⁹ ligatū. Vultum ei⁹ ꝯſpuūt vt ē ꝑphetatum. ¶ Ad. iij.

Crucifige clamitāt hora t̄tiarū. Illuſ⁹ īduit veſte purpuraꝝ. Caput ei⁹ pūgit corona ſpinaꝝ. Crucē fert ī hūerꝭ ad locū penarū. ¶ Ad. vj.

Hora ſexta ieſ⁹ ē cruci ꝯclauat⁹. Pre tormētꝭ ſitiēs felle ſaturat⁹. Pēdēs cū latronib⁹ cū eis reputat⁹. Siniſter eū reprobat latro ſcelerat⁹. ¶ Ad nonam.

Hora nona dn̄s ieſus expirauit. Hely clamās aīaz pr̄i ꝯmēdauit. Lat⁹ ei⁹ lācea miles pforauit. Terra tūc ꝯtremuit ⁊ ſol ſe obſcurauit. ¶ Ad veſ.

De cruce deponit hora veſptina. Fortitudo latuit ī mēte diuina. Talē mortē ſubijt vite medicia. Heu corona gl̃e iacuit ſupina. ¶ Ad ꝯpl̄.

Hora ꝯpletorij dat ſe pulture. Corp⁹ xp̄i nobile vite ſpes future Cōdit aromate ꝯplēt ſcripture. Jugis ſit mēoria mors hec mihi cure. ℣. Propo filio ſuo nō pepcit de⁹. Sꝫ ꝑ nobꝭ oib⁹ tradidit illū. Dn̄s vobi. ⁊c. Or.

Domine ieſu xp̄e fili dei viui pone paſſionē crucē ⁊ mortē tuā īnt iudiciū tuū ⁊ aīas nr̄as nūc ⁊ ī eaꝝ exitu et largiri digneris viuis miaꝫ ⁊ gr̃aꝫ d̄fūctꝭ reqē ⁊ ve niā ecclīe pacē ⁊ ꝯcordiā et nobꝭ pctōrib⁹ vitā et letitiā ſēpitnā. Qui viuis ⁊ regnas cū d̄o pr̄e ī vni. Dn̄s vo. Bn̄dicam⁹ do. Fideliū. ⁊c. ¶ Incipiunt vigil̄. defū. p. cxiiij.

Dilexi. f. xlj. ā. Placebo dn̄o ī regiōe viuoꝝ. p. cxiz. Ad dn̄m cuꝫ tribu. fo. xlvij. ā. Heu me q2 īcolatus me⁹ ꝓlōgat⁹ ē. p. cxx. Leuaui. f. xlviij. ā. Dn̄s cuſtodit te ab oī malo cuſtodiat aīaꝫ tuā dn̄s. p. cxxix. De ꝓfū. fo. xlviij. ā. Si īiq̃tates obſuauerꝭ dn̄e dn̄e q̄s ſuſtinebit. p. cxxxvij. Cōfitebor. f. l. ān. Opa manuū tuaꝝ dn̄e ne d̄ſpicias. ℣. Audiui vocē de

celo dicentem mihi. Scribe bti mortui q̇ in dño moriūt. Ad m̄g̃t. ã. Oē qđ dat mihi pr̄ ad me veniet ⁊ eū q̇ venit ad me nō eijciā foras. Jn. j. no. p̄. v. Verba. f. j. ã. Dirige dñe de⁹ me⁹ i cōſpectu tuo viā meā. p̄. vj. Dñe ne. f. j. ã. Cōuerte dñe et eripe aiam meā qm̄ nō ē in morte q̇ me mor ſit tui. p̄. vij. Dñe deus me⁹. fo. ij. ã. Neqn̄ rapiat vt leo aiaꝫ meā dū nō ē q̇ redimat neqꝫ q̇ ſaluū faciat. ℣. Dirige dñe de⁹ me⁹. Jn cōſpectu tuo viā meā. l. j. Job.

Parce mihi dñe! (vij. nihil eī ſūt dies mei. Quid eſt hō q2 magnificas eū! aut q̇d apponis erga eū cor tuū? Viſitas eū diluculo! ⁊ ſubito pbas illū. Vſqꝫ q̊ n̄ pcis mihi? nec dimitt; me vt glutiā ſaliuā meā? Peccaui Quid faciā t o cuſtos hoiꝫ? Quare poſuiſti me ꝯtrariū tibi! ⁊ fact⁹ ſuꝫ mihimetipſi grauis? Cur n̄ tolł pctm̄ meum! ⁊ q̄re nō aufers iiq̇taṫ meā? Ecce nūc i puluē dormiā: ⁊ ſi mane me q̄ſier; nō ſubſiſtā. ℟. Redēptor me⁹ viuit ⁊ i nouiſſio reſurgā Et rurſū renouabūt dnuo oſſa mea ⁊ i carne mea videbo dñꝫ meū ℣. Lauda aia mea dñꝫ laudabo dñꝫ ivita mea pſallaꝫ deo meo q̄diu ero. Et. l. ij. Job. x.

Tedet aiam meā vite mee! dimittā aduerſū me eloq̇ū meū Loquar i amaritudie aie mee: dicā deo: noli me ꝯdēpnare Jndica mihi! cur me ita iudices. Nūq̇d bonū t videt ſi calūnier; ⁊ opp̄mas me op⁹ manuū tuaꝝ! ⁊ ꝯſiliū ipioꝝ adiuues? Nūq̇d ocłi carnei tibi ſūt aut ſicut videt hō et tu videbis? Nūq̇d ſicut dies hois dies tui et ãni tui ſicut hūana ſūt tpa! vt q̄ras iiq̇tatē meā ⁊ pctm̄ meū ſcruter; Et ſcias q2 nihil ipiū fecerim cū ſit nemo q̇ de manu tua poſſit eruē. ℟. Abſolue dñe aias eorū ab oī viculo delictorū nō eas tormētū mortis attigat. Nō reorū cathena cōſtrigat ſꝫ miſeratio tua in pacis eas ac lucis regione ꝯſtituat. ℣. Si q̄ ilł ſint dñe digne cruciatibus culpe tu eas gr̄a lenitatis indulge.

Non. l. c. iij. Job. x. cp̄.

Manus tue dñe fecerūt me: ⁊ plaſmauerūt me totū i circuitu! ⁊ ſic repēte precipitas me. Memēto q̄ſo q2 ſicut lutū feceris me: ⁊ in puluerē reduces me. Nōne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeū

me coagulaſti: Pelle ꝛ car-
nib⁹ veſtiſti me: oſſib⁹ ꝛ ner-
uis cōpegiſti me. Uitam et
miam tribuiſti mihi: ꝛ viſita
tio tua cuſtodiuit ſpm̄ meū
R. De⁹ et ne i cui⁹ hūana cō
ditio ptāte cōſiſtit aīas oīꝫ
fideliū defūctoꝝ q̄s ab oīb⁹
abſolue pctis. Ut penitētie
fructū quē volūtas eoꝝ op
tauit p̄uēti mortalitate nō p
dāt. V. Qui i cruce poſit⁹ la-
tronē ſero penitētē ſuſcepi-
ſti eorū p̄camur pie pctā di-
lue. Ut. In. ij. noct. ps. xxij.
Dn̄s re. f. viij. ā. In loco paſ
cue ibi me collocauit. ps.
xxiiij. Ad te dn̄e. f. vij. ā. De
licta iuuētutꝫ mee ꝛ ignorā-
tias meas ne meminerꝫ dn̄e
ps. xxvi. Dn̄s illu. fo. viij. ā.
Credo videre bona dn̄i i tra
viuētium. V. A porta inferi
Erue. Lectio. iiij. Iob. xiij.
Reſpōde mihi. Quan
tas habeo iiquitates
ꝛ pctā Scelera mea ꝛ deli-
cta oñde mihi. Cur faciē tu
am abſcōdis: ꝛ arbitrarꝫ me
iimicū tuū: Cōtra foliū qd̄
vēto rapit oñdis potētiā tu-
am: ꝛ ſtipulā ſiccā pſeq̄ris.
Scribis eni ɔtra me amari
tudines ꝛ ɔſumē me vis pec
catꝫ adoleſcētie mee. Poſui-
ſti i neruo pedē meū: ꝛ obſ-
uaſti oēs ſemitas meas: et
veſtigia pedū meorū ɔſide-
raſti Qui q̄ſi putredo cōſu-
mēd⁹ ſū: ꝛ q̄ſi veſtimētum qd̄
cōmedit a tinea. R. Memē
to q̄ſo dn̄e q̄ ſicut lutū fece
ris me ꝛ i puluerē reduces
me. Nōne ſicut lac mulſiſti
me et ſicut caſeū me coagu
laſti pelle ꝛ carne veſtiſti me
oſſib⁹ et neruis ɔpegiſti me
V. Uitā ꝛ miaꝫ tribuiſti mi-
hi ꝛ viſitatio tua cuſtodiuit
ſpm̄ meū. Nōne. Lectio. v.
Homo nat⁹ (Iob. xiiij
de muliere / breui vi-
uēs tpe: replet mltis miſe-
riis. Qui q̄ſi flos egredit et
ɔterit: ꝛ fugit velut vmbra:
ꝛ nūq̄ i eodē ſtatu pmanet.
Et dignū ducꝫ ſr huiuſcemo
di apire oclos tuos: ꝛ addu
cere eū tecū i iudiciū: Quis
pt facē mūdū de imūdo ɔce
ptū ſemie: Nōne tu q̄ ſol⁹ es
Breues dies hois ſt: nūer⁹
mēſiū ei⁹ apd̄ te ē. Cōſtituiſti
termios ei⁹ q̄ p̄teriri nō pote
rūt. Recede ḡ paululū ab eo
vt q̄eſcat: donec optata ve-
niat ſicut mercennarij dies
eius. R. Ne tradas dn̄e be-
ſtijs aīas ɔfitētium tibi. Et
aīas paupeꝝ tuoꝝ ne obli-
uiſcarꝫ i finē. V. Memorare q̄
ſit nr̄a ſubſtātia dn̄e et q̄a nō

vane cōſtituiſti filios hoīm.
Etaias. Lec.vj. Iob.xiiij.
Quis mihi tribuat vt ī
inferno ꝓtegas me et
abſcōdas me donec ꝑtrāſe=
at furoꝛ tuꝰ ꝛ ꝯſtituas mihi
tp̄s ī q̄ recoꝛderꝭ mei? Putaſ
ne moꝛtuꝰ hō rurſum viuat?
Cūctꝭ diebꝰ q̄bꝰ nūc militoꝛ
expecto donec veniat ī muta
tio mea: vocabꝭ me: ꝛ ego rñ
debo tibi. Opi manuū tuaꝝ
poꝛriges dexterā. Tu q̄dez
greſſꝰ meos dinumeraſti: ſꝫ
ꝑce pctis meis. ℟. Rogamꝰ
te dñe deus nr̄ vt ſuſcipias
aias eoꝝ defūctoꝝ p q̄bꝰ ſā
guinē tuū fudiſti. Recoꝛda=
re q: puluis ſumꝰ ꝛ hō ſicut
fenū ꝛ flos agri. ℣. Miſicoꝛs
et miſatoꝛ ꝛ iuſte dñe. Re.
In.iij.noc.ps.xxxix. Expe=
ctās.f.xiiij.ā. Cōplaceat ti=
bi dñe vt eruas me dñe ad
adiuuādū me reſpice. ps.xl.
Btūs q̄ itel.f.xiiij.ā. Sana
dñe aiaꝫ meā q: peccaui tibi
p̄.xlj. Queād.f.xiiij.ā. Siti
uit aia mea ad deū fontē vi=
uū qñ veniā ꝛ apparebo añ
faciē dñi. ℣. In memoꝛia
etna erit iuſtiꝰ Ab audi. f.vij
Spūs meꝰ at Iob.xvij.
tenuabit dies mei bꝛe
uiabūt: ꝛ ſolū mihi ſupeſt ſe
pulchꝛū Nō peccaui ꝛ ī ama
ritudinibꝰ moꝛat oculꝰ meꝰ.
Libera me dñe ꝛ pone me
iuxta te: ꝛ cuiꝰ vis manꝰ pu=
gnet ꝯtra me. Dies mei trāſ
ierūt cogitatiōes mee diſſi=
pate ſūt toꝛq̄ntes coꝛ meū.
Noctē ꝟterit ī diē: ꝛ rurſū pꝰ
tenebꝛas ſpero lucē. Si ſuſ
tinuero īfernꝰ domꝰ mea ē: ꝛ
ī tenebꝛꝭ ſtraui lectulū meū
Putredī dixi Pr̄ meꝰ es: mr̄
mea ꝛ ſoroꝛ mea ꝟmibꝰ Ubi
ē ḡ nūc p̄ſtolatio mea ꝛ pa=
tiētia mea? Tu es dñe deꝰ
meꝰ. Re3. Coḡſcimꝰ dñe q:
pcāuimꝰ veniā petimꝰ quā n̄
meremur. Manū tuā poꝛri
ge lapſis q̄ latroni ꝯfitēti pa
radiſi ianuā apuiſti. ℣. Uita
nr̄a ī doloꝛe ſuſpirat ꝛ ī ope
nō emēdat ſe expectās non
coꝛrigimur ꝛ ſi vīdicas n̄ du
ramꝰ. Ma. lc.viij. Iob.xix.
Pelli mee ꝯſūptꝭ car=
nibꝰ adheſit os meū: ꝛ
ꝛ ꝺrelicta ſūt tātūmō labia
circa dētes meos. Miſemī
mei miſemī mei ſaltez vos
amici mei: q: manꝰ dñi teti
git me Quare ꝑſeq̄mi me ſi
cut deꝰ: ꝛ carnibꝰ meis ſatu=
ramī. Quis mihi tribuat vt
ſcribāt ſmōes mei Quis mi
hi det vt exarēt ī libꝛo ſtilo
ferreo ꝛ plūbi lamia? vl' cel
te ſcl'pāt ī ſilice? Scio eī q̄

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

redēptor meꝰ viuit: ꝛ ī nouiſ
ſimo die de terra ſurrecturus
ſum: ꝛ rurſū circūdabor pel=
le mea: ꝛ i carne mea videbo
deū Quē viſurꝰ ſū ego ipſe: ꝛ
ocl'i mei ꝯſpecturi ſunt: ꝛ nō
aliꝰ. Repoſita eſt hec ſpes
mea i ſinu meo. ℟. Quō ꝯfi
tebor t' dñe deꝰ meꝰ qñ vene
ris i iudicio tuo q2 cor mun
dū nō cuſtodiui aīaz meā i
carne poſitā pollui/tēplum
corpis mei de ope iiqtatꝫ coi
qnaui p̄cor te dñe añq̄ diſcu
tias Miſere mei. ℣. Tibi ſo
li pec. do. f. lx. ma. xij
Vir fortiſſimꝰ iudas
collatiōe fctā. xij. milia drag
mas argēti miſit hieroſoly=
mā offerri ea ibi p pctis mor
tuoꝝ iuſte ꝛ religioſe de re=
ſurrectiōe cogitās. Niſi enī
eos q̄ ceciderāt r̄ſurrecturoſ
ſperaret: ſupfluū videret ꝛ va
nū orar̄ p mortuis Sz q2 ꝯſi
derabat q hi q̄ cum pietate
dormitionē acceperāt: opti
mā hērēt repoſitā gr̄az Scā
ḡ ꝛ ſalubris eſt cogitatio p
defūctis exorare: vt a pctis
ſoluant. ℟. Libera me dñe
de morte etna i die illa tre=
mēda. Qñ. ce. mo. ſt ꝛ tra. ℣.
Dies illa dies ire: dies cala
mitatꝫ et miſie dies mag. ꝛ
ama. valde. Qñ. Ad l. ps. l.
Miſere. f. xviij. ā. Exl'tabūt
oſ. hūi. ps. lxiij. Te decz. f. xxi
ā. Exaudi do. orō. meā ad te
oīs ca. ve. ps. lxij. Deꝰ deꝰ. fo.
xxj. cū. ps. lxvi. Deꝰ miſe. fol.
xxij. ā. Me ſuſcepit dextera
tua dñe Cāti. ezechie. Ego
dixi. fol. liij. ā. A porta iferi
erue do. aīā. e. ps. cxlviij. Lau
date do. de ce f. liij. cū duo=
bus ſeqn. ā. Oīs ſpūs lau.
do. ℣. Audiui vo. d̄ ce. di. mi
hi: Scribe vti mortui q̄ i do.
moriūt. Ad bñ ā. Ego ſuz
reſurrectio ꝛ vita q̄ credit in
me ēt ſi mortuꝰ fuerit viuet ꝛ
oīs q̄ viuit ꝛ credit in me nō
moriet i etnū. Pr̄ nr̄. Et ne.
℣. A porta iferi. Erue. Dñs
vo. Oremꝰ. Pro epo. Orō.
Deus q̄ int' ap'licos ſacer=
dotes famulū tuū pōtificali
dignitate vigere feciſti p̄ſta
q̄s: vt q̄rū vicē ad horā gere
bat i trꝫ eoꝝ q̄z ppetuo ꝯſor
tio letet i cel'. Pro ab. vl ſa=
cerdo. orō.
Da nobꝫ dñe vt
aīaz faml'i abbatꝫ vl ſacerdo
tis quā de huiꝰ ſcl'i eduxiſti
laborioſo certamie ſctōruz
tuoꝝ cetui tribuas eē ꝯſor=
tē. Pro parētibꝰ nris. Orō.
Deus q̄ nos p̄rem ꝛ mr̄em
honorar̄ p̄cipiſti miſere cle
ment' aīabꝰ parētū nroꝝ: eo
rūq̄ pctā dimitte noſq̄ eos
in eterne claritatis gaudijs
fac videre: Pro fūdatoribꝰ

Propitiare q̄s dn̄e Oro.
aīabꝰfideliū tuoꝝ ꝛ p̄ſta: vt
q̄ de tuis donis in hoc loco
ꝑuigili cura noī tuo q̊tidia=
na p̄parauerīt obſeq̄a: ꝑpe=
tua cū ſctis tuis ꝑfrui me=
reant leticia. Pro fr̄ibꝰ ꝛ ſo=
Deus venie roribꝰ nr̄is. oꝝ
largitor ꝛ hūane ſalutꝭ ama
tor q̄s clemētiam tuā vt nr̄e
ɔgregatiōis fr̄es ꝛ ſorores
q̄ ex hoc ſclō trāſierīt btā ma
ria ſp v̄gie intcedēte cū oībꝰ
ſctis tuis ad ꝑpetue btītu=
dinis ɔſortiū ꝑuenir̄ ɔcedas
Pro anniuerſarijs. Oro.
Deus idulgētiaꝝ dn̄e da fi
delibꝰ tuis q̊ꝝ ānīuerſariū
depoſitiōis diē ɔmemoramꝰ
refrigerij ſedē q̄etꝭ btītudi=
nē lumis claritatē. Pro re=
cōmēdatꝭ ꝛ bn̄factoribꝰ. oꝝ
Deus cuiꝰ mīe nō ē nūerꝰ ſu
ſcipe ꝓpitiꝰ p̄ces hūilitatis
nr̄e ꝛ aīabꝰ fideliū tuoꝝ q̄ no
bis i orōnē ɔmēdate ſūt ꝛ q̄
rū ſuſtētamur elemoſynis q̄
bꝰ tui nois dediſti ɔfeſſiōez
remiſſionē cūctorum tribue
pctōꝝ. Pro ſubito defunctꝭ
Oīps ꝛ miſericors deꝰ i cuius
hūana ɔditio ptāte cōſiſtit
aīas fideliū tuoꝝ q̄s ab oībꝰ
abſolue pctīs vt pnīe fructū
quē volūtas eoꝝ optauit p̄=
uenti mortalitate nō ꝑdant.
Pro nobiſcū ſepultis. Oro

Deus i cuiꝰ miſatiōe aīe fi
deliū req̄eſcūt fidelibꝰ tuis
hic ꝛ vbiq꜡ i xp̄o q̄eſcētibꝰ da
ꝓpitiꝰ veniā pctōꝝ: vt a cun
ctis reatibꝰ abſoluti tecū ſi=
ne fine letent. Pro pn̄ti vel
recent defūcto et ꝑ tricena.
Inclina dn̄e aurē tuā oro.
ad p̄ces nr̄as qbꝰ miaꝫ tuā
ſupplicit dep̄camur vt aīaꝫ
famuli tui quā d̄ ſclō migra
re iuſſiſti i pacis ac lucis re
giōe ɔſtituas et ſctōꝝ tuoꝝ
iubeas eſſe ɔſortē. Pro fa=
Deꝰ cui ꝓpriū ē (mulo. oꝝ.
miſeri ſp̄ et ꝑcere ꝓpitiare
aīe famuli tui et oīa eiꝰ pctā
dimitte vt mortis vincul̄ ab=
ſolutos trāſire mereat ad vi
Que (tā. Pro famula. oro.
ſumꝰ dn̄e ꝓ tua pietate miſe
re aīe faml̄e tue ꝛ a ɔtagijs
mortalitatꝭ exutā i etne ſal=
uatiōis ꝑtē reſtitue. ¶ Sciē
dū q̄ i vigilijs d̄fūctoꝝ ɔuē
tualit dicendis q̄bus fuerit
miſſa ɔuētualis attribuēda
ꝓ p̄ncipali coll̄a dicēda eſt
vna ex p̄cedētibꝰ iuxta det=
miatiōnē p̄cedētꝭ ꝛ eiꝰ due
ſeq̄ntes q̄ vſuales dn̄r adiū
gēde ſſ ſub vna ɔcluſiōe. In
reliq̄s āt offi. defūctoꝝ pu=
blice vel priuatim dicendis
caſꝰ col. vſuales ſufficit rei
terari. In ɔmemo. tn̄ oīm fi=
deliū defunctorum ſola oro

Fideliū. recitatur. Pro oib⁹
ꝑ quib⁹ orare tenemur. oṙo.
Omnipotens ſempiterne deus
cui nūꝗ̄ ſine ſpe mie
ſupplicat̄ ꝓpitiare aiab⁹ fi-
deliū tuorū: vt q̄ de hac vita
ī tui nois ꝯfeſſiōe deceſſert
ſctōꝝ tuoꝝ numero facias
aggregari. Pro oib⁹ fidelib⁹
defūctis oṙ.
Fideliū
de⁹ oiꝫ ꝯditor ꝛ redem
ptor aiab⁹ oīm fideliū defū
ctorū remiſſiōeꝫ cūctorū tri
bue pctōꝝ vt idulgētiā quā
ſꝑ optauert piiſ ſupplicatio
nib⁹ cōſequāt. Qui viuis et
regnas cum patre. ꝛc. Dn̄s
vobiſcū. Requieſcant in pace.
Amē. ¶ Ante oēs hoṙ. oṙ.
Omnipotens ſempiterne de⁹ q̄
nos cū non eſſem⁹ de
nihilo creaſti: cum periſſe-
mus miſericordit̄ redemiſti
Rogo te ꝑ icōmutabilē ma-
ieſtatē tuā ſuſcipe has lau-
des ꝛ oṙones q̄s tibi nūc et
oī tpe dictur⁹ ſuꝫ: ī illa vnio
ne charitatꝭ ꝛ dilectiōis qua
vnigenitū filiū tuū miſiſti ī
vteruꝫ btiſſime ꝟgis marie
et ī q̄ eū patiētē ꝛ moriētē ꝓ
nobꝭ ī cruce ſuſcepiſti. Am̄.
¶ Oṙo dicenda poſt finem
omnium horarum.
Gratias ago tibi omīps
ſempiterne de⁹ q̄ mein
dignū peccatorē ad tuū ſer
uitiū nullis meis meritꝭ ſed
ſola dignatiōe mie tue voca
re dignat⁹ es. Rogo te ꝑ do-
lorē vulnerū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
vnigeniti tui ꝛ ꝑ ſanctiſſimi
ſanguis ei⁹ effuſionē: ac ino-
cētiſſime mortꝭ ꝟtutē: ſuſci-
pe hoc ſacrificiū ſuitutꝭ mee
ꝓ glīa maieſtatꝭ tue: ꝓ pec-
catis meis: ꝓ ecclīa tua ſan
cta: ꝛ ꝓ aiab⁹ oīm fideliū de
functoꝝ ī penis purgatoriiſ
cōſtitutis ī illa vnione chari
tatis ꝛ dilectionis qua eun
dem dn̄ꝫ nr̄m ieſum xp̄m ꝓ
nobis ī cruce ſuſcepiſti mo-
rientē: ꝛ cōcede mihi ꝑ meri
tū eiuſdē paſſionis te ī ꝟita
te diligere: ꝛ ī tuo ſuitio fi-
delē iugit̄ ꝑmanere. Amen.
¶ Oratio pro perſeueran-
tia in dei ſeruitio.
Concede q̄s omīps de⁹
ꝑ meritū paſſiōis dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i: et ꝑ itcceſſionē
btē marie ſꝑ ꝟginis ſancta-
rūq; oīm celeſtiū ꝟtutuꝫ: et
btōꝝ patriarcharū: ꝓphe-
tarū: aploꝝ/martyꝝ/ꝯfeſſo
rū ꝟginū: et oiꝫ electoꝝ tuo
rū: nobis in tua volūtate ꝑ
ſeuerantiā: vt tibi placitā iu
git̄ valeam⁹ exhibere ſerui-
tutem. Per eundē xp̄ꝫ dn̄ꝫ.
¶ Finis.